În exclusivitate de la Polul Sud!

Şaptezeci de ore

BLOCAŢI ÎN ANTARCTICA

...În seara de dinaintea plecării sale într-un nou periplu polar, am obţinut promisiunea Domnului THEODOR NEGOIŢĂ, Directorul Institutului Român de Cercetări Polare, de a păstra în permanenţă legătura cu noi. Era sfârşit de noiembrie 2002. Primul său mesaj descria încleştarea cu vânturile şi valurile Pacificului şi „intrarea" pe micul continent antarctic. Iată-l de data aceasta, în exclusivitate pentru cititorii Magazinului, în plină aventură antarctică, rezistând unei furtuni apocaliptice pentru a culege şi aduce în ţară noi materiale şi date, care cu siguranţă vor marca progresul continuu al ştiinţei şi civilizaţiei.

Între licheni, pietre şi bacterii

În Peninsula Stomes, din Antarctica de Est, mai puţin afectată de prezenţa omului, încep o acţiune de prelevare probe de roci, soluri şi vegetaţie, împreună cu geologul expediţiei, profesorul Chen. Vremea este frumoasă, convenim să nu ne depărtăm mult unul de altul şi la nevoie putem lua legătura prin radio.

Peste stânci prăbuşite urmăresc atent fiecare rocă să găsesc un pic de sol sau vegetaţie. Creasta pe care am urcat nu aş zice că este periculoasă, dar orice greşeală aici se plăteşte. În scurt timp descopăr licheni portocalii care-mi încântă inima şi apoi alţii, de un verde crud, crescuţi în mici zone: la câteva sute de metri de cea mai mare calotă de gheaţă de pe glob, viaţa învinge. Adun conştiincios şi pe cei mai mari, de 1-2 cm, asemănători cu lichenii pe care i-am găsit în Peninsula de Vest a Antarctiei şi apoi îi prelevez cu răbdare pe cei arşi de ger, cu 4-5 frunzuliţe rotunde, lipiţi de stânci, ca de pieptul unei mame. Părăsesc zona cu stânci ascuţite mulţumit de ceea ce am găsit şi intru pe o falie unde rocile sunt erodate interesant, sub forma unor farfurii adânci. Depăşesc goluri în stânci, în care te poţi adăposti şi apoi trec de feţe înclinate lungi, unde te poţi pierde în vale uşor, dacă stânca nu ar fi aderentă.

Continuu traseul pe creasta ascuţită care mă face mai voios, având în faţă splendida panoramă a aisbergurilor, ce-mi dă vigoarea atât de necesară. De pe creastă, mă aleg cu câteva probe de minerale, sub formă de nisip, de culori diferite, care pot conţine bacterii interesante, extrem de utile în studiile biotehnologice.

Liniştea care aduce furtuna

Pe la două noaptea mă trezesc într-o pace obişnuită pe aceste locuri pustii. Este o tăcere provenită din neclintirea stâncilor, eternitatea care învăluie peninsula şi calota glaciară. Câte o adiere de vânt atinge pânza cortului. Este poate vântul rămas printre aisberguri care îşi ia rămas bun de la Antarctica, plecând spre depărtările oceanelor lumii. Mă ridic din sacul de dormit care face un fâşâit supărător, într-o linişte tot mai adâncă, ce te poate vindeca pe veci de poezie şi vis. Dacă stau şi ascult mai atent, sunete de la diferite instrumente străbat până în cort, de la valurile mici ale mării, care ating duios gheaţa plutitoare.

Dimineaţa ne găseşte blocaţi în cort, surprinşi de furtună. Remarc după zăpada care pişcă cortul că afară ninge, ceea ce nu este o noutate. Nu atât de mult, cât zăpada este spulberată şi purtată de vânt kilometri întregi. Era chiar plăcut când vântul îşi mai lăsa puterile. Când îşi lua inima în dinţi, la rafale, parcă vroia să smulgă cortul cu noi cu tot, cort care văzuse Himalaia şi Tibetul, dar aici se îndoaie rău de tot.

Nu m-am mişcat din sacul de dormit, parcă eram în sânul lui Adam, ca un pui m-am cuibărit în el, l-am strâns la gură şi numai nasul

l-am lăsat afară, când auzeam vijelia care se năpustise peste noi. O arcadă de zăpadă ne-a acoperit o parte din cort şi vântul o spulberă la intrare. Aveam un adăpost, un lux faţă de bietele păsări care pe viscolul ăsta îşi apără sub aripioare puişorii cărora abia le crescuse puful. Obosit, adorm, fără să mai ţin cont de dansul ameţitor al cortului. Dar, cât stau treaz, acesta îţi toacă nervii, zgâlţâindu-se parcă cu o plăcere nebună, de colo-colo. Am ieşit totuşi din cort să aduc ceva de mâncare din lăzile care zăceau acoperite de zăpadă la câţiva metri de noi. Gata să mă dea jos, am blestemat viscolul, pentru că niciodată nu mi-a fost aşa frig. Lăsăm conservele îngheţate, mâncăm dulciuri şi biscuiţi, luăm legătura prin radio cu şeful staţiei, după care ne-am simţit amândoi, aş putea spune, fericiţi.

Peste zi furtuna s-a înteţit şi zăpada a fost tot mai abundentă. A doua zi, am sperat într-o îmbunătăţire a vremii. Chen îmi repeta că pentru el este o experienţă. Mă amuz, spunându-i că am trăit atâtea experienţe în expediţiile mele din Arctica şi Antarctica, încât nu-mi mai doresc alta. Peste dealurile peninsulei stratul de zăpadă a crescut. Realizez acum că acţiunea noastră este compromisă. Nu aveam cum căuta roci şi soluri pe sub zăpada care s-a instalat la ea acasă.

Încercare şi răsplată

Eu aveam sacul de dormit pe un plastic pe care-l pusesem sub cort şi apoi am întins pufoaica şi atât. Pietrele mi-au testat toate coastele şi şira spinării de la un capăt la altul şi am învăţat lecţia transferului de ghionturi, la fiecare mişcare pe care o fac, stând ţintuit în cort la orizontală. Vremea nu numai că se menţine, dar, continuă să se înrăutăţească. Milioane de fulgi de zăpadă bat cortul ermetic, fără nici o perspectivă, atât doar că ne oferă puţin adăpost, măzărichea ne termină, cu un zgomot constant, asurzitor. Cortul se lasă efectiv pe noi şi stăm cu pânza la nas. Psihicul nostru începe să cedeze. Pânza ridicată din dreapta mea îmi spune clar că vântul a sfâşiat prima pânză a cortului. Ies afară să văd ce pot face, dar fără nici un rezultat. Avem trei zile de când stăm blocaţi aici. Mai notez câte ceva în jurnalul meu şi ascult vântul în continuare, de acum, prietenul de suflet al nostru, dacă se poate spune aşa. Furtuna nu este deloc tonifiantă. Oricât am încercat să trec cu vederea rafalele nebuneşti ale vântului, care cutremurau şi stâncile, nu mi-am putut depărta gândul de la camera mea din staţie, unde aş vrea să fiu acum. Ne-au înconjurat cantităţi însemnate de nisip şi granule de rocă, care loveau cu putere pânza cortului făcând stresul şi mai mare.

Realmente, nu am încredere în Antarctica, în vremea de aici care se schimbă brusc, de aceea, dacă timpul s-ar schimba şi ar fi suficientă vizibilitate să vină elicopterul, aş renunţa la cercetarea zonei. Ce ar câştiga ştiinţa dacă noi ne sacrificăm aici? Chen este entuziasmat şi speră la ceea ce şi-a pus în gând, găsirea unui nou mineral.

După şaptezeci de ore, vremea pare să fie mai blândă. Chen a ieşit în teren, la o jumătate de oră îl urmez şi eu. Îi spun să fie atent la crevasele dintre stânci, acoperite cu zăpadă. După două ore vorbim prin radio. În staţie se decide plecarea de aici. Un ţipăt de pasăre se aude dincolo de lacul îngheţat. Încet, viaţa revine şi pe aceste meleaguri. O skua, numită şi sanitarul Antarcticii, dă târcoale taberei pentru a găsi ceva de mâncare pentru puişorii ei. Din elicopter coboară reporterii chinezi care au ţinut să imortalizeze momentul şi şeful staţiei Tang Miaochang, care ne îmbrăţişează cu căldură. Mr. Wei Wenliang, un om deosebit, conducător al întregii expediţii, ne felicită pentru rezultate şi ne invită la un ceai fierbinte şi o masă binevenită.

MIHAELA DOROBANŢU

Eco-actualităţi

În anul 2030, „întâlnire la vârf" a maimuţelor mari

În timp ce la Summit-ul Mondial pentru o Dezvoltare Durabilă (SMDD) de la Johannesburg s-a căzut la pace într-o ceaţă profitabilă pentru marii poluatori ai planetei (SUA în primul rând), Proiectul de Parteneriat pentru Supravieţuirea Maimuţelor Mari (PPSMM) încearcă să-şi facă loc cu coatele spre tribuna disperării ecologice. Rapoartele ONU privitoare la populaţiile de gorile, cimpanzei şi orangutani din Africa şi Asia prevăd fatidicul an 2030 drept cel al „începutului sfârşitului" pentru aceste primate. Pe lângă cifrele aiurisante privind suprafeţele împădurite care scad galopant, ca şi cum ar fi boabele de nisip dintr-o clepsidră nervoasă, estimarea „ultimilor mohicani" din speciile maimuţelor enumerate mai sus nu trec de 8-12 la sută faţă de numărul actual. Specialiştii PPSMM susţin că nu numai defrişările pantagruelice sunt de vină, ci şi acel comerţ clandestin cu exemplare exotice. În acest caz, cumpărătorii fiind de regulă persoane sau chiar instituţii discrete din „lumea bună", complicitatea la exterminarea maimuţelor mari este indubitabilă. Să nu mai vorbim despre experimentele ştiinţifice ultradiscrete cu primate. Din păcate, acestea nu-şi pot organiza propriul lor Summit, iar dacă ar reuşi, cine le-ar asculta doleanţele?

Coralii pe post de ciocli!

„Dragii mei, vă las cu limbă de moarte dorinţa de a-mi planta urna funerară într-o colonie de corali, cu scopul dezvoltării acesteia şi odihnei veşnice a cenuşii mele". Nu este deloc vorba de umor negru, ci de o realitate albastră a sejurului etern al unor americani din zona coastelor Floridei. Ce se întâmplă? Observându-se că tulpinile de corali din regiune se „agaţă" de varii obiecte de pe fundul oceanului, întreprinzători cu suflet duios au iniţiat un cimitir submarin al urnelor funerare. Fiecare pumn de cenuşă este depozitat în vase speciale

bine ancorate, în apropierea unei colonii de corali. Cu timpul, urna va fi decorată în mod natural de aceste sensibile şi fermecătoare fiinţe marine. Un astfel de „loc de veci" costă între 850 şi 3.200 de dolari... Multe mai poate suporta natura, nu-i aşa?

Cât de noi sunt medicamentele noi?

Un studiu al Institutului naţional al sănătăţii din SUA asupra unui număr de 1035 de medicamente noi apărute pe piaţă între 1989 şi 2000 a ajuns la următoarele concluzii: 1) abia o treime dintre acestea au în compoziţia lor molecule noi, celelalte nefiind îmbunătăţite în nici un fel; 2) majoritatea noilor medicamente sunt doar ameliorări ale celor vechi, nicidecum inovaţii farmaceutice; 3) numai jumătate din medicamentele despre care se pretinde că au inovaţii în compoziţie diminuează efectele secundare ale celor dinaintea lor. În pofida acestor păcăleli pe care le suportă consumatorii, preţurile „noilor" medicamente sunt, în medie, de două ori mai scumpe decât în 1995. O fi acest avertisment valabil şi pentru piaţa de profil de la noi? Cine judecă în România care sunt noutăţile pe care le cumperi atât de greu şi care sunt simple matrapazlâcuri, adică noutatea constă în denumire şi ambalaj?

Bioagricultura nu crede în lacrimi

O bună parte a agricultorilor europeni se plâng de faptul că recoltele de pe terenurile „bio", adică acolo unde aportul de chimicale cu azot şi fosfor este foarte mic şi chiar inexistent, sunt cu 20 la sută mai mici decât de pe terenurile bine garnisite cu îngrăşăminte, fungicide etc. În acest context, s-a răspândit temerea că bioagricultura sau agricultura curată va da faliment în curând. Însă specialiştii de la Institutul de agricultură şi biologie din Berna (Elveţia) au arătat că, timp de 20 de ani, această scădere nu s-a agravat, ci s-a menţinut constantă. Asta înseamnă că resursele naturale (microorganisme în special) ale pământului, dacă nu sunt atacate cu compuşi artificiali, îşi pot face „datoria" cu rezultate acceptabile. O producţie cu o cincime mai mică nu este alarmantă; preţurile sunt compensatorii, iar sănătatea consumatorilor nu mai este pusă în pericol ca în prezent.

Grupaj realizat de **PAUL IOAN**

Anatomia secundei

„Cenaclul Marţienilor" şi „Societatea Lunară"

Pe 17 decembrie anul trecut, la ora 17[00], a avut loc o înviere mult aşteptată: „Cenaclul Marţienilor" şi-a strâns din nou membrii, i-a pus pe direcţie şi a pornit-o, vijelios, la drum. Acest cenaclu este o invenţie străveche – tocmai de prin anii '68-'69 – a scriitorilor de Science Fiction, membri ai Uniunii Scriitorilor, Ion Hobana, Adrian Rogoz, Vladimir Colin, I.M. Ştefan, Viorica Huber, Cecilia Dudu, Romulus Bărbulescu + George Anania (totdeauna în tandem!), Mihnea Moisescu, Victor Zednic şi foarte puternicul – şi uitatul, acum – Sergiu Fărcăşan (autor al memorabilelor romane „Atacul Cesiuniştilor" şi „Vă caută un taur"; mărturisesc că, în calitate de fan SF şi tânăr scriitor i-am fost maestrului Fărcăşanu „negru", pentru o vreme...). De ce „marţieni"? au fost întrebaţi scriitorii de către tipi încruntaţi de la secţia de Presă a CC a PCR şi ai Consiliului Culturii, adversari ai imaginaţiei şi evaziunii? Pentru că ne întâlnim în zilele de marţi, au răspuns, candid, marţienii... Apoi cenaclul a fost, fireşte, închis, încăpăţânarea marţiană l-a resuscitat, l-au închis din nou, l-am deschis, din nou, l-a închis economia de piaţă şi, iată, s-a deschis încă o dată.

...V-am vorbit, mai sus, despre un membru al societăţii civile, a adevăratei societăţi civile a Imaginarului – căci Cenaclul Marţienilor a făcut „pui" repede, 55 de cluburi SF din ţară mergându-i pe urme, mai ales între 1968 şi 1998. Tot despre societatea civilă vă voi mai spune câteva cuvinte, este vorba de o asociaţie britanică cu totul şi cu totul specială, s-a numit *Lunar Society* (pentru simplul motiv – aparent – că membrii ei se întâlneau în după-amiaza premergătoare nopţilor cu Lună plină...) şi a funcţionat la Birmingham, în Marea Britanie, între 1765 şi 1791. Ce au făcut „lunaticii" din Birmingham? Nimic altceva decât că... au pornit revoluţia industrială engleză, de la care s-au stârnit valurile celei de a doua mari revoluţii din civilizaţia lumii. Căci erau prezenţi la întâlnirile cultural-ştiinţifice de la vila industriaşului luminat Mathew Boulton, printre alţii: inginerul mecanic James Watt, chimiştii Joseph Priestley şi James Keir, artistul Josiah Wedgewood, medicii William Small şi Erasmus Darwin (bunicul legendarului autor al „Originii speciilor", Charles Darwin), filozoful Thomas Day (discipol al lui Jean Jacques Rouseau), ceasornicarul James Whitehurst, zeci dintre cele mai luminate minţi ale vremii, de fapt, primul „thinking tank" (echipă de gânditori) din istorie, capabili să analizeze şi să sintetizeze (sinergic) observaţii, idei, tendinţe, teorii pe care – atenţie! – le şi puneau (sau încercau să le pună) în practică. Maşina cu aburi, descoperirea oxigenului şi a dioxidului de carbon, nenumărate alte aparate şi mecanisme, teorii logice au ieşit astfel din vila lui Boulton, în cei 25 de ani de iluminism, de fapt, în această a doua Renaştere europeană, cea care a născut lumea în care trăim. Şi în care, amintesc, bogăţia Pământului creşte doar din roadele minţilor inovatoare – căci numai în a doua jumătate a celui de-al XX-lea secol averea totală a familiei lui Homo sapiens a crescut, prin eforturile geniului lui Homo faber, de la 4.000 miliarde dolari la peste 28.000 miliarde dolari. Iată ce au declanşat „lunaticii" britanici, în acel sfert de veac cât şi-au pus minţile, împreună, la lucru...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

TUSEA CONVULSIVĂ

Este o îmbolnăvire infecţioasă a aparatului respirator cauzată de bacterii specifice şi frecventă în săptămânile şi lunile de trecere de la un anotimp la altul, cu temperaturi înşelătoare. Tusea convulsivă este foarte gravă la sugar pentru că la această boală nu are imunitate nici măcar în primele patru luni de viaţă, cum se întâmplă cu alte câteva îmbolnăviri, alungate prin anticorpii materni.

Copilul mic, preşcolar este, cel mai adesea afectat. Incubaţia bacteriei care declanşează tusea convulsivă, durează cel mult 7-14 zile. Contaminarea este rapidă, se face prin picături Pflüger, ce se împrăştie când bolnavul strănută, sau tuşeşte şi este recepţionată mai ales de către copiii sensibilizaţi de o formă pregripală. Aceştia rămân în continuare contagioşi şi după aparenta vindecare alte 4-6 săptămâni.

În general, pediatrii recomandă tratamentul cu antibiotice, situaţie în care infecţia se potoleşte în următoarele 8 zile de după tratament.

Tusea convulsivă dă o imunitate de durată dar, cu trecerea anilor, aceasta scade, aşa încât, persoanele adulte se pot recontamina. La început, copilul care a recepţionat bacteria tusei convulsive face o fază preliminară a bolii, de 7-14 zile. Acesta are rinită, face febră de 38-38,5º C, prezintă tuse nespecifică, care este sensibilă la tratament. Ulterior această tuse se agravează şi ia forma de criză, mai ales noaptea.

Bolnavul are faţa roşie-violacee, din cauza efortului produs de tuse, elimină un mucus vâscos şi cel mai adesea vomită.

În timpul accesului violent de tuse, se pot declanşa automat sângerări nazale ori hemoragii oculare. La unii copii, accesele tusei convulsive sunt mai rare, la alţii însă trec de 30 în 24 de ore. Tusea convulsivă este asfixiantă, bolnavul pare că nu mai are suflu, iar o blocare, chiar de scurtă durată, a respiraţiei poate fi adeseori fatală.

Copiii mici, vaccinaţi împotriva acestei maladii, pot să facă forme de tuse convulsivă care să dureze mai puţin şi să aibă chiar o evoluţie minoră. Şi totuşi, îmbolnăvirea aceasta dă complicaţii mai ales pentru sugari care pot să dezvolte o bronhopneumopatie gravă. Mai adesea, specialiştii pediatri se tem însă de declanşarea unei encefalopatii care poate cauza hipoacuzie ori crize epileptice. Izolaţi imediat copilul cu tuse convulsivă de fraţi şi de alţi copii. Când bolnavul tuşeşte de 3-5 zile, chemaţi imediat doctorul, chiar dacă cel mic a fost vaccinat. Tratamentul bolii se face mai eficace în spital pentru că aceşti copii, au nevoie de supraveghere continuă.

Alimentaţia lor constă în preparate vitaminizate uşoare, oferite des, dar în cantităţi mici.

Dr. VALERIU MANTA

Multă culoare

Chiar dacă această iarnă capricioasă, cu geruri şi zăpezi cum n-au mai fost de zeci de ani, ne face să credem că primăvara e departe, creatorii de modă ne contrazic. Şi nu numai atât, dar ne amintesc că, inspirat din anii '80, stilul primăverii şi verii este extrem de feminin, cu o explozie de culori şi un seducător joc al fluidităţii. Va fi o întoarcere la satenuri şi mătăsuri naturale. Imprimeurile africane, în nuanţele nisipului şi pământului, în combinaţii infinite, purtate cu bijuterii exotice vor fi în mare vogă.

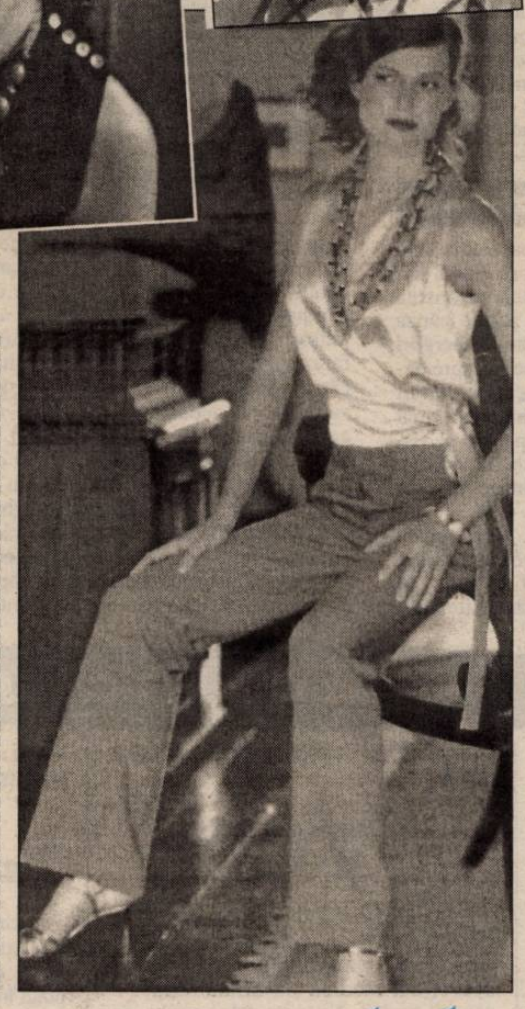

Dosarele frumuseţii

Lăptişorul de matcă

APICOSMETICA

În cadrul cosmeticii biologice a întregului, vă stă la dispoziţie o variată serie de produse naturale pure, de origine animală şi vegetală, care corespund datelor fiziologice ale pielii. Una dintre aceste substanţe active, biologice, de înaltă eficacitate, este sucul pentru hrănirea matcilor, numit de apicultorii francezi „gelee royal" – lăptişor de matcă. Pentru prima dată, în anul 1951, această substanţă naturală a fost pusă la dispoziţie pentru utilizare umană, în preparatele Apiserum – Dr. Nobis, prin biologul francez de Belveer.

De la cosmetica biologică noi pretindem că preparatele utilizate să fie compuse din substanţe naturale; acţiunea acestora trebuie să influenţeze în sens pozitiv funcţiile fiziologice ale celulelor şi organelor.

Trebuie ca pielea să fie protejată de influenţele dăunătoare ale mediului înconjurător, la care este expusă zilnic. Este de remarcat faptul că Apiserum – Dr. Nobis oferă preparate pentru o întreţinere activă a frumuseţii, din substanţe active apicole, preparate care răspund „pretenţiilor" pielii, în modul cel mai desăvârşit. Preparatele cosmetice cu lăptişor de matcă stabilizat pentru utilizare externă, sunt extrem de apreciate.

Lăptişorul de matcă este produs de albinele tinere, respectiv de albinele doică, din nectar, polen şi secreţii glandulare. Din acest motiv lăptişorul de matcă este un concentrat biologic de substanţe active, de înaltă eficacitate. Este bogat în enzime, vitamine, aminoacizi şi alte substanţe, care, printre altele, sunt elemente componente importante ale colagenului.

Lăptişorul de matcă, ce poate fi utilizat atât intern cât şi extern, are un efect extraordinar de pozitiv asupra organismului: creşte forţa de apărare faţă de infecţii. De asemenea, s-a dovedit excepţional în convalescenţă după o boală îndelungată. Pe lângă aceasta, sunt influenţate pozitiv vitalitatea şi capacitatea intelectuală datorită stimulării activităţii glandelor, formării de globule roşii şi ameliorării procesului de sclerozare a arterelor.

Lăptişorul de matcă are o influenţă extrem favorabilă asupra pielii, influenţând divizarea celulelor. Reglează conţinutul de umiditate al pielii, înfrânge prin urmare formarea ridurilor, menţine pielea proaspătă şi elastică.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 8
Valabil până pe data de: 26 FEBRUARIE 2003

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Avertisment... infidelilor

Fără glumă, amorul poate fi mortal. La propriu. Victimile predilecte sunt... infidelii. Studiul unor cercetători britanici relevă faptul că în 75% din cazurile de moarte subită consecutive unei relaţii sexuale, victimile sunt bărbaţi aflaţi într-o relaţie extraconjugală. Şi încă un element interesant: cu cât diferenţa de vârstă dintre parteneri creşte, cu atât riscul unui atac cardiac este mai mare.

Dietă pentru o greutate ideală

Cu gândul la primăvară, fiecare încearcă să scape de kilogramele acumulate peste iarnă. Întrebarea care se naşte se referă la dieta cea mai potrivită.

Pe primul loc, în Statele Unite, în programele de combatere a supraponderabilităţii se situează dieta fundamentată de terapeutul naturist american dr. Peter D'Adamo. Urmând această dietă, ce stabileşte o interdependenţă între alimentaţie şi grupele sanguine, puteţi slăbi fără efort, păstrându-vă tonusul ridicat şi buna dispoziţie.

Cercetările, realizate pe mii de subiecţi studiază particularităţile genetice, imunologice şi biochimice ale celor patru grupe sanguine – 0, A, AB, B –, deoarece se cunoaşte faptul că diferenţierea cea mai concludentă între grupele sanguine se referă la modalitatea de prelucrare a alimentelor şi reacţiile sistemului imunitar.

Aşadar, kilogramele în plus se topesc şi nu se mai aşază dacă se respectă dieta grupelor sanguine, care de fapt, respectă individualitatea noastră biochimică. Astfel, celor cu grupa sanguină 0, recunoscuţi drept mari carnivori, se recomandă să consume carne, carne de pasăre şi peşte.

Caracteristic pentru persoanele cu această grupă sanguină sunt aparatul digestiv robust şi sistemul imunitar deosebit de activ, care reacţionează extrem de repede la influenţele venite din exterior, cărora le face faţă excelent. Ale amănunte despre dieta ideală pentru persoanele cu celelalte grupe sanguine, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca ne sugerează câteva reţete de preparate din peşte şi pasăre

CRAP UMPLUT

1 crap mare, 1 pahar ulei, 2 cepe, 50 g stafide, piper, sare, 1 măr, 50 g nuci măcinate, icrele de la crap, 1/2 franzeluţă, 1 pahar cu lapte, 1 castravete murat, 4-5 măsline, 1 pahar cu vin.

Se curăţă peştele de solzi, se taie, se scot icrele şi intestinele, urechile şi osul amar de la baza capului. Se pune într-o tavă 4 linguri cu ulei şi ceapa tăiată mic, se lasă pe foc mic şi se moaie bine. Apoi se lasă să se răcească. După ce s-a răcit se amestecă cu stafidele, nucile, mărul ras pe răzătoare, icrele

spălate, pâine muiată în lapte şi stoarsă bine, sare, piper. Se amestecă totul bine şi se umple peştele cu această compoziţie; se coase burta peştelui şi se aşază într-o cratiţă. Se face un sos din ulei, ceapă tăiată solzi, castravete murat tăiat bucăţele mici, 4-5 măsline, fără sâmburi şi vin. Se dă la cuptor şi se lasă să se frigă încet.

GÂSCĂ UMPLUTĂ CU CASTANE ŞI ANANAS

1 gâscă sau (altă pasăre), 10-15 castane, 100 g unt, 1 ceapă, 1 cutie compot de ananas.

Se curăţă pasărea şi se spală. Se curăţă castanele. Se toacă ceapa şi se pune cu castanele şi untul într-o cratiţă să se călească până când se desfac castanele. Cu această compoziţie se umple gâsca şi se pune un pahar cu apă şi cu zeamă de compot într-o cratiţă. Se dă la cuptor şi se frige. Se stropeşte gâsca cu sosul în care stă. Se lasă la cuptor până când carnea este fragedă şi frumos rumenită. Se scoate şi se serveşte cu felii de ananas rumenit în unt.

CROCHETE DE PASĂRE

Resturi de carne de pasăre, 1 felie de pâine înmuiată în lapte şi stoarsă bine, 2 ouă, pătrunjel verde, sare, piper.

Se dă carnea şi pâinea prin maşina de tocat, se amestecă cu piper şi sare, pătrunjel verde tocat şi ou. Se modelează crochete, se dau prin făină şi ou şi se prăjesc în ulei. Se serveşte cu mazăre sote.

COCOŞ CU SOS DE VIN

1 cocoş, 2 cepe sau arpagic, 2 căţei de usturoi, 5-6 ciuperci, 1 pahar cu vin, 1 linguriţă cu făină.

Cocoşul se taie bucăţi şi se pune cu ceapa tăiată felii în unt să se rumenească. Se adaugă usturoiul tocat, ciupercile tăiate mic, sare şi piper şi se fierb. Când carnea este fiartă, se adaugă vinul şi făina care este amestecată în sos. Se dă la cuptor şi se lasă până scade. Se poate prepara şi fără ciuperci.

Procedeu popular eficace şi astăzi

BLANA DE IEPURE SĂLBATIC

Actualele metode şi medicamente au marginalizat şi exclus din practică un procedeu popular de remediere a durerilor de sciatică sau a reumatismului articular, precum şi a formelor incipiente de hernie de

disc, constând din aplicarea, în zonele afectate, de blănuri de iepure sălbatic.

Blana de iepure trebuie să fie argăsită cu grijă, ca să nu se degradeze părul şi pielea. Înfăşurarea zonei dureroase cu blana de iepure sălbatic se mai completează cu ungerea în prealabil a pielii cu untură de iepure sau viezure (bursuc) şi cu masarea până la completa absorbţie. Untura de la cele două specii de animale (greu de procurat) poate fi înlocuită cu unguentele recomandate şi existente în farmacii.

Eficacitatea terapeutică a blănii de iepure sălbatic se explică prin formarea în zona respectivă a unui câmp electric (datorat frecării) şi a unei temperaturi mai ridicate, cu implicaţii benefice în circulaţia sangvină, ceea ce contribuie la reducerea evidentă a durerilor cauzate de sciatică, reumatism şi hernie de disc. Blana de iepure se aplică şi se menţine pe toată durata durerilor. Se aplică din nou, când apare o nouă criză.

Există o mare deosebire între structura şi calităţile terapeutice ale blănii de iepure sălbatic şi cea a iepurelui domestic, motiv pentru care în tratamente se foloseşte numai blana animalului sălbatic.

Dr. VADIM NESTEROV

O enigmă a medicinii:

SINDROMUL DE OBOSEALĂ

În ritmul specific societăţii actuale, tot mai multe persoane se plâng de senzaţia de oboseală permanentă, imposibil de înlăturat doar prin somn. Medicii o numesc oboseală cronică iar cercetătorii se străduiesc să descopere cauzele. O infecţie virală? O boală imunitară sau neurologică? Toate pistele au fost explorate, dar deocamdată răspunsul nu a fost găsit.

Oboseala nu este o boală

Oboseala este un simptom, care de obicei acompaniază bolile, sau este un semnal de alarmă în stările de surmenaj – de depresie fizică sau psihică. În cazul sindromului de oboseală cronică, este însă vorba de cu totul altceva. Pacientul suferă de o epuizare care duce la diminuarea capacităţii profesionale şi a activităţilor curente familiale şi sociale, fără posibilitatea de a fi înlăturată prin odihnă. Forurile medicale din Anglia au recunoscut bunăoară că pentru ţara lor acest sindrom a devenit o reală problemă de sănătate publică, 25% dintre persoanele care acuză o stare de epuizare fiind de fapt victime ale sindromului de oboseală cronică. La un număr semnificativ dintre pacienţi, epuizarea este atât de pregnantă încât nu mai sunt capabili de a-şi continua viaţa normală; lipsiţi de energie, ei sunt incapabili să se mai deplaseze, aşa că îşi petrec zilele stând în pat sau, în cel mai bun caz, într-un fotoliu. Şi asta poate dura ani la rând.

Cercul vicios

Pe baza observaţiei, în linii mari sindromul de oboseală cronică a fost descris: o epuizare inexplicabilă care durează de cel puţin şase luni, însoţită de minimum patru din următoarele simptome: slăbire imunitară, tulburări de somn şi memorie, incapacitate de concentrare, dureri musculare şi articulare, dureri de cap diferite de cele obişnuite, senzaţia de rău persistentă timp de 24 de ore după un efort mai mare.

Problema mare la ora actuală este diagnosticarea acestui sindrom, deoarece verdictul nu poate fi dat decât după ce toate bolile care se manifestă prin aceleaşi simptome sunt excluse din calcul. Or, acestea sunt extrem de numeroase. Şi dacă totuşi, se admite că pacientul nu este afectat de nici o altă maladie şi că problemele de sănătate pe care le are sunt datorate sindromului de oboseală cronică beneficiază de un tratament anume? Deocamdată, medicii de oriunde nu au la îndemână mai mult decât antidepresive şi recomandări privind programul de odihnă şi de exerciţii fizice.

Ipoteze învăluite în mister

Câteva piste de cercetare încearcă să dea de urmele cauzelor care provoacă sindromul de oboseală cronică.

Afectarea sistemului nervos central. Imaginile tomografice ale creierului pacienţilor cu sindrom de oboseală cronică relevă unele modificări în comparaţie cu cele ale persoanelor sănătoase: la nivelul lobului fronto-temporal (implicat în memoria de scurtă durată) există unele anomalii, ar putea fi vorba de tulburări de irigaţie sangvină.

Infecţie virală. Unii pacienţi care se plâng de epuizare de lungă durată au în antecedente o infecţie virală, cum ar fi gripa sau hepatita. În mod obişnuit, după câteva săptămâni de convalescenţă după o infecţie virală, starea de sănătate revine la normal, or, în cazul pacienţilor cu sindrom de oboseală cronică epuizarea fizică şi psihică se întinde la mai mult de 6-8 luni, ceea ce este nefiresc. De aceea unii cercetători emit ipoteza că sindromul de oboseală cronică ar putea fi provocat de o cantitate mică de viruşi, prezenţi în organism în stare latentă. Din când în când aceştia ar putea să devină activi, dar la un nivel foarte scăzut, atât cât să şubrezească sistemul imunitar şi să epuizeze organismul, dar fără să provoace o anumită boală şi fără să poată fi detectaţi la analize.

Disfuncţia sistemului imunitar. Unii cercetători merg pe pista sistemului imunitar care, din cauza unei dereglări, pare a fi permanent în luptă cu un agent patogen inexistent de fapt, ceea ce duce la epuizarea organismului.

Fapte şi cifre

- Sindromul de oboseală cronică este cunoscut de 20 de ani iar de 16 ani figurează pe lista maladiilor recenzate de Organizaţia Mondială a Sănătăţii.
- În lume, sute de lucrări de cercetare au în vedere acest subiect iar peste 2000 de publicaţii ştiinţifice găzduiesc frecvent în paginile lor comentarii pe marginea acestei teme.
- Se estimează că 0,25% din populaţia emisferei nordice a Terrei – adulţi şi copii – suferă de sindromul de oboseală cronică.
- Recunoscut în Canada, SUA şi Anglia, sindromul este ignorat în Italia, Germania, Franţa sau alte ţări din Europa şi Asia.
- Nefiindu-i deocamdată elucidate cauzele, sindromul de oboseală cronică nu este diagnosticat ca atare de medici şi, în acest context, simptomele

acuzate de pacienţi sunt puse pe seama altor boli.

- La nivel mondial, finanţările pentru cercetarea acestui sindrom se fac cu multă dificultate deoarece nu există studii epidemiologice care să demonstreze cu certitudine existenţa, prevalenţa şi impactul acestui sindrom.
- Anul trecut, cu prilejul Zilei internaţionale a Sindromului de oboseală cronică (12 mai), guvernul britanic a fost singurul care s-a arătat dispus să adopte o atitudine avangardistă, constând în recunoaşterea existenţei sindromului în absenţa probelor. „Prea puţin contează numele sau cauza – s-a spus atunci –, dacă o persoană prezintă aceste simptome înseamnă că are probleme de sănătate şi are nevoie de îngrijiri medicale.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gheorghe Popescu din Bucureşti. Îngrijorarea dv. este întemeiată. Un adolescent care petrece zilnic 5-6 ore în faţa computerului pentru a se juca, acest timp fiind „furat" din orele de somn de noapte, se poate alege cu tulburări serioase de comportament şi de memorie. Chiar de curând au fost date

Jocurile video afectează gândirea

publicităţii rezultatele unui serios studiu american care a urmărit reacţiile creierului în cazul adolescenţilor amatori înrăiţi de jocuri ce conţin scene de violenţă. O parte dintre copiii aleşi pentru a participa la studiu manifestau de la o vreme semnele unui comportament agresiv faţă de colegi, profesori, chiar faţă de părinţi şi de animalele de companie din casă. Prin metoda scanării cu rezonanţă magnetică a creierului acestor copii, cercetătorii au observat că activitatea cerebrală este mult mai scăzută la nivelul lobului frontal – adică în acea zonă care controlează emoţiile, impulsurile şi puterea de concentrare. Acest lucru nu s-a constatat însă în grupul copiilor care nu „sufereau de mania jocurilor". O a doua etapă de cercetare a constat în a le prezenta adolescenţilor din ambele grupuri imagini violente din jocurile video. După o perioadă destul de lungă de expunere sistematică la imaginile violente s-a constatat că atât adolescenţii cu comportament normal, cât şi cei agresivi prezintă o reducere a activităţii cerebrale în zona lobului frontal. Aşadar, atenţie! Încercaţi să-l faceţi pe nepotul dv. să înţeleagă că atunci când jocurile pe computer (în special cele care promovează violenţa) se transformă într-un fel de drog... pericolul de a-şi irosi viaţa este doar la un pas de el.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Atenţie la ciuperci!

Ciupercile comestibile fac parte din principalele încrengături ale regnului vegetal, acesta cuprinzând peste 70.000 de specii, foarte diferite unele de altele. Alături de legume şi fructe, ciupercile se numără printre cele dintâi surse de hrană ale omului, reprezentând de altfel baza alimentaţiei lui până la cultivarea cerealelor.

În primul rând, au un conţinut destul de ridicat de proteine (3-6 g la sută), fiind deopotrivă o sursă importantă de glucide (0,2-0,4 g la sută) şi lipide (3,6-5,1 g la sută), valoarea calorică atingând 30-47 de calorii la suta de grame. În cantitate foarte mare sunt prezente substanţele azotoase (peste 60%) şi albuminele (peste 30%). Albuminele din ciuperci se aseamănă cu cele din carne, motiv pentru care pot înlocui cu succes carnea. Un kg de ciuperci uscate conţine de două ori mai multe albumine decât carnea de vită, de aproape trei ori mai mult decât carnea de porc sau decât ouăle şi de 11 ori mai multe decât laptele. Organismul omului valorifică peste 90% din albuminele ciupercilor.

Calitatea nutritivă a ciupercilor e diferită de la o varietate la alta, cele mai valoroase fiind mânătârcile, champignonul şi zbârciogul (ciuciuletele); bureţii, în schimb, sunt cei mai săraci. Când sunt gătite, aroma pregnantă a ciupercilor are meritul de a stimula secreţia sucurilor gastrice dinainte de a fi consumate. Conţin numeroase vitamine (A, B1, B2, B12, C, D şi mai ales PP) şi săruri minerale (potasiu, fosfor, siliciu etc.). Ciupercile comestibile obişnuite, cultivate în ciupercării, conţin mai multă vitamină B12 decât alte surse tradiţionale de hrană, cum ar fi peştele alb sau brânza. Se apreciază că 25 g de ciuperci proaspete pot asigura zilnic cantitatea de vitamine din grupele enumerate, necesare unui adult.

Pe lângă calităţile lor comestibile, ciupercile au multiple întrebuinţări în medicină sau alte domenii. De exemplu, ciuperca de bălegar (Agaricus campestris) este recunoscută şi folosită pentru virtuţile sale antialergice iar Polyporus officinalis se utilizează în combaterea astmului bronşic. Cercetări relativ recente au descoperit că unele varietăţi de ciuperci comestibile conţin o substanţă (eritadenina) care a dat rezultate bune în combaterea hipoglicemiei şi a colesterolului ridicat. Cercetările actuale îşi concentrează atenţia asupra identificării şi folosirii de substanţe conţinute în ciuperci, eficiente în tratarea cancerului, diabetului şi a unor afecţiuni cardio-vasculare.

Ocrotită de un înger păzitor

– Corespondenta noastră CLD din Constanţa ne trimite o scrisoare interesantă din care prezentăm, împreună cu răspunsul, o primă parte. Doamna CLD ne aminteşte astfel că ne-a mai scris despre *„o persoană înaltă, îmbrăcată în negru terorizându-mi gândurile, paşii vederea – ca o umbră trecătoare."* *„M-aţi rugat* – continuă ea – *să mă întorc la copilărie, la relaţiile cu părinţii. Mi-au trebuit ani de zile să înţeleg că acea umbră aparţine de fapt avertizării cu 1-2 ore înaintea necazurilor unei surori mai mici. Şi nu numai atât. Cei trei copii ai mei trec, fiecare, printr-o întâmplare, marcându-mă pentru toată viaţa."* **Primele întrebări pe care ni le adresează sunt: Este vorba de nişte forţe malefice? De pesimism? De teama de un viitor aparent banal, obsesie, plictiseală?**

– Dragă doamnă C.L.D., vă mulţumim pentru scrisoare şi vă urăm şi noi un an nou fericit! Într-una dintre scrisorile pe care ni le-aţi trimis, ne spuneaţi că motivul pentru care nu aţi consultat un psiholog este că nu cunoaşteţi diferenţa dintre un psiholog şi un psihiatru. Deşi v-am oferit un răspuns înţeleg că nu aţi reuşit să vă rezolvaţi problema. Ceea ce vă trebuie dumneavoastră este o psihoterapie, pe care poate să o facă fie un psiholog, fie un psihiatru. V-ar ajuta să înţelegeţi mai bine natura frământărilor dumneavoastră, v-ar ajuta să le depăşiţi şi să fiţi mai încrezătoare în ceea ce aveţi.

Pentru început aş vrea să mă lămuresc asupra unor aspecte şi poate vă lămuriţi şi dumneavoastră mai bine şi pentru aceasta vă adresez la rândul meu câteva întrebări: de ce consideraţi neapărat că există forţe malefice în viaţa dvs.? Încercările prin care v-au trecut copiii ar putea demonstra că sunt foarte norocoşi, deci v-aţi putea gândi la un „înger păzitor" mai degrabă. De ce sunteţi pesimistă? Ce v-a determinat să acordaţi tuturor acestor întâmplări o conotaţie negativă?

MIHAELA DOROBANŢU

TRADIȚII

Chilia zeiței Atena

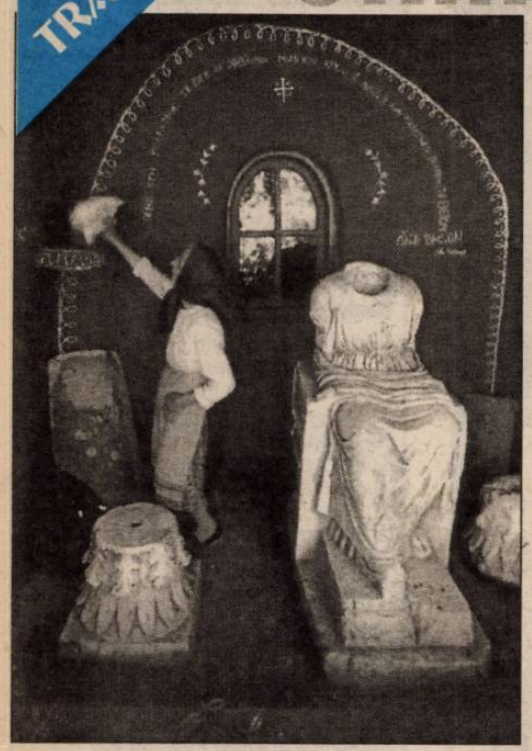

În regiunea estică a Peloponezului (Grecia), în localitatea Grabousa, se află o chilie cu totul deosebită, săpată în stâncă în secolul I î.Ch. Țesătura de simboluri atribuite acestei „odăi sfinte" este de-a dreptul ameţitoare prin multitudinea de mituri şi fapte reale legate de acest loc îngrijit cu pioşenie de femeile vârstnice. Statuia decapitată şi fără mâini a zeiţei Atena (cioplită în marmură albă) are în spate, ca un fel de explicaţie bizară a mutilării ei, o cruce şi un citat din scrierile Apostolului Pavel (care ar fi poposit şi pe aici în timpul călătoriilor sale dedicate creştinării păgânilor, în anii 60-65 d.Ch.). În esenţă, ideea biblică este că omul nu trebuie să îndrăznească să-şi imagineze cum arată capul lui Dumnezeu. Probabil din acest motiv, primii creştini de aici au înlăturat capul Atenei, în urma unei bizare asocieri păgâno-creştine. Dar de ce tocmai în acest loc se află acest omagiu artistic adus zeiţei înţelepciunii din mitologia greacă?

O milenară tradiţie spune că Apostolul Pavel ar fi poposit la Grabousa, în dreptul acelei chilii, pentru că localnicii susţineau că aici şi-ar fi ascuns zeul Eol (al vânturilor) burduful cu uragane pe care ulterior i l-a dat lui Ulise. Acesta l-a desfăcut din greşeală şi atunci, pentru a nu pieri pe mare, Atena l-ar fi călăuzit transformată în pescăruş (zeiţa ocrotea şi marinarii)... Cu alte cuvinte, această „chilie a zeiţei Atena" adăposteşte şi credinţa în miturile politeiste, dar şi elemente ale revelaţiei creştine. Îngemănarea atât de directă dintre cele două concepţii spirituale este unică în peisajul ţărilor creştine.

Descoperire senzaţională

Mamifere care se „doftoricesc" singure

Un grup de cercetători de la Universitatea din Kyoto a descoperit, în premieră mondială, că o anumită varietate de lemurieni (subordin al mamiferelor primate, deci rudă cu maimuţele) din Madagascar ştie să caute şi să folosească în scopuri farmaceutice o specie de plante utile numai în timpul gestaţiei. Femelele de lemurieni sifaka, atunci când aşteaptă să aducă pe lume urmaşi, identifică şi consumă cu lăcomie frunzele unei plante care sunt foarte bogate în compuşi din clasa taninului.

Oamenii de ştiinţă cunoşteau faptul că acest compus, folosit de femeile gravide din diferite triburi, ajută la stimularea producţiei de lapte de mamă şi la împiedicarea avortului accidental. Spre uimirea lor, zoologii japonezi au constatat că femelele lemuriene respective cunosc acest lucru şi că automedicaţia se desfăşoară doar în perioada graviditătii. Este, spun experţii, una dintre cele mai elocvente dovezi ale inteligenţei mamiferelor primate şi singura de acest fel identificată până acum. Se bănuieşte că şi alte genuri de maimuţe folosesc flora spontană a junglei în diverse scopuri nealimentare şi se aşteaptă descoperirea altor obiceiuri specifice inteligenţei umane.

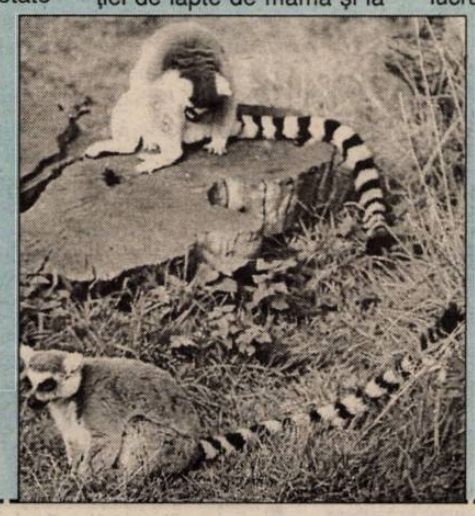

INSTANTANEU

Dansul bambusului

Triburile din Insula indoneziană Sumbawa sărbătoresc cu mare fast „ziua când înfloreşte bambusul", planta asigură locuitorilor aproape tot ce au nevoie: hrană, extrase medicamentoase, material de construcţie, unelte şi arme. Toate speciile de bambus au o caracteristică excepţională, care le-a atras veneraţia de sute de ani: ele înfloresc o singură dată, căci imediat după ce se produce acest eveniment, planta moare (în funcţie de specie, perioada de viaţă variază între 6 şi 20 de ani). Cântecele şi dansurile comunităţilor din Sumbawa au menirea să însoţească trecerea în tărâmul umbrelor al lui Maui (eroul civilizator al multor populaţii din Indonezia, Polinezia şi Micronezia). Femeilor le revine onoarea de a pregăti, în timp ce dansează, un fel de pastă din miez de bambus, care, pusă la fermentat, generează o băutură alcoolică tămăduitoare, tanuy. Florile plantei intrate în agonie sunt transformate în coroniţe şi ghirlande care împodobesc trupurile aproape nude ale oficiantelor, pe care sunt desenate cu vopsea galbenă amprentele mâinilor lui Maui... Toate locuinţele tribale din Sumbawa sunt construite din tulpini de bambus, iar copiii sunt purtaţi de mamele lor în coşuleţe din acelaşi material, până la vârsta de doi ani, pentru a avea o existenţă ferită de spirite malefice.

Gangele, fluviul sacru al Indiei

Nici o apă curgătoare de pe Pământ nu are încărcătura emoţională şi spirituală a Gangelui, cel care izvorând din Himalaya şi vărsându-se în Golful Bengal, şerpuieşte pe distanţa a 3.090 de kilometri, prin India. Deşi nu are măreţia altui „monstru sacru" al Asiei, fluviul Mekong (4.200 kilometri), Gangele este pur şi simplu un personaj divin, coborât din cer printre oameni – în credinţa hindu – pentru a-i purifica şi a le binecuvânta sufletul. Nu este de mirare că cea mai mare densitate populaţională a Indiei – peste 500 de oameni / kmp – se găseşte între New Delhi şi Calcuta, cele mai mari oraşe din preajma Gangelui.

Pentru hinduşi, *Ganga* este fiica zeului muntelui Himalaya (Himavan), fluviul care iniţial curgea numai prin cer. Mitologia vedică spune că Ganga a coborât pe Pământ în urma ascezei şi rugăciunilor regelui Anşuman; când s-a revărsat dinspre Himalaya, apele au înviat pe cei 60 de mii de oameni prefăcuţi în scrum cu mii de ani înainte. Această fiică iertătoare şi tămăduitoare circulă atât la vedere, pe pământ, cât şi în ipostazele sale invizibile, în subteran şi în cer.

Templu dedicat zeului suprem Shiva (la Varanasi, pe malul Gangelui), distrugătorul şi reparatorul Universului, ocrotitorul ascetilor şi yoghinilor

Loc special amenajat, la Varanasi, pentru purificarea în Gange. Fiecare hindus execută acest ritual cel puţin o dată în viaţă

Chiar şi din aceaste puţine elemente mitice se pot înţelege principalele atribute ale Gangelui de astăzi. La Varanasi, principalul loc de pelerinaj hinduist (aflat aproximativ la jumătatea distanţei dintre New Delhi şi Calcuta), zeci de mii de credincioşi se spală măcar o dată în viaţă, sperând purificarea şi întreruperea ciclului de reîncarnări, pentru ca sufletul să se alăture definitiv divinităţii supreme Shiva, aşa cum se spune în „Vedas" („Vedele"), scrierile sfinte vechi de peste 3.000 de ani. Oraşul sacru Varanasi nu are numai locuri amenajate pentru îmbăiere, temple şi palate hinduse, ci şi numeroase crematorii în aer liber, unde rugul este alcătuit de obicei din lemn de santal. Mulţi hinduşi îşi doresc să fie incineraţi aici (dacă se poate, dacă nu la locul lor de baştină), iar cenuşa să le fie aruncată în Mama-Gange. Ei speră, aidoma celor înviaţi în miturile lor esenţiale, să reînvie cândva.

La Vanarasi există şi mii de „altare domestice", adică acele locuri de reculegere publice unde credincioşii se roagă înainte şi după baia din fluviul sacru. Dar trebuie subliniat faptul că Gangele nu conferă hinduşilor sprijin pentru îmbogăţire. Străvechea credinţă în karma (destinul care depinde de cele bune şi rele făcute într-o viaţă anterioară) şi respectul pentru stratificarea socială reprezentată de caste îi fac pe oamenii acestei credinţe să accepte soarta aşa cum este. Săracii – categoria majoritară – nu doresc de la Gange nici un sprijin pentru înavuţire. Acest concept nu există. De asemenea, hinduşii reprezintă exemplul celui mai strict vegetarianism. Fluviul sacru nu îl binecuvântează pe cel ce a greşit consumând carnea vreunui animal, căci păcătosul trebuie să-şi urmeze ciclul reîncarnărilor pentru a deveni într-o viaţă ulterioară chiar acel animal sacrificat... Desigur, spectacolul oferit de Gange este uneori insuportabil pentru ochiul unui european, căci se întâmplă să plutească pe ape şi corpuri care nu au ars în totalitate în crematoriile sfinte, din cauza solicitărilor extrem de numeroase. Cu toate acestea, hinduismul este o religie pacifistă, iar fluviul sacru stinge orice formă de mânie, căci curăţă sufletele de cea mai neînsemnată formă de dușmânie.

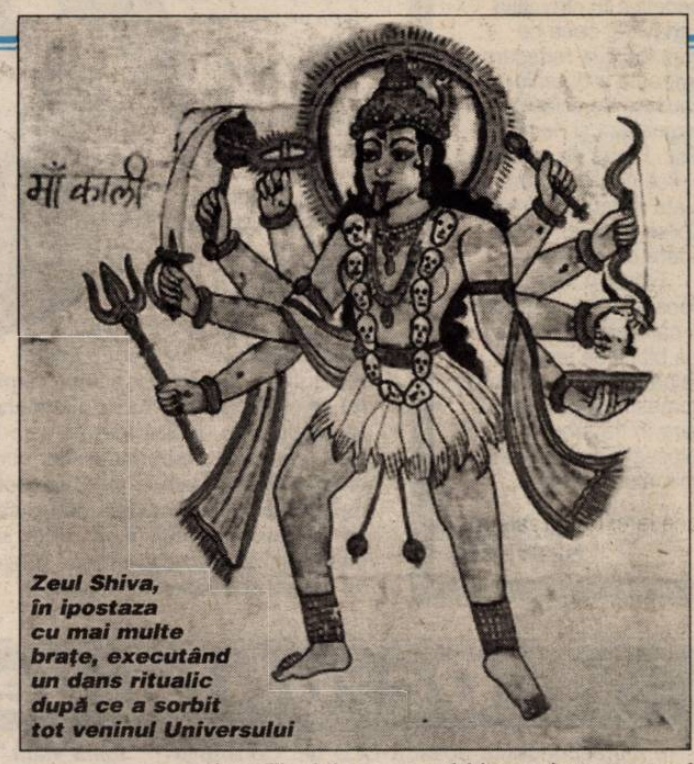

Zeul Shiva, în ipostaza cu mai multe braţe, executând un dans ritualic după ce a sorbit tot veninul Universului

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...salvia este o plantă anuală din familia labiatelor cu tulpina de 30 – 100 cm, cu flori roșu-aprins și frunze ovate sau

eliptice? Este cultivată ca plantă ornamentală prin parcuri și grădini.

◆ ...„Genoveva de Brabant" este o carte populară, medievală, germanică, tratând tema soției inocente, victimă a intrigilor și calomniei, dar izbutind, în cele din urmă să-și dovedească nevinovăția? Leganda s-a constituit în secolul al XV-lea și a fost prelucrată în literatura română de Mihail Sadoveanu cu cartea „Măria-sa Puiul Pădurii" (1931).

◆ ...„Fanarul" este un cartier din Istanbul, așezat pe Cornul de Aur și locuit de greci? Aici își are reședința, după 1453, patriarhul ortodox.

◆ ...capitala republicii insulare Maurițius este orașul Port Louis? Este o așezare urbană cu circa 130000 de locuitori.

◆ ...limba toharică era o limbă indo-europeană, vorbită în primul mileniu d. Ch. în Asia Centrală? În Turkistan s-au descoperit texte aparținând acestei limbi, scrise cu alfabet hindus. (I.S.)

Știați că...

Comorile din Florența

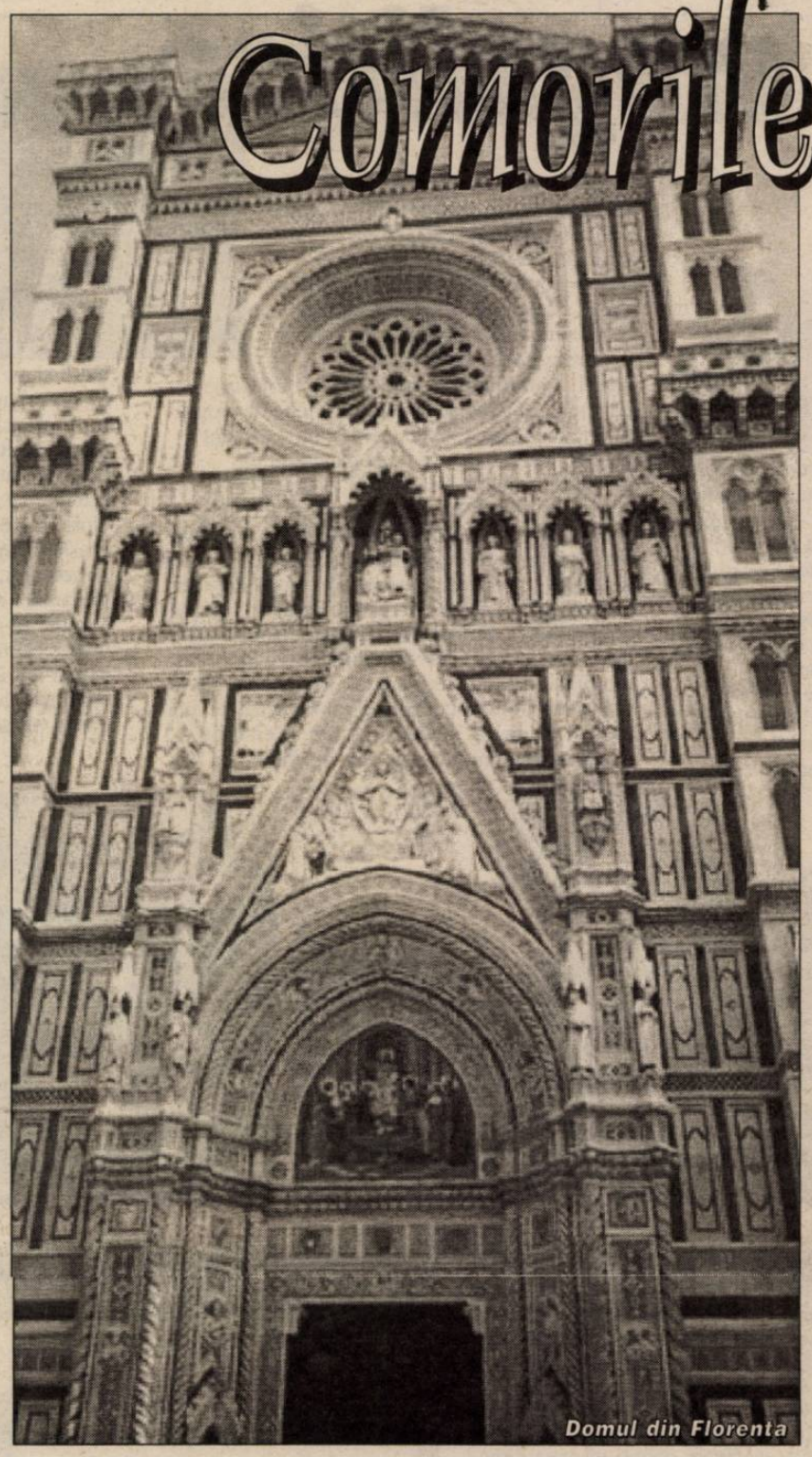

Domul din Florenta

Dacă Italia este aproape în întregime o țară muzeu, o țară în care mărturiile vechilor civilizații se întrepătrund și te întâmpină la fiecare pas, Florența este, fără îndoială, una dintre marile ei comori.

Aflată pe malurile râului Arno, a fost întemeiată ca o colonie etruscă în jurul anilor 200 î.Ch. Ulterior a devenit așezarea romană Florentia, continuându-și existența până în zilele noastre. Nenorocirile nu au ocolit acest oraș risipit pe dealurile cu măslini. În 1348 marea ciumă a distrus jumătate din oamenii de aici și, până în secolul trecut, perioadele luminoase au alternat cu cele sumbre, pline de nenorociri. Orașul nu a fost cruțat nici de foamete nici de inundații. Cel de al doilea război mondial a fost, ca pentru întreaga Europă, un moment al distrugerilor nesăbuite. La sfârșitul lui, germanii au aruncat în aer toate podurile cu excepția lui Ponte Vecchio, făcând să dispară și alte lucrări de valoare neprețuită. Oamenii și-au refăcut însă de fiecare dată orașul, dragostea pentru frumos reprezentând aici o adevărată religie. Această dragoste s-a manifestat încă din secolul al XIV-lea când membrii familiei Medicis, deveniți bancheri ai papalității, au demonstrat și o înaltă prețuire pentru artă. Cosimo Medicis i-a încurajat și i-a ocrotit pe Donatello, Brunelleschi, Fra Angelico iar la curtea fiului său, Lorenzo, supranumit Magnificul, au trăit și au creat Boticelli, Leonardo și Michelangelo. Orașul, cu deosebire centrul vechi, este dăltuit în piatră cenușie, iar timpul pare să se fi oprit deasupra străzilor înguste, multe lipsite de trotuare. Totul este o împletitură de străduțe medievale și piațete, de edificii impunătoare și poduri elegante.

David

Centrul istoric este destul de mic dar concentrează, pe o suprafață relativ redusă, mulțime de capodopere renascentiste. Gara centrală, Santa Maria, poate constitui un punct de plecare către Duomo, construit în aproape două secole, cu o fațadă de marmură roz, albă și verde și adăpostind lucrări ale lui Vassari, Donatello, Ghiberti și alți mari maeștri. Galeria Uffizi, situată în apropierea celebrului Ponte Vecchio, expune capodopere artistice ca Venus din Urbino a lui Tizian, Sfânta Familie a lui Michelangelo, portrete de Pierro de la Francesca. Familia Piti, rivali ai celebrilor Medicis, și-a construit palatul, nu departe de faimoasele grădini Boboli. Interiorul palatului este împodobit cu opere de Rafael, Tintoretto, Veronese și Rubens.

Un farmec aparte îl emană piațetele orașului: Piazza de la Signoria sau Piazza San Lorenzo, cu celebra catedrală începută de Brunelleschi în 1425, înconjurată de palate. În catedrala Santa Croce se găsesc mormintele lui Michelangelo, Machiavelli, Galileo, iar Muzeul Barghelo, situat în apropierea casei lui Dante, se mândrește cu David al lui Donatello și Mercur al lui Giambologna. Oraș al serbărilor, al meciurilor de fotbal jucate în costume de epocă, al străzilor animate, Florența rămâne, înainte de toate, un oraș drag sufletului nostru.

IRINA STOICA

EXPLOZIA PNEURILOR A DISTRUS COLUMBIA!

(Urmare din pag. 1)

Însă două zile mai târziu, Robert Daugherty își exprima îngrijorarea în legătură cu acest subiect. După părerea lui, „incidentul de la lansare ar putea duce la spulberarea trapei de la trenul de aterizare, fapt ce ar duce la expunerea structurii trenului de aterizare la temperaturile uriașe (1650 grade C)". Acest lucru „ar putea duce la supraîncălzirea lui și presiunea în pneuri va crește. În acest moment pneurile ar putea exploda și resturile ar afecta întregul ansamblu al trenului de aterizare", scria el în raport. Robert Daugherty mai prevedea și o aterizare de urgență pe burtă a navetei în caz că trenul de aterizare nu mai reușea să iasă. Din păcate, rezultatul scenariului imaginat de al a fost mult mai dramatic: în urma exploziei pneurilor, întreaga structură a aripii stângi a fost afectată, naveta devenind incontrolabilă și explodând, câteva secunde mai târziu, în aer. Interesant este răspunsul pe care Robert Daugherty l-a primit de la destinatarul raportului său, David Lechner de la United Space Alliance: „Apreciez remarcile dumneavoastră îngrijorătoare... Punctul dv de vedere este benefic. Ca toată lumea, noi sperăm că analiza (cea făcută de NASA, n.n.) impactului

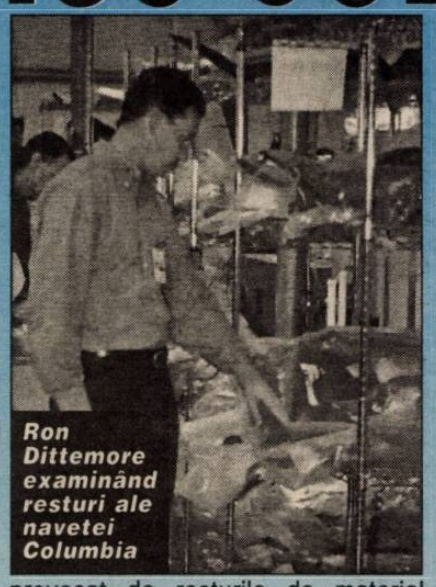

Ron Dittemore examinând resturi ale navetei Columbia

provocat de resturile de material izolant este corectă". NASA n-a făcut nici un comentariu la publicarea acestui document, dar apariția lui în acest stadiu al anchetei nu este o întâmplare, cu atât mai mult cu cât scenariul imaginat de Robert Daugherty dă fiori pe șira spinării. Până la urmă, NASA recunoaște că primele anomalii au survenit în compartimentul trenului de aterizare, cu câteva minute înainte de catastrofă, când naveta plonja în atmosferă, pregătindu-se de aterizare, cu 21.000 km/h. Centrul de control din Houston (Texas) a detectat atunci valori anormale de temperatură în circuitul hidraulic al trenului de aterizare din aripa stângă, apoi o pierdere a măsurătorilor, unul după altul, senzorii au încetat să funcționeze. În acel moment, s-a declanșat o alarmă pe ecranul de bord al comandantului Rick Husband, indicând o aparentă anomalie la presiunea pneurilor. De atunci provin și ultimele lui cuvinte către centrul de control de la sol. Vocea nu e încă disperată, dar în tonul ei (NASA a difuzat aceste ultime cuvinte) se citește îngrijorarea și presimțirile negre. A apăsat pe un buton, ceea ce a indicat că a devenit conștient de gravitatea problemei. Imediat după acest gest, „Cap-Com", controlorul de la Houston care comunica permanent cu echipajul navetei Columbia a vrut să vadă care este situația: „Columbia, aici Houston. N-am recepționat ultimul vostru mesaj în legătură cu presiunea în pneuri. N-am recepționat ultimul mesaj...". După o clipă s-au auzit ultimele cuvinte ale comandantului: „Am recepționat, mm". După aceea, totul a fost tăcere. Columbia se afla la 16 minute de aterizare, după 16 zile de zbor în jurul Pământului.

GEORGE CUȘNARENCU

Viitorul aparține spațiului

Primii astronauți chinezi pe orbită

La finele anului precedent au apărut știri în revistele de specialitate conform cărora un grup de piloți chinezi și-au finalizat majoritatea pregătirilor pentru a putea fi lansați pe orbită și a-și îndeplini acolo programul misiunii. S-a menționat, de asemenea, și locul de pregătire a astronauților, în așa-numitul „orășel aerospațial" localizat în vecinătatea capitalei, Beijing. Încă în anul 2002 au existat declarații ale unor oficiali chinezi din care au rezultat, pe de-o parte, faptul că încă de la prima lansare a unei nave pilotate, la bord va exista un echipaj format, probabil, din doi astronauți – ceea ce ar reprezenta o premieră, atât rușii cât și americanii lansând prima dată nave orbitale pentru un singur astronaut –, iar pe de altă parte că încă la începutul celui de al doilea deceniu al programului spațial chinez, se vor pune bazele plasării pe orbită a unei stații spațiale locuite... De fapt, astronautica chineză și-a reiterat recent performanțele, în trim.IV al anului 2002 o rachetă lansatoare LONG MARSH 4-B a plasat pe orbită un satelit de teledetecție performant, demonstrând încă o dată valențele cosmodromului de la JIUQUAN din provincia Gan-su.

În perioada noiembrie 1999 – iulie 2002 specialiștii chinezi au efectuat cel puțin trei zboruri-test reușite ale navei SHENZOU (Nava divină) cu manechine la bord și care au aterizat lin în regiunea preliminată din Mongolia interioară. Nava cosmică recuperabilă SHENZOU (vezi

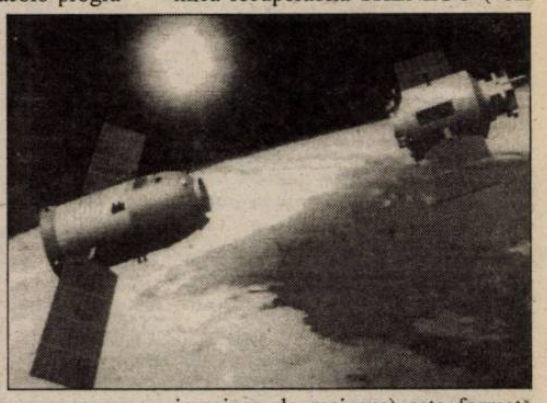

imaginea de mai sus) este formată dintr-un modul orbital dotat cu panouri solare și cuplat inițial cu cabina recuperabilă, similară navelor SOIUZ, dar cu dimensiuni superioare, precum și dintr-un modul de propulsie și echipamente, de asemenea dotat cu panouri solare. După fiecare recuperare a cabinei, modulul orbital a fost menținut pe orbită încă alte câteva zile, pentru efectuarea de teste, probabil în beneficiul lansărilor de viitori sateliți sau a viitorului program al stației orbitale semipermanente.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

O descoperire megalitică în Munţii Alpi

La 800 de metri altitudine pe un platou al muntelui Vercors din Alpii de nord arheologii au găsit urme ale unor aşezări străvechi, urcând până în mezolitic.

Unealtă preistorică din cuarţ

Aşezarea se află într-un loc în care nimeni nu s-ar fi gândit că oamenii au fost tentaţi să-şi construiască adăpost, şi asta pentru că platoul e bântuit de vânturi puternice şi e aproape îngheţat.

Primele descoperiri au fost făcute în secolul al XIX-lea: câteva vârfuri de săgeţi din bronz, minuscule, nu mai lungi de 1 cm, găsite întâmplător de nişte ţărani. Cercetările arheologice au început în iarna lui 2001 când au fost descoperite blocuri de piatră cioplite care păreau să fi făcut parte dintr-o misterioasă configuraţie şi care indicau faptul că în aceste locuri se aflau aşezări umane. Săpăturile s-au efectuat cu dificultate întrucât în urma alunecărilor de teren s-au suprapus straturi de pământ şi piatră cu o grosime minimă de aproape doi metri. Arheologii au extras în mai puţin de un an 20.000 de metri cubi de pământ pentru a degaja situl preistoric. Au fost descoperite într-o primă fază sute de vârfuri de săgeţi din mezolitic (o epocă în care folosirea arcului se generalizează), instrumente de gravat, de răzuit, blocuri de piatră dură din care se ciopleau uneltele, şi grămezi de cioburi de piatră rezultate în urma tăierii. Acest sit din mezolitic, întins pe o suprafaţă de 5.000 metri pătraţi, este unic în Alpii de nord, vestigiii din această epocă fiind descoperite, răzleţ doar prin peşteri. Ce căutau oamenii preistorici în aceste locuri neprimitoare? În urmă cu 10.000 de ani, continentul se afla într-o perioadă de reîncălzire. Gheţarii au început să se topească, inundând văile. Temperaturile medii superioare erau de 2,5-4 grade, un climat favorabil dezvoltării pădurilor şi proliferării animalelor: capre sălbatice, iepuri, a căror carne era deosebit de apreciată. Vânătorii-culegători din mezolitic aveau obiceiul să-şi petreacă o parte a anului în aceste locuri care le ofereau un vânat bogat. Şi asta de-a lungul a câtorva milenii! În apropiere de aceste locuri au fost descoperite urme ale unui sat din epoca de bronz, (din perioada secolului al XVI-lea – XV-lea î.Ch.) vestigii de ziduri, un adăpost de cereale suspendat pe stâlpi, câteva articole de olărit. Au fost exhumate în acelaşi timp o serie de vestigii aparţinând însă neoliticului (din perioada 4500-3500 î.Ch.): cuptoare, obiecte de ceramică, unelte de cioplit piatra, cuptoare de incinerare şi un mormânt galo-roman. Generaţii după generaţii, din mezolitic până în secolelor al XI-lea şi chiar mai târziu, au trăit în aceste locuri, pe de-o parte vitrege din punct de vedere climatic, pe de altă parte propice existenţei întrucât aici se afla vânat din belşug şi numeroase izvoare, dintre care au fost recenzate 200. Câteva sute de metri mai sus, în apropierea unor vestigii galo-romane se află cercurile de piatră devenite faimoase, constituite din blocuri masive din piatră, dispuse din doi în doi metri, în mijlocul cărora sunt amenajate alte blocuri de piatră, în formă de cerc. Cercurile exterioare au un diametru cuprins între 8 şi 12 metri şi au fost construite în neoliticul mijlociu. Se presupune că ar fi avut o funcţie cultuală dar nu este exclus ca în interiorul lor să se fi practicat rituri funerare. Acest tip de cercuri este fracvent întâlnit pe coasta atlantică şi în centrul Franţei dar e prima oară când apare în mediul alpin. În decembrie a.c. cercetările arheologice în aceste locuri vor înceta din lipsa fondurilor. Arheologii, a căror muncă e compromisă uneori săptămâni de-a rândul din cauza ploilor, sunt sceptici în privinţa reuşitei acestei explorări atâta vreme cât timpul şi starea vremii, nu vor fi de partea lor. Dacă nu se vor găsi finanţe pentru continuarea săpăturilor, secretul cercurilor de piatră va rămâne în mod cert nepătruns.

Unul din siturile arheologice din Alpii de nord

DORIN MĂRAN

Misterioasele blocuri din piatră dispuse în formă de cerc

Arheologii exhumă cu migală vestigii din perioada mezolitică

Pagini secrete ale omenirii

IMPERATIVUL CYDONIA

„Efectul" Cydonia Impactul pe care descoperirea „structurilor" marţiene îl are asupra psihicului uman s-ar putea spune că poate deveni substanţial. S-a spus chiar că prea puţini oameni ar rămâne „nezdruncinaţi" în convingerile lor religioase şi filosofice, confruntaţi cu această adevărată „revelaţie" marţiană. Nevoia de stabilitate şi rutina de zi cu zi, caracteristice naturii umane, ne determină de multe ori să alegem soluţiile, drumurile de minimă rezistenţă, şi odată găsit acest drum ne este foarte greu să-l abandonăm. Diferenţa pe care o aduce epoca noastră se datoreşte în mare măsură Internetului, unde găsim un site special dedicat Cydoniei oferindu-ne întreaga gamă a uluitoarelor fotografii care au declanşat dezbaterea acestei teme.

Trebuie să ştim „...Cred că ţinta noastră următoare este evident Marte. Sunt destul de convins, din unele imagini recente, că Marte nu doar că adăposteşte viaţă, ci că este infestată. Ar trebui să fim atenţi unde ne vom aşeza navele." Sunt cuvintele lui Arthur C. Clarke. Imperativul Cydonian nu pretinde în mod necesar că structurile respective ar fi neapărat artificiale, deşi evidenţa existentă ar fi suficientă pentru a justifica o asemenea afirmaţie. În plus, există metode de verificare a artificialităţii acestor structuri. Şi dacă într-adevăr se va verifica această ipoteză, va trebui să vorbim despre una dintre cele mai explozive descoperiri ale cunoaşterii actuale. O „anchetă Cydonia" este departe de a fi una trivială, după cum nu ar putea fi calificată nici pseudoştiinţifică, nici... nerespectabilă. Enigmele „localizate" pe Marte – ca de altfel în întregul Sistem Solar – reprezintă o continuă provocare pentru concepţiile pe care ni le-am format despre identitatea planetelor din familia noastră.

Conexiunea terestră Experienţa istorică pare a arăta că doar atunci când este motivată de forte care o depăşesc şi se află dincolo de ea, omenirea este dispusă să recunoască adevărul. Ce se va întâmpla cu adevărul privind Cydonia şi care este de fapt acesta? Există un punct de vedere conform căruia adevărul nu ne este accesibil din cauza însăşi esenţei mesajului pe care îl poartă respectivele structuri. Şi atunci? O cale spre soluţia finală ar putea fi oferită de „perechea terestră" a acestui mister. Inclusiv faptul că autorităţile implicate în ambele cazuri par a fi de neînduplecat în ceea ce priveşte dezvăluirea integrală a descoperirilor făcute. Şi nu neapărat ca o consecinţă a cine ştie căror conspiraţii, ci din dorinţa de a păstra esenţa acestor descoperiri pentru instituţiile respective. Vechile hieroglife, ca şi semnele şi urmele de pe Marte ascund în ele informaţii despre adevărata natură spirituală a omenirii. Iar drumul nostru cel mai important este, totuşi, cel îndreptat spre trezirea sufletelor şi conştiinţelor noastre şi nu doar a nevoilor materiale...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera-Aven din Sohodoalele Mici

Deschisă în platoul dolinar al Masivului Sohodoalelor Mici, la o altitudine de 540 m, peştera îşi găseşte intrarea într-o pădure de fag. Ea a fost explorată prima oară în 1960 de către D. Dancău. Ulterior a fost cercetată de V. Decu, I. Tăbăcaru şi A. Negrea. Este o peşteră de dimensiuni medii cu lungimea de 220 m şi o denivelare de 35 m. Cu ajutorul unei scărite coborâm din dolină, într-o pâlnie ce ne duce într-un puţ adânc de 10 m. Ne întâmpină apoi o aglomerare de bolovani şi material vegetal sub forma unui con de acumulare, pe panta căruia putem coborî în două direcţii. Pe partea estică pătrundem într-o galerie spaţioasă, cu hornuri înalte în tavan. Aici vom putea admira gururi, scurgeri parietale, stalactite şi stalagmite. Sunt remarcate frumoase formaţiuni de stalactite fistulare transparente şi albeaţa de zăpadă a unor cruste de mondmilch.

Pe ramura vestică se află un culoar descendent, cu multe prăbuşiri, ce ne conduce spre o sală spaţioasă lungă de 20 m şi lată de 3-5, cu multe diverticule. Unul dintre acestea găzduieşte un superb lac adânc de vreo 2 m a cărui apă cristalină îţi bucură ochiul. Un altul, se presupune că ar comunica cu reţeaua de galerii a Peşterii Lazului.

Cel mai frumos element al acestei peşteri îl constituie concreţiunile masive de calcit şi mondmilch, lungi de 2 m, dar în special, stalactitele, stalagmitele şi crustele.

Uimeşte prin frumuseţea şi măreţia sa un planşeu stalagmitic, de formă curbată care închide sub el o mică peşteră în această... peşteră. Stalactitele sunt net deosebite ca morfologie de cele din ramura estică, ele prezentând suprafeţe septale poliedrice (stalactite cu faţete şi stalactite „zgribulite").

Peştera poate fi vizitată fără echipament special.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

LAINICI

Alături de Valea Oltului, Valea Jiului constituie o importantă vatră duhovnicească, o punte de legătură între Oltenia şi Transilvania. De aici urcau călugării misionari spre sud-vestul Ardealului şi tot pe aici coborau mocanii ardeleni care doreau să îmbrăţişeze viaţa monahală.

Prima sihăstrie de pe Valea Jiului a fost întemeiată la începutul secolului a XIV-lea în defileul Bumbeşti-Livezeni. Mica aşezare duhovnicească, având şi o bisericuţă de lemn cu hramul Sfânta Treime, s-a numit „Sihăstria Livezile" şi mai apoi, dezvoltându-se ca mânăstire cu viaţă de obşte a devenit cunoscută sub numele „Sihăstria Vişina". În secolul al XVIII-lea însă, aceasta ajunge în ruină din cauza luptelor dintre turci şi austro-ungari.

În ultimele decenii ale secolului respectiv, apare în apropiere o altă sihăstrie, Lainici, cu hramul „Intrarea Maicii Domnului în biserică". Evenimentul pare să se fi petrecut puţin înainte de 1784. Mica aşezare duhovnicească trăieşte în secolul al XIX-leq o perioadă de mare înflorire. Între 1812-1817 biserica mânăstirii de călugări este înlocuită cu o biserică frumoasă, de zid, ctitorie boierească. Locaşul, păstrând acelaşi hram, este unul de mici dimensiuni dar impresionând prin armonia formelor. Cu o lungime de 18 metri şi o lăţime de 8 metri, biserica are o singură turlă, pătrată, şi este construită în stilul specific epocii şi locurilor, bucurându-se în acelaşi timp de un excepţional amplasament.

Pridvorul este larg, sprijinit pe stâlpi de piatră. Arcadele sunt elegant ornamentate cu decoraţii de piatră. Exteriorul bisericii este împărţit în două registre inegale, despărţite printr-un brâu de piatră. Registrul de jos este decorat cu ferestre prelungi, iar cel de sus cu firide, multe dintre ele împodobite cu picturi cu chipuri de sfinţi. Turla, lipsită de soclu, prezintă la rândul ei câte o fereastră pe fiecare dintre cele patru suprafeţe.

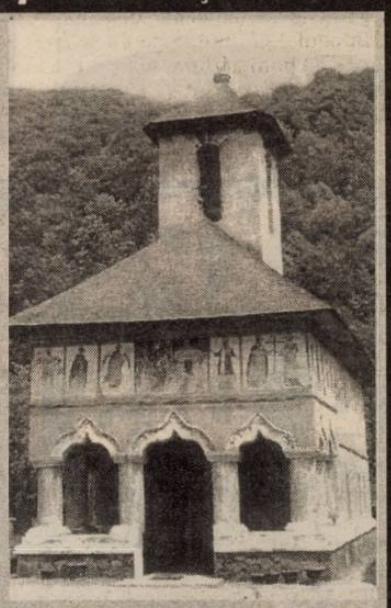

În interior biserica păstrează picturi murale din perioada post-brâncovenească.

Locaşul a fost renovat în 1984 şi chiar mai aproape de zilele noastre, fiind considerat de localnici un colţişor de lume cu o bogată încărcătură istorică şi sufletească.

Există aici de asemenea un muzeu cu colecţii de covoare, cărţi vechi şi obiecte de cult, muzeu care întregeşte frumuseţea mânăstirii.

Înfruntând anii şi vicisitudinile istoriei, Mânăstirea Lainici rămâne un loc de pioasă reculegere, o legătură spirituală între locuitorii din toate colţurile ţării.

IRINA STOICA

Timpul costă bani şi în dragoste

Întâlniri în mare viteză

O nouă modă face epocă la Londra: „întâlniri de mare viteză". Lume cu duiumul a dat pur şi simplu buzna în imperiala capitală britanică, dornică să-şi „valorifice" şansele unui test de 3 minute pentru a-şi găsi perechea şi... a nu mai rămâne singuri. Entuziasmaţi de ideea unei „întâlniri oarbe", peste 1000 de tineri s-au înghesuit la concursul din ziua de miercuri, 29 ianuarie, şi să nu uităm că toate astea s-au petrecut într-o ţară renumită pentru conservatorismul său.

Procedeul se bazează pe „tehnica" de a produce pe bandă rulantă poveşti de dragoste: mese instalate într-o sală imensă, te aşezi şi ai la dispoziţie 3 minute pentru a „cuceri" posibilul viitor partener. Dacă „merge" – te-ai sculat de la masă şi ai plecat „sub formă" de cuplu! Când supraveghetorul concursului fluieră (la propriu!) marcând epuizarea timpului, cel aflat la masă, şi care nu a reuşit, se scoală şi trebuie să găsească o altă masă la care să se aşeze. Din nou „serie", din nou la dispoziţie cele trei minute. Iar pentru ca suspansul să dureze până la sfârşit, cei care şi-au câştigat un partener trebuie să lase un bilet organizatorilor care vor programa întâlnirea „reală" după câteva zile. Asta în cazul în care perechea mai are nevoie de timp de gândire! „Trei minute trec foarte repede – spune una din concurente, Caroline Earl – dar ai totuşi vreme să-ţi spui o mulţime de lucruri"; ideea a înflorit după modelul american al sfârşitului anilor '90, când a fost aplicată pentru a le permite tinerilor evrei din SUA să-şi găsească soţii de aceeaşi religie. În Marea Britanie, problema are un plus de dificultate, pentru că, aşa cum remarcau toţi participanţii, băieţii sunt excesiv de timizi iar fetele excesiv de reţinute.

„Întâlnirile-fulger" se fac de obicei cu grupuri de până la 50 de participanţi, dar „evenimentul chimic" din ianuarie anul acesta a oferit o şansă unui număr mult mai mare, organizând „pentru încălzirea atmosferei" un concurs de dans salsa. Motiv pentru domnişoare să se plângă de faptul că bărbaţii au devenit în acel moment prea îndrăzneţi în ceea ce priveşte... apropierea de partenera! *(M.D.)*

Povestea străinei din vis

Marinca s-a născut într-un sat din Dobrogea şi şi-a petrecut o parte din copilărie alături de bunica din partea mamei. Aceasta era un fel de doftoroaie a satului, căci pe mulţi oameni îi vindeca de diverse boli, dându-le ceaiuri, descântându-i, arzându-le bubele ori oblojindu-i cu alte leacuri numai de ea ştiute. Copilei îi povestea multe, şi basme, şi întâmplări din lumea noastră. Încă de atunci, fetiţa a început să simtă noaptea prezenţe bizare în cameră, care o înfricoşau, mai ales că deseori făpturile nevăzute o atingeau iar ei îi dispărea vocea.

Casa avea un beci, a cărui uşă masivă stătea mereu încuiată cu un lacăt foarte mare. O singură cheie mai aveau şi era literă de lege, pentru oricine mergea să aducă din beci ceva, ca la plecare să încuie bine şi să pună apoi cheia la locul ei bine ştiut. Într-o zi, fetiţa – care avea 8-9 ani – a mers în beci, a respectat regula, dar cheia nu a mai pus-o la loc. Puţin mai târziu, a constatat că nu o mai are şi s-a gândit că a pierdut-o la joacă. Se şi vedea certată rău de mama care era destul de severă în asemenea împrejurări, dar, ca prin minune, în ziua următoare nimeni nu a mai avut nevoie să intre în beci. Noaptea, copila s-a visat stând tristă în curte, cu gândul la cheia pierdută. Atunci, de ea s-a apropiat o femeie străină, de 50-60 de ani, care a mângâiat-o pe obraz şi i-a spus: „Fetiţo, nu fi speriată. Ia o rangă de fier, loveşte lacătul deasupra şi el se va descuia. Înăuntru vei găsi cheia." Apoi, străina din vis a dispărut.

Ne scrie o cititoare fidelă a revistei „Magazin", Marinca Niţă. O femeie care, de când s-a născut, trăieşte permanent sub semnul bizarului. Vise premonitorii, percepţii extrasenzoriale extraordinare i-au jalonat şi continuă să-i marcheze viaţa. Reţineţi: întreaga viaţă! S-a obişnuit într-un fel cu ele, lumea cealaltă, a spiritelor, nu-i este deloc străină şi nu o mai sperie, ca altădată. Dar vrea să ştie. Să înţeleagă ce legi nestăpânite de omul muritor guvernează Universul şi de ce nu toţi avem capacitatea de a lua contact cu lumile paralele şi de ce tocmai ea... Sunt multe întrebări. Şi puţine răspunsuri. Vom descrie în câteva etape experimentele stranii trăite de Marinca Niţă.

De dimineaţă, Marinca şi-a amintit visul şi a alergat la beci. Luase cu ea un fier mic cu care – îşi aminteşte foarte bine – abia a atins lacătul şi acesta s-a descuiat aproape singur. Uşa masivă s-a deschis foarte uşor şi, dincolo de ea fetiţa a găsit cheia. Cum s-au întâmplat toate acestea? Va fi fost, probabil, un test de iniţiere a Marincăi, pentru a pătrunde în lumea aflată dincolo de percepţiile noastre senzoriale. Iar buna femeie din vis, cu care s-a „întâlnit" la fel şi alteori, dar niciodată în realitate, a fost mesagerul astral, un gen de entitate protectoare hărăzită să-i vegheze paşii prin viaţă. Asemenea călăuze se află de altfel permanent în preajma noastră, nevăzute. Există însă şi acolo, în necunoscut, confruntări între bine şi rău. Căci alteori, entităţi negative, malefice, îşi încearcă influenţa asupra noastră, împingându-ne către fapte reprobabile. Dar asta e o altă poveste! Cât despre Marinca, trăirile ei halucinante se aflau abia la început.

Vă invităm, aşadar, să vă învingeţi orice prejudecţi, să vă aşezaţi cu gândurile şi cu amintirile dumneavoastră în faţa colii de scris şi să ne relataţi asemenea întâmplări trăite sau auzite. Noi vă vom răspunde, negreşit, iar în măsura posibilităţilor vom căuta să vă sugerăm şi posibile explicaţii şi răspunsuri la neliniştile dumneavoastră şi, de fapt, ale noastre, ale tuturor celor care încercăm să vedem universul înconjurător în toată complexitatea lui, şi nu doar pe fragmente.

(A.N.P.)

O familie convinsă că va fi călcată de hoţi!

În fiecare an, în primele zile ale lui martie, familia Canotto din Lissertina (sudul Italiei) scoate toată mobila şi lucrurile mai de preţ din locuinţă şi se mută într-un adăpost improvizat în marginea unei păduri din apropiere. Vecinii asistă amuzaţi la toată această corvoadă, însoţită de o zarvă specific italienească şi cine nu cunoaşte povestea adevărată a respectivei familii, o consideră „deraiată" de la normalitate.

În anul 1927 (străduţa cu pricina există de la sfârşitul secolului XIX) hoţii au furat toată agoniseala lui Reno Canotto, capul familiei pe atunci. Era data de 2 martie. Peste 14 ani, fata cea mică a familiei a fost răpită din casă, iubitul atârnând o scară de frânghie de balustrada micuţului balcon. Ca un făcut, pungaşii au mai jefuit averea din acel apartament cu cinci camere tot la începutul lunii martie, când bărbaţii pleacă de obicei la muncile câmpului sau ale livezilor din zonele apropiate. Spre disperarea membrilor clanului Canotto, niciodată bandiţii nu au fost prinşi.

Cea mai ruşinoasă „ţeapă" suferită a fost cea din 1986, când se sărbătorea ziua de naştere a mezinei Lucia (1 martie). Fuseseră invitaţi din belşug, cunoscuţi şi mai puţin cunoscuţi. Printre aceştia se infiltrase şi o anume Carmen pentru ajutor gospodăresc. Intrusa a pus praf de dormit în sticlele de vin şi după miezul nopţii toţi mesenii adormiseră buştean. Pentru ca liniştea aşternută să nu atragă atenţia vecinilor, Carmen a dat radioul la maximum şi apoi a început să „colecteze" grijulie toate bijuteriile din casă, inclusiv pe cele purtate de doamnele care sforăiau în tihnă. În total, paguba a fost de peste două mii de dolari... Iată de ce, capul familiei a decis să golească apartamentul

timp de o săptămână, pentru a alunga ghinionul. În camerele pustii, femeile pun la ars bucăţi de tămâie, deşi chiar şi icoanele iau drumul vremelnic al codrului. Din 1995, spune Mario Canotto, „il capo", nici o belea n-a mai ajuns în neamul lui din Lissertina, dar, culmea! Păţaniile s-au „deplasat" spre familia unchiului său care locuieşte la Grespo, o localitate aflată la 70 de kilometri. Însă, spre bucuria vecinilor de acolo, unchiul din Grespo n-are de gând să imite balamucul din Lissertina; acesta a cumpărat câte o puşcă fiecărui bărbat din casă şi nici un hoţ nu s-a mai încumetat de atunci să le calce pragul. *(P.I.)*

„Hamlet" jucat la -40 de grade

O reprezentaţie teatrală cu totul ieşită din comun a avut loc în luna ianuarie la Teatrul Globul de Gheaţă din Jukkasjarvi, un oraş aflat la 1.200 km nord de Stockholm şi la o distanţă de 200 km de cercul polar. Este vorba de piesa *Hamlet*, de William Shakespeare, care s-a jucat la o temperatură de -40 de grade C. Pentru a nu abuza de răbdarea şi rezistenţa fizică a spectatorilor, piesa a fost scurtată, durând doar... o oră şi 45 de minute. Timp suficient pentru a te trezi cu mâinile şi picioarele degerate. Spectatorii au fost însă sfătuiţi cum să se îmbrace pentru a se simţi cât mai confortabil. Conducerea teatrului a avut grijă să acopere fotoliile din gheaţă cu mai multe piei de ren pentru a asigura o bună izolare termică. Acest teatru a fost construit anul trecut, exclusiv din gheaţă şi zăpadă încercând să imite modelul teatrului londonez Globe William Shakespeare, urmând ca în următorii ani, construcţia viitoarelor teatre din gheaţă din Jukkasjarvi să fie făcută

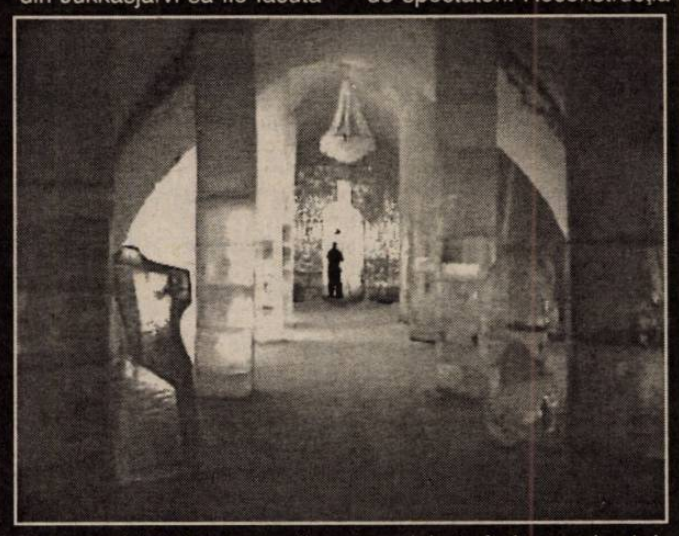

după modelul altor teatre din lume. Actualul edificiu a fost realizat din 15.000 de tone de zăpadă şi gheaţă şi are 10 metri înălţime. Până în aprilie când vremea se va încălzi şi va începe să-l topească, teatrul va primi aproximativ 1.000 de spectatori. Reconstrucţia va debuta în luna noiembrie când temperaturile vor scădea drastic şi materia primă va exista din belşug. *(D.M.)*

A născut după ce a căzut din maşină

Pretutindeni în lume există, pe lângă cei care îşi fac bine şi conştiincios datoria, şi o serie de indivizi pentru care lucrul de mântuială a devenit ceva obişnuit. Aşa s-a întâmplat şi cu lucrătorii unei ambulanţe din Nairobi. Chemaţi de urgenţă la o femeie aflată în travaliu, s-au prezentat fără medic, doar cu o asistentă care nu era chiar expertă în naşteri. Aceasta, considerând că, oricum, nu o poate ajuta prea mult pe viitoarea mamă, nu s-a aşezat în spate, alături de ea, ci în faţă, lângă şoferul căruia îi făcea ochi dulci de multă vreme. Când maşina a trecut peste o groapă (exisă şi la alţii), uşile din spate s-au deschis şi pacienta a alunecat cu tot cu patul în stradă. Norocul ei a fost că, în cădere, s-a ales doar cu o sperietură, fără ca în rest să păţească ceva rău. Accidentul a grăbit însă naşterea şi femeia a adus pe lume, chiar acolo în stradă, un băiat sănătos, fiind asistată doar de câteva trecătoare binevoitoare. În tot acest timp cei doi de pe ambulanţă şi-au continuat flirtul, remarcând lipsa femeii abia când au ajuns la spital. Îngrijoraţi, au refăcut drumul şi i-au găsit pe cei doi în mijlocul unei mulţimi de curioşi. Recuperându-i, dar scăpând cu greu de furia oamenilor, ei speră ca, datorită naşterii miraculoase, fără vreo urmare tragică, să nu se aleagă cu o pedeapsă prea mare. (I.S.)

O lume nebună

O lege veche de 57 de ani, care funcţiona în cadrul universităţii sud-coreene pentru fete din Ehwa, a fost de curând abolită. Potrivit acestei legi, la universitate nu erau admise decât femei celibatare, căsătoria în timpul anilor de studiu fiind interzisă.

Poliţia din Madrid s-a aflat în situaţia aproape ridicolă de a urmări pe străzile ca un labirint ale oraşului vechi un scuter pe care se aflau claie peste grămadă nu mai puţin de patru persoane: un bărbat în vârstă de 35 de ani şi trei adolescenţi. Păreau imposibil de prins, numai că la un viraj în trombă, unul dintre băieţi a căzut şi, nu după mult timp, un altul a fost ejectat într-un zid. Ceilalţi doi, care s-au ţinut bine în şa, au reuşit totuşi să scape de urmăritori, amabalând motorul la maximum. Unul dintre tinerii adunaţi de poliţie de pe caldarâm a recunoscut că el a furat scuterul pentru a se distra împreună cu prietenii lui.

În statul Kerala din India, funcţionează de mai bine de patru ani o asociaţie şi un club al bărbaţilor de talie mare, adică mai înalţi de 1,82 m. Până în prezent, asociaţia numără 300 de membri. De ce a fost nevoie de aceasta? Pentru că într-o ţară în care înălţimea medie este 1,67 – 1,70 m, oamenii înalţi sunt ţinta multor ironii şi glume răutăcioase, pe seama lor fiind pusă lipsa de inteligenţă şi de suplete. La începutul acestui an, membrii asociaţiei au găsit de cuviinţă să deschidă porţile clubului şi femeilor „prea înalte", care au de suportat aceleaşi discriminări din partea majorităţii oamenilor. Şi speră ca astfel mulţi să-şi găsească perechea.

(A.P.)

Săptămâna 21 - 27 FEBRUARIE

1

VINERI 7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Teleenciclopedia (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Sara" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Povestea unei supraviețuitoare" (SUA, 1998) 21.50 Serial: „Criminaliștii 23.20 Film: „Vânătoarea vânzătorilor de moarte" (SUA, 1997). Cu: Hulk Hogan 3.30 Serial: „Magnum".

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.00 Debut 50 Plus 13.15 Istorie polemică 14.20 Festivalul Național al Cântecului de Dragoste 16.00 Ora olimpică 17.00 Între cer și deșert 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Eurovision 2003 22.05 Serial: „Pasadena" 23.15 Film: „Viața lui Harry" (SUA, 1997). Cu: Woody Allen 1.00 Marele Jazz.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viața satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediție 14.20 Festivalul Național al Cântecului de Dragoste 17.15 Bravo, bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Căpitanul Ron" (SUA, 1992). Cu: Kurt Russell 22.00 Crime în Cetatea Filmului 22.45 Taverna.

LUNI 7.30 Bună dimineața, România! 12.30 Bravo, bravissimo! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toți! 17.55 Serial: „Dragoste și răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniștii 0.30 Film: „Jean și Kate" (coprod., 1996) 3.30 Serial: „Magnum".

MARȚI 7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" (ep.1) 17.50 Serial: „Dragoste și răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Noaptea nunții" (SUA, 1989) 22.00 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.30 Film: „Îmi iubesc... nevasta!" (SUA, 1970) 3.25 Serial: „Magnum".

MIERCURI 7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Profesioniștii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" 17.50 Serial: „Dragoste și răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Nu mă pot căsători cu tine!" (SUA, 2000). Cu: David Hasselhoff 21.50 Seară bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Căsătorie în stil american" (SUA, 1980). Cu: Natalie Wood, George Segal 3.20 Serial: „Magnum".

JOI 7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" 17.50 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O iubire imposibilă" (coprod., 2000) 21.50 Seară bună! 23.30 Interes general: Ora de adevăr 0.30 Film: „Dulcea pasăre a tinereții" (SUA, 1987). Cu: Elizabeth Taylor 3.35 Serial: „Magnum".

HULK HOGAN
ROMÂNIA 1, vineri, 23.20

acasă

VINERI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducție" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" (ep.1,2) 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Documentar: „Superlative la Hollywood" 1.45 Serial: „Amor latino".

SÂMBĂTĂ 8.50 Serial: „Zorro" 9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 14.00 Club 700 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 18.00 Serial: „Arabela se întoarce" 18.30 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 8.30 Serial: „Zorro" 9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.45 Serial: „Eco Moda" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Special: Enrique Iglesias – Din culise 18.00 Serial: „Arabela se întoarce" 18.30 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Seducție" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste și putere" 1.45 Serial: „Amor latino".

MARȚI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducție" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste și putere" 1.45 Serial: „Amor latino".

MIERCURI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducție" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste și putere" 1.45 Serial: „Amor latino".

JOI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducție" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste și putere" 1.45 Serial: „Amor latino".

CYBILL SHEPHERD
PRO TV marți/vineri, 14.25

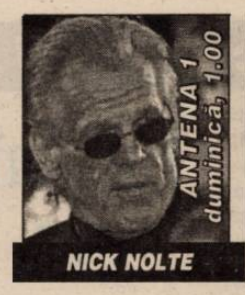

NICK NOLTE
ANTENA 1 duminică, 1.00

ELIZABETH TAYLOR
ROMÂNIA 1, joi, 0.30

PRO TV

VINERI 8.00 Știrile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Cybill" 14.45 Serial: „Jesse" 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Casino" (SUA, 1995). Cu: Robert De Niro, Joe Pesci, Sharon Stone 23.30 Film: „Furia monstrului" (SUA, 1988) 1.15 Serial: „Viața la Casa Albă".

SÂMBĂTĂ 7.50 Desene animate 11.15 Promotor 12.00 Doc.: „Jihadul – Războiul sfânt" 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.30 Film: „Oglinda II" (România, 1993). Cu: Ion Șiminie, Sergiu Nicolaescu 17.00 Film: „În voia sorții" (SUA, 1993) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Evadatul" (SUA, 1993). Cu: Harrison Ford 22.30 Film: „Ringul cruzimii" (SUA, 1995) 0.15 Serial: „Viața la Casa Albă".

DUMINICĂ 8.20 Desene animate 10.00 Serial: „Rebelii și tocilarii" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „Smallville" 15.30 Film: „Și îngerii se îndrăgostesc" (SUA, 1987) 17.30 ProTv Magazin cu Oreste 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Dosarul Pelican" (SUA, 1993). Cu: Julia Roberts, Denzel Washinghton 23.00 Film: „Jocul virtual" (SUA, 1995) 0.45 Serial: „Viața la Casa Albă".

LUNI 8.00 Știrile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Piraţii aerului" (SUA, 2002) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Serial: „Asta-i televiziunea" 1.45 Film: „Prizonieri între nisipuri" (SUA, 1994).

MARȚI 8.00 Știrile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Cybill" 14.45 Serial: „Jesse" 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 19.45 Film: „Orașul păcatului" (SUA, 2001) 21.45 UEFA Champions League 1.15 Serial: „Asta-i televiziunea" 2.15 Film: „Crimă imaginară" (SUA, 1994). Cu: Mimi Rogers, Billy Zane.

MIERCURI 8.00 Știrile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Cybill" 14.45 Serial: „Jesse" 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 19.45 Film: „Scorpionul Roșu II" (SUA, 1994) 21.45 UEFA Champions League 1.15 Serial: „Asta-i televiziunea" (ultimul ep.).

JOI 8.00 Știrile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Cybill" 14.45 Serial: „Jesse" 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Pericol extrem" (SUA, 1996) 22.45 La Bloc 1.00 Film: „Pe cont propriu" (SUA, 1986).

prima

VINERI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptății" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Poveste din vestul sălbatic" (SUA, 1997). Cu: Michael Dudikoff 23.00 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuiește și vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 15.30 Serial: „În familie" (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „Nașul 3" (SUA, 1974). Cu: Al Pacino, Diane Keaton, Andy Garcia 23.00 Film: „Marele Gatsby" (SUA, 1974). Cu: Robert Redford, Mia Farrow 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradițiile românilor 7.30 Desene animate 9.30 Top cu Rocsana – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianța 15.00 Dog Show 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Ochi de înger" (SUA, 2001). Cu: Jennifer Lopez 22.00 Film: „Hoffa" (SUA, 1992). Cu: Jack Nicholson, Danny DeVito 0.00 Serial: „Mutant X".

LUNI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptății" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Sortit morții" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal 23.00 Focus Plus.

MARȚI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptății" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus. 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Vrei să fii miliardar? 22.30 Poliția în acțiune 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptății" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotașilor 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptății" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al șaselea simț 22.00 Te iubesc 23.00 Focus Plus.

2

VINERI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieții" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" (ep.1) 21.40 D'ale lu'Mitică 22.40 Film: „Emma" (SUA, 1996). Cu: Gwyneth Paltrow, Greta Scacchi 0.45 Film: „Afacerea Marcorelle" (Franța, 2000).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării 10.40 Desene animate 11.10 Lumea lui Chit-Chit 12.00 Arca lui Noe 12.30 Crai de curte veche 13.00 Planeta singuratică 13.55 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a VII-a) 16.00 Atlas 17.30 Box 19.25 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.00 Eurovision 2003 22.05 Serial: „În căutarea dragostei" (ep.1) 23.00 Rugby: Țara Galilor – Anglia 2.40 Film: „Afacerea Marcorelle" (Franța, 2000).

DUMINICĂ 8.40 Tradiții 9.10 Croinici votive 9.40 Ferma 10.35 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 12.25 Paradisul de lângă noi 15.50 Rugby: Franța – Scoția 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.05 Serial: „În fața instanței" 21.05 Serial: „La început de drum" 22.00 Serial: „În căutarea dragostei" 23.00 Film: „Amenințare mortală" (SUA, 2000).

LUNI 7.05 Desene animate 9.45 Primul pas 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieții" 13.45 Desene animate 15.10 Toți, împreună 16.05 Eco 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Răscruci 18.05 Hai-hui prin lume 19.00 Mâncătorii de oameni 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.35 Sport plus 23.00 Teatru: „Peer Gînt" 0.10 Teatru: Florin Piersic și invitații săi.

MARȚI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieții" 13.45 Desene animate 15.10 Toți, împreună 16.05 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 E dreptul tău 18.05 Hai-hui prin lume 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.35 Film: „Ultimul cartuș" (România, 1973) 23.15 Remix-„undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieții" 13.45 Desene animate 15.10 Toți, împreună 16.05 Eco 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Răscruci 18.05 Hai-hui prin lume 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.35 Film: „Misterul casei bântuite" (Anglia, 1999) 23.15 Din coasta Evei.

JOI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieții" 13.45 Desene animate 15.10 Toți împreună 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Puls 2003 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.35 Film: „Misterul casei bântuite" (Anglia, 1999) 23.15 Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Toamna vieții" (M. Britanie, 1994) 15.00 Serial: „Cei șapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Loaded Weapon 1" (SUA, 1993) 21.45 Film: „Ofițer și gentleman" (SUA, 1982). Cu: Richard Gere, Debra Winger 0.15 Film: „Crima perfectă" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Desene animate 11.40 Film: „Prima iubire" (SUA, 1994) 13.30 Film: „Frații Jderi" (România, 1974) 16.00 România mea 16.50 Serial: „MacGyver" 17.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" (ep.1) 19.00 Observator 20.00 Film: „Pe muchie de cuțit" (SUA, 1990). Cu: Gene Hackman 22.30 Film: „Lista suspecților" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Acuzata" (SUA, 1988). Cu: Jodie Foster.

ROSANNA ARQUETTE
ANTENA 1, luni, 20.00

DUMINICĂ 7.00 Film (r) 10.00 Desene animate 11.30 Documentar 12.30 Serial: „MacGyver" 13.30 Serial: „Aventuri extreme" (ultimul ep.) 14.30 Film: „Pariul" (SUA, 1983) 16.30 Film: „Odongo" (SUA, 1956) 19.00 Observator 20.00 Film: „După gratii" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone, Donald Sutherland 22.00 Serial: „Obsesie albastră" 23.30 Film: „Dansând cu pericolul" (SUA, 1994) 1.00 Film: „Grace Quingley" (SUA, 1984). Cu: Katharine Hepburn, Nick Nolte.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 15.00 Serial: „Cei șapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Viață la schimb" (SUA, 2002). Cu: Rosanna Arquette 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 15.00 Serial: „Cei șapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 15.00 Serial: „Cei șapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 13.15 Film: „Mic dejun la Tiffany" (SUA, 1961). Cu: Audrey Hepburn 15.00 Serial: „Cei șapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Sport sângeros" (SUA, 1988). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

VINERI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Vertical (r) 11.00 Documentar 13.10 Videoclipuri 17.00 Cântăreții străzii 18.00 Info pescar 19.20 Șapte știri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 20.50 Chestiunea zilei 21.00 Alo, Florin!

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viața 11.00 Info pescar (r) 12.00 Serial (r) 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 16.30 Muzică populară, romanțe, lăutărească 18.00 Viața în roz 18.30 Cutia muzicală 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Fantoma albă" (SUA, 1987) 21.30 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 22.30 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Serial pentru copii 10.30 Vertical 12.10 Cântăreții străzii 12.40 Secretele succesului 13.30 Auto Motor Sport 14.00 Chestiunea zilei (retrospectivă) 15.00 Muzică populară 18.00 Caleidoscopul artelor 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1995) 21.45 Serial: „Hollywood" 22.10 Loto-Pariu Trio.

LUNI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreții străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Șapte știri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MARȚI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreții străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Șapte știri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MIERCURI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreții străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Șapte știri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

JOI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreții străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Șapte știri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.45 Loto – Pariu Trio.

DENZEL WASHINGHTON
PRO TV duminică, 20.00

MIA FARROW
PRIMA sâmbătă, 23.00

STEVEN SEAGAL
PRIMA luni, 21.00

JODIE FOSTER
ANTENA 1 sâmbătă, 0.00

Ursul de Aur, alături de refugiaţi

Cea de-a 53-a ediţie a *Festivalului internaţional al filmului de la Berlin*, desfăşurată în perioada 6-16 februarie, şi-a propus şi a reuşit să aibă ca „patron spiritual" *Toleranţa*, noţiunea de care se vorbeşte atât de mult şi de care este atât de multă nevoie în acest început de mileniu. Piaţa Potsdamer, aproape luată cu asalt de arhitecţii cu idei novatoare, liberi după căderea Zidului Berlinului să-şi exprime talentul, a devenit ca de fiecare dată în februarie inima festivalului. Covorul roşu s-a derulat fastuos pentru a-şi primi oaspeţii – personalităţi ale lumii filmului, gazetari, oameni politici.

Sub luminile unui glob strălucitor cu multe faţete, starurile şi-au etalat „cinematografic" zâmbetele seducătoare, buna stare materială şi „surpriza" că se află printre aleşii la acest eveniment. Actuala ediţie s-a deschis cu pelicula *Chicago* semnată de Rob Marshall, prilej pentru interpreta rolului principal, Catherine Zeta Jones, să-şi facă apariţia la braţul soţului ei, Michael Douglas, îmbrăcată într-o provocatoare rochie neagră, care lăsa să se vadă că este însărcinată.

Prezentat în afara competiţiei, *Chicago* este o comedie bine asezonată cu intrigi, paiete şi muzică de jaz, inspirată din viaţa show-biz-ului şi din visele starurilor. Copiind ideea de anul trecut a organizatorilor Festivalului de la Cannes, care au deschis evenimentul cu spectaculoasa comedie muzicală *Moulin Rouge*, Berlinul a ales la rândul său un film de deschidere care să mai destindă minţile şi sufletele împovărate de îngrijorarea mondială privind iminenţa unor conflicte militare.

De-a lungul celor nouă zile cât a durat festivalul, capitala germană a vibrat sub emoţia celor 300 de filme proiectate cu acest prilej în cinematografele din întregul oraş, de la mitica sală Delphi (tradiţionala sală de proiecţie a festivalului din vest) până la Kino International (cinematograful din era comunistă a ceea ce a fost cândva Berlinul de est).

În competiţia pentru Ursul de Aur au fost înscrise 22 de creaţii, care au sperat – fiecare în felul său – să atragă atenţia juriului, prezidat de cineastul canadian Atom Egoyan şi format din cinci americani, trei germani şi trei francezi.

Printre numele sonore intrate în maratonul Berlinalei s-au numărat: Nicole Kidman şi Ed Harris *(Orele)*, Nicholas Cage *(Adaptarea)*, George Clooney *(Solaris* şi *Confesiunea unei minţi periculoase)*, Claude Chabrol şi Nathalie Baye *(Florile răului)*, Oliver Stone *(Comandant)*, Kate Winslet *(Viaţa lui David Gale)*, Patrice Chereau *(Fratele tău)*, Daniel Auteuil şi Kristin Scott Thomas *(Mici tăieturi)*.

Michael Winterbottom, câştigătorul trofeului Ursul de Aur şi al Premiului pentru pace

Kevin Spacey, Laura Linney şi Allan Parker

De la artele marţiale la temele sociale

După spumosul film *Chicago*, festivalul s-a derulat pendulând între filme cu arte marţiale şi producţii în culori sumbre, date fiind temele desprinse din realitatea brutală, tratate de majoritatea creaţiilor intrate în competiţie.

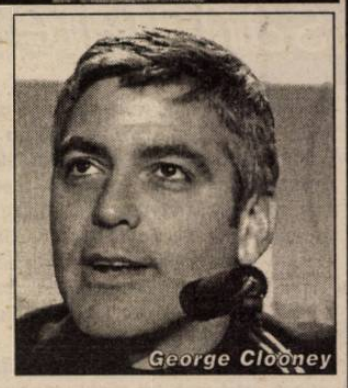

George Clooney

Într-o cavalcadă a aventurilor şi duelurilor cu săbii, filmul *Hero*, ultimul opus cu subiect istoric semnat de cineastul chinez Zhang Yimou, a intrat în competiţie cu odiseea tragică a doi refugiaţi afgani, regizată de Michael Winterbottom (*In This World* – În această lume) şi cu lupta pe viaţă şi pe moarte împotriva pedepsei cu moartea, dusă de Kevin Spacey în pelicula lui Allan Parker intitulată *The Life of David Gale* (Viaţa lui David Gale).

Soarta cruntă a refugiaţilor.

Filmul britanicului Michael Winterbottom, *In This World*, câştigătorul trofeului Ursul de Aur, îl face pe spectator să plonjeze într-o realitate cruntă, alături de Jamal şi Enayatullah, doi tineri afgani care îşi părăsesc ţara pentru a-şi găsi refugiu în Anglia. Folosind aceeaşi tehnică de filmare numerică, exact cum a procedat şi în *Welcome in Sarajevo* (Bun venit în Sarajevo), regizorul îi urmează pe eroii săi de pe câmpul de refugiaţi de la Shamshatto, din apropiere de Peshawar, până la Londra, asta însemnând un drum lung şi greu prin deşertul iranian, Kurdistanul însângerat, Turcia, Italia şi Franţa. Pe parcursul acestui periplu, spectatorul împarte cu cei doi refugiaţi angoasa, teama, disperarea, epuizarea, sentimente care îl fac să pună sub semnul întrebării ştirile pe care le citeşte prin ziare sau pe care le ascultă aşezat comod în faţa televizorului. „În Anglia şi în Europa în general, există o puternică ostilitate faţă de oamenii care îşi riscă în acest fel viaţa. Eu sper însă că după o oră şi jumătate, spectatorii vor mai reflecta asupra acestui lucru şi vor manifesta mai multă înţelegere şi simpatie vizavi de soarta acestor oameni", declara Winterbottom la conferinţa de presă care a precedat difuzarea filmului.

Richard Gere, Catherine Zeta-Jones şi Renee Zellweger

Maggie Cheung, Zhang Yimou şi Zhang Ziyi

Rokhaya Niang

Nicole Kidman

Spike Jonze

Steven Soderbergh

Hero, mesaj pacifist. Aflat la ani lumină depărtare faţă de primul său film cu arte marţiale, Zhang Yimou, regizorul chinez cu un stil deosebit de rafinat şi estetizant, îl invită pe spectator în China străveche, de acum 2000 de ani înaintea erei noastre. Aşadar, *Hero* este un amestec sofisticat de istorie şi kung fu, o alchimie în care ingredientele sunt compuse din slovă caligrafică şi săbii strălucitoare ce răspândesc teama şi moartea. Dar mesajul este profund pacifist.

Jet Li, starul artelor marţiale, descoperit în *Tigru şi Dragon*, şi cuplul mitic din *In The Mood for Love*, Maggie Cheung şi Tony Leung Chiu-wai, sunt magicienii care se înfruntă în dansul aerian al luptelor, filmate la ralanti de după fascinanta şi graţioasa unduire a unor voaluri, rând pe rând colorate în roşu, alb, verde, albastru...

DA sau NU pentru pedeapsa cu moartea? Ca şi compatriotul său Michael Winterbottom, regizorul englez Allan Parker abordează la rândul său în *The Life of David Gale* (Viaţa lui David Gale) o problemă controversată: pedeapsa cu moartea. Cineastul îşi dezvoltă tema într-o atmosferă de thriller, în care surprizele abundă. Eroul său este David Gale (Kevin Spacey), renumit universitar şi totodată militant activ contra pedepsei capitale, care se vede trimis în culoarul morţii, acuzat fiind că a violat-o şi a asasinat-o pe Constance Harraway (Laura Linney), militantă convinsă ca şi el. Cu trei zile înaintea execuţiei, condamnatul îi propune un interviu în exclusivitate tinerei şi ambiţioasei ziariste Bitsey Bloom care era convinsă de vinovăţia lui...

Deşi în mod evident a păstrat o oarecare prudenţă în legătură cu părerea sa legată de pedeapsa cu moartea, Kevin Spacey a declarat: „Filmele de acest gen sunt necesare într-un context politic sensibil, ca reacţie la violarea drepturilor omului. Noi nu avem pretenţia că schimbăm lumea, dar asta îi poate face pe oameni să-şi imagineze o lume mai bună".

Odă femeii africane. Singurul film poposit la Berlin de pe meleagurile unei ţări din lumea a treia a fost *Madame Brouette*, semnat de regizorul senegalez Moussa Sene Absa. Pelicula aduce un omagiu femeii africane care, potrivit cuvintelor autorului ei, „poate salva continentul". Simbolul acestei „forţe tăcute" este Mati (Rokhaya Niang), o tânără mamă din Dakar care trage după ea o tărăboanţă colorată, încărcată cu fructe şi legume, pe care le vinde în metropola africană. De aici i se trage şi porecla cu care i-au atribuit-o oamenii din cartier: Brouette, adică Tărăboanţă. Fiica sa Ndye, al cărui tată dispăruse, o ajută la această treabă, ca de altfel şi prietena lor Ndaxte, care şi-a părăsit bărbatul după o ceartă violentă. Mati munceşte din greu pentru că visează să-şi deschidă un birt. Până vor veni vremuri mai bune se mulţumeşte să locuiască la tatăl ei, un musulman pios care presară printre vorbe proverbe din ţara lui: „Viaţa de cuplu este ca limba şi dinţii. Câteodată dinţii muşcă limba, dar aceasta rămâne totuşi în gură". Deşi nici Mati, nici prietena ei Ndaxte nu vor să mai audă de bărbaţi, se întâmplă ca la un bal, Madame Brouette să cunoască un poliţai, pe Naago, care îi promite iubirea cea mare. Dar bărbatul este departe de ceea ce vrea să pară şi Mati îşi dă seama de asta când îl aude într-un birt din Dakar vorbind cu prietenii lui de pahar: este adeptul poligamiei. Prea târziu pentru Mati, ea este deja însărcinată iar tatăl ei o repudiază. Ajutorul pare să vină tot de la Naago care îi găseşte o cameră într-un... hotel care este de fapt bordel. Intrată deja într-o cavalcadă a răului şi totodată cuprinsă de disperare, Mati se lansează în contrabanda cu zahăr, sperând că astfel va grăbi acumularea de bani necesari pentru propria-i afacere. Reuşeşte nu după mult timp, ba chiar face avere, dar problemele continuă... În ce constă omagiul adus femeii africane? În elogiul „extraordinarei sale puteri de muncă, în forţa de a înfrunta sărăcia, necazurile şi umilinţele, în disponibilitatea ei de a spera la o viaţă mai bună. „Când o femeie nu are posibilitatea de a-şi împlini visele, înseamnă că societatea e bolnavă", declara la Berlin regizorul Moussa Sene Absa.

Nicole Kidman şi nasul Virginiei Woolf. „Dacă eram director de casting, eu nu aş fi angajat pe una ca mine pentru rolul Virginiei Woolf" a declarat Nicole Kidman la festivalul de la Berlin. Dar alţii nu au gândit ca ea, aşa că frumoasa australiancă a fost aleasă pentru a o interpreta pe scriitoarea britanică din filmul *Orele* şi în acest scop a fost metamorfozată într-o femeie obosită de vârstă şi cu un nas dizgraţios. De nerecunoscut. Nicole Kidman a cucerit deja şi Globul de Aur pentru rolul rolul din *Orele* şi se numără printre favoriţii premiilor Oscar.

BERLIN 2003

- ***Ursul de Aur pentru cel mai bun film:*** „In this World" de Michael Winterbottom
- ***Ursul de Argint pentru cea mai bună actriţă:*** Nicole Kidman, Meryl Streep, Julianne Moore - „The Hours"
- ***Ursul de Argint pentru cel mai bun actor:*** Sam Rockwell - „Confessions of a dangerous mind" (regizor George Clooney)
- ***Marele premiu al Juriului:*** „Adaptation" de Spike Jonze
- ***Ursul de Argint pentru cel mai bun regizor:*** Patrice Chéreau - „Son frère"
- ***Ursul de Argint pentru cea mai bună contribuţie artistică:*** „Mang Jing" -"Blind Shaft"- de Li Yang
- ***Premiul pentru cel mai bun film European:*** „Good bye, Lenin!" de Wolfgang Becker
- ***Ursul de Aur onorific pentru întreaga carieră:*** Anouk Aimée
- ***Premiul „Alfred Bauer", în memoria fondatorului festivalului:*** „Hero" de Zhang Zhimou

„CEI MAI" pentru Oscar

Iată lista nominalizărilor la cele mai importante categorii din competiţia pentru cel mai râvnit trofeu din lumea mondială a filmului:

Cel mai bun film: Chicago; Gangs of New York; Seniorul Inelelor – Cele două turnuri; Pianistul.

Cel mai bun actor: Adrien Brody (Pianistul); Nicolas Cage (Adaptarea); Micahel Caine (The Quiet American); Daniel Day-Lewis (Gangs of New York); Jack Nicholson (M. Schmidt).

Cea mai bună actriţă: Salma Hayek (Frida); Nicole Kidman (Orele); Diane Lane (Infidela); Julianne Moore (Departe de Paradis); Rennee Zellweger (Chicago).

Cel mai bun regizor: Rob Marshall (Chicago); Martin Scorsese (Gangs of New York); Stephen Daldry (Orele); Roman Polanski (Pianistul); Pedro Almodovar (Vorbeşte cu ea).

Cel mai bun rol secundar masculin: Chris Cooper (Adaptarea); Ed Harris (Orele); Paul Newman (Drumul pierzaniei); John C. Reilly (Chicago); Christopher Walken (Prinde-mă dacă poţi).

Cel mai bun rol secundar feminin: Kathy Bates (Domnul Schmidt); Julianne Moore (Orele); Queen Latifah (Chicago); Meryl Streep (Adaptarea); Catherine Zeta-Jones (Chicago).

Topul nominalizărilor

- Marele favorit al ediţiei din acest an este comedia muzicală *Chicago*, nominalizată la 13 categorii (la egalitate cu miticul Titanic). Dacă va câştiga trofeul pentru cel mai bun film va deveni prima comedie muzicală care, după 43 de ani, a ofost onorată cu un Oscar.
- *Gangs of New York* s-a înscris în cursa pentru Oscaruri cu 10 nominalizări.
- *Orele* este cel de-al treilea concurent redutabil, având 9 nominalizări.
- La 54 de ani, Meryl Streep adaugă anul acesta la palmaresul său cea de-a 13-a nominalizare şi astfel devine actriţa cu cele mai multe nominalizări la premiile Oscar, doborând recordul de până acum, care îi aparţinea lui Katharine Hepburn (12 nominalizări).

Pagină realizată de AURORA POPESCU

ENERGIA ORGONICĂ - remediu universal

Energia orgonică a mai intrat în atenţia noastră, datorită extraordinarelor calităţi terapeutice ale unor invenţii realizate de inginerul *Eugen Niculescu* – sacul de dormit regenerator şi dispozitivul Aleph. Revenim cu noutăţi furnizate de cercetătorul român, nu înainte însă de a pune încă o dată accent pe însuşirile deosebite ale orgonului.

Chiar dacă existenţa sa nu poate fi măsurată în ani sau în milenii, ea fiind prezentă în atmosferă şi în spaţiul vid dintotdeauna, energia orgonică a fost definită ca atare abia în anul 1920. Orgonul este atras foarte puternic de fiinţele vii, de apă şi de el însuşi, se poate deplasa în atmosferă, iar efectele fizice ale prezenţei energiei orgonice sunt: creşterea temperaturii, a potenţialului electrostatic, a umidităţii şi scăderea capacităţii de vaporizare. În plan biologic, orgonul moderează presiunea sangvină şi pulsul, reglează respiraţia, amplifică peristaltismul, regenerarea şi integritatea ţesuturilor, nivelul energetic, tonusul şi pofta de viaţă, germinaţia, înmugurirea, înflorirea şi rodirea plantelor. Energia orgonică încarcă şi animă lumea naturală.

Vestă orgonică

Din motive la care nu ne vom referi aici, despre energia orgonică se vorbeşte oficial extrem de puţin. Totuşi, ea este utilizată prin diverse mijloace, iar pe noi ne interesează rolul ei esenţial în remedierea unor afecţiuni şi în menţinerea sănătăţii fizice, mentale, spirituale şi afective. În acest sens, Eugen Niculescu ne prezintă câteva accesorii relativ simple, uşor de folosit şi foarte eficiente, ele fiind acumulatoare şi amplificatoare bioenergetice locale.

COTIERELE ORGONICE au aspectul unei mâneci detaşabile, care se înfăşoară în jurul braţelor, având rolul de a trata bioenergetic afecţiunile localizate în zona coatelor.

GENUNCHIERELE ORGONICE sunt realizate şi acţionează în mod similar cotierelor, indicaţia de bază fiind pentru tratarea afecţiunilor de la articulaţiile genunchilor. Deoarece îndoirea piciorului nu se poate face ca de obicei, genunchierele se poartă de regulă noaptea şi în perioadele de şedere la domiciliu.

Saltea orgonică

BRÂUL ORGONIC înfăşoară bazinul şi este indicat în afecţiunile digestive, genitale, precum şi în cele ale bazei coloanei vertebrale.

VESTA ORGONICĂ constituie un adjuvant extraordinar de eficient în tratarea afecţiunilor umerilor, ale coloanei vertebrale, ale pieptului şi în acelaşi timp ale organelor interne.

Brâu orgonic

Genunchiere orgonice

PĂTURA ORGONICĂ nu se adresează unei anume zone a corpului, ci ajută la vindecarea afecţiunilor în acea parte a organismului pe care o acoperă, într-un mod asemănător sacului de dormit orgonic, despre care am mai scris.

La toate aceste accesorii, putem alătura *camera orgonică* – un acumulator şi amplificator orgonic de dimensiuni reduse (2 m x 1 m), care poate fi asamblat şi instalat chiar la domiciliul suferindului. Datorită volumului său, bioenergia acumulată este foarte mare, aceasta oferind vindecare şi regenerare rapidă, vitalizare, îmbunătăţirea practicii spirituale.

RÂZÂND, îndreptăm sănătatea

Râsul, această manifestare socială a bunei dispoziţii, nu reprezintă doar un mod elevat de a demonstra – indirect – faptul că omul posedă o anumită nuanţă a inteligenţei net superioară oricărei alte specii vii. Se cunosc expresii şi sintagme ca „râsul îngraşă", „râs sănătos", „râzând, îndreptăm relele deprinderi", ceea ce indică o cunoaştere, poate empirică, a unei relaţii oarecum insolite, dintre râs şi starea de sănătate.

Realitatea exprimată astfel intuitiv de omul obişnuit a suscitat şi interesul specialiştilor în neuroştiinţe, care au studiat fenomenul cu toată seriozitatea. Rezultatele aproape senzaţionale ale cercetărilor arată că râsul este un adevărat remediu natural pentru diverse probleme de sănătate. S-a constatat, de pildă, că simplul fapt de a anticipa o glumă bună reduce nivelul hormonilor stresului şi ridică în schimb nivelul neuro-mediatorilor care ajută la relaxare. Măsurătorile în acest sens s-au făcut pe pacienţi cărora li s-a promis, în prealabil, vizionarea unei pelicule comice. Pe baza rezultatelor menţionate, cercetătorii au decis să recurgă la „terapia râsului" ca la un adjuvant, în cazul persoanelor care au sistemul imunitar fragilizat din cauza stresului.

Mecanismul capabil să activeze relaţia dintre râs, buna dispoziţie şi ceea ce numim stare de sănătate a organismului uman nu este încă foarte bine cunoscut. Ceea ce se petrece în corpul fizic, în momentele de veselie, constituie de fapt o reechilibrare a energiilor subtile, prin filiera mentalului, printr-un gen de semiconştientizare a fenomenului. Râdem, ne simţim bine, relaxaţi, mai uşori, mai liberi, ştim aceasta, însă nu ştim sau nu bănuim că această stare acţionează în sens pozitiv asupra sănătăţii. Eliminarea energiilor negative se poate realiza aşadar şi fără o iniţiere specială în practici terapeutice complementare, dar reacţia în sine trebuie să fie naturală. Nu vor avea acelaşi efect cu un râs „din toată inima" acel râs formal, improvizat, artificial, ori râsul actoricesc.

Fără a intra în alte detalii, vom remarca doar că reacţia la elementele capabile să provoace râsul (glume, gaguri, comedii etc.) diferă de la un individ la altul, fiind condiţionată de nivelul de mult şi de nivelul de instruire al fiecăruia. La fel, ceea ce pentru unii constituie stimuli incontestabili ai bunei dispoziţii poate trezi repulsie sau indiferenţă din partea altora. În fine, să mai amintim un fapt aparent bizar, dar cu o încărcătură spirituală extraordinară. Se ştie despre daci că la moartea unui apropiat se bucurau, râdeau şi petreceau. Dincolo de aspectul mistic al comportamentului respectiv (defunctul era fericit, pentru că se întorcea de fapt în adevărata viaţă, cea a spiritului lipsit de „povara" trupului), se întrevede aici o cunoaştere profundă a mişcării energiilor în interiorul materiei vii şi în afara ei. Amănunt care ar merita studii complexe, dar care ar trebui şi să ne facă să meditâm mai serios asupra lumii pe care nu o putem cunoaşte prin cele cinci simţuri, deşi ea există.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Secretul tinereţii şi al succesului în viaţă

Cine oare nu doreşte să-şi păstreze intact aerul tinereţii? Sau să deţină „secretul" succesului? Cu atât mai mult cu cât specialiştii spun la unison: contează enorm ce avem „în cap", dar şi aspectul fizic este un criteriu esenţial după care suntem catalogaţi. Cu gândul la dumneavoastră, pentru realizarea acestor deziderate, ***S.C. Avram Exim S.R.L.*** vă oferă o bogată serie de produse ce conţin substanţe active naturale, toate aprobate de Ministerul Sănătăţii, şi care corespund celor mai ridicate exigenţe.

● Cremă antiacneică (coşuri) - 89.000 lei ● Gomaj cu argilă pentru acnee şi ten gras - 65.900 lei ● Loţiune antiacneică - 88.000 lei ● Mască filmogenă peel-of antiacneică purificatoare - 69.500 lei ● Cremă corectoare împotriva cearcănelor - 69.000 lei ● Produs antipistrui - 89.000 lei ● Mască cu argilă pentru albire - 69.000 lei ● Produs contra negilor - 89.000 lei ● Cremă pentru îngrijirea mâinilor, creşterea şi întărirea unghiilor - 85.000 lei ● Produs împotriva eczemelor şi transpiraţiei picioarelor - 75.000 lei ● Cremă împotriva bătăturilor - 77.000 lei ● Cremă epilatoare (refolosibilă) - 59.990 lei ● Ceară epilatoare (refolosibilă) - 59.990 lei ● Cremă anticelulită cu fluid pentru suplete - 75.000 lei ● Loţiune pentru creşterea părului - 67.890 lei ● Loţiune împotriva căderii părului - 67.890 lei ● Mască de păr - 200.000 lei ● Nou! Albeşte dinţii - 95.000 lei ● Apă de gură - 60.000 lei ● Unguent dentar - 50.000 lei ● Herpes - 65.000 lei ● Comprimate pentru slăbit - 170.000 lei ● Ceai antiadipos (pentru slăbit) - 97.000 lei ● Loţiune din plante ecologice - 180.900 lei ● Produs pentru creşterea greutăţii corporale şi a masei musculare - 159.000 lei ● Cremă pentru îngrijirea sânilor - 270.000 lei ● Ceai antialcool - 40.000 lei ● Soluţie antialcool - 150.000 lei ● Tablete împotriva alcoolului - 150.000 lei ● Loţiune împotriva fumatului - 150.000 lei ● Ceai împotriva fumatului - 40.000 lei ● Stimulent general - 150.000 lei ● Stimulent sexual - întârzie ejacularea - 180.000 lei ● Superenergostimulent sexual şi de echilibrare a cuplului - 270.930 lei ● Cremă afrodisiacă - 116.930 lei ● Eros XXL afrodisiac Ungaria - 400.000 lei ● Complex biovegetal împotriva varicelor - 72.200 lei ● Complex biovegetal împotriva hemoroizilor - 75.200 lei ● Produs împotriva bolilor de piele greu vindecabile - 95.000 lei ● Complex biovegetal contra psoriazisului - 82.000 lei ● Cremă antirid cu lipozomi sau cu lăptişor de matcă - 99.990 lei ● Mască anticuperozică - 95.000 lei ● Unguent antireumatic - 69.000 lei ● Leucoplast antireumatic - 65.000 lei ● Aparat de măsurat tensiunea - 199.000 lei.

Mai puteţi găsi o ofertă specială de medalioane tămăduitoare din pietre semipreţioase, alese în funcţie de zodia fiecăruia. Dacă doriţi bani, putere, noroc, bogăţie, reuşită în viaţă şi afaceri sau îndeplinirea dorinţelor, dacă doriţi protecţie împotriva blestemelor, farmecelor şi altor rele, cumpăraţi acum zodiacul protector şi aducător de noroc pentru dv. şi persoanele dragi, conform tabelului de mai jos:

■ VĂRSĂTOR - turcoaz (albastru), ametist (mov), ochi de şoim (gri) ■ PEŞTI - ametist (mov), jad (verde), hematit (gri) ■ BERBEC - jasp (roşu), carnelină (portocaliu), cristal de stâncă ■ TAUR - carnelină (portocaliu), cuarţ (roz), agat (diverse culori) ■ GEMENI - citrin (galben), ochi de tigru (verde), agat (diverse culori) ■ RAC - aventurin (verde), cristopaz (verde), onix (negru) ■ LEU - cristal de stâncă, carnelină (portocaliu), cuarţ lăptos (alb) ■ FECIOARĂ - citrin (galben), agat (diverse culori), sodalit (albastru) ■ BALANŢĂ - citrin (galben), cuarţ fumuriu, jasp (roşu) ■ SCORPION - carnelină (portocaliu), malachit (verde), sardonix ■ SĂGETĂTOR - cuarţ albastru, calcedonie albastră, obsidian (negru) ■ CAPRICORN - ochi de pisică (verde), onix (negru), cuarţ (roz).

V-aţi gândit vreodată că succesul dorit vă poate fi adus mai aproape şi cu ajutorul talismanelor mileniului, celebrele pietre regale? Iată ce trebuie să ştiţi despre ele:
1. *PIATRA SOARELUI - piatra sănătăţii şi a vindecării* ***2.*** *PIATRA LUNII - piatra cuplului şi a căsătoriei* ***3.*** *ACVAMARIN - piatra vieţii şi iubirii* ***4.*** *PIELE DE LEOPARD - piatra puterii şi frumuseţii* ***5.*** *CUARŢ VERDE - protector general - piatra succesului* ***6.*** *AMBRĂ - piatra bogăţiei şi a norocului* ***7.*** *LABRADORIT - piatra vieţii, energiei personale şi a sănătăţii* ***8.*** *OLIVINA - esenţa magiei şi piatră a sufletului* ***9.*** *TURMALIN - piatra împăraţilor, regilor şi a puterii* ***10.*** *AZURIT - piatra bunăstării, a casei şi a căsătoriei* ***11.*** *SAFIR - piatra inimii şi încrederii* ***12.*** *CHIHLIMBAR - apărătorul casei de duşmani (înlocuieşte tămâia).*
Stoc limitat, comandaţi în funcţie de dorinţele şi nevoile dumneavoastră. Meritaţi un cadou care vă poate schimba viaţa cu numai 75.000 lei. Discreţie absolută!

Comandaţi la tel./fax 021/3214698 sau 0722492724. De asemenea, puteţi comanda oricare din produsele de mai sus şi la adresa: Avram Exim S.R.L. O.P. 4 - C.P. 91, Bucureşti 4.
M/8

Consultaţii parapsihologice

SUNETUL: FORŢA CARE VINDECĂ SAU LOVEŞTE

Presupunem că s-a întâmplat, nu o singură dată, ca o muzică mai mult sau mai puţin (uneori chiar deloc) agreabilă, venită de prin vecini ori din vecinătăţile locurilor în care v-aţi aflat în căutarea liniştii, să vă izbească timpanele fără milă, transformând astfel tentativa dumneavoastră de a vă bucura de calmul unei ore de relaxare într-un adevărat coşmar. În aceeaşi ordine de idei, melodii ascultate în anumite împrejurări transmit fie stări plăcute, echilibrând energiile din noi, fie – dimpotrivă – nelinişte, agitaţie, agresivitate. Am mai scris în această pagină a „Magazinului" şi vom reveni cu argumente foarte solide în sprijinul ideii de terapie prin muzică. Totuşi, trebuie remarcat că, şi în acest domeniu, există „alb" şi „negru", pozitiv şi negativ. În fond, dacă ne gândim că muzica reprezintă o formă de manifestare sonoră a verbului, a acţiunii (la început, a fost Cuvântul – nu-i aşa? – iar la originile Universului s-a aflat acel „Big Bang", o descătuşare sonoră de necuprins cu mintea umană, ce a pus în mişcare materia), putem pricepe şi de ce anumite acorduri muzicale ne agită, pe când altele pur şi simplu ne adorm, ne calmează.

Am avut o discuţie pe această temă cu *Emilia Vlădescu,* psiholog, parapsiholog, medium şi bioterapeut, care a exprimat un punct de vedere important pentru oricine. Dacă ne situăm strict în domeniul sănătăţii, avem de observat că muzica poate fi un catalizator important în vindecări. Există de fapt *meloterapia* (sau *muzicoterapia),* utilizată relativ frecvent în cabinete medicale unde se face consultaţie clasică sau tratament complementar, mai ales ca fond sonor menit să relaxeze, să-l despartă pe pacient de grijile şi de temerile inerente. De obicei, asemenea acorduri melodice acţionează subliminal, inducând diverse imagini din natură, liniştitoare, cum sunt foşnetul frunzelor, zgomotul cascadelor şi al izvoarelor de munte, cântecul păsărilor, mişcarea ritmică a valurilor mării ş.a.m.d. Un alt tip de muzică – cea numită „de meditaţie" – merge către profunzimile fiinţei umane, face legătura cu sinele, cu Cosmosul, cu moartea (dar nu cu acea idee care ne înfricoşează, atunci când ne gândim la trecerea dincolo). Muzica respectivă ni se adresează în etape, gradat, mai întâi pregătindu-ne pentru a pătrunde dincolo de barierele lumii materiale. În ea sunt incluse sunetele anumitor tipuri de clopoţei, segmente obţinute prin percuţie ori prin utilizarea unor instrumente de suflat (evident, nu dintre cele moderne); ideea e foarte bine ilustrată de muzica tibetană. Totuşi, oarecum surprinzător, Emilia Vlădescu afirmă că, practic, se poate face meditaţie pe orice fel de muzică, inclusiv pe rock.

Sub aspectul semnalat, intervine aici un element esenţial: nivelul de instruire, cultura subiectului. S-a demonstrat ştiinţific că anumite tipuri de muzică sunt agresive la modul foarte concret şi evident, iar susţinera de către biserică a ideii că există „muzică satanistă" reprezintă modul propriu al acestei instituţii, de a exprima acelaşi adevăr. Foarte important este, în orice situaţie, ca subiectul să nu devină dependent de muzică, după cum ne spune colaboratoarea noastră. Pentru că, din punct de vedere terapeutic, sunetul are capacitatea deosebită de a activa chakrele, lucru ce se mai poate realiza prin masaj. Or, în momentul când o persoană nu-şi poate deschide centrii energetici decât în condiţiile ascultării unei anume muzici, înseamnă că deja la nivelul organismului său s-a instalat un blocaj mai puternic.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

ŞAH-MAT

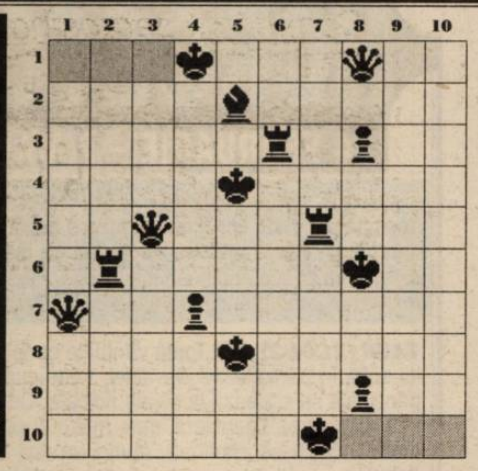

ORIZONTAL: 1) Joc de origine orientală ce se dispută pe 64 pătrățele, având 32 piese – Vehicul militar blindat (abr.) – Reper pe margini. 2) „Cartea regilor" a fost scrisă de marele... persan Firdusi (c.934 – c.1025) – Piatră sculptată în relief, folosită ca podoabă. 3) Sprinten, vioi, iute – Crâng pustiu! 4) Căpitanul lui Jules Verne – Se oferă în dar. 5) Încheie un pariu! – Nu merge – Mâl amestecat! 6) Obținute dintr-o pânză scămoșată – La revedere! 7) Apos la mijloc! – Apotemă fără bază! 8) „Șah-mat" este un... realizat de Carl Schenkel – Insectă mare, de culoare verde și arămie cu pete albe care se hrănește cu sucul florilor (pl.). 9) Cu obiceiuri de boier – Scaun gol! 10) Locuitor din țara în care a apărut pentru prima oară șahul (în jurul anului 570, sub numele de Ciaturanga) – Determină sfârșitul unei partide de șah.

VERTICAL: 1) Șahul a fost adus de mauri în 1283 în această țară, apoi de aici s-a răspândit în toată Europa – Biroul Federal de Investigații al SUA (abr.). 2) Exclamație ce exprimă spaimă, mirare – ...principal la șah. 3) Pictor olandez (1631-1695) – Așa cum este materialul din care sunt confecționate piesele de șah. 4) Cuvânt care imită zgomotul produs de o cădere, chiar și la... jocul de șah – Semințe pentru păsări. 5) Atol în Republica Maldive – Început și sfârșit de rocadă! 6) Îl cauți în carul cu fân și... nu-l găsești! – Primul... mondial de șah a fost austriacul Wilhelm Steinitz (1836-1900) și a obținut titlul suprem în 1886 la New York. 7) Acest pictor ne-a lăsat, în 1948, tabloul „Jucătorul de șah" (Corneliu 1906-1997) – Sole... amestecate! 8) Afirmație – Spate la... spate! 9) Răsplată și pentru... jucătrul de șah. 10) Este repsectat la toate campionatele de șah.

DICȚIONAR: HEEM, TAA, EOLS.

ELISABETA PESCARIU – *Timișoara*

***SOLUȚIA CAREULUI** („Șah-mat"):* SAH – TAB – RR – POET – CAMEE – ALERT – B – CG – NEMO – CADOU – IU – STA – AML – A – SCAME – PA – PO – APOTEM – FILM – ILENE – BOIEROS – SN – INDIAN – MAT.

Verificați-vă cunoștințele

ADEVĂRATE DOAMNE

1. Cine este autorul lucrării „Trecute vieți de doamne și domnițe"?
2. Ce pictor francez a pictat în 1755 „Portretul Doamnei de Pompadour"?
3. În ce masiv muntos din țara noastră se află vârfurile numite „Pietrele Doamnei", declarate monumente ale naturii?
4. Sub ce alt nume mai este cunoscută în popor planta ornamentală agățătoare numită „Condurul doamnei"?
5. Cine a compus muzica operei „Doamna albă"?
6. Cine a scris piesa de tetru „Doamna zorilor"?
7. Cine a regizat, în 1953, filmul „Doamna fără camelii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Orașele au apărut în perioada trecerii de la comuna primitivă la sclavagism sau, în alte țări, în perioada trecerii de la sclavagism la feudalism. Primele orașe au fost cele din mileniile IV-I în.Ch. în Mesopotamia, Egipt, Siria. 2) Cel mai vechi oraș cunoscut este Jerihonul. Ca așezare stabilă întărită datează din mileniul VII î.Ch. 3) Pe teritoriul țării noastre orașele au apărut în secolele VII-VI î.Ch. Este vorba de coloniile grecești de pe țărmul dobrogean al Mării Negre. 4) Volumul „Orașele invizibile" a fost scris de prozatorul italian Italo Calvino (1923-1985). 5) Autorul tabloului „Orașul" este Fraus Masereel (1899-1972). 6) Muzica operetei „Orașul minunat" a fost compusă de Leonard Bernstein (1818-1990). 7) Rolul principal feminin din filmul „Orașul judecății de Apoi" a fost interpretat de actrița americană Meryl Streep.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Hai să facem o orchestră", apărute în numărul 5 al revistei am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea - Toplița; Ion Ciocșan - Pucioasa; Prof. Marin Ștefan - Șimleul Silvaniei și Mihai Waspusch - București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas - Săbăoani; Alexandru Cazacu - București; Cristian Dinu - București.*

– 5 răspunsuri corecte: *Ioan Vlad - Timișoara.*

Așteptăm scrisorile dumneavoastră și vă dorim mult succes pe mai departe. *(I. Stoica)*

ȘAH

SPORT FLASH

Frații Kostelic, la toartă. Croatul Ivica Kostelic a câștigat duminică la prânz slalomul masculin din stațiunea montană elvețiană St Moritz, ultimul eveniment al Campionatului Mondial. Cu o zi înainte, sora sa Janica, triumfase în proba de slalom special. și astfel, este pentru prima oară când un frate și o soră câștigă medalii de aur la o ediție de campionat mondial de schi alpin. Familia Kostelic a făcut din acest sport o mică afacere de familie, cam la fel cum, în tenis, familia Williams își planifică trofeele, între cele două surori, Serena și Venus. Locul doi a fost ocupat de elvețianul Silvan Zurbriggen care și-a dorit victoria în fața compatrioților. „Înainte de cursă, i-am spus lui Zurbriggen că simt că el va câștiga. El mi-a răspuns că îi va fi greu să mă învingă. I-am mai zis că dacă eu voi fi pe primul loc, atunci el va fi al doilea. și așa s-a întâmplat," a dezvăluit Kostelic după cursă, în discuțiile de culise.

Andre Agassi nu știe unde se va opri. Tenismenul american victorios în primul turneu de *Grand slem* al anului, a câștigat duminică cel de-al 12-lea meci consecutiv al său în acest an. Veteranul de 32 de ani l-a îngenuncheat pe compatriotul său James Blake, cu 9 ani mai tânăr, în semifinala turneului de la San Jose pentru ca duminică seara să câștige și finala de data asta victima devenind Sanguinetti. „Am o senzație imperioasă că de fiecare dată trebuie să dovedesc că sunt cel mai bun jucător de pe teren. Este imposibil să te saturi de a trimite lovituri bune", a spus Agassi.

Finala la acest turneu a fost cea mai „bătrână" din ultimii 32 de ani. În 1971, doi dintre cei mari jucători din istoria tenisului, trecuți atunci de 30 de ani, își disputau trofeul de la San Jose, iar legendarul Rod Laver termina învingător în fața lui Ken Rosewall.

Șchiopi la atletism. Sâmbătă la Leipzig s-a desfășurat prima ediție a Cupei Europei la atletism în sală, la care au fost invitate cele mai bune opt echipe după rezultatele înregistrate în aer liber, printre acestea figurând în concursul feminin și formația României.

Lipsită de principalele vedete, selecționata țării noastre s-a situat pe locul 8, ultimul, cu 31 de puncte. O evoluție remarcabilă a avut însă săritoarea de triplu salt Adelina Gavrilă, care și-a câștigat specialitatea cu un rezultat foarte bun: 14,23 m. Un loc bun, trei, a reușit și ștafeta țării noastre într-o cursă inedită: 200 m, 400 m, 600 m și 800 m. Cupa Europei a avut nouă probe de concurs, în clasamentul final al întrecerii feminine pe primul loc situându-se Rusia cu 60 puncte, urmată de Germania (49), Marea Britanie, Franța, Polonia (40), Spania și Grecia. Spania s-a impus în competiția masculină, unde noi nici n-am existat.

Vremuri grele în Formula Unu. Joi, președintele Federației Internaționale de Automobilism, Max Mosley, a decis o nouă schimbare în sport. Piloții vor fi obligați să pornească în curse cu aceeași cantitate de benzină cu care termină sesiunea de calificări. O regulă care va naște noi strategii, piloții neavând voie să realimenteze între sfârșitul calificărilor de sâmbătă și cursa de duminică. Aceasta este, probabil, cea mai interesantă regulă din pachetul „legislativ" adus de pauza dintre sezoanele 2002 și 2003.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Nu puține sunt cazurile când aspectul plantelor de cameră este alterat de o serie de simptome care, dacă nu sunt luate în seamă, duc la moartea florilor. De cele mai multe ori, primul gând se îndreaptă spre o boală sau un dăunător, deși adevărații vinovați sunt factorii de mediu: lumina, apa, căldura, aerul, hrana. Iată o listă a simptomelor și a posibilelor cauze care afectează plantele de apartament:

■ ***Căderea bruscă a frunzelor:*** • șocul de căldură (scăderea sau creșterea temperaturii) • curentul de aer rece • trecerea bruscă la intensitate de lumină ridicată • uscăciunea la rădăcini, în special la plantele lemnoase • mutarea plantelor dintr-un loc în altul

■ ***Ondularea, răsucirea și căderea frunzelor:*** • frig – apă multă • curent de aer rece

■ ***Răsucirea, îngălbenirea și căderea frunzelor:*** • udarea excesivă • curentul de aer rece

■ ***Uscarea și căderea frunzelor de la baza plantelor:*** • lumină insuficientă • căldură multă • apă puțină

■ ***Brunificarea vârfului și a marginii frunzei:*** • apă multă sau puțină • căldură multă sau redusă • aer uscat • îngrășări prea dese

■ ***Ofilirea frunzelor:*** • aer uscat • lumină prea multă • pământ uscat • apă în farfuria ghiveciului. *(A. Popescu)*

Dereglările fiziologice ale plantelor

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„FRAGMENTE"

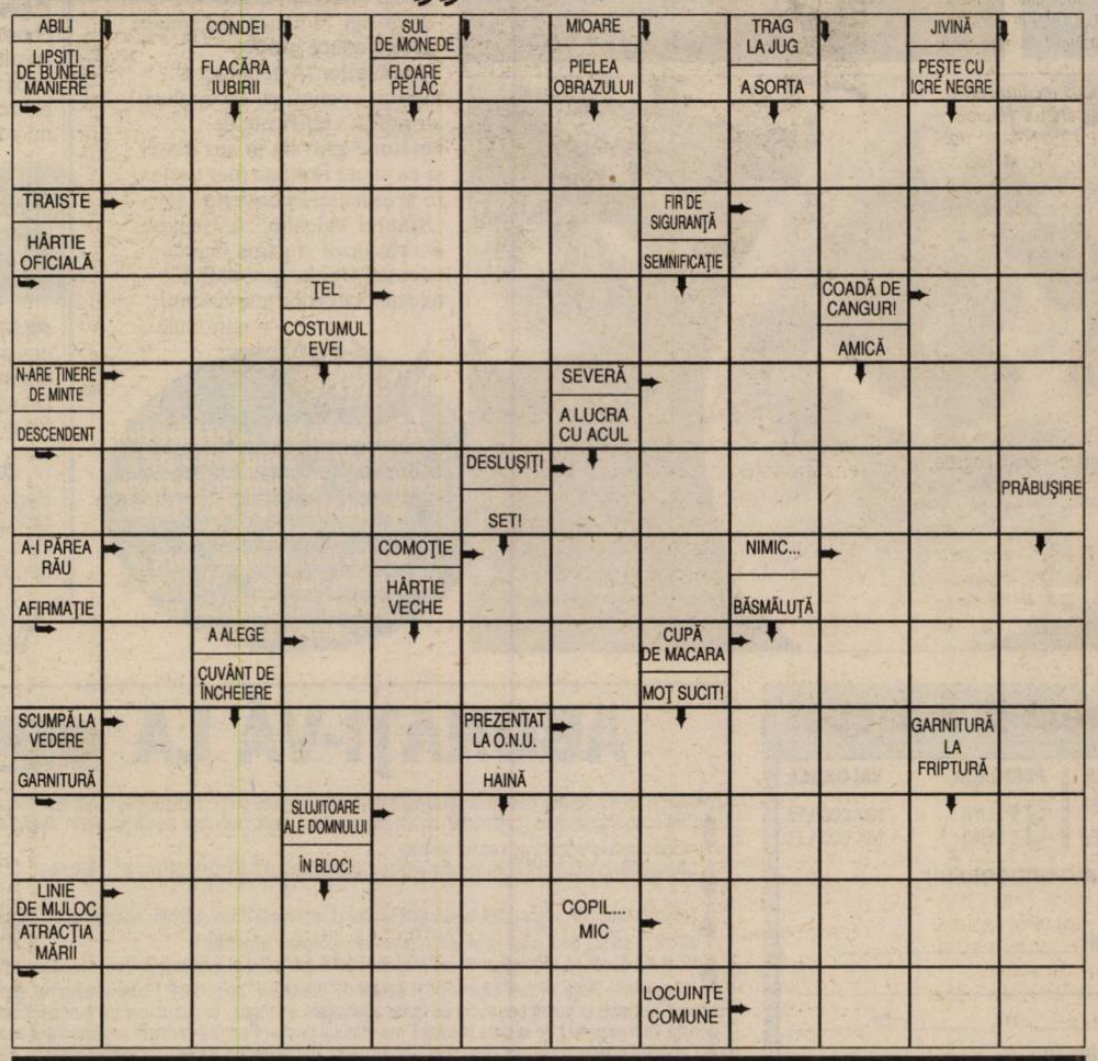

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ZIGZAG"

Orizontal: R - T - D - F - V - V - POPULARITATE - TURA - ARATOS - PURITAN - TACT - NAS - BICI - MI - UD - TASTA - ZAT - N - CARE - POMI - STI - ANUARE - F - ROS - TICNITA - RARISIM - IERI - PALA - IOC - AM - ZAPISE - MESIA.

Cadou neobişnuit de „Sfântul Valentin"

Puţini ştiu că Sfântul Valentin, care se serbează pe 14 februarie s-a născut la Terni, în Italia. Poliţia italiană a făcut acestei localităţi un neobişnuit cadou vinerea trecută, oferind localităţii natale a patronului îndrăgostiţilor o relicvă aparţinând celui în cauză. Este vorba despre un fragment din sfântul craniu, lungă de 10 centimetri şi lată de 8, care a fost furată în urmă cu 24 de ani din Catedrala din Terni, o aşezare aflată la 60 km nord de Roma. Poliţia a găsit relicva în urmă cu două săptămâni într-un anticariat, dar încă n-a descoperit şi cutia de argint ornată cu pietre preţioase în care se afla fragmentul osos al Sfântului Valentin.

Ziua Îndrăgostiţilor de viaţă

Săptămâna trecută, prin părţile lumii s-a sărbătorit „Sfântul Valentin", sărbătoare cunoscută şi sub numele de „Ziua Îndrăgostiţilor". Prilej pentru a oferi cadouri fiinţelor iubite, dedicaţii şi promisiuni. În lume, petrecerile au fost puţin diversificate. Astfel...

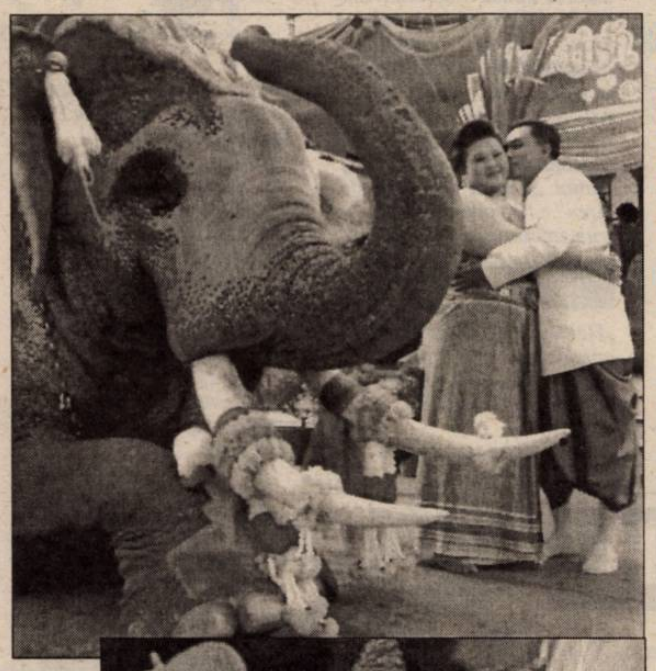

Căsătorie pe elefanţi, apă şi pe munte

În Thailanda, lumea se mai şi căsătoreşte de „Ziua Îndrăgostiţilor". Vineri au avut loc patru căsătorii colective puţin ieşite din comun: unii s-au căsătorit pe apă, alţii pe vârful unui munte, într-un birou norocos şi... pe elefanţi. 76 de cupluri, dintre care trei perechi de nevăzători, au aruncat tunicile tradiţionale pentru a spune „DA" în largul insulei Kradan, cam la o mie km depărtare de Bankok. În nordul ţării, alte 200 de cupluri provenind din cinci triburi montane s-au îmbrăcat în straie de sărbătoare pentru a se căsători în vârf de munte. La Ayutthaya, vechea capitală regală, situată la 80 km nord de Bankok, 16 perechi de îndrăgostiţi şi-au rostit jurământul pe spatele elefanţilor, mijloc tradiţional de locomoţie în Thailanda, dar rezervat doar cuplurilor înstărite. În fine, la Bankok, 1.500 de perechi au stat la coadă de la 4 dimineaţa pentru a se căsători într-un birou de înregistrare din „cartierul dragostei", loc care, se spune acolo, aduce noroc însurăţeilor. Aşteptarea a meritat, pentru că 10 cupluri au primit certificate de căsătorie gravate în aur masiv. şi ca să nu rămână mai prejos, în această ţară convertită la „Sfântul Valentin", la Bankok s-a căsătorit şi gâina Gai cu cocoşul Gook, spre deliciul telespectatorilor televiziunii naţionale.

OBOL ELECTRONIC pentru Biserică

Enoriaşii unei mici localităţi suedeze, aflate la 900 km nord de Stockholm, au găsit o soluţie modernă pentru a-şi aduce obolul la biserică: cartea de credit. Biserica protestantă din Norrfjaerden a decis că această facilitate este „o oportunitate modernă" de a participa la cheta duminicală. Obolul electronic este o modalitate pentru cei care nu poartă asupra lor bani lichizi şi pentru a „implementa" această manieră de plată, pastorul din localitate a cerut aprobarea autorităţilor ecleziastice. Astfel, de Sfântul Valentin a fost montat un aparat bancar (bancomat) pentru efectuarea plăţilor. Acum vine omul la biserică, transferă obolul de pe cartea de credit în contul bisericii şi apoi ascultă liniştit slujba duminicală. *Aleluia!*

O inimă tapetată cu prezervative

Chinezii au probleme cu reproducerea accelerată, dar şi cu bolile răspândite pe cale sexuală, cea mai cumplită dintre acestea fiind SIDA. Acesta e motivul pentru care un magazin din Pekin a găsit o bună cale de propagandă sănătoasă, realizând de „Ziua Îndrăgostiţilor, zi în care dorinţele sexuale cresc cu 50 la sută peste media anuală, pe întreaga planetă, o inimă roşie tapetată cu 100 de prezervative.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Enigmaticele „cercuri din culturi"*
- *Amprenta de cenuşă a Turnurilor gemene*
- *Ce poate duce la infarct de miocard?*
- *Nefertiti, femeia care a schimbat lumea*
- *O descoperire megalitică în Munţii Alpi*

HOROSCOP
24 FEBRUARIE – 2 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Sub influenţa Lunii, în această perioadă veţi fi mai capricios decât de obicei şi mai ursuz. Parcă vreţi să vă certaţi cu toată lumea şi asta vă va aduce neplăceri inevitabile. Pe de altă parte, în a doua jumătate a intervalului veţi primi bani.

TAUR (21.04-21.05): Toate vânturile bune ale destinului suflă în pânzele dv. De altfel, toate curbele astrale principale se situează la nivele ridicate. Cea mai avântată este curba financiară, care miercuri sau joi are un maxim. Dacă se confirmă, atunci vă veţi achita toate datoriile.

GEMENI (22.05-21.06): Două evenimente contradictorii vor umple această săptămână. Luni sau marţi vă veţi certa destul de aprig cu o persoană din Fecioară sau Vărsător, iar vineri sau sâmbătă veţi primi o veste foarte bună, de natură financiară sau sentimentală.

RAC (22.06-22.07): Curba financiară are oscilaţii foarte periculoase, pe toată perioada, aşa că fiţi foarte atent când duceţi mâna la buzunar. Relaţia dintre Mercur şi Soare este una nefavorabilă, fapt care confirmă faptul că vă pândeşte un ghinion financiar foarte dur.

LEU (23.07-22.08): De ce vă faceţi singur greutăţi? Configuraţia astrală vă este favorabilă, dar aveţi tendinţa să vedeţi totul în negru. Curba psihicului se situează la nivele modeste, însă nu aveţi nici un motiv de pesimism. În weekend veţi avea o întâlnire parfumată.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară are în această perioadă două maxime, fapt extrem de rar. S-ar putea să daţi lovitura, aşa că jucaţi la jocurile oficiale de noroc cu toată încrederea, deşi uneori şi astrele se mai înşală. Viaţa în cuplu se cam clatină, dar îşi revine din propria-i cenuşă.

BALANŢA (22.09-22.10): Cel mai semnificativ aspect al săptămânii este descreşterea curbei financiare până sub normal. Ba chiar joi sau vineri are un minim. Probabil că s-au adunat cam multe datorii neonorate şi acum a venit scadenţa. Fiţi cu ochii în patru, că altfel...

SCORPION (23.10-21.11): Mai toate curbele astrale se află la cote acceptabile, cu excepţia curbei afectivităţii. Se pare că în viaţa sentimentală intervin schimbări neplăcute, poate chiar este vorba de o aventură galantă cu urmări amare. Bazaţi-vă mai mult pe echilibrul şi discernământul dv.!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Se pare că în mediul profesional există câţiva germeni de scandal pe care trebuie să-i ocoliţi cu orice preţ. În această perioadă doriţi mai mult ca oricând linişte şi pace, căci aveţi şi unele probleme familiale de rezolvat cât mai repede.

CAPRICORN (21.12-19.01): Nimic tulburător în constelaţia dv., aşa că s-ar părea că va fi o săptămână liniştită. Cu toate acestea, viaţa sentimentală este deosebit de agitată, în primul rând datorită instabilităţii dv. psihice. Luaţi decizii pe care apoi le abandonaţi, şi asta nu e bine.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Soarele şi Jupiter formează acum o pereche excelentă, aşa că norocul va fi aliatul dv. în orice aţi întreprinde. Iniţiativele dv. profesionale şi sentimentale au mari şanse de reuşită, nu pierdeţi prilejul!

PEŞTI (21.03-20.04): Curba financiară este în descreştere şi s-ar putea să parcurgeţi o perioadă de prelungită de eclipsă materială. Mercur nu este acum aliatul dv. şi n-ar trebui să faceţi nici un fel de investiţie. Pe de altă parte, norocul vă surâde în dragoste.

Personalităţile săptămânii: *Ion Creangă, Bogdan Petriceicu Haşdeu, Grigore Ureche, Gheorghe Şincai, Gheorghe Asachi, Ion Andreescu, Mircea Eliade, Gheorghe Marinescu;* Frederic Chopin, Enrico Caruso, Bedrich Smetana. ***Notă:*** *La 25 februarie / 9 martie 1866 a debutat Mihai Eminescu, în revista „Familia" a lui Iosif Vulcan, cu poezia „De-aş avea...".*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 614 • ANUL XLVI • 27 FEBRUARIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 9 (2364)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Chiar şi muntele cel mai înalt tot se termină la vârf.*
(Proverb chinez)

■ *E uşor să ai douăzeci de ani. Mult mai greu e să ai optzeci, dovadă că nu oricine poate.*
(Marcel Pagnol)

■ *Chiar şi Opera, când a rămas fără spectatori, a scurtat fustele dansatoarelor.*
(Bisanne de Soleil)

FARMECUL DISCRET AL FEMINITĂŢII

5

Femina club

Dosarele frumuseţii

Apicosmetica – Mierea

●

În atenţia mamelor tinere

Horoscop

Anatomia secundei

Integrame

Divanul galben

Sport

Misterele lumii

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Ipoteze seducătoare

A NINS PE MARTE?

Scenariile oamenilor de ştiinţă încep tot mai mult să semene cu literatura. O fotografie făcută cu ceva timp în urmă de sonda spaţială Mars Global Surveyor (MGS), pe care se puteau vedea râpe, văi şi văgăune care brăzdează suprafaţa Planetei roşii a fost interpretată de un cercetător american ca fiind dovada că pe Marte au existat banchize de gheaţă formate de zăpadă. Asta este ultima ipoteză a lui Philip Christensen, profesor de geologie planetară la Universitatea Arizona, lansată săptămâna trecută în cadrul unei conferinţe de la sediul NASA din Washington. „Urmele recente de pe Marte au fost cauzate de topirea unor importante calote de gheaţă provenite din ninsori" a declarat cercetătorul. În iunie 2000, MGS aflat pe orbită în jurul lui Marte a făcut o serie de fotografii considerate remarcabile care scoteau în evidenţă existenţa văilor desenate pe suprafaţa Planetei roşii. Atunci, alţi cercetători au lansat ipoteza lor conform căreia acesta erau rezultatul erodării solului de către apă provenită din subsolul planetei. Analizând logic situaţia, Philip Christensen ajunge la altă concluzie: „Problema e că apa care ar fi ieşit din subsol ar fi trebuit să se evaporeze rapid, aşa că aceste şanţuri sunt greu de explicat prin acest fenomen". Din combinarea unor impresii culese din fotografiile transmise de MGS şi cele luate recent de sonda Mars Odyssey, el a ajuns la ipoteza mai „logică" cum că anumite depozite geologice cu evaporare lentă observate pe suprafaţa lui Marte, la latitudine medie, sunt în realitate plăci de zăpadă acoperite cu un strat subţire de praf. „Cu mult timp în urmă planeta era acoperită de mari straturi de zăpadă. Când atmosfera s-a încălzit, gheaţa s-a topit şi apa a săpat în sol văile observate recent". Prezenţa gheţii a fost confirmată la polii planetei, dar cum se explică formarea zăpezii la latitudinile medii? Philip Christensen are o explicaţie şi pentru asta. E vorba despre o „migrare a apei" datorată unui fenomen de basculare periodică a planetei în jurul axei sale: „Asta a făcut ca polii să se încălzească, gheaţa s-a topit, apa s-a evaporat, în vreme ce latitudinile mijlocii ale planetei s-au răcit permiţând apariţia ninsorilor şi acumulării de zăpadă". Teoria pare seducătoare, numai că, aşa cum se aşteaptă şi alţi cercetători, ea trebuie verificată şi confirmată.

100 de ani de la naşterea lui Georges Simenon

„COMISARUL MAIGRET" ERA MORT DUPĂ FEMEI

S-au împlinit în această lună fix o sută de ani de la naşterea lui Georges Simenon, părintele literar al celebrului detectiv Maigret. Oficial s-a născut la Liège, într-o joi, pe 12 februarie 1903, o dată falsificată însă de Désiré Simenon la rugămintea soţiei lui. În realitate, Henriette Simenon a născut în dimineaţa zilei de 13 februarie, dar pentru că era şi 13, şi vineri, ea l-a rugat pe soţ să declare o dată falsă, pentru a nu plasa copilul sub semnul ghinionului. Cert este că această manevră oarecum frauduloasă a adus noroc copilului care avea să devină unul dintre cei mai prolifici scriitori din lume. A plecat de tânăr la Paris şi la 25 de ani era deja un autor de succes. „Nu-mi închipuiam că poţi trăi din literatură în acea vreme". În 1929, pentru publicul avid de povestiri poliţiste a creat personajul comisarului Maigret. Succesul l-a pus la treabă şi după 50 de ani era autorul a peste 400 de romane. „Se concentra atunci când scria şi nu trebuia să-l deranjăm" îşi aduce aminte fiul său, John Simenon, „pentru că atunci când începea o carte nu ştia cum se va termina. După ce apărea romanul, nu-l mai recitea niciodată". Al doilea mare *motto* al vieţii lui a fost un insaţiabil apetit sexual...

(Continuare în pag. 9)

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

divanul galben

LOLITA, poezie şi eros

Filmele sunt filme, romanele sunt romane. Un film bun poate să iasă după un roman slab, vezi *Călăuza*, filmul lui Tarkovski după o povestire sf, *Zbor deasupra unui cuib de cuci*, după romanul lui Ken Kessey etc. sau un roman bun poate oferi materie pentru un film prost, cazul filmului *Doctor Jivago*, *Război şi pace* (în variantele americane) etc. Sunt şi cazuri fericite când totul se potriveşte, adică atunci când un roman bun cade pe mâinile unui regizor bun şi rezultatul devine notabil. Acesta este şi cazul filmului *Lolita*. Scris în anul 1955 de Vladimir Nabokov, romanul Lolita a atras atenţia imediat, fiind dat ca exemplu, de pildă

Scenă din „Lolita" la Teatrul Mic

pentru necesitatea introducerii cenzurii pentru scrierile pornografice. Sigur, romanul nu este pornografic, dar, nu mai puţin este adevărat faptul că subiectul este pe muchie de cuţit: un profesor aflat la vârsta medie se îndrăgosteşte de o fată de 12 ani cu un apetit spre sexualitate foarte pronunţat. Umorul, stilul impecabil al lui Nabokov şi pendularea personajului feminin între atitudinea inocentă şi senzualitatea debordantă fac din roman o scriere remarcabilă. Eseistul francez Maurice Couturier, specializat în opera lui Nabokov, a înscris cartea la categoria „roman poerotic". „Elementul poetic nu este doar un alibi simplu al romanului, este chiar *raison d'être (raţiunea de a fi)* a romanului, cea care îl obligă pe cititor să se predea de bunăvoie în braţele fascinante ale textului şi chiar să fie de acord, temporar cel puţin, să renunţe la judecata morală pentru a gusta plăcerea poetică rezultată în urma citirii". În 1997, un regizor nu foarte prolific de la Hollywood, Adrian Lyne (specializat în filme cu pronunţată tentă erotică şi aproape deloc poetică, cum ar fi *Flashdance, 9 săptămâni şi jumătate, Atracţie fatală* sau *Propunere indecentă*) a încercat o nouă versiune cinematografică a romanului Lolita, după cea din 1962 realizată de Stanley Kubrick, de data asta cu un excelent actor, Jeremy Irons pare născut pentru acest rol, în rolul fetei precoce alegând-o pe Dominique Swain, la data filmărilor în vârstă de 16 ani. Multe din calităţile stilului lui Nabokov s-au estompat, dar filmul reuşeşte să păstreze acea demarcaţie de grosimea firului de aţă între senzualitate şi inocenţă, în mare parte şi profunzimii pe care Jeremy Irons o dă personajului pedofil. Din păcate, filmul a rulat în doar câteva săli din SUA şi asta datorită subiectului controversat, dar el a ajuns cu bine în celelalte colţuri ale lumii, chiar şi la noi. La noi cineva a avut chiar ideea de a-l aduce pe scena unui teatru. Acest merit aparţine cunoscutei regizoare Cătălina Buzoianu, care a reuşit la Teatrul Mic să povestească, chiar pornind de la scenariul filmului, întâmplările interzise prin gura actorilor Ştefan Iordache (aflat la un alt palier de vârstă în comparaţie cu personajul lui Nabokov şi cu Jeremy Irons) şi Ştefana Zamfirescu, o „nimfetă" foarte bine aleasă. Ideea aleasă de Cătălina Buzoianu este de examen retrospectiv, aproape clinic, al întâmplărilor trăite de bărbatul cândva îndrăgostit de Lolita, de o analiză lucidă a obsesiei sale, abandonându-se segmentul plin de o subtilă senzualitate a unei imponderabile poveşti de dragoste a filmului lui Adrian Lyne.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SVETLANA G., Galaţi: „...La sfârşitul lunii martie sunt invitată la o nuntă şi nu ştiu ce pieptănătură să-mi aleg, căci am un păr foarte modelabil (...) Mai multe doamne demne de toată încrederea şi care ştiu că eu cred foarte mult în asrtologie mi-au spus să-mi respect coafura specifică zodiei mele. Eu sunt născută în Berbec şi am aflat că mi se potriveşte „coada de cal". Acesta ar fi semnul femeilor bătăioase, ambiţioase şi care-şi aleg cu mare noroc partenerii. Culoarea trebuie să fie negru intens, ca pentru femei puternice, care ştiu ce vor de la bărbaţi şi pe care-i „sculptează" cum vor ele. Astfel de femei, cu o astfel de pieptănătură, nu vor fi niciodată înşelate, căci ştiu să bage frica-n bărbaţi (...) Ceea ce aş vrea să ştiu eu de la dumneavoastră este ce alte pieptănături li se mai potrivesc femeilor din Berbec, pentru că această „coadă de cal" nu cred că pot s-o port la nesfârşit. Şi dacă tot v-am scris, spuneţi-mi ce zodie mi se potriveşte la dragoste. Vă mulţumesc!

Erotism şi pieptănătură

– Dragă ***Svetlana,*** ai deschis un capitol foarte interesant, pe care nu l-am mai atacat în această rubrică. De la bun început îţi precizez că nu am întâlnit în nici un tratat serios de astrologie legătura coafură-zodie. În schimb, există consideraţii ale astrologilor francezi (în special) privitor la relaţia coafură (inclusiv culoarea părului) – mesaj erotic. Numai tipul de mesaj este specific unei zodii sau alteia, nu pieptănătura propriu-zisă. Întrucât spaţiul nu-mi permite o abordare in extenso (dar voi reveni), am să fac deocamdată următoarele precizări: „coada de cal" înseamnă foame mare de tandreţe şi dăruire totală în dragoste şi amor; acest gen de comportament erotic este specific femeilor din Fecioară, Berbec, Peşte şi Rac. Pletele revărsate peste urechi şi (eventual) peste umeri sunt o dovadă a dorinţei de a cuceri cu orice preţ, de a domina, însă în intimitate aceste dame nu sunt deloc exuberante (Leu, Balanţă, Capricorn, Taur). Pieptănătura scurtă, băieţească aparţine independentelor cărora le place să facă schimburi de priviri cu bărbaţii, dar care, de fapt, sunt timide în relaţiile intime şi uşor de păcălit; ele vor excese de tandreţe gestuală şi vorbită, care uneori scoate din răbdări partenerul (Scorpion, Gemeni, Vărsător, Săgetător). Într-un număr viitor vom cotinua aceste consideraţii generale.

Zodii japoneze

– Stimată doamnă, această rubrică este alcătuită pe baza scrisorilor primite de la cititori dar îmi fac, totuşi, mea culpa. Considerându-se parte a naturii, asiaticii (în speţă japonezii) consideră că toate elementele acesteia sunt un model pentru om. În luna martie se află în ordine: între *1-10.03 este zodia Salciei* (melancolie, dragoste încărcată de pesimism, timiditate în relaţiile intime); între *11-20.03 este zodia Teiului* (înfumurare, căsătorie din interes, răceală aproape permanentă, relaţii amoroase de cele mai multe ori nesatisfăcătoare); *21 martie (o singură zi) este zodia Stejarului* (femei cu iniţiativă, dominatoare, iubire înflăcărată, erotism dezlănţuit, sufocant); între *22 – 31 martie este zodia Alunului* (femei extrem de atrăgătoare, dar care nu prea cunosc arta seducţiei, se îndrăgostesc repede şi deziluziile le bat mereu la uşă). Zodiile cu mai multe zile au şi un alt interval, plasat la 6 luni distanţă, despre care vom vorbi la momentul respectiv.

RADU IANIERI

MARIA NEDELCU, Bucureşti: „...Nu v-aţi ţinut de cuvânt în legătură cu zodiacul arboricol. Am căutat prin librării o carte care să conţină zodiacul arborilor din Japonia, dar nu am găsit. Întrucât am o vârstă, nu prea îmi stă bine să tot întreb vânzătoarele despre aşa ceva, mai ales că unele habar nu au despre ce este vorba. Mi-aţi putea spune ceva despre zodiile din luna martie?"

ANCHETA săptămânii

Vă plac călătoriile? De ce?

Oamenii simt deseori nevoia să evadeze din mediul în care îşi duc viaţa de zi cu zi. Este un lucru firesc şi o adevărată plăcere să ieşi dintr-un spaţiu care pare uneori să se strâmteze, să devină monoton sau chiar deprimant. Un picnic la iarbă verde, o excursie la munte sau la mare sunt binevenite dar marea ispită o constituie totuşi călătoriile în străinătate. Călătorii ce presupun nu doar o evadare în alte spaţii fizice, ci şi în acel univers în care diversitatea, pitorescul, rafinamentul, luxul etc. îşi pun amprenta asupra structurii noastre interioare, modificând-o adesea, schimbând modul nostru de a privi şi interpreta lumea. „A pleca înseamnă, de cele mai multe ori, a reînvia", spunea Mihai Ralea. Călătoriile sunt o mare provocare pentru tineri. Dar mai bine să le dăm lor cuvântul.

◆Asta-i o întrebare retorică! Cui nu-i place sau nu i-ar plăcea să călătorească? E unul din cele mai mari visuri ale oamenilor. Să cunoască alte locuri, alte obiceiuri şi tradiţii, să vadă minuni arhitectonice, muzee, castele şi câte şi mai câte. Să nu mai spun de mâncăruri... Eram cu părinţii acum vreo doi ani în Belgia şi, într-un mic local unde ne-am oprit să mâncăm o bucăţică de telemea, că eram rupţi de foame, a venit un chelner cu un platou pentru fiecare în care erau vreo 30 de feluri de brânzeturi. Să mai continuu? *(Andreea Dumitru, 17 ani)*

◆Când spui călătorie, mai cu seamă în străinătate, spui bani. Dacă aş avea foarte mulţi bani, aş călători. Adică dacă n-aş avea ce să fac cu ei, vorba vine. Nu consider însă asta o prioritate. Este un lux şi se poate trăi bine merci şi fără. Şi cu ce te alegi? Vii acasă cu nişte impresii pe care le înşiri prietenilor până încep să caşte de plictiseală. Şi care, încetul cu încetul, mor. *(Doru Spirea, 19 ani)*

◆Într-o călătorie nu te poţi simţi bine decât dacă eşti cu prietena ta. Impresiile şi sentimentele se amplifică. Dacă eşti singur, te simţi şi mai singur. Şi parcă strivit de lucrurile măreţe pe lângă care treci. Eu am simţit asta când am vizitat Pelişorul din Sinaia. Adevărul e că în perioada aceea eram certat cu prietena mea. Aşa că nu vreau să las impresia că generalizez. E doar un punct de vedere. *(Liviu Codrescu, 19 ani)*

◆Când eram mai mică am fost în America împreună cu părinţii, la o mătuşă care locuia în Los Angeles. Am vizitat multe locuri acolo şi pot să spun că ceea ce se află dincolo nu se poate descrie în cuvinte. Anul trecut am fost într-o excursie prin Ardeal şi Maramureş şi am văzut printre altele Peştera Ursului. O lume de basm care nu se poate descrie în cuvinte. *(Dana, 20 de ani)*

◆O cafea, din câte ştiu, pe o terasă din Veneţia sau Paris costă vreo trei euro. Cu preţul a trei cafele îmi cumpăr aici o trusă de farduri. Până să ajung în Veneţia am atâtea de văzut pe meleagurile noastre. În vara asta sper să ajung în Maramureş. *(Virginia, 17 ani)*

◆Nu-mi plac călătoriile din cauza instinctului meu de proprietate. Eu ceea ce văd şi-mi place, vreau să fie al meu. Aici mă descurc că nu-mi prea place ce văd dar în alte state unde e raiul pe pământ aş vrea ca totul să fie al meu şi cum nu poate fi prefer să stau în banca mea... „naţională". *(Doru Raicu, 18 ani)*

◆Africa, Safari, Hawaii, Paris, New-York, corrida, croaziere, Niagara, Roma, Veneţia... Să continuu? Nu simţiţi furnicături când auziţi aceste cuvinte? Ce poate fi mai frumos decât să călătoreşti, să cunoşti oameni, să te îmbeţi cu peisajele din jur, să scapi de grijile de acasă, de îmbulzeala şi de nervii din autobuze. Călătoriile te fac să te simţi domn... *(Alexandru D., 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

DRAGOBETELE sărbătoarea dragostei la români

Dragobetele este un tânăr zeu al Panteonului autohton, sărbătorit în funcţie de zonă, la sfârşitul lunii februarie sau începutul lunii martie. Oficial aniversat pe 24 februarie. Acest patron al iubirii şi bunei dispoziţii, identificat cu Eros sau Cupidon, îi îndeamnă pe tineri să se întâlnească pentru a fi îndrăgostiţi tot timpul anului. În unele zone rurale fetele şi băieţii se adună şi ies la pădure în cete, hăulind şi chiuind, în căutarea primelor flori ale primăverii. Dacă mai dau de urme de zăpadă, fetele şi nevestele tinere îşi fac din ea rezerve de apă cu care se spală în anumite zile ale anului pentru a-şi păstra frumuseţea. La oraş, lucrurile sunt mai simple: îndrăgostiţii se întâlnesc şi caută o masă într-o pizzerie sau într-un pub. Ce s-ar întâmpla dacă n-ar exista Sfântul Valentin, Dragobete sau 1 şi 8 martie? Ar mai avea atâta farmec dragostea? Ar mai avea un aer atât de sărbătoresc? Pentru cei îndrăgostiţi sau pentru cei care au rămas doar cu amintirea acestui sentiment, fiecare zi ar trebui să fie o sărbătoare. Sfântul Valentin, a cărui „aclimatizare" pe plaiurile noastre continuă să fie din ce în ce mai puţin contestată sau Sărbătoarea Dragobetelui sunt un pretext, o convenţie, un motiv în plus pentru ca îndrăgostiţii să-şi sărbătorească dragostea. Şi o speranţă că aceasta va învinge.

magazin

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

ENIGMATICELE „cercuri din culturi"

***Crop circle** este deja o sintagmă consacrată pentru cercetătorii fenomenelor enigmatice petrecute în lumea materială. Sunt semne coerente şi logice? Sunt simboluri ce transmit un mesaj? Sunt urmele unor experimente militare secrete? Sunt nişte ciudate „opere de artă" ori jocuri infantile de-a misterele? Întrebările pot continua, însă nu se poate răspunde încă cine, cum şi cu ce scop a „desenat" în lanurile de grâu ori de porumb aceste figuri geometrice perfecte. Există doar păreri...*

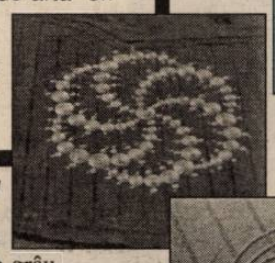

Jocul cu compasul

1980 – Sudul Angliei. Apar primele cercuri, în mai multe lanuri de grâu, în mod inexplicabil. Totuşi, nimeni nu bănuia că ele constituie doar începutul manifestării unui adevărat fenomen. Şase ani mai târziu, s-au găsit chiar ziare importante care să plătească fermieri pricepuţi, pentru a „confecţiona" asemenea desene. Eşecul a fost total. Cu toate acestea, 1990 a reprezentat un veritabil *boom* în domeniu. Peste o mie de *crop circles* au fost înregistrate – cele mai multe în Anglia, dar şi altele apărute în peste 30 de ţări! Dincolo de... delictul distrugerii unor proprietăţi private, problema devenea deja foarte serioasă şi chiar îngrijorătoare, dintr-o mulţime de motive.

Cu excepţia curioşilor, nenumărate echipe de specialişti (mai mult sau mai puţin autentici) şi-au găsit de lucru prin culturile frumos decorate: radiestezişti şi ozenologi, arheologi şi militari, experţi în energia telurică, în vârtejuri, în plasmă, în energii cosmice ş.a.m.d. Şi, bineînţeles, ipotezele au început să curgă, care mai de care mai excentrică ori mai încărcată de mistere.

OZN-uri şi... cerbi îndrăgostiţi

În mod firesc, cea mai pământească bănuială s-a îndreptat către presupuşi concetăţeni puşi pe şotii. Destul de aproape de credibil, versiunea testării unui nou gen de armă secretă a câştigat numeroşi adepţi, dar cei mai captivaţi de fenomen au fost ozenologii, care au apreciat că perfecţiunea şi complexitatea extraordinară a desenelor respective indicau clar originea lor extraumană. Totuşi, poate cea mai extravagantă explicaţie (în afara celei care pretindea că Terra este o fiinţă suferindă, din cauza oamenilor, şi că îşi arată durerea prin fenomene precum cercurile din culturi) le-a aparţinut iubitorilor naturii, care au lansat două versiuni. Prima atribuia crearea sofisticatelor figuri geometrice cerbilor aflaţi în perioada de rut, dansul lor nupţial ducând la „dezordinea" de invidiat chiar şi pentru un desenator priceput! În rezonanţă cu năstruşnica idee, alţi aşa-zişi cercetători s-au gândit la acţiunile... iresponsabile ale unor arici nebuni! De ce arici şi de ce nebuni – nimeni nu a putut să explice. În fine, ceva mai plauzibilă, versiunea consecinţei zborurilor unor elicoptere are şi ea prea multe carenţe pentru a rezista întrebărilor ce decurg, în mod logic, din studierea fenomenului.

Întrebări fără răspunsuri

Există o serie întreagă de elemente comune pentru toate apariţiile de cercuri în culturi – fie ele, aceste culturi, de grâu, de porumb, de orz ş.a.m.d. Apărute de regulă în mijlocul lanurilor, desenele respective nu au în vecinătate nici un fel de urmă care să demonstreze că un grup de persoane şi, respectiv, utilaje speciale ar fi fost aduse pe cale terestră la locurile cu pricina. Rămâne deci alternativa intervenţiei din aer... Apoi, tulpinile plantelor nu au fost niciodată rupte, frânte, ca atunci când un om – de exemplu – ar încerca să le „culce" la pământ, ci îndoite la o distanţă de sol riguros respectată şi orientate pe direcţii precis definite, ceea ce dă impresia de ţesătură, de împletitură. În altă ordine de idei, măsurători realizate cu aparate performante au înregistrat, în toate cazurile, importante modificări ale câmpurilor electromagnetice din zonă, ale nivelului radioactivităţii, precum şi alte asemenea caracteristici naturale care, în unele situaţii, au declanşat stări de rău, ameţeli sau arsuri ale pielii unor persoane prezente în zonă mai mult timp.

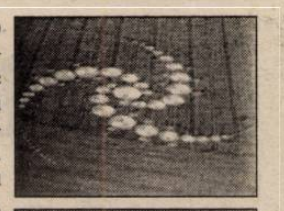

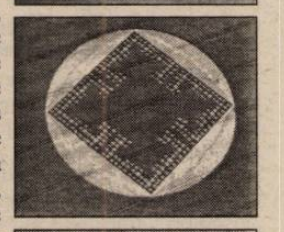

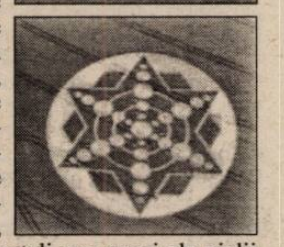

„Crop circles" în România

Ţara noastră nu a fost ocolită de făuritorii de cercuri în culturi. Peter Leb şi Mircea Arieş, cunoscuţi cercetători ai fenomenelor paranormale, au înregistrat două asemenea cazuri petrecute în 1994 la Arad şi în noaptea de 14 spre 15 iulie 1997 la Cetatea de Baltă, jud. Alba. Un amănunt frapant are darul de a pune fenomenul respectiv într-o perspectivă cu totul insolită. Ambele situaţii au fost „dublate" de observarea unor lumini inexplicabile. Mai mult decât atât, există şi martori care au declarat la vremea respectivă că au văzut un obiect zburător rotund (clasica „farfurie zburătoare") care ar fi stat la originea apariţiei cercurilor, precum şi fiinţe humanoide care îl pilotau!

În contrapondere, sunt citate experimentele realizate pe viu, cum s-ar spune, cu ajutorul unor banale unelte de grădinărit şi al unui desen cu imaginea de realizat. După circa o oră, artizanul pus la treabă a realizat un *crop circle*. Cu toate acestea, rămân deschise încă multe alte piste de investigaţie. În plus, ne permitem să atragem atenţia asupra unui amănunt pe care nu l-am întâlnit în nici o relatare. Pe unele imagini aeriene ale cercurilor din culturi apar, în mod firesc, urmele perfect paralele ale utilajelor agricole folosite la lucrările specifice. În mod ciudat, există însă zone, chiar pe desenele respective, unde urmele dispar, inexplicabil. Cineva ar trebui totuşi să ofere câteva informaţii şi răspunsuri la aceste întrebări.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ce se mai întâmplă prin Cosmos

PLANETA BLESTEMATĂ

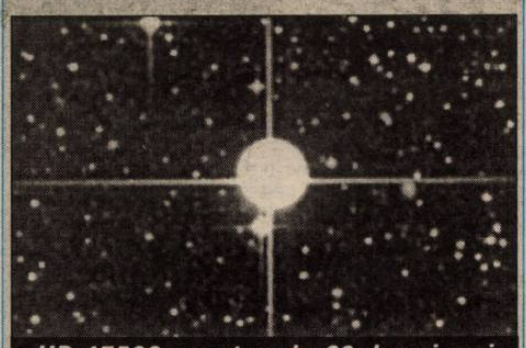

HD 47536 – o stea de 23 de ori mai mare decât Soarele... şi continuând să crească până va înghiti toate planetele care se rotesc în jurul său

De 23 de ori mai mare decât Soarele O descoperire cu totul aparte au realizat astronomii unei echipe europeano-braziliene, cu ajutorul telescopului de 1,52 m al Observatorului La Silla din Chile: o planetă care orbitează în jurul stelei cunoscute sub „numele" de *HD 47536* (de 23 de ori mai mare decât Soarele nostru), despre care se crede că va ajunge în final să fie înghiţită în gura de foc a nemiloasei stele. Interesul deosebit pe care îl prezintă descoperirea se datoreşte faptului că astrofizicienilor li se deschide o nouă poartă în descifrarea Universului.

Căutări îndepărtate „Suntem entuziasmaţi de această descoperire pentru că ea lărgeşte perspectiva căutării exoplanetelor şi în rândul stelelor mult mai masive decât Soarele" – declara Luca Pasquini cercetător de la European Southern Observatory, de care aparţine observatorul de la La Silla. Aflată la o distanţă de 396 de ani-lumină, noua exoplanetă este a doua ca depărtare din cele peste 100 descoperite până în prezent. Perioada sa orbitală este de 712 de zile iar masa de 5-10 ori cea a planetei Jupiter. În prezent ea se roteşte în jurul lui *HD 47536* la o distanţă destul de „sigură", de 300 milioane de kilometri, dar se pare că această siguranţă nu va dura prea mult.

Soarta finală „Semnalul de alarmă" pentru astronomi a fost tras de prezenţa în atmosfera stelei a unui gaz care... nu avea ce căuta acolo: litiul, cel mai uşor element din Tabelul lui Mendeleev după hidrogen şi heliu. După opinia specialiştilor planeta nou descoperită este „blestemată" să fie „înghiţită" de „Soarele" în jurul căruia orbitează.

MIHAELA DOROBANŢU

O enigmă pe cale de dezlegare

Meniurile preistorice

Strămoşii noştri preistorici erau înalţi, puternici şi foarte sănătoşi. Oamenii de ştiinţă anticipează un viitor alimentar inspirat din hrana acestora care să preîntâmpine apariţia unor boli cronice.

Specialiştii de la Universitatea Emory din Atlanta au conceput un program de reabilitare a surselor alimentare oferite de natură oamenilor preistorici, în speranţa că o mare parte din bolile care ne afectează ar putea fi eliminate. Boli precum obezitatea, care în SUA, de pildă, atinge un procent de 20%, diabetul sau cancerul. La originea acestor boli aflându-se interacţiunea factorilor genetici şi de mediu şi nu în ultimul rând, alimentaţia. Oamenii de ştiinţă americani au pornit de la ideea că noi nu suntem adaptaţi genetic la modul de alimentaţie actual, genele noastre fiind extrem de apropiate de cele ale strămoşilor noştri din paleolitic, care au trăit în urmă cu 40.000 de ani. Şi asta pentru că mutaţiile spontane ale ADN-ului sunt de ordinul 0,5% într-un milion de ani. Aşadar, avem un patrimoniu genetic foarte apropiat, dar un mod de alimentaţie diferit. Alimentaţia oamenilor s-a schimbat în urmă cu 10.000 de ani, o dată cu practicarea agriculturii şi mai ales după revoluţia industrială.

Cu ce se hrănea omul preistoric?

Cu foarte multe vegetale. Consumate în stare crudă, fierte sau coapte, dar de obicei, imediat după ce au fost culese. Tuberculi, rizomi, ciuperci, spanac sălbatic, morcovi, varză, cartofi sălbatici, nuci, alune, flori, frunze de brad, peliniţă sau fag, dar şi fructe, precum zmeura, merele, cireşele, strugurii, bananele, smochinele etc. Alimente bogate în vitamine, minerale şi substanţe antioxidante. Omul preistoric îşi procura o parte din proteine şi acizi graşi – extrem de importanţi de pildă în lupta împotriva maladiilor degenerative oculare – din ouă de păsări şi de broaşte ţestoase. 70% din necesarul de calorii era furnizat de aceste alimente. Plantele din acea vreme erau mai bogate în proteine decât cerealele moderne şi mai ales în vitamine şi minerale. Se estimează că aportul de vitamine era de 3-10 ori mai mare decât cel de azi. Cât priveşte aportul de vitamina C, acesta era de 600 miligrame pe zi, adică de 6 ori mai mare decât cel de care ar avea nevoie omul modern. Alimentele oamenilor preistorici erau bogate în calciu şi potasiu, minerale consumate într-o cantitate de 2-5 ori mai mare decât omul modern. Cât priveşte sarea, aceasta se regăsea în concentraţii foarte reduse, de 30 de ori mai mici decât cele consumate azi. Omul preistoric (de Neandertal sau Sapiens Sapiens) era şi un mare consumator de carne. De ren, bizon, capră, cangur, iepure, struţ sau peşte. Îi plăceau şi moluştele, reptilele mici, scorpionii, termitele, lăcustele sau broaştele. O carne slabă, cu un conţinut de grăsime de 4% faţă de 25% cât are carnea consumată în zilele noastre. Produsele lactate nu făceau parte din alimentaţia sa, aportul de grăsimi saturate fiind de 2-3 ori mai mic decât în cazul omului modern.

Primii paşi spre bolile moderne

Studiul oaselor omului preistoric atestă faptul că acesta era foarte sănătos. Nu avea probleme dentare (carii), nu suferea de gută deşi era un mare consumator de carne, rareori suferea de infecţii şi nu era afectat de osteoporoză. Alimentaţia se schimbă în paleoliticul superior, în urmă cu 19.000 de ani, o dată cu apariţia cerealelor sălbatice cum ar fi grâul sau orzul. La începutul neoliticului, în urmă cu 9.000 de ani, cerealele încep să fie cultivate şi, încetul cu încetul, omul învaţă să-şi prepare pâinea cea de toate zilele. O lipie obţinută dintr-un amestec de făină şi apă. Introducerea făinii, a zaharurilor, a sării şi mai ales a laptelui în alimentaţie se află la originea apariţiei unor afecţiuni ale oaselor şi în special a cariilor dentare.

Vom reveni la meniurile preistorice?

Specialiştii de la Universitatea Emory au elaborat un program nutriţional pornind de la alimentaţia strămoşilor noştri îndepărtaţi, care ar putea diminua gravitatea unor boli moderne sau chiar să le elimine. Eficacitatea în timp a meniurilor preistorice întocmite de specialiştii care le-au adaptat la sursele actuale de hrană va putea fi apreciată după ce se vor face experimente pe loturi de voluntari. Dacă rezultatele vor fi cele scontate, acest program nutriţional ar putea fi adoptat pe scară largă.

DORIN MĂRAN

Ce determină handicapul mental?

O echipă de cercetători francezi a estimat că în jur de 3% din populaţie suferă de retard mental, un sfert din numărul total de asemenea cazuri având la origine mutaţiile genetice. Asocierea respectivă a fost făcută, în premieră, în urma studierii unor pacienţi născuţi din căsătorii consangvine. Şi mai importantă este concluzia că gena responsabilă de aceste mutaţii asigură producerea unei proteine implicate în transmiterea de informaţii între sinapsele neuronilor creierului. Rămâne aşadar de demonstrat că anumite handicapuri mentale reprezintă consecinţa unui tranzit deficitar al informaţiei, în creier. Detecţia precoce a acestei mutaţii la părinţi ar permite astfel să se limiteze riscurile transmiterii bolii la copii.

Elani plini de elan

Dereglările climei terestre se ştie că produc mari mutaţii în comportamentul animalelor, unele dintre ele îmbrăcând aspecte pe cât de insolite şi chiar comice, pe atât de dramatice. Aţi întâlnit, de pildă, vreodată, un elan... beat? Dacă nu încă, reţineţi că elanul care

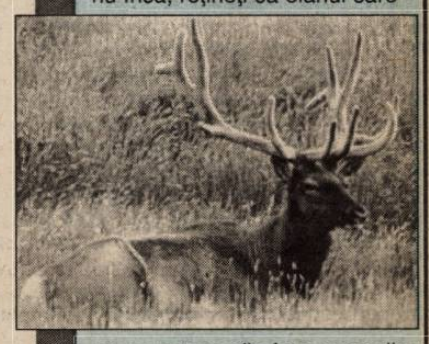

nu se retrage din faţa oamenilor poate fi intoxicat şi extrem de agresiv. Au constatat aceasta naturaliştii norvegieni, care au cercetat ciudatul fenomen. Potrivit lor, căderile premature de zăpadă au surprins multe fructe încă pe crengile pomilor, acestea fermentând fără să fi căzut. Elanii care s-au hrănit cu asemenea fructe (multe dintre ele conţinând alcool, în urma fermentaţiei) s-au intoxicat, stare ce le-a indus şi agresivitatea neobişnuită la specia lor. Aşadar, nu staţi de vorbă cu elanii turmentaţi! *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Şamanismul, mitologia şi răpirile

Relatate în mituri şi basme, uneori vechi de mii de ani, întâlnirile cu zei, spirite, îngeri, zâne, demoni, pitici, monştri etc. sunt considerate şi azi fireşti de către reprezentanţii unor culturi primitive. Dar aceste întâlniri seamănă extraordinar de mult cu actualele răpiri OZN. Nu cumva este vorba doar de moduri diferite de a percepe un acelaşi fenomen, vechi de când lumea?

Recurs la Mircea Eliade

Prof. John Mack îl citează în cartea sa *Passport to the Cosmos* (1999) pe Mircea Eliade, care scria, în acest sens, în 1957, că „miturile arhaice din lumea întreagă vorbesc despre faptul că în vremurile primordiale exista o vecinătate foarte apropiată între Cer şi Pământ. În *illo tempore*, zeii coborau pe Pământ, se amestecau cu oamenii, iar oamenii, la rândul lor, puteau urca la Cer cățărându-se pe vârful unui munte, într-un copac sau pe o scară, ori luați în zbor de păsări". Aceste mituri se întâlnesc peste tot, inclusiv la aborigenii australieni, la pigmei ori la eschimoşi. La un moment dat, din anumite cauze, legătura cu cerul s-a întrerupt, omenirea intrând în condiţia actuală, în care doar un mic număr de membri speciali ai fiecărei culturi, aşa cum sunt şamanii, pot continua să se miște între Cer şi Pământ, între oameni şi lumea spiritelor. Eliade precizează că „marea majoritate a simbolurilor şi semnificaţiilor care au de-a face cu viaţa spirituală şi, mai ales, cu puterea inteligenţei, sunt legate cu imaginile «zborului» şi «aripilor»; toate sunt expresia unei rupturi cu experienţa vieţii cotidiene [...] atât transcendenţa cât şi libertatea se pot obţine prin zbor". Mack opinează că „cei ce trec la ora actuală prin răpiri OZN continuă o tradiţie amplu documentată de ascensiuni la Cer şi de comunicare extraterestră".

Alte similitudini

Şi Thomas Bullard a evidenţiat similitudini impresionante între răpirile OZN şi încercările iniţiatice prin care trec şamanii: în ambele cazuri se semnalează perioade de timp în care subiectul nu ştie ce s-a întâmplat, decorporări, apariţia unor „însoţitori", transferul într-o lume diferită, lumina uniformă fără sursă, supunerea la o examinare înfricoşătoare, uneori chiar implanturi, transformarea întregii vieţi după această întâlnire.

Astrofizicianul Jacques Vallée este de părere că „Ocupanţii OZN-urilor, la fel ca şi spiriduşii celor din vechime, nu sunt extratereştri. Ei sunt locuitorii unei alte realităţi". El crede că de aceeaşi origine sunt şi apariţiile religioase, ori fiinţele de tipul zânelor sau piticilor, întrebându-se dacă nu cumva OZN-urile sunt mai degrabă „ferestre" decât „obiecte". El mai adaugă că desigur, pentru „cei ce ţin la pacea minţii lor, cel mai simplu va fi să nege realitatea tuturor acestor fapte".

„Nu merită să fie raportat"

În ultimele două-trei sute de ani, în spiritul raţionalismului şi al ştiinţei, în cultura europeană au fost reprimate credinţele privind fiinţe venite din ceruri. Această credinţă este însă vie în alte culturi. Din aceste zone vin mai puţine rapoarte privind întâlniri OZN tocmai pentru că fenomenele pe care noi le calificăm drept răpiri OZN, la ei sunt considerate fireşti, purtând denumiri tradiţionale pe care de regulă analistul OZN le ignoră. Prof. John Mack, discutând cu persoane interculturale, vraci sau şamani, a descoperit cu uimire cât de *normale* sunt considerate în tradiţiile acestora întâlnirile cu umanoizii care coboară din cer printre pământeni, *şi acum* ca şi în trecut.

Vizitatorii sunt mici sau mari, materiali sau spirituali, binevoitori sau răutăcioşi, iar vizitele lor seamănă în multe detalii cu răpirile OZN. Prof. Mack recunoaşte că astfel i-a devenit limpede că fenomenul răpirilor „nu este un simplu produs al imaginaţiei occidentale în urma interesului nostru pentru tehnologia aerospaţială şi că anumite elemente ale acestui fenomen pot fi universale".

Prin urmare, spune Mack, „răpiri" au loc peste tot şi de foarte mult timp; dacă

ele se raportează în primul rând din ţările occidentale avansate aceasta se datoreşte faptului că „Societăţile care nu fac o distincţie netă între lumea reală şi lumea spirituală ar putea să nu vadă în fenomenul răpirilor OZN ceva ce merită să fie raportat".

DAN D. FARCAŞ

Mit şi arheologie

CONSTRUCŢII MEGALITICE

Cunoştinţele anticilor, dacă ar fi examinate din nou în lumina cunoştinţelor noastre actuale, ar putea să pară uneori de-a dreptul incredibile. Ca atare, nici nu ar mai trebui să ne mirăm că, de exemplu, Nostradamus pare să fi cunoscut... planetele transuraniene!

Arheologia actuală promite descoperiri care vor zgudui fără nici o îndoială şi cunoştinţele noastre, dar chiar şi mentalitatea omenească. Este suficient să amintim săpăturile de sub Templul lui Solomon care caută în continuare să descopere Chivotul Legii... şi, în aceste condiţii, luarea în consideraţie a existenţei unui adevărat „val" de construcţii megalitice care traversează Europa, nu mai poate stârni zâmbete nimănui – sau aşa ar trebui să fie. Parte însemnată a acestui val au fost pelasgii. Ei şi cultul care le este asociat ne poartă cu gândul într-un trecut plasat ferm între mit şi realitatea istorică.

Istoria pe care o acoperă, de-a lungul a două milenii, cuprinde o zonă care se întinde de la Atlantic, peste Bosfor, până în îndepărtata Indie. Constructori, marinari, negustori – vorbim aici de popoare care au răspândit în lume agricultura şi industria metalelor şi au fost un important factor civilizator. Mult mai straniu este un alt fapt: şi anume că ei au *moştenit* unele din cunoştinţe! De unde? Cum?

Tot timpul în mişcare, ocupaţiile lor îi fac dificil de „catalogat" într-un clasament precis şi clar. Aşa cum peste câteva mii de ani, un arheolog mai puţin antrenat s-ar putea să se vadă pus în faţa unei adevărate dileme studiind o familie care să pară a fi avut origine română, de exemplu, o maşină germană

şi instalaţii casnice specific japoneze, tot aşa arheologia de astăzi are mari probleme în studiul protoistoriei prin metode tradiţionale. Se impune formarea unei echipe pluridisciplinare care să ajungă, de ce nu, să lege antichitatea, aşa cum o cunoaştem noi în clipa de faţă, cu Atlantida.

Imaginile prezintă construcţiile de la Stonehenge pe de o parte şi pe cele de la Sarmizegetusa pe de altă parte. Ne

abţinem de la comentarii. Mai adăugăm doar că printre presupuşii constructori ai Stonehenge se speculează că ar fi figurat druizi, greci, fenicieni şi atlanţi. Destinaţia sa a întrunit o gamă largă de propuneri, de la zonă de sacrificii rituale, la observator astronomic...

MIHAELA DOROBANŢU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Afirmaţiile lui Al Bielek (şi nu numai) privind posibile activităţi secrete în cadrul Proiectului Montauk, din 1950 şi până în prezent, au determinat investigaţii la faţa locului care au durat doi ani.

La adăpost de lumina zilei

Rămăşiţele dezolante ale instalaţiilor militare de suprafaţă sunt de fapt o faţadă. Mai mult, terenul sub care continuă să se desfăşoare o activitate susţinută aparţine, cel puţin pe hârtie, Parcului de Stat al New Yorkului. Subsolul însă şi orice proprietate s-ar afla acolo, în baza contractului iniţial, aparţin guvernului federal! Cercetările au arătat chiar că noi niveluri subterane au fost adăugate laboratoarelor la începutul anilor 1990. Din câte s-a putut afla, cercetările desfăşurate aici includ domenii cum ar fi psihotronica (interfaţa minte-maşină), fasciculele de particule, controlul electromagnetic al minţii, simulări interdimensionale şi ale găurilor negre, călătorii în timp, îndoiri de spaţiu şi timp etc. Sursele de energie la care se face apel sunt marile acceleratoare din apropiere, inclusiv cel de la Brookhaven.

Activităţi clandestine

Faptul că pentru o serie de accidente şi incidente petrecute în zona de est a Long Island nu a fost furnizată niciodată o explicaţie plauzibilă (cum ar fi prăbuşirea inexplicabilă a zborului TWA 800 din 17 iulie 1996), a atras atenţia asupra acestei regiuni. S-a vorbit de influenţa directă a fasciculelor de particule care au „scăpat" de la Brookhaven şi ar fi putut produce dezastrul.

Guvern federal în subteran?

Punând la un loc asemenea date cu rapoartele asupra istoriei recente privind experimentele de la Camp Hero cuprinse în Proiectul Montauk şi cu observaţiile directe din timpul inspecţiilor la faţa locului, precum şi întâlnirile de coşmar ale celor care se aventurau noaptea prin zonă însoţiţi de un personal de gardă înarmat până în dinţi şi foarte ferm în a-i legitima şi a-i descuraja să meargă mai departe, s-a ajuns la concluzia că activităţile clandestine din instalaţiile subterane continuă.

Da sau Nu?

Continuă sau nu cercetările secrete? După părerea autorilor raportului, răspunsul ar trebui să fie „nu... deşi, da". Aceasta pentru că în ultimii ani diverse incidente au avut loc la/sau în apropierea bazei aeriene de la Camp Hero/Montauk. Două dintre ele au implicat femei însoţite de copii: au fost oprite, agresate şi ameninţate de personal militar în uniformă, care nu s-a identificat, pentru simplul motiv că... pătrunseseră în zonă. Li s-a spus că... încălcaseră o proprietate privată şi ajunseseră într-o zonă secretă rezervată doar personalului autorizat. Şi sunt peste 30 de ani de când se înregistrează întâmplări similare!

Nivelele subterane adăugate suplimentar sunt patru la număr. Unele din experimentele desfăşurate aici, cum ar fi „îndoirea" controlată a continuum-ului spaţiotemporal, au avut (şi au în continuare) efecte dezastruoase şi asupra subiecţilor (mulţi dintre ei fiind tineri ademeniţi din zonele învecinate) dar şi asupra experimentatorilor. Acesta a fost şi motivul unei încercări de sabotaj pe scară largă, din interior, în august 1983, care a dus la închiderea bazei –cel puţin temporar şi cel puţin aparent.

EUGEN CELAN

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M/9

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dominarea viitorului

Capcana presimţirilor

Rolul presentimentelor (presimţirilor) în anticiparea viitorului este cunoscut de foarte multă vreme, dar explicaţiile ştiinţifice ale acestor manifestări la nivelul subconştientului şi conştientului continuă să fie neclare. În „Oxford Dictionary" se vorbeşte despre o teamă nefirească, despre agitaţie interioară şi chiar panică neprovocată de situaţia în care se află subiectul. Exemple de persoane care au abandonat o călătorie cu vaporul sau cu avionul în ultimul moment sunt numeroase. Însă în majoritatea covârşitoare a acestor cazuri, oamenii se sperie, devin suspicioşi, îi obsedează ceva neplăcut, dar nu iau nici o măsură de precauţie.

Un exemplu clasic şi destul de recent este cel al doameni A. Lewis. Pe când circula cu metroul londonez, aceasta s-a ridicat brusc în picioare, în timp ce trenul staţiona, şi pur şi simplu a târât-o pe vecina ei de scaun afară, pe peron. Femeia „expulzată" astfel ţinea în braţe un bebeluş. Peste câteva minute, s-a aflat că vagonul în care stătuse doamna A. Lewis a luat foc şi fumul înecăcios a pus în pericol viaţa pasagerilor. Probabil că bebeluşul s-ar fi asfixiat (se întâmpla în 1998). Îngrozită că a putut anticipa fără voie un accident, dna Lewis a suferit un şoc şi de atunci iese din casă foarte rar. Tot în Anglia, pe una din plajele din sudul ţării, s-a petrecut în 1999 un eveniment asemănător. Domnul Reginald Hunt şi-a îndemnat brusc nevasta şi copiii să intre în casă. La început, aceştia nici n-au vrut să audă şi atunci dl.Hunt i-a luat pe sus. Doar câinele a mai rămas afară... După mai puţin de zece minute, un stol de pescăruşi s-a năpustit asupra câinelui, l-au ucis şi l-au mâncat aproape în întregime, totul petrecându-se sub privirile îngrozite ale familiei Hunt aflate la ferestre.

Ce explicaţie ştiinţifică se poate da unor cazuri de acest fel? Cel mai adesea, specialiştii afirmă că în subconştient se află câte o informaţie importantă asupra unui eveniment negativ, iar trecerea spre etajul conştientului se face datorită unui foarte puternic instinct de conservare. Din păcate, conştientizarea unui pericol iminent nu este un fenomen care să respecte o anumită regulă. De multe ori, persoanele depresive au presimţiri false şi asta le micşorează încrederea în puterea de a anticipa ceva rău. Atunci când suntem detaşaţi de realitate – în timpul unei lecturi, a vizionării unui spectacol, a unei petreceri etc. – putem fi fără voia noastră bântuiţi brusc de un gând cenuşiu, pe care realitatea îl va confirma sau nu.

PAUL IOAN

AMPRENTA DE CENUŞĂ

a turnurilor gemene

Urma de neuitat

Readusă brutal în memoria oamenilor prin tragedia Navetei Spaţiale Columbia, cealaltă mare tragedie a Americii, distrugerea celebrelor Turnuri Gemene, pare a primi o conotaţie specială. Aceasta datorită faptului că experţii au descoperit că ziua de 11 septembrie 2001 a lăsat o urmă de neşters... pe fundul fluviului Hudson! O urmă chimică. O nouă pătură de sedimente care poate deveni pentru mult timp de acum înainte o mărturie geologică a tragediei.

Ce s-a întâmplat? Atacul terorist care a zguduit întreaga lume a „lansat" concomitent în atmosferă o cantitate uriaşă de praf şi cenuşă: câteva mii de tone. Din care o mare parte a căzut în estuarul fluviului Hudson, aflat în vecinătate. Unde, aşa cum au descoperit specialiştii Universităţii Massachusets, au format un depozit distinct în albia fluviului. Şi aceasta cu concursul poluării provocate de apele care s-au scurs săptămâni de zile după spălarea terenului aflat în aşa-numita „zonă zero", la locul imediat al tragediei.

Semnalul chimic

Descoperirea s-a înregistrat cu prilejul efectuării unui studiu de rutină privind deplasarea sedimentelor fluviale, când s-au înregistrat niveluri substanţiale de calciu, stronţiu şi sulf. Atunci s-a şi făcut legătura cu Turnurile Gemene, întrucât respectivele elemente sunt ingredientele cheie ale realizării ghipsului, material folosit în mod frecvent în construcţii. Ceea ce l-a determinat pe Larry Clark, specialist la divizia de studii oceanografice a Fundaţiei Naţionale pentru Ştiinţă a Statelor Unite să afirme că „distrugerea World Trade Center şi depunerile de praf şi cenuşă rezultate au constituit pentru oamenii de ştiinţă o adevărată alarmă chimică".

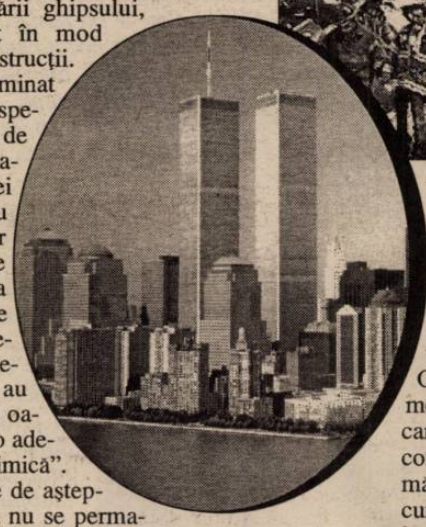

Sigur că este de aşteptat ca situaţia să nu se permanentizeze – curenţii din estuarul fluviului Hudson vor contribui în anii care urmează la „redistribuirea" materialului sedimentar, astfel încât ceea ce specialiştii numesc uneori acum „stratul World Trade Center" nu va rămâne atât de puternic individualizat în viitor.

Arheologia viitorului

Oamenii de ştiinţă vor profita însă de această ocazie pentru a studia, folosindu-se tocmai de amprenta chimică a cenuşii de la WTC, migraţia depunerilor pe fundul estuarului Hudson. Apoi, pornind de la datele pe care le vor obţine, vor prelungi desigur cercetarea la studiul general al fenomenelor produse în interiorul acestor guri speciale de vărsare a fluviilor în mările şi oceanele Terrei.

Conducătorul unei importante echipe de cercetare de la Universitatea din Massachusetts, Curtis Olsen, este de altminteri de părere că „una din metodele disponibile de identificare a evoluţiei pe care o au particulele de mici dimensiuni şi factorii contaminanţi deversaţi în estuarele marine este măsurarea „trasorilor" geochimici în cazul cărora cunoaştem şi originea şi modul în care au avut acces în sistemul respectiv, aşa cum se întâmplă cu reziduurile acumulate de la World Trade Center."

Şi astfel, atunci când pentru urmaşii noştri dramele care ne marchează atât de puternic viaţa din zilele noastre vor ajunge să fie uitate, arheologii din viitorul îndepărtat al planetei vor detecta poate în straturile de depuneri ale fluviului Hudson urmele unei tragedii pe care o vor data cândva spre sfârşitul primului an al mileniului trei...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

De ce are curcubeul formă de semicerc?

Veţi fi probabil miraţi să aflaţi că, de fapt, curcubeul este în realitate... circular! Atunci, cum de îl vedem noi ca pe un arc de cerc? Pentru că ne aflăm – cel puţin la propriu – cu picioarele pe pământ. Aceasta înseamnă că există şi şansa de a-l vedea în întregime, însă numai din atmosferă, dacă ne aflăm într-un avion, de exemplu. Prin urmare, întrebarea din titlu trebuie reformulată astfel: „De ce are curcubeul formă de cerc?"

Curcubeul reprezintă – aşa cum îl vedem noi, maiestuos, arcuit peste pământ – o suprapunere de mai multe mini-curcubeie, format datorită „reprezentaţiei" la scară gigantică pe care o dau picăturile ploii traversate de raze luminoase. Însă numai dacă Soarele aflat în spatele nostru luminează particulele de apă aflate în faţa noastră, fenomenul devine vizibil, prin reflectarea parţială a acestei lumini pe suprafaţa internă a fiecărei picături şi prin reorientarea ei ulterioară către ochiul nostru. Lumina numită „albă" (care nouă ne apare incoloră) este un amestec în proporţii egale din toate culorile, fiecare culoare corespunzând unei unde cu frecvenţă fixă. Când o rază de lumină traversează o picătură de apă, ea este deviată şi lumina albă e dispersată, ceea ce înseamnă că fiecare culoare apare separată de celelalte. În aceste condiţii, fiecare picătură, fiind sferică, proiectează un mini-curcubeu sferic, un halou circular. Dar se întâmplă – şi aici apare de fapt, vizibil, curcubeul perceput de ochiul uman – ca un al doilea arc, mai puţin intens, să se remarce la exteriorul primului. Culorile arcului secundar sunt aşezate în ordine inversă faţă de cele ale arcului primar (deci, nu ROGVAIV, ci... VIAVGOR!). Prin urmare, curcubeul nostru reprezintă o dublă reflexie a razelor de soare, în interiorul picăturilor de ploaie, înainte să fie „trimise" către ochiul nostru.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Dilema femeii moderne

„Cele mai fericite cupluri ale zilelor noastre, spune Nicole Sandini (expert la şcoala de înalte studii privind ştiinţele sociale din Paris), sunt cele în care bărbatul şi femeia au preocupări care-i ţin între 10 şi 14 ore departe de casă şi care au un copil sau doi de care are grijă altcineva din familie sau o guvernantă plătită". „Cuplurile moderne conştientizează, afirmă la rândul său prof. Engel Ditton (Oklahoma University), că prea mult timp petrecut împreună în timpul săptămânii duce – paradoxal – la înstrăinare şi atât bărbatul, cât şi femeia iau măsuri aparent absurde pentru a „oxigena" viaţa conjugală, pentru a o prelungi. Dacă stresul social-economic şi derapările sentimentale sau amoroase nu i-au despărţit până la vârsta pensionării, atunci se poate vorbi de cupluri longevive, pe care într-adevăr numai moartea le va despărţi".

Statisticile sunt cele care îi determină pe specialişti să tragă aceste concluzii, dar şi cazurile prezentate în revistele de mare interes social (cum ar fi „Reader's Digest" din SUA) sau în publicaţiile ştiinţifice ale psihologilor şi psihiatrilor din mai toate ţările dezvoltate. Astfel, numărul copiilor crescuţi de un singur părinte (de obicei mama) s-a triplat în anul 2000 faţă de anul 1960, în SUA, iar în Europa Occidentală este mai mare de 1,8 ori, în acelaşi interval. Recordul divorţurilor a fost atins de Franţa anilor 1995-2000, când s-a înregistrat o separare oficială a soţilor la fiecare două căsătorii.

Una dintre consecinţele directe este ridicarea vertiginoasă a numărului de persoane care practică meseria de baby-sitter (asistentă de copil la domiciliul acestuia), ale cărei practicante nu sunt, în mare majoritate, plătitoare de taxe către stat.

O altă consecinţă, pentru aşazisa categorie a femeilor cu căsnicie modernă, este...

Viaţa sexuală întâmplătoare

În cadrul unui sondaj efectuat în Anglia, la finele anului 2002, 28 la sută din femeile cu vârste cuprinse între 30 şi 45 de ani au afirmat că „de obicei poartă la ele prezervative pentru orice eventualitate". În această categorie intră femeile care au absolvit o şcoală post-liceală sau au studii universitare. Un procent asemănător a fost înregistrat în Franţa şi Germania (aici intrând pe rol şi pilulele contraceptive folosite tot pentru „orice eventualitate"). Între 2 şi 5 la sută dintre femeile implicate în activitate managerială din SUA au recunoscut că au flirtat cu parteneri de afaceri pentru „înviorarea negocierilor", dar nici una n-a recunoscut, chiar sub protecţia anonimatului, că a „mers până la capăt".

„Femeia modernă, mai spune prof. Engel Ditton, nu s-a debarasat complet de dorinţa stabilităţii familiale, însă ambiţiile ei socio-profesionale o determină să se gândească mai mult la copil decât la soţ". Numărul de „bărbaţi interesanţi" pe care-i cunoaşte femeia de astăzi este aproape de 10 ori mai mare decât cel de la jumătatea secolului XX. În aceste circumstanţe, arhetipul nevestei-gospodină, care menţine prin bucate alese şi aburinde atenţia soţului, inclusiv erotismul şovăielnic şi amorul de rutină, este pe cale de dispariţie. Şomajul în rândul sexului frumos este o altă cauză de divorţ de mare actualitate. „Soţia care stă acasă poartă în sufletul ei o gelozie cvasi-permanentă faţă de colegele de serviciu ale soţului şi este revoltată de dependenţa existenţială faţă de acesta", afirmă prof. Engel Ditton. Tandreţea conjugală păleşte şi primul bărbat care o face să se simtă importantă o poate arunca în vâltoarea unei legături extraconjugale...

Toate aceste idei, chiar şi în puţinătatea lor, ne fac să ne gândim la o practică a Curţilor regale medievale, şi anume căsătoria de probă. Poate că, şi la noi în ţară, o dezbatere-anchetă pe această temă ar scoate la lumină cu limpezime transformările de mentalitate ale femeii moderne.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

O aniversare extraordinară

Ne aflăm, în 27 februarie curent, în faţa unei premiere mondiale absolute în cultura lumii: este pentru prima oară în istorie când civilizaţia omului sărbătoreşte centenarul unui artist – iar acest artist participă la sărbătoare, în carne şi oase, ba chiar ia cuvântul şi îşi... vorbeşte testamentul, către urmaşii şi veacul în care soarta l-a rătăcit!

Personajul în cauză – adevărat personaj din cartea Istoriei! – se numeşte *Ion Irimescu*, maestrul, marele maestru Ion Irimescu, şi este un sculptor ale cărui fantasme din marmură, bronz şi piatră „trăiesc", alături de noi, locuitorii oraşelor Bucureşti, Iaşi, Craiova, Lupeni, Fălticeni.

Bucovineanul Ion Irimescu s-a născut la începutul veacului trecut (27 februarie 1903, la Preoţeşti – Suceava), a trecut, copil şi adolescent, prin perioada primului război mondial(!), iar talentul uriaş l-a împins către Conservatorul de Arte din Bucureşti, pe care l-a absolvit în 1928, cetăţean al României Mari. A plecat la Paris, unde, la doar 26 de ani, a debutat la Salonul Oficial şi la Salonul Artiştilor Francezi, dar s-a format cu adevărat ca sculptor la şcoala lui Joseph Bernard de la Fontenoy-aux-Rosse. S-a întors, după studii, în România – şi aici şi-a trăit celelalte trei sferturi de viaţă, creând, pentru bucuria concetăţenilor săi. A lucrat, cum spuneam, pentru pieţe ale oraşelor româneşti, a dăruit lucrări muzeelor noastre, a avut două retrospective de mare anvergură (în 1976, la Muzeul Republicii din Bucureşti, dar şi la Moscova, în acelaşi an) şi a participat cu superbe sculpturi la Bienala de la Veneţia, la expoziţii de la Berna, Helsinki şi Londra. Iar către capătul mileniului trecut a făcut un gest pentru care merită, încă o dată, toate acoladele românilor: şi-a dăruit toate lucrările personale Muzeului din Fălticeni, care, firească, îi poartă numele.

Îi doresc şi eu, ca tot românul, încă mulţi ani – îi va avea, căci ne este clar la toţi că maestrul are propiile-i înţelegeri cu legile biologiei – şi la multe veacuri pomenire în Istoria Artei. Dar voi încheia cu un episod care poate explică de ce extraordinarul Ion Irimescu este sincron cu timpurile. Cu câteva luni în urmă, câţiva informaticieni tineri de la Societatea ştiinţifică CYGNUS, care este „centru UNESCO", m-au anunţat, plini de importanţă, că vor construi, pentru centenarul maestrului, un *Muzeu Virtual „Ion Irimescu"*. Faceţi, le-am spus, cu oarecare îndoială în glas, dar ştiind că de la oameni tineri te poţi aştepta să spargă orice tipar. Şi au făcut: CD-ROM-ul multimedia *„Ion Irimescu – o viaţă dedicată artei"*, este, acum, când scriu aceste rânduri, sub ochii mei, prezentând pe monitorul oricărui PC (de la noi din ţară, de aiurea, de astăzi şi de peste un mileniu) toate operele tuşabile – deci expuse în parcurile şi muzeele României (şi pe care băieţii de la CYGNUS le-au fotografiat – peste 1.000 de imagini) dar şi pe cele pe care maestrul nu le mai are, dar ale căror fotografii au fost scanate de informaticienii suceveni şi plasate, firesc, în muzeul virtual. Reacţia centenarului Ion Irimescu la prezentarea CD-ROM-ului a fost pur şi simplu uluitoare: „Nu înţeleg nimic din ce aţi făcut voi aici, dar este pur şi simplu extraordinar!", a spus emblematicul artist sucevean, personaj al culturii lumii...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

ÎN ATENŢIA MAMELOR TINERE

Abia ajunse acasă din maternitate tinerele mame îşi pun o sumedenie de întrebări legate de îngrijirea cotidiană a micuţului.

După baia generală executată cel puţin în primele trei luni – dimineaţa şi seara – în camere fără curent, copilul va fi tamponat cu prosoape pluşate, mari; chiar şi cel mai bun săpun şi cea mai curată apă, trebuie să evite conturul ochilor. Nu atingeţi această zonă decât folosind (mai ales în primele zile) un mic tifon îmbibat în ser fiziologic special, după care ştergeţi ochii copilului cu un alt tifon moale şi uscat. Pentru nas, fiţi cu mare atenţie: pregătiţi mici tije din tifon, manevraţi-le lejer în fiecare narină, nu prea adânc şi ştergeţi aproape mângâind zona curăţată.

La fel procedaţi şi pentru urechi. Pavilionul fiecărei urechi, tamponaţi-l cu tifon fin, steril şi cu ser fiziologic. Apoi, cu un alt tifon sub formă de tijă mică, curăţaţi-i, atât cât să nu deranjaţi nou-născutul, conductul auditiv. Cu un burete fin, spălaţi-i faţa apoi tamponaţi-l cu grijă şi cu mare atenţie cu un prosop.

Plaga ombilicală: În general cordonul ombilical, respectiv ce a mai rămas din acesta, cade în primele 10 zile după naştere. Atenţie însă, că plaga rămasă se poate infecta. Altădată, era interzis ca nou-născutului să îi fie făcută baia generală câtă vreme cordonul nu căzuse. Nu mai este cazul, după noile cuceriri medicale! Se impune doar un singur mare imperativ: izolaţi-i foarte bine zona respectivă cu o compresă din tifon, unsă cu puţină cremă specială pentru nou-născuţi. Nu se foloseşte tifon simplu pentru că este posibil ca în această zonă tumefiată să se agaţe fire de tifon şi infecţia este aproape declarată. Prunc-ul, mai ales în primele 2-3 luni de zile va dormi numai pe spate. Specialiştii apreciază că numai în acest fel, procentul morţii subite a scăzut cu aproape 50%. În acest mod este eliminat riscul de a se sufoca. Micuţul nu ştie şi nici nu are forţă de a se apăra.

Purtaţi-l însă în braţe, în orele când nu doarme şi culcaţi-l pe perne moi şi foarte mici, sau fără pernă. Mai trebuie să ştiţi că lacomii, care sug însetaţi din sânul mamei ori din biberon, regurgitează imediat după supt. Un sugar din doi de acest fel vomită aparent brusc. Nu este un element de gravitate, pentru că atunci când se va trece la alimentaţia solidă, stările de vomă se vor rări. Refluxul gastro-esofagian însă este mai rar şi mai problematic. Simptomele de regurgitare, frecvente, abundente, pot fi şi simptome ale unor suferinţe. Dacă nou-născutul se strâmbă, plânge, dacă are în vomă mici urme sangvinolente şi nu ia în greutate, asemenea copii trebuie consultaţi imediat de către medic. Acesta va ordona analize complementare, va stabili unele examene şi tratamente dietetice, o dată cu sfaturile date mamei despre higiena alimentaţiei. Biberonul trebuie ţinut în aşa fel încât partea de sus a acestuia, tetina, să fie permanent plină. Numai în acest mod copilul nu va înghiţi o dată cu hrana din biberon şi aer.

O dată hrănit, copilul va fi luat în braţe, ridicat, sprijinit de pieptul dv. şi bătut uşor cu palma pe spate, în dreptul stomacului. El va elimina imediat şi cantitatea de aer înghiţită.

Frecvent nou-născuţii au „cruste de lapte" cauzate de activitatea în exces a glandelor sebacee de la nivelul pielii capului. Sunt, ce-i drept, inestetice, dar nu au nici un element de gravitate.

Pe puful moale al părului micuţului, întindeţi seara, înainte de a-l aşeza la culcare, puţină cremă. A doua zi, la baie, şamponaţi-i pielea capului şi masaţi atent zonele pe care sunt amplasate. Nu le râcâiţi cu unghiile, pentru că riscaţi să cauzaţi o mică iritare. Periaţi cu o perie specială, moale, pentru copii, şi crustele se vor dezlipi. Îngrijit cu mare dragoste, cu gingăşie, copilul dv. va creşte bine şi va fi sănătos.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

MANECHINUL ANULUI

Karolina Kurkova a fost desemnată recent „manechinul anului", în cadrul competiţiei considerată a reprezenta „Oscarurile" modei americane. Oricum, frumoasa din Cehia a tăiat respiraţia creatorilor, fotografilor, membrilor juriului. Ea are dimensiuni perfecte pentru o înălţime de 1,79 m: 87-59-89. Descoperită de Gianfranco Ferré când încă nu terminase liceul, splendida Karolina a prezentat în special pentru Helmut Lang şi Emanuel Ungaro şi a pozat pentru cei mai mari fotografi din lume. Ea este astăzi, la 18 ani, imaginea unei celebre firme de lenjerie. Acum locuieşte la New York, împreună cu prietenul ei, contele Alesandro Bazzoni.

La 16 ani, după doar câteva luni de carieră, câştigase deja primul milion de dolari. Cu dezinvoltură mărturiseşte că „iubitul spune că umorul ei este principala sa calitate". Karolina nu bea, face sport şi mănâncă de toate. În viitor intenţionează să se lanseze în zona muzicii şi a cinematografiei. I-ar plăcea foarte mult, să creeze bijuterii.

Adevărat sau Fals

DUREREA ESTE RESIMŢITĂ DIFERIT? Da, este adevărat, femeile simt durerea în mod diferit decât bărbaţii. Dovada o reprezintă rezultatele unor teste efectuate de o echipă de cercetători de la Universitatea din California. O proteină naturală – GIRK 2 – explică de ce femeile sunt mult mai sensibile la stimuli dureroşi decât bărbaţii. Pornind de la această descoperire cercetătorii propun analgezice diferite pentru femei şi bărbaţi.

LECTURA ŞI... OBEZITATEA. Poate fi considerată lectura un mijloc de evitare a obezităţii? Răspunsul cercetătorilor este afirmativ. Femeile depresive au tendinţa de a se îngrăşa, dar marile „devoratoare de cărţi" sunt în mai mică măsură atinse de obezitate. Femeile care suferă de obezitate sunt în majoritate cu apetit pentru lectură, şi, în general pentru cunoaştere, scăzut. 25% dintre ele suferă şi de depresii. Pasionatele de lectură sunt, în plus, mai conştiente de importanţa unui echilibru corect al vieţii, fac mai multe exerciţii fizice, mişcare, plimbări pe jos şi sunt mai puţin predispuse la îngrăşare.

Gastronomice

Pentru această săptămână doamna Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, ne sugerează:

SUPĂ DE PRIMĂVARĂ, CU PUI ŞI GĂLUŞTE DIN FICAT

300 g aripi de pui, 100 g ficat de pui, 150 g morcovi, 100 g pătrunjel, 100 g mazăre, 3 linguri cu griş, un ou, piper măcinat, sare, ceapă, un vârf de cuţit cu şofran.

În 1,5 litri de apă se pun la fiert aripile, iar când dau în clocot se adaugă zarzavaturile, sarea, piperul şi se fierb la foc mic, într-o oală acoperită cu capac. Între timp se bate bine oul, se adaugă sarea, grişul, ficatul tăiat mărunt şi se amestecă până se obţine o masă omogenă. Când aripile s-au fiert supa se colorează cu şofran, apoi se pune câte o linguriţă din amestecul de găluşte şi se lasă să se fiarbă până ies la suprafaţă. În supa fierbinte cu găluşte se presară verdeaţă.

SOTE DE MIEL CU CIUPERCI ŞI SOS INDIAN

1 kg carne de miel, 150 g ciuperci, 50 g unt, sare, piper, pătrunjel verde, o lingură de făină, o ceaşcă zeamă de carne (apă + vegeta), un pahar cu vin, 150 g orez.

Pentru sos: *250 g unt, 2 cepe, 1 rădăcină de pătrunjel, o crenguţă de cimbru, 1 foaie de dafin, câteva frunze de ţelină, 1 linguriţă de făină, sare, boia, o ceaşcă de zeamă de carne (apă + vegeta).*

Carnea curăţată, spălată şi tăiată bucăţi potrivite se rumeneşte în cratiţă în unt. Se adaugă ciupercile spălate, tăiate felii. Se sărează, se piperează şi se lasă pe foc 10-15 minute, amestecând continuu. Se adaugă făina, se amestecă bine, apoi se toarnă zeama de carne şi vinul. Se acoperă şi se lasă să fiarbă 30 minute, amestecându-se din când în când. Se presară pătrunjel verde. Separat se fierbe orezul, se strecoară, se limpezeşte şi se acoperă cu sosul indian preparat în modul următor: se pune untul să se înfierbânte într-o tigaie, se călesc în el cepele tocate mărunt şi rădăcina de pătrunjel curăţată şi dată pe răzătoarea cea mare. Când sunt rumenite se adaugă făina, boiaua, apa cu vegeta apoi toate celelalte plante aromate. Se lasă să dea câteva clocote şi se toarnă peste orez. Când carnea este fiartă, se scoate câte o porţie cu lingura mare şi se serveşte în farfurii adânci, lângă orez şi sos.

MĂMĂLIGUŢĂ PORTUGHEZĂ

2 pahare mălai, 1 pahar griş, 1 litru lapte, 2 linguri unt, 2 linguri bulion de roşii, 200 g caşcaval.

Fierbem bine în lapte mălaiul şi grişul, turnându-le în ploaie. Când este gata adăugăm unt proaspăt şi amestecăm bine. Răsturnăm mămăliga într-o formă unsă cu unt şi facem în ea găuri mari astfel încât să putem pune în ele caşcavalul tăiat felii. Punem deasupra bucăţele de unt apoi turnăm bulion gros de roşii şi presărăm caşcaval ras. Dăm la cuptor 30 minute.

FICAT ITALIAN

1,5 kg ficat, 400 g ceapă, 200 ml ulei, 200 g castraveţi muraţi, 100 g capere, 50 ml oţet, 100 g făină, piper, o cutie roşii în bulion, 50 g unt, sare.

Ceapa se taie felii şi se căleşte în ulei. Ficatul se taie în cuburi, se dă prin făină şi se prăjeşte. Se amestecă ceapa cu ficatul, se stinge cu oţet şi se adaugă caperele şi castraveţii curăţaţi şi tăiaţi lamele. Se adaugă sare, piper şi verdeaţă tăiată mărunt şi se lasă să fiarbă înăbuşit 30-40 minute. Se adaugă roşiile în bulion, untul şi se mai dă un clocot. Se serveşte cald.

Dosarele frumuseţii

APICOSMETICĂ
Mierea

Sar putea crede că dacă pielea este hrănită convenabil, respiră normal, dacă funcţiile fizico-chimice sunt asigurate în limite normale, frumuseţea ei nu ar avea nici o problemă. Numai că nutriţia pielii nu este întotdeauna satisfăcătoare: se urmează regimuri bizare, uneori aberante, care perturbă şi metabolismul pielii. Un regim echilibrat al pielii trebuie să conţină aceleaşi substanţe pe care le utilizează ţesuturile noastre interioare. Lumea cosmeticii este într-o continuă dezvoltare – marile firme se bat pentru supremaţie, cutiile de creme te capacitează atât prin modul de prezentare cât şi prin conţinutul lor în mare parte bazat pe produse naturale. Iată de ce vă invit la o mică incursiune în lumea stupului, să gândiţi la efectele lui binefăcătoare, compatibile cu organismul uman deci şi cu pielea şi, în plus, la îndemâna oricui.

Mierea, cel mai cunoscut, iubit şi gustos produs apicol, poate fi folosită într-o varietate mare pentru îngrijirea obrazului. Prin compoziţia sa asemănătoare cu cea a pielii, mierea are o afinitate mare pentru piele – putere mare nutritivă şi de prelungire a aspectului tânăr. Graţie aportului complex de substanţe nutritive, minerale, vitamine, mierea este indicată pentru orice fel de ten.

Vitamina C conţinută în miere conferă pielii un plus de luminozitate, de prospeţime, măreşte tonicitatea prin reacţionarea fibrelor de colagen.

Vitamina C împreună cu *magneziul* reprezintă un veritabil declanşator energetic reactivând metabolismul celular prin stimularea producţiei de elastină, proteine, colagen. Folosită în creme, geluri, loţiuni în combinaţii cu plante, flori, fructe, mierea are marcante efecte de hrănire şi hidratare.

Iată şi câteva soluţii la îndemâna oricărei femei: ■ Diluaţi 100 g miere în suc de lămâie, aplicaţi pe faţă şi staţi 20 minute la întuneric. Spălaţi-vă cu apă minerală. ■ În infuzie de mentă adăugaţi 1 linguriţă miere, puneţi pe faţă comprese muiate în infuzie. ■ Suc de gutuie în amestec cu miere – se aplică 10 zile pe lună.

Efectul va fi remarcabil.

Cosmetician NELI PFEIFFER

DIETĂ
pentru o greutate ideală 2

Spuneam că alimentaţia fiecăruia dintre noi este într-o relaţie de interdependenţă cu grupa sangvină. Această ipoteză, susţinută iniţial de terapeutul naturist dr. Peter D'Adamo, a fost confirmată de studii efectuate de-a lungul anilor pe mii de subiecţi americani. Despre cei cu grupa sangvină 0, scriam săptămâna trecută că trebuie să consume carne. Iată care este dieta ideală pentru persoanele cu celelalte grupe sangvine.

Despre persoanele cu ***grupa sangvină A*** specialiştii spun că au un sistem digestiv extrem de sensibil. Din acest motiv tolerează mai bine hrana de origine vegetală. Proteinele vegetale şi cerealele le sunt recomandate în mod special. Foarte interesant, dacă 40% dintre germani au grupa sanguină 0 iar 44% au grupa A. Sistemul lor imunitar extrem de sensibil se poate adapta doar anumitor stimuli externi.

Persoanele cu ***grupa sangvină B,*** căreia îi aparţin puţin peste 10% dintre germani, agreează hrana compusă din produse lactate, vegetale şi carne. Pentru aceste persoane sunt caracteristice un sistem digestiv robust, uşor adaptabil şi un sistem imunitar puternic.

În schimb persoanelor cu ***grupa sangvină AB*** cu un sistem digestiv sensibil şi un sistem imunitar destul de flexibil li se recomandă proteine vegetale, dar în egală măsură lactate şi carne.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 9
Valabil până pe data de: 6 MARTIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

Ceaiuri împotriva gutei

Guta este o boală care se caracterizează prin creşterea concentraţiei acidului uric în sânge şi depunerea de uraţi în special în zona articulaţiilor care se inflamează şi devin dureroase. Dieta şi medicamentele recomandate pentru menţinerea sub control a acestei maladii pot fi completate cu diverse cure de lungă durată cu plante medicinale, ce au în primul rând acţiune diuretică.

◆ ***Fructe de Cătină.*** Datorită proprietăţilor sale vitaminizante şi diuretice, fructele de cătină contribuie la eliminarea uraţilor şi toxinelor. Se utilizează sub formă de infuzie preparată din una-două linguriţe de fructe adăugate la o cană de apă clocotită. Timp de o lună se beau câte două căni pe zi.

◆ ***Coada calului.*** Timp de trei-patru săptămâni se beau trei-patru căni pe zi de decoct preparat dintr-o linguriţă de plantă fiartă timp de 5-7 minute într-o cană cu apă.

◆ ***Rădăcină de Osul iepurelui.*** Dintr-o lingură de plantă adăugată la o cană cu apă clocotită se obţine o infuzie; se beau câte trei căni pe zi, timp de două săptămâni.

◆ ***Frunze de Frasin.*** Timp de trei săptămâni se beau două-trei căni de infuzie care se prepară din una-două linguri de frunze la o cană cu apă clocotită.

◆ ***Rădăcină de Iarbă mare.*** Planta se poate utiliza sub formă de decoct din trei linguri de rădăcină la o cană cu apă. Zilnic se beau câte trei-patru linguri, timp de două săptămâni.

Ce poate duce la INFARCT DE MIOCARD?

Factorii de risc implicaţi în declanşarea unui infarct de miocard sunt destul de bine definiţi, acest lucru fiind posibil datorită numeroaselor studii populaţionale efectuate în cele mai diferite locuri ale globului. Corelarea statistică a fost făcută în aşa fel încât să permită cercetătorilor să afirme cu toată convingerea că nivelul ridicat al colesterolului, hipertensiunea arterială şi fumatul sunt factori de risc majori şi că, dacă sunt prezenţi, posibilitatea unui infarct miocardic sau accident cerebral fatal sau non-fatal este foarte mare.

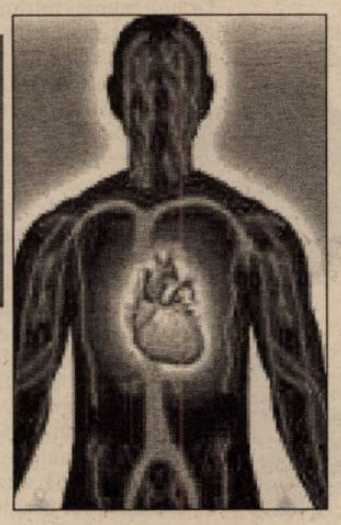

Factorii de risc se pot împărţi în trei categorii

Grupa 1. Factori de risc necontrolabili

- *Ereditatea.* Antecedentele familiale de infarct, în special înainte de 55 de ani, măresc riscul.
- *Vârsta.* Riscul creşte o dată cu vârsta.
- *Sexul.* Este o realitate unanim acceptată că numărul infarctelor este de aproape 10 ori mai mare la bărbaţi decât la femei, aflaţi în grupa de vârstă 30-50 de ani. După menopauză şi în preajma vârstei de 70 de ani, numărul femeilor îl atinge pe cel al bărbaţilor.

Grupa 2. Factori de risc controlabili

- *Nivelul ridicat al colesterolului*
- *Hipertensiunea*
- *Fumatul*
- *Stresul*

Grupa 3. Alţi factori importanţi

- *Diabetul zaharat*
- *Stilul de viaţă sedentar, lipsa de exerciţiu*
- *Efortul excesiv, neobişnuit*
- *Obezitatea*

◆ ***Antecedentele familiale*** sunt deosebit de importante când e vorba de evaluarea riscului de infarct; persoanele care au în familie pe unul dintre părinţi sau unul sau mai mulţi unchi sau mătuşi, decedaţi în urma unui infarct înainte de 55 de ani, sunt supuse unui risc crescut. Tocmai de aceea e bine să facă verificări medicale periodice care să includă măsurarea colesterolului total, a LDL (colesterolul „rău", „nociv") şi HDL (colesterolul „bun"), începând de la vârsta de 25 de ani. Sfatul unui medic cardiolog este mai mult decât necesar dacă LDL este peste 4 mmol iar HDL sub 1 mmol. În jurul vârstei de 40 de ani, dacă valoarea colesterolului este la limită, se impune un test de efort.

◆ ***Hipertensiunea*** este un factor de risc care pe de-o parte poate fi prevenit iar pe de alta este o afecţiune care poate fi tratată. S-a constatat fără nici un dubiu că hipertensiunea creşte riscul infarctelor de miocard în special

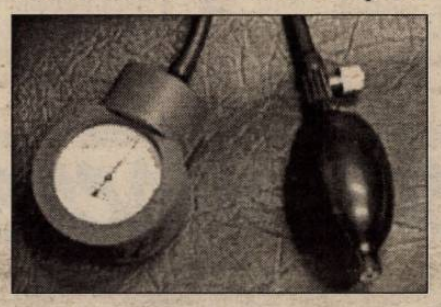

dacă există concomitent colesterol sangvin crescut şi obiceiul fumatului. Hipertensiunea provoacă distrugerea fizică a peretelui arterial intern, în timp ce colesterolul adiţionează pe ţesuturile distruse. Există suficiente dovezi ştiinţifice care arată că ţinerea sub control al nivelului tensiunii arteriale scade în mod evident incidenţa accidentelor cerebrale, insuficienţelor cardiace, infarctelor de miocard fatale. Blocarea sau ruptura unei artere la o persoană cu hipertensiune arterială poate apărea cu 10-20 de ani mai devreme decât în cazul unei persoane cu tensiune arterială normală.

◆ ***Vârsta*** din ce în ce mai avansată este şi ea un factor de risc. Totuşi, cel puţin în ultimul deceniu, s-au înregistrat şi infarcte miocardice la bărbaţi tineri, între 27 şi 34 de ani. Aceştia fac de obicei parte din rândul persoanelor cu un colesterol sangvin foarte ridicat, cu hipertensiune, cu boli rare ale arterelor coronare sau cu antecedente familiale de infarct înainte de 50 de ani. Infarctele înainte de 27 de ani sunt extrem de rare şi pot apărea doar la persoanele cu hipercolesterolemie familială (care au colesterolul cuprins între 600 şi 1000 mg sau între 15 şi 25 mmol).

◆ ***Femeile până la menopauză*** sunt în general protejate de infarcte. Abia după 50-55 de ani sunt în pericol de a face infarct miocardic. Excepţie de la această regulă fac fumătoarele şi mai ales cele care, concomitent cu fumatul, îşi administrează anticoncepţionale. În aceeaşi categorie a excepţiilor intră femeile cu diabet, hipertensiune şi hipercolesterolemii familiale.

◆ ***Bărbaţii*** de peste 35 de ani, care au de-a face cu unul dintre cei patru factori de risc major – fumat, stres, valori ridicate ale colesterolului, hipertensiune – prezintă un pericol dublu de a face un infarct. Dacă alţi doi factori se adaugă la cei patru amintiţi, riscul de infarct este de peste trei ori mai mare în comparaţie cu persoanele care nu prezintă nici un factor de risc. În cazul indivizilor care cumulează toţi factorii de risc, inclusiv pe cel ereditar, riscul creşte de aproape şapte ori.

◆ ***Există şi oameni norocoşi:*** au o bază genetică încât se poate spune că şi-au ales părinţii şi că încalcă toate regulile (mănâncă două ouă pe zi, fumează două pachete de ţigări în 18 ore începând de la 18 ani, nu fac niciodată exerciţii fizice, duc o viaţă dominată de stres) şi totuşi nu fac infarct şi trăiesc bine mersi cel puţin până la 75 de ani. Oamenii din această categorie au în general valori ale tensiunii arteriale care se pot încadra în partea redusă a normalului (sub 120/80) şi o greutate sub sau uşor peste cea ideală. Iar dacă mai punem şi faptul că sunt urmaşii unor părinţi longevivi, factorii de risc par să nu-i atingă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Dorica Pădureanu din Tg. Jiu. Împotriva iritabilităţii şi a schimbărilor bruşte de dispoziţie cu care – după cum spuneţi – vă confruntaţi lunar, puteţi face câte o cură cu Vitamina B6, pe care să o începeţi cu zece zile înaintea declanşării ciclului menstrual. De asemenea, mineralele sunt eficiente – calciu şi magneziu –,

Neplăceri provocate de pre-menstruaţie

care ajută şi la combaterea durerilor pre-menstruale. Senzaţia de anemiere o puteţi redresa apelând la produse pe bază de fier, care contribuie la refacerea globulelor roşii. Balonările evitaţi-le printr-o dietă uşoară, cu alimente în cantităţi mici. De mare ajutor vă pot fi şi ceaiurile de Coada şoricelului, Lumânărică sau Laba gâştei, care calmează durerile şi spasmele musculare. Toate aceste manifestări neplăcute pot fi cauzate şi de pilulele contraceptive pe care le luaţi, chiar şi retenţia de lichide din organism, tensiunea la nivelul sânilor se pot datora acestora. N-ar fi rău să discutaţi cu un medic ginecolog pentru a vedea dacă produsul anticoncepţional pe care îl folosiţi de o vreme este cel mai potrivit pentru dv. şi dacă nu cumva ar fi mai bine să apelaţi la altul.

Frigul şi bolile cardiovasculare

✔ ***Bolnavii de inimă sunt mai sensibili la expunerile la frig decât restul populaţiei.***

✔ ***Cei care suferă de cardiopatie ischemică dureroasă pot dezvolta crize de angină de piept atunci când ies brusc afară, într-un aer deosebit de rece. În astfel de situaţii se recomandă ca bolnavul să ia o nitroglicerină sublingual înainte de a ieşi din casă şi, de asemenea, să-şi acopere gâtul, gura şi nasul cu un fular.***

✔ ***Crizele de angor pectoris la ieşirea bruscă în frig dintr-o încăpere încălzită au ca mecanism o vasoconstricţie bruscă, un spasm coronarian.***

✔ ***După depăşirea acestui moment, care survine de obicei dimineaţa, la ieşirea din casă, bolnavii pot parcurge distanţe lungi, chiar prin frig, fără inconveniente deosebite.***

✔ ***Bolnavii cu arterită suportă deopotrivă greu frigul. Aceştia simt o răcire dureroasă a picioarelor, uneori crampe în gambe, mai ales dacă merg mai mult timp prin frig.***

✔ ***După o scurtă perioadă de repaus, durerea dispare, dar poate reapărea după o nouă distanţă parcursă.***

✔ ***Această categorie de bolnavi trebuie să poarte ciorapi groşi şi încălţăminte comodă. Iar dacă sunt fumători, să abandoneze fumatul, cel mai nociv factor în cazul arteritei.***

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

O boală cu diagnostic exclusiv de laborator

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Corespondenta noastră, Margareta (Broşteni), ne scrie: *„Am 28 de ani şi sunt şomeră, astfel încât, neavând asigurare medicală, nu-mi mai permit un consult la un cabinet medical din lipsa banilor şi apelez la sfaturile dv. Acum 3 ani m-am îmbolnăvit de tricomianiază genitală şi am urmat, conform prescripţiilor medicale, un tratament cu Betadine (ovule) şi Fasygin. Revenind infecţia, am reluat tratamentul, mărind doza, dar în zadar (nu am partener ca să suspectez reinfectarea). Vă rog să-mi recomandaţi un tratament care să mă ajute."*

– Diagnosticul trichomoniazei este **prin excelenţă de laborator**, dat fiind faptul că diverşi alţi agenţi patogeni transmişi sexual produc simptome asemănătoare.

Examenul microscopic, *direct,* pe preparat proaspăt necolorat, pe preparat colorat vital, ***frotiul colorat*** *Giemsa, Gram,* cu acridin orange, ş.a., sunt metodele uzuale. Tehnicile cu ***imunoperoxidază sau anticorpi monoclonali*** faţă de trichomonas, reacţia lanţului polimerazei sunt recent puse la punct. Prezintă interes, de asemenea, determinarea indicelui de glicopexie vaginală. Colposcopia are o importanţă diferit apreciată. Dar ***cultura pe medii selective*** s-a dovedit a fi metoda **cea mai de acurateţe** pentru diagnosticul trichomoniazei. În ceea ce priveşte **tratamentul trichomoniazei uro-genitale,** *Metronizadolul,* folosit, iată,de trei decade, rămâne desigur medicamentul de ales în tratamentul acestei afecţiuni. Sunt folosite diverse scheme – în doză unică sau administrarea pentru o perioadă de 7-10 zile. La terapia generală se asociază terapia topică, vaginală.

La gravidă acest medicament **nu va fi folosit în primul trimestru**, fiind mutagenic şi carcinogenic. Alcoolul trebuie să fie **exclus**, dat fiind efectul disulfiram a medicamentului.

O altă alternativă terapeutică este **Tinidazolul.** Nu se administrează în timpul sarcinii.

Partenerii sexuali trebuie să fie obligatoriu şi ei trataţi.

MIHAELA DOROBANŢU

NEFERTITI

femeia care a schimbat lumea

Ce legătură poate fi între cele aproximativ două miliarde de credincioşi monoteişti de astăzi (creştini, musulmani şi evrei) şi o anume Nefertiti, regină în Egiptul antic pe la mijlocul mileniului IV î.Ch.?

Un traseu spiritual direct este imposibil de stabilit, dar dacă ne gândim că această femeie a fost inspiratoarea primei forme de monoteism a lumii antice – pusă în operă de soţul ei, faraonul Amenophis IV –, atunci lucrurile capătă alte dimensiuni. Trecerea de la politeism la adorarea unui zeu unic, invizibil şi promotor al iubirii universale, pe nume Aton, a reprezentat o epocală conversie spirituală care ar fi putut inspira triburile israelite mai târziu, în timpul Exodului, să proclame forma de monoteism care rezistă de mii de ani.

Sosită din Mesopotamia (unde probabil s-a născut şi Avraam, autenticul părinte al monoteismului), prinţesa Taducepa a primit numele de Nefertiti („Frumoasa care a venit") este măritată cu bătrânul Amenophis III; după moartea acestuia, Nefertiti se mărită cu fiul răposatului, Amenophis IV. Ea avea 17 ani, el numai 12. Treptat, tânărul cuplu se dovedeşte a fi unul rebel, căci, respingând duzinele de zeităţi clasice egiptene, ei proclamă supremaţia unui singur zeu solar, Aton. Faraonul îşi schimbă numele în Akenaton („Cel iubit de Aton") şi perechea regală mută capitala la Tell-al-Amarna; timp de aproape zece ani clerul şi înalta societate trebuie să accepte noua religie. Fermecătoarea Nefertiti triumfa, dar nu bănuia că o schimbare radicală se va produce în viaţa ei conjugală.

Drama reginei reformatoare (din umbră) a devenit insuportabilă atunci când, după zece ani de căsnicie (în care a născut numai fete), orientarea sexuală a lui Akenaton s-a modificat. Lângă el apare insistent tânărul Semenkare, care va dobândi atributul de „cel iubit de Akenaton" şi devine co-regent! Profund jignită, Nefertiti se separă de rege într-un palat din vecinătatea capitalei. Încet-încet, faraonului nu-i mai pasă de monoteism, dar soţiei sale nu-i este indiferentă această atitudine. Decisă să perpetueze credinţa într-un singur zeu, ea plănuieşte înlăturarea soţului ingrat. Dar Akenaton moare şi, din iniţiativa femeii disperate, pe tron ajunge un anume Tutankaton (având 11 ani), cel care va deveni Tutankamon. Bătăioasa Nefertiti este înlăturată de clerici şi va muri într-un deplin anonimat. Numele său va fi şters de pe inscripţii, iar în sarcofagul destinat ei va fi găsit Semenkare...

Reforma spirituală impusă de statornica Nefertiti şi inconsecventul Akenaton, timp de un deceniu, nu a putut dispărea prea repede din conştiinţele urmaşilor acelui eveniment. Ea ar fi putut reprezenta un model pentru ceea ce s-a întâmplat mai târziu, în vremurile despre care ne relatează Biblia.

CASANOVA

cel mai hărţuit bărbat

Filosof, alchimist, eretic, campion al seducerii femeilor, spion, justiţiar ? Cine a fost în realitate Giacomo Girolamo Casanova (1725-1798), veneţianul care, jucând şi rolul de vindecător miraculos al unui nobil, a primit drept recompensă titlul de Cavaler de Seingalt? Cine a fost cu adevărat aventurierul declarat persona non grata în mai multe state europene, judecat de Inchiziţie, arestat, căutat de femei, inclusiv de o măicuţă care şi-a luat lumea-n cap de la mănăstirea din Murano?

Memoriile şi le-a scris la peste patruzeci de ani de la petrecerea tumultuoasei sale vieţi de boem. O namilă (1,90 m) de bărbat gurmand, specialist în delicatese, excelent vorbitor, carismatic şi pentru auditoriul masculin, darmite pentru cel feminin. În amintirile sale, Casanova susţine că a avut 116 iubiri, dar analiştii vieţii sale susţin că de fapt celebrul veneţian a fost mai degrabă un sedus decât un seducător, că damele de toate rangurile l-au hărţuit şi i-au furat clipe de plăcere. Tot caruselul de aventuri galante şi toate conflictele pe care le-a avut cu Biserica şi cu mai-marii Veneţiei ţinteau un singur lucru: identificarea adevăratului său tată, descoperirea celui care i-a ucis mama şi împiedicarea instaurării dictaturii în oraşul său de baştină. Fiu de comedianţi, Casanova a intrat în vâltoarea boemiei veneţiene încă din adolescenţă. Zecile de restaurante, case ale plăcerilor şi teatrele reprezentau domiciliul zilelor şi mai ales al nopţilor sale. Se spune că „la dolce vita" s-a născut la Veneţia, în acel secol XVIII când un spirit liber precum tânărul Giacomo scandaliza şi trezea admiraţie în acelaşi timp. Faima sa ajungea pe la Curţile europene înaintea paşilor săi. Aşa se poate explica de ce atunci când s-a întâlnit cu Voltaire, scriitorul francez nu şi-a putut ascunde dispreţul.

A trăit şi în mizerie, şi într-un lux orbitor. Femeile se succedau parcă fără voia lui în alcov; în intimitate îşi jurau fidelitate, pentru ca apoi să-şi justifice „abaterile" printr-o frază memorabilă: „ceea ce ai spus în focul pasiunii nu este obligatoriu de respectat de către raţiune...". Şi damele l-au înşelat, şi el pe ele. Din acest punct de vedere, Casanova şi-a menţinut permanent un echilibru psihic uluitor. În mintea sa stăruiau scopurile esenţiale legate de soarta părinţilor săi şi a libertăţii de expresie în Republica Veneţiei. Chiar şi în nopţile albite la jocurile de noroc, în taverne răspândite în Italia, Franţa sau Anglia, gândul său era acela de a afla cât mai multe despre posibila legătură dintre asasinarea mamei sale şi uzurpatorii care voiau să răstoarne Consiliul Cetăţii veneţiene. În castelul Dux din Boemia, un bătrân de 70 de ani îşi scrie memoriile lucrând câte 13 ore pe zi. Lumea pare să-l fi uitat, inclusiv cele 116 femei care-l imploraseră pentru câteva clipe de amor. Dar el nu se răzbună pe ele, le menţionează elegant doar cu iniţialele. Nu e cronicar de meserie, însă scrierilor sale nu le lipseşte verva. Este Giacomo Girolamo Casanova, Cavaler de Seingalt. Un moşneag care nu mai vede bine, deşi căutătura privirilor sale este la fel de aprigă ca-n tinereţe, atunci când câştiga simpatia oricărei doamne.

Odaia unde s-a născut Casanova şi unde mama sa, Zanella Farusso, a fost găsită asasinată (strada Molipiero, Veneţia)

Farmecul discret al feminităţii

Diana la baie (detaliu), François Boucher (1703-1770); excesiv de rafinatul pictor francez sfidează perfecţiunea cu acest nud de zeită; unui asemenea trup nu i se poate reproşa nimic şi însuşi Creatorul ar fi cuprins de admiraţie, iar Claudia Schiffer ar intra în culise

Dacă natura le-ar fi înzestrat cu har pe femei, oare una din marile teme ale picturii Renaşterii şi Barocului ar fi fost frumuseţea bărbatului? Din fericire, istoria artei a cunoscut o providenţială explozie de pictori de geniu şi astfel feminitatea, în toată splendoarea ei, ne bucură astăzi ochiul. Artişti cu talent dumnezeiesc, irepetabil, (marea majoritate născându-se în secolele XV-XIX) au trezit la viaţă admiraţia pentru frumuseţea feminină (sufocată până atunci de prejudecăţile evului mediu), imortalizând-o în nenumărate capodopere.

Ieşind dintr-un anonimat nedrept, femeia a devenit ea însăşi o operă de artă. Marii maeştri au imaginat-o ca având un trup ideal, cu un „relief" generos în care fiecare element morfologic are rotunjimi idilice. Nudul preferat pentru Fragonard, Rubens, Poussin etc. era cel al zeiţelor. Nemuritoarele deveneau muritoare accesibile ochiului uman avid de perfecţiune, o perfecţiune a curburilor bine conturate, în totală contradicţie cu silueta foto-modelelor de astăzi. Obsedantele „sfericităţi" ale femeilor din pânzele lui Boucher sau Ingres contrastează flagrant cu „unghiurile ascuţite" ale prezentatoarelor de modă. Acum câteva veacuri, femeia armonios de durdulie ţinea capul de afiş. Nu vom identifica la ele proverbialul 90-60-90, dar senzualitatea lor asigură pe deplin confortul privirii.

Femeia-zeiţă este cea mai răspândită, deoarece mitologia era pentru maeştrii penelului o temă predilectă. Însă există şi capodopere în care femeia simplă, în ipostaze banale, este privită cu aceeaşi tandreţe şi uneori cu umor. Mult mai rară pe pânză, feminitatea pământească merită, credem noi, o atenţie sporită căci – aşa a fost făcută lumea – este cea mai des întâlnită în realitate.

Proserpina, Dante Gabriel Rossetti (1828-1882); maestrul englez pare dezarmat în faţa misterului privirii acestei femei de o frumuseţe exotică, rivalizând cu enigmatica Mona Lisa. Ochii ei ascund teama, melancolia sau dispreţul?

Covrigul, Jean-Honoré Fragonard (1732-1806); maestrul francez umanizează o inocentă zeiţă, transformând-o într-o banală adolescentă jucăuşă cu sânii dezgoliţi, care se distrează cu un cătelus ştiindu-se la adăpost de ochi indiscreţi

Femeie cu maimuţă, Hendrick Terbrugghen (1588-1629); pictorul olandez imortalizează voioşia molipsitoare a unei tinere femei care savurează struguri în compania unei maimuţe ce-i imită gesturile

Femeie scăldându-se, Rembrandt (1606-1669); marele maestru flamand abandonează o clipă sobrietatea-i caracteristică şi surprinde în intimitate o tânără ce păşeşte cu plăcere şi sfială în apele reci ale râului

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...unul dintre principalii reprezentanți ai picturii murale moderne în Mexic a fost Jose Clemente Orozoco? Operele sale împodobesc printre altele Palatul Artelor Frumoase (Mexico), Palatul guvernatorului, Orfelinatul, Curtea Superioară de Justiție, Școala normală de maiștri.*

◆ *...prima operă valoroasă a teatrului spaniol și una dintre creațiile de seamă ale literaturii spaniole este tragicomedia „Celestina"? Este atribuită dramaturgului Fernando de Rojas (1450 – 1541).*

◆ *...numele mai vechi al comunei Teiuș din județul Alba era Drei Kirchen (Trei Biserici)? Într-adevăr în oraș există trei monumente istorice de acest gen: Biserica Reformată, Biserica Romano-Catolică și Biserica Ortodoxă.*

◆ *...ocarina este un instrument popular de suflat de*

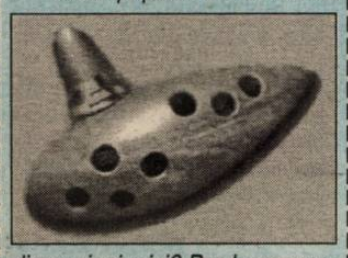

dimensiuni mici? Produce sunete asemănătoare fluierului.

◆ *...fugacii sunt păsări migratoare de mărimea unui porumbel, cu picioare foarte lungi? Fug foarte repede și trăiesc pe malul apelor poposind și în țara noastră câteva luni.*

◆ *...arhitectul francez Le Corbusier (1887-1965) se numea de fapt Charles-Edouard Jeanneret? Numele sub care a*

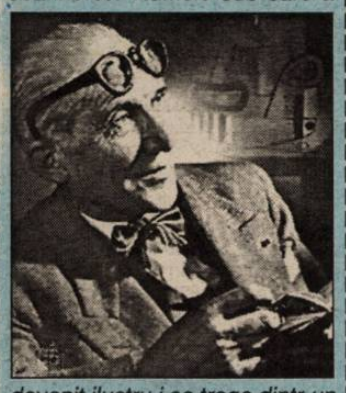

devenit ilustru i se trage dintr-un articol al său semnat astfel și publicat în primul număr al revistei „L'Esprit Nouveau".

◆ *...arteriola este o arteră de dimensiuni mici? Ea se continuă cu capilarele sangvine.*

◆ *...Gaspara Stampa (1523-1534) a fost o poetă italiană*

care s-a bucurat de renume în cercurile literare ale vremii? Ea a deschis un salon literar și a făcut parte din „Academia dei Pellegrini"

◆ *...capitala cu cea mai scăzută medie anuală a temperaturii este Ulan Bator, capitala Mongoliei? Media se situează în jurul temperaturii de –4º C.* (I.S.)

Știați că...

EVUL MEDIU

din mijlocul Parisului

Detaliu gotic din capela Muzeului

În mijlocul Parisului, pe malul stâng al Senei, în Cartierul Latin, se află unul dintre cele mai frumoase muzee ale vestitei metropole. Este vorba de Muzeul Național al Evului Mediu, fondat în 1843. Adăpostit în clădirea de lângă ruinele termelor romane, construite la începutul secolului al II-lea sau al III-lea, acest edificiu, ascuns de verdeața grădinilor înconjurătoare, este cel mai frumos exemplu al stilului gotic din Paris. Pe acest teren, devenit proprietatea mănăstirii Cluny, abatele Jacques d'Amboise a ridicat între 1485 și 1489 un așezământ destinat găzduirii călugărilor benedictini, care veneau să viziteze capitala.

În timpul Revoluției clădirea a fost vândută și, printr-un decret, a devenit bun public. În 1833 aici a locuit un colecționar pasionat, Alexandre du Sommerand. La moartea sa, în 1842, așa cum dorise de altfel, bogata sa colecție este achiziționată de stat și, doi ani mai târziu, este inaugurat muzeul. Acesta este o veritabilă mărturie a vieții franțuzești din evul mediu, fiind expuse haine, bijuterii, faianță, arme, statui și tapiserii. În muzeu se intră printr-o curte mică. Edificiul este împodobit cu ferestre încadrate în ornamente de piatră, iar turnul poartă emblemele Sfântului Iacob. Goticul este prezent și în lucarnele, devenite clasice.

În cursul anilor, colecțiile s-au îmbogățit iar bogăția artistică te întâmpină încă de la intrare. Din exponatele celor 24 de săli, de mare prețuire se bucură țesăturile și tapiseriile de Loira și de Flandra. În sala XI, zisă Rotundă, se găsesc faimoasele lucrări de acest gen, ciclul cunoscut sub numele de „Doamna cu licorna".

Cea mai cunoscută sală rămâne însă cea cu numărul 20, așa-zisă Capelă, vechi loc de închinăciune al călugărilor benedictini. În cel mai pur stil gotic, ea prezintă un singur pilon central, de unde pornesc nervurile boltei. O serie de console susțin nișele, împodobite cu statui ale familiei d'Amboise. Pe lângă piesele de altar și alte obiecte de cult, capela conține și celebrele tapiserii ilustrând legenda lui Saint Etienne, operă destinată catedralei din Auxere și executate în jurul anului 1490.

Una din sălile Muzeului Cluny

Frumusețea muzeului este sporită de grădinile deschise în anul 2000 care, inspirate fiind de arhitectura parcurilor evului mediu, constituie o veritabilă legătură între colecțiile muzeului și peisajul urban modern din jur.

Creație a unor artiști de seamă în domeniu, ca Arnaud Maurières ele au fost oferite publicului pentru ca, în mijlocul zgomotului marelui oraș să poată găsi o oază de liniște și umbră.

Muzeul Evului Mediu este mai mult decât un muzeu, este un așezământ care îți creează o stare de spirit vecină cu cea mai puternică emoție artistică. De la vechile terme antice ale căror ruine sunt atent restaurate și până la vitraliile bizantine și miniaturile de fildeș totul te poată într-o lume a echilibrului și a frumuseții.

IRINA STOICA

100 de ani de la nașterea lui Georges Simenon

„COMISARUL MAIGRET" ERA MORT DUPĂ FEMEI

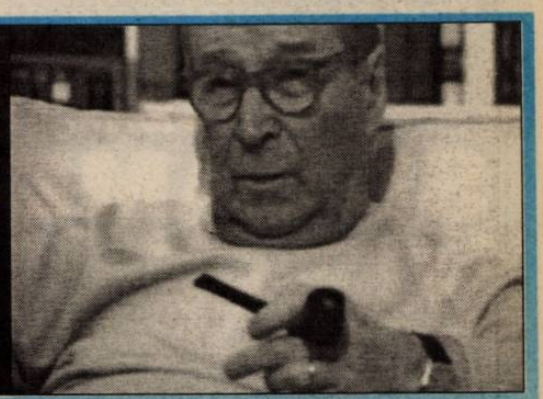

(Urmare din pag. 1)

„M-a întrebat odată un ziarist cu câte femei am fost. Am făcut o mică socoteală. Am început la 13 ani și am continuat până la 72. După mine, trebuie să fi fost vreo 10.000". Vreo 8.000 dintre acestea au fost prostituate, dar asta nu înseamnă că nu a avut și sentimente profunde. A fost căsătorit de trei ori. La 20 de ani se însura cu Tygy, dar își petrecea nopțile cu boema pariziană. Cântăreața americană Josephine Baker i-a devenit amantă. Soția nu-i mai putea satisface frenetica lui energie sexuală. În Canada a întâlnit-o pe Denise împreună cu care a continuat un „menage à trois" până când Tygy s-a retras din combinație și a lăsat-o pe Denise să devină a doua lui soție. Apoi Teresa, o italiancă, a devenit cea de-a treia și ultima lui nevastă, care i-a stat alături până la moartea sa, survenită în 1989, la Laussane. O viață tumultuoasă cunoaște și opera sa, romanele sale continuând să fie ecranizate, traduse și citite în întreaga lume.

GEORGE CUȘNARENCU

Viitorul aparține spațiului

ORFEU – gestionarul catastrofelor terestre!

Gestionarea unor catastrofe naturale sau provocate de activități umane, supravegherea resurselor naturale și monitorizarea unor amenajări ale terenurilor vor fi efectuate, în unele țări vest-europene, folosind sateliți specializați, care vor face parte din programul denumit (în limba italiană) ORFEO – de la numele mitologicului cântăreț al antichității ORFEU, dar și de la inițialele cuvintelor în limba engleză: **O**ptical and **R**adar **F**ederated **E**arth **O**bservation (Supravegherea federalizată optică și radar a Pământului). În acest program, urmează din 2004 să participe doi sateliți francezi denumiți PLÉIADE (de la numele fiicelor eroului antichității ATLAS), precum și patru sateliți italieni, denumiți COSMO-SKYMED. Sateliții italieni vor monitoriza Terra în principal cu detectori radar, dar și cu cei electrooptici de înaltă rezoluție pancromatică (inclusiv rezoluții multispectrale și în infraroșu); sateliții francezi vor efectua, în principal, observarea Pământului cu ajutorul captatorilor optici de înaltă rezoluție dar și a celor radar, fiind utilizabili și pentru alte servicii (comerciale, publice, științifice etc.). În continuare, câteva date tehnice: imaginile optice vor fi achiziționate cu o rezoluție metrică pentru fâșii cu lărgimea de 20 km, obținându-se zilnic, de la fiecare satelit, câte 250 de imagini; în cazul imaginilor radar, de la fiecare satelit specializat se vor obține 450 de imagini. Toți sateliții vor evolua pe orbite heliosincrone, având înălțimile medii cuprinse între 600 și 700 km. Organizarea orbitelor a fost astfel aleasă încât repetarea accesului la o anumită zonă a Pământului să se facă la fiecare 24 de ore, pentru echipamentele electronooptice, respectiv la fiecare 12 ore pentru radare. Până la intrarea în operaționalitate a întregului sistem de șase sateliți, primele activități ale programului au fost încredințate sateliților HELIOS-2 și SPORT-5, datele obținute de la aceștia urmând să servească pentru validarea echipamentelor terestre și a liniilor de comunicații.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

COMOARA DIN RENNES-LE-CHATEAU

Rennes-le-Chateau este un cătun din Franţa care numără cu puţin peste o sută de suflete. Un cătun care atrage în fiecare an zeci de mii de vizitatori. O mare parte dintre aceştia vin aici, nici mai mult nici mai puţin, decât să caute o comoară. O comoară compusă probabil din giuvaeruri, bani şi potire din aur, descoperită de un anume abate Saunière şi în jurul căreia s-a ţesut un mister neelucidat. Istoria acestei poveşti

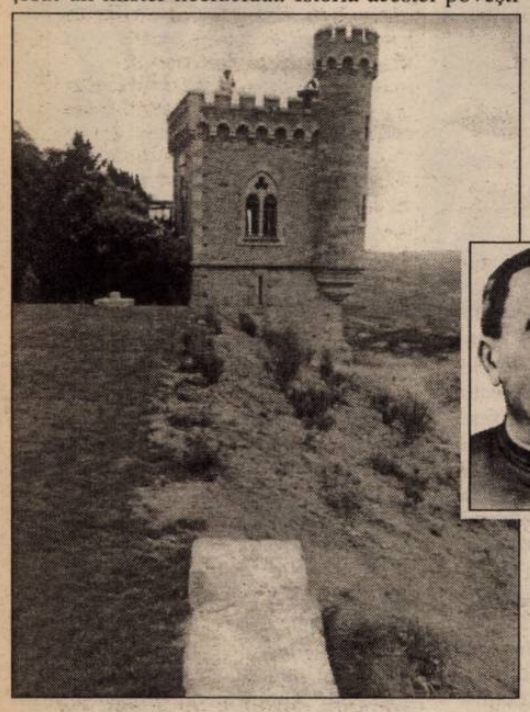

fabuloase începe în 1885 când abatele Saunière soseşte în acest mic sat pentru a oficia într-o biserică aproape ruinată. În ciuda tuturor semnalelor de alarmă, nici autorităţile clericale şi nici sătenii nu au făcut eforturi financiare pentru a reface acest edificiu monahal. Doi ani mai târziu, abatele începe lucrările de renovare pe cont propriu. Lucrări extrem de costisitoare pe care abatele nu le-ar fi putut suporta dacă n-ar fi găsit... o comoară. O descoperire care a făcut multă vâlvă în acea epocă. Întâmplător, abatele a intrat în posesia unor pergamente ascunse sub un stâlp al altarului bisericii în care, printre altele, era indicat locul unde s-ar fi aflat o comoară. Abatele n-a avut altceva de făcut decât să desprindă nişte dale de piatră în locul indicat, sub care se afla o ascunzătoare. Iar în ascunzătoare, o raclă de piatră şi un cazan plin cu aur. Din acel moment, abatele devine un fel de conte de Monte Cristo. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să renoveze biserica Sainte-Marie-Madeleine, să o decoreze cu sculpturi luxoase şi picturi. Se pare că în documentele găsite sub altar erau indicate şi alte locuri „fierbinţi" întrucât abatele începe să răscolească pământul din unele zone ale cătunului şi mai ales în cimitir, lucru care îi intrigă pe enoriaşi. Abatele îşi vede însă liniştit de treabă şi după amenajarea bisericii începe construcţia unei vile fastuoase, în stil renascentist, cu trei etaje, pe care o umple cu mobilier scump. Urmează construcţia unui turn impozant, denumit Magdala, şi a unei sere. Ansamblul acestor lucrări a fost estimat la 200.000 de franci, o sumă exorbitantă pentru un

abate remunerat cu 900 de franci pe an. Acesta începe să călătorească în ţări îndepărtate şi să ducă o viaţă de prinţ. Îşi comandă regulat cafeaua din Argentina şi romul din Martinica. Tabieturile şi gustul său pentru lux erau însă din ce în ce mai sofisticate. În cele din urmă excesele sale sunt sancţionate de superiorii săi care îl suspendă din funcţie în 1911. Moare în 1917 lăsând totul servitoarei sale. Aceasta a vorbit unor apropiaţi despre comorile abatelui, spunându-le simplu şi provocator: „Trebuie doar să te apleci pentru a pune mâna pe ele". Această femeie ştia secretul acestor comori, dar a plecat cu el în mormânt în anul 1953. Atraşi de ispita acestora, în fiecare an, în Rennes-le-Chateau, vin aproape 100.000 de persoane. Turişti, arheologi şi căutători de comori. Cei mai îndrăzneţi sapă fără să ceară voie nimănui. Până acum, fără folos. Despre această poveste s-au scris nu mai puţin de 400 de cărţi în 17 limbi. Unele bine documentate, altele fanteziste. În urmă cu doi ani lucrurile au luat o turnură care se anunţa plină de surprize. Un american al cărui bunic era şef de şantier în Rennes-le-Chateau şi care l-ar fi ajutat pe abate să îngroape o ladă şi o serie de obiecte la temelia turnului Magdala l-a înştiinţat de acest lucru pe primarul din Rennes-le-Chateau. Împreună au apelat la o societate particulară de arheologie, pentru a face cercetări în locul indicat, dar şi în alte locuri susceptibile de a ascunde comorile abatelui. Specialiştii au sosit cu sonde radar ultraperformante. Imediat după ce au început investigaţiile,

detectoarele au sesizat obiecte necunoscute la temelia turnului şi sub dalele din incinta bisericii.

Având în vedere faptul că în această zonă s-ar putea afla vestigii importante ale civilizaţiei celtice, investigaţiile americanilor vor putea fi continuate şi aprofundate după obţinerea unei autorizaţii de începere a săpăturilor. Pentru mulţi dintre localnici rezultatul demersurilor arheologice este aproape lipsit de importanţă. Ei consideră că adevărata comoară din Rennes-le-Chateau o constituie tocmai misterul ei.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

ÎNGERI ŞI OAMENI

Existenţa unor structuri de origine posibil inteligentă şi extraterestră este una din enigmele cele mai provocatoare cu care se confruntă ştiinţa şi tehnologia actuală. Şi aceasta dintr-o multitudine de perspective: politică, socială, antropologică, epistemologică. Imperativul Cydonia, despre care vorbeam, poate foarte bine să fie privit drept un exerciţiu de speculaţie – tehnicile pe care el le pune la punct şi observaţiile pe care le facilitează reprezintă o posibilitate absolut reală pentru descoperirea, în viitorul apropiat, a inteligenţelor extraterestre. Cea mai mare descoperire, în fond, pentru că, dacă va avea loc, ne va dovedi că omul pământean nu este singur în Univers. Cine au fost constructorii, dacă au existat? S-a spus de către unii că ar fi vorba de „îngerii căzuţi" pe care îi întâlnim în Biblie; alţii vorbesc despre oameni, oameni, care mai trăiesc „acolo" şi astăzi.

Când au fost construite? Despre Sfinx toată lumea a crezut că a fost construit în plin deşert, cândva între anii 3.600 şi 2.600 î.Ch. Apoi s-a descoperit că eroziunea sa se datorează apei, şi nu vântului. Mai mult, unei ape provenind de la pădurile tropicale, şi nu de la Nil! Ceea ce înseamnă că Sfinxul exista cu mult înainte ca întreaga zonă să devină un deşert în care să nu vezi nimic altceva în jur decât nisip. Edgar Cayce, şi nu numai el, a sugerat anii 10500-10400 ca perioadă în care a fost construit.

Speculaţii privind data construcţiilor există şi în cazul Cydoniei. Controversa asupra Sfinxului, cea asupra Cydoniei, readuce în discuţie ideea de „totul în unul" fundamentată de misticismul oriental care nu de puţine ori este invocată în locul înţelepciunii biblice pentru explicarea sincronicităţilor, coincidenţelor şi în general a „pattern-urilor" evidente în situaţii la limita înţelegerii, fie ele în adâncurile istoriei terestre, fie în „surprizele" oferite de recentele descoperiri cosmice.

Şi de ce? Pentru Richard Hoagland, Marea Piramidă este o imensă orgă. Oricum, aceasta este senzaţia pe care o dă vântul suflând prin noile culoare descoperite plecând din Camera Regelui şi a Reginei. Pentru el, constructorii piramidelor au creat maşini hiperdimensionale, plasate la diverse latitudini, pentru a face auzite anumite frecvenţe în momentul când aerul este făcut să treacă prin culoarele deschise.

Dacă toate trecerile ar fi închise, dacă ar exista un mecanism intern de vibrare, piramida, ca un întreg, ar rezona cu tonuri fundamentale specifice. Iar echipele de studiu au descoperit că se înregistrează sunete în cele două camere regale, chiar dacă nimeni din cei prezenţi nu le produceau.

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

„Refene" pentru fetele nemăritate

Începutul muncilor de primăvară şi, bineînţeles, începutul Postului Mare era marcat la români prin petreceri cu multă mâncare, băutură, cântec şi joc. În popor acestea erau numite „refenele" sau, în alte zone „vergel".

Pentru că după Lăsatul Secului, oamenii intrau într-o perioadă de privaţiuni, de reţineri, de asceză, datina românească a găsit forme de marcare a acestora.

La acest obicei, feciorii fie se manifestau prin strigături care ironizau fie „le trăgeau o refenea" fetelor rămase nemăritate. În colecţia „Doine şi strigături din Ardeal" (1895) găsim strigături care exprimă clar supărarea fetelor şi ironia feciorilor la adresa lor: „Supărate-s fetele / Că se trec câşlegile / (n.n. perioada de dinaintea Postului Mare), Nu fiţi fete supărate / C-o veni şi Postul Mare / şi veţi da de sărindare / Doară vă veţi măritare".

Jalea fetelor nemăritate o găsim şi în cântecele şi obiceiurile din prima noapte a Postului Mare când fetele se adunau şi intonau chiar blesteme la adresa feciorilor.

În Moldova, de pildă, unul din cântece aminteşte de durerea fetei rămasă nemăritată pentru că nu i-a fost pregătită zestrea: „Vinde mamă gâştele / Risipeşte-mi gâştele / Că se trec câşlegile / După ce-oi trece pe prag / Mi-o ieşi grija din cap / Oi pune furca-n cărare / Mai mult nu te-oi supărare".

Pe lângă „Refenele" sau „Vergeluri", Lăsatul Secului era marcat şi de un alt obicei numit „Alimari". În zona Hunedoarei acesta este cunoscut sub numele de „Hodăiţe" iar în Banat, „Priveghiul".

În noaptea începerii Postului Mare, în Oltenia exista obiceiul să se aprindă un foc mare, undeva pe un deal. Tinerii dănaci se adunau în jurul focului, purtau torţe alcătuite din paie, pe care le învârteau în aer, creând aspectul unor artificii. Apoi încingeau hore unde întreg satul petrecea şi juca.

Petrecerea ţinea până în revărsatul zorilor, timp în care toţi cei prezenţi se ospătau din bucatele aduse la foc.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Cei 40 de Mucenici de la Sevasta

Peste mai bine de o săptămână, în ziua de 9 martie, credincioşii ortodocşi îi prăznuiesc pe cei 40 de Mucenici de la Sevasta, martiri ai creştinismului.

Istoria lor este la fel de tragică, de cumplită, ca a tuturor celor care au luptat pentru consolidarea şi recunoaşterea bisericii creştine.

După cum se ştie, în anul 313, împăratul Constantin cel Mare emisese Edictul de la Milan, privind încetarea persecuţiilor împotriva creştinilor. Acest edict este recunoscut şi de împăratul roman Liniciu (308-321), care se aliase cu Constantin, pecetluind alianţa şi prin căsătoria cu sora acestuia, Constanţa. În scurt timp însă, această alianţă, destul de şubredă, de altfel, se rupe, ajungându-se chiar la război între cei doi împăraţi. Liniciu, devenit stăpân al provinciilor orientale, refuză să mai recunoască creştinismul ca o religie oficială şi reîncepe pogromul împotriva credincioşilor.

Aşa cum ne spune preotul Nicolae Barbu, Agricola, una dintre căpeteniile împăratului, era cunoscut ca prigonitor al creştinilor. Având în slujba sa 40 de soldaţi din părţile Capodochiei, încearcă să-i oblige să aducă jertfe zeilor romani. Soldaţii refuză categoric chiar şi intrarea în templu şi, în numele tuturor vorbeşte Chiron, care spune că-l apără pe Împăratul Ceresc-Hristos, mai mult decât pe cel pământesc. Sunt întemniţaţi şi apoi, în noaptea de 8-9 martie 315, pe un ger cumplit, sunt dezbrăcaţi de haine şi aruncaţi în apa lacului Sevasta. Pe marginea lacului se aflau vase mari cu apă caldă, pentru cei care ar fi abjurat, salvându-se astfel de la îngheţ. Unul dintre oşteni, nemaiputând suporta frigul, a ieşit din lac şi, acceptând să aducă ofrandele, s-a aruncat în apa caldă, dar a murit pe loc. Impresionat, temnicerul Aglae, care îi auzise pe mucenici cântând imnuri de slavă Domnului şi văzuse coborând din cer 40 de cununi de lumină, îşi mărturiseşte credinţa întru Hristos: Aruncându-se în apele lacului el întregeşte numărul de 40 al martirilor. Dimineaţa trupurile celor din lac au fost scoase pentru a fi arse. Unul dintre oşteni, Meliton, nu murise şi este lăsat să se dezmorţească sperându-se că se va lepăda de credinţa lui. Mama acestuia, o femeie slabă şi bolnavă, după ce l-a căutat printre morţii aruncaţi într-o căruţă, văzându-l jos, l-a cărat în spate şi cu ultimele puteri l-a aruncat deasupra foştilor săi tovarăşi, îndemnându-l să moară credincios aşa cum se cuvine.

Trupurile mucenicilor au fost groaznic mutilate sfărâmându-li-se picioarele cu ciocane grele. Au fost apoi arşi, iar cenuşa şi oasele au fost aruncate într-un râu din apropiere care însă le-a împins la mal. La noi în ţară moaşte ale Mucenicilor de la iezerul Sevastei se găsesc la Mănăstirile Antim din Bucureşti şi Neamţ.

După tradiţie, în noaptea dinaintea sărbătorii, oamenii de pe la noi fac focuri pentru înblânzirea vremii, iar ziua mănâncă şi împart un fel de covrigei fierţi cu nucă sau unşi cu miere, ca simbol al jertfei celor 40 de Mucenici.

IRINA STOICA

Un deținut cu pile la profesori

Facultatea de psihologie din Napoli a avut un candidat mai puțin obișnuit: un deținut condamnat la 22 ani de închisoare. Deținutul se numește Augusto La Toro, este în vârstă de 40 de ani și a fost condamnat pentru asociere de tip mafiot și estorcare de fonduri.

După patru ani de detenție, lui Toro i-a venit ideea de a deveni specialist în psihologie drept pentru care a făcut diligențele necesare pe lângă conducerea închisorii pentru a se putea prezenta la concursul de admitere. Facultatea pe care a ales-o dispunea de 400 de locuri la care erau înscriși 1.400 de candidați. Decanul facultății, profesoara Maria Sbandi, care a fost mandatată să organizeze examenul de admitere special pentru acest deținut, s-a arătat extrem de contrariată de cazul în speță, pe care l-a considerat a fi în afara legii.

Protestele sale au fost însă anihilate de o suită de intervenții din partea unor oficialități care au pledat pentru acest caz. Lui Toro i s-a eliberat o autorizație specială pentru a-și putea susține examenul. „Sunt de acord cu faptul că toată lumea trebuie să aibă dreptul de a studia, dar mă întreb dacă un stat ca al nostru care are atâtea probleme, ar trebui să meargă atât de departe pentru a-l garanta", a declarat presei decanul facultății, profesoara Maria S. „Nu am nici cea mai mică idee, a completat aceasta, ce anume l-ar putea împinge pe acest om să studieze psihologia. Dacă e atât de studios trebuia să urmeze mai din vreme jurisprudența. L-ar fi ajutat să-și apere cauza." *(D.M.)*

NOROCUL CARE DĂ PESTE TINE

în pădurea adormită

Spaniolul Ricardo Ravento a fost la un pas de a face greșeala vieții lui, atunci când a vrut să-l vândă pe Fulger, un splendid cal pe

care îl pregătea pentru cursele de galop și pentru probele de dresaj. Moștenind din tată-n fiu pasiunea pentru sporturile ecvestre, Ricardo se ambiționa ca la fiecare 4-5 ani să scoată pe piață câte un campion.

Cu toate acestea, Fulger – cel mai promițător cal – îi făcea mari probleme. Astfel, de fiecare dată când alergau prin pădurea din apropiere de Maliderro (orașul său de baștină), armăsarul devenea brusc foarte nervos și voia cu orice preț să-l arunce din șa. O dată, de două ori, de trei ori, năbădăiosul cal parcă avea ceva cu el când se aflau în pădure. Gândindu-se la soarta animalului, Ricardo și-a spus că a intervenit o incompatibilitate între ei și trebuie să-l vândă. Înainte de a-l înstrăina, a mai făcut o încercare. Au plecat iarăși în pădure și nervozitatea lui Fulger s-a manifestat din nou. Numai că de data aceasta, Ricardo a remarcat faptul că locul unde calul devine nărăvaș peste măsură este același cu locul unde se mai întâmplaseră astfel de năzbâtii. Bărbatul a coborât de pe cal și l-a lăsat în voia lui. Nu mică i-a fost mirarea când a constatat că Fulger începe să lovească puternic cu picioarele un anume loc de lângă un copac. Când a vrut să-l îndepărteze de acolo, armăsarul s-a revoltat iarăși.

A doua zi, Ricardo și tatăl său, având o bănuială, s-au dus la locul cu pricina și au început să sape. La o adâncime de 1,5-1,8 metri, cei doi au descoperit uimiți scheletul unui cal care murise cu multe zeci de ani în urmă. În apropiere au mai descoperit și scheletul unui om și o uniformă de ofițer. Într-unul din buzunarele veșmintelor au găsit o tabacheră din aur masiv, de aproximativ 30 de grame. Practic, Fulger își îndrumase stăpânul către o comoară. E greu de spus cum dintre toți caii familiei Ravento, tocmai Fulger nărăvașul dăduse dovadă de o sensibilitate atât de mare.

Datorită greutății, purității aurului și vechimii tabacherei, prețiosul obiect a fost evaluat la 50 de mii de dolari. Stăpânul a încercat ulterior să observe dacă armăsarul mai „descoperă" ceva interesant, dar în zadar. *(P.I.)*

Aterizare fericită

Jim Smith era un cunoscut parașutist din Alabama. Performanțele sale îi încântaseră pe toți cei care îl cunoșteau de la diverse demonstrații. Părea nu doar un bun sportiv ci chiar un om plin de noroc în toate. În timpul unei serbări sportive însă, norocul l-a părăsit și, cu toate eforturile depuse, parașuta a refuzat să i se deschidă. Bărbatul a simțit cum se prăbușește ca un bolid și a închis ochii, simțind că i se apropie sfârșitul. În acel moment norocul i-a surâs din nou și parașutistul a căzut pe acoperișul unui garaj uriaș, de unde a fost proiectat într-o livadă din apropiere. Zgâriat de crengile copacilor, omul a înțeles că aceștia sunt de fapt salvatorii săi.

Ce-i drept s-a ales cu fracturi la mâini și la picioare, dar nimic atât de grav încât să-i cauzeze o infirmitate pe viață. Aflat încă în spital este hotărât să nu renunțe la activitatea sportivă. *(I.S.)*

Un orb comentează la radio un meci de baschet

Fiind orb din naștere, Ryan Kuro din Illinois nu a văzut în viața lui un meci de baschet. Și totuși, el a comentat la radio o întâlnire sportivă la care participa echipa universității WIU (Western Illinois University), unde urmează cursurile în domeniul... audiovizualului.

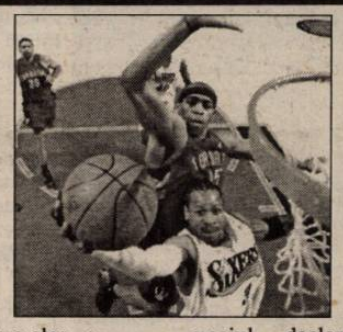

Pentru un debutant în acest demers gazetăresc, Kuro a ales „o rețetă" destul de des folosită de orice comentator sportiv: a evitat să folosească numele jucătorilor în anumite faze de joc și a vorbit nici prea mult, nici prea puțin. Pentru a-și pregăti comentariul, el a tradus în Braille câteva ghiduri despre baschet, a cules impresii și tot felul de informații legate de jucători și antrenori și apoi și-a exersat imaginea mentală asupra felului cum se va des-fășura meciul. În timpul transmisiei meciului, Kuro s-a ghidat pentru descrierea unora dintre acțiunile jucătorilor și pentru anunțarea scorului după comentariile speakerului din sală. Totodată, a fost asistat și de un comentator văzător, care a putut să intervină când fazele jocului se puteau explica în special pe baza imaginilor vizuale. „În mare parte, rolul meu a constat în a furniza spectatorilor informații despre jucători, despre campionatul universitar care se afla în plină desfășurare, despre sala în care se juca meciul..., declara Kuro. Cred că e important să știi cum să-i faci pe oameni să evadeze din cotidian, or eu asta am încercat". Și a mai vrut, după propriile-i mărturisiri, să facă și operă de pionierat. În SUA, există persoane nevăzătoare, angajați ai radioului sau televiziunii, dar neimplicați în transmisiile directe.

Jeffrey Yorke, purtător de cuvânt al Asociației americane a comentatorilor sportivi spunea că, potrivit informațiilor sale, o inițiativă asemănătoare cu cea a lui Kuro n-a mai existat pe teritoriul american, așa că este cu atât mai îndreptățit să salute din tot sufletul entuziasmul și curajul tânărului nevăzător.

Pentru Kuro, despre care profesorii de la universitate au numai cuvinte de laudă, sportul este „cea mai mare iubire" pe care a cunoscut-o iar să comenteze un meci în direct a fost până acum cel mai mare vis al său. *(A.P.)*

Strălucirea ireală a zăpezii din vis...

Relatările cititoarei noastre, Marinca Niță (a căror reproducere am început-o în numărul anterior al „Magazinului") urmăresc pas cu pas un destin neobișnuit, marcat de întâmplări stranii, ce s-ar subordona acelui domeniu numit, impropriu, paranormal. De fapt, nimic din ceea ce ne definește, ca oameni, nu se află „dincolo de normal". Problema – sau, mai exact, handicapul nostru – constă în faptul că nu (mai) stăpânim acele simțuri care ne-ar putea ajuta să luăm contact firesc, în mod curent, cu lumile așa-zicând nemateriale. Vom continua să vă prezentăm insolitele istorii, păstrând totodată invitația către dumneavoastră, cititorii revistei „Magazin", de a ne relata asemenea întâmplări trăite sau auzite de la alte persoane.

Marinca avea 10 ani, era o noapte de septembrie și toți ai casei dormeau. În vis, într-o stare „hibridă" – un fel de dedublare, căci ea însăși dormea, însă era conștientă că se află... în vis – a realizat în ce context se află și o pornire spontană a determinat-o să iasă din cameră. A coborât în curte. A văzut cerul senin și Luna care lumina atât de puternic, încât i se părea că se află în miezul zilei. Ninsese. Stratul gros de zăpadă reflecta razele Lunii, răspândind în jur o strălucire ireală, ca de argint. Fetița simțea o stare generală de bine, de liniște și pașii au purtat-o, ca de la sine, către poartă, lângă care se afla un leagăn. S-a urcat în el și a început să se balanseze, mai întâi abia simțit, apoi din ce în ce mai tare, și mai tare, până când zborul ritmic, amețitor, a adus-o razant cu partea de sus a leagănului. Instinctul o îndemna să se oprească, dar ceva ca o beție plăcută, mai puternic decât voința ei, a făcut-o să prelungească periculosul joc. Atunci, a căzut. Prăbușită în zăpada moale, a încercat să se ridice, însă nu a reușit: își fracturase un picior și, în vis, își dădea seama perfect de nefericita întâmplare.

Visul s-a frânt astfel. A doua zi, Marinca și-a amintit perfect fiecare amănunt, mai ales strălucirea ireală a zăpezii. Accidentul părea prea puțin important pentru ea, sentiment amplificat probabil și de faptul că leagănul din vis nu a existat niciodată în curtea casei. Totuși, ancorarea în real a experienței onirice s-a petrecut foarte repede, după numai trei-patru zile: copila se afla într-o căruță și, într-un moment de neatenție a căzut pe drum, fracturându-și piciorul, exact ca în vis. În primele zile, după accident, halucinații vizuale au început să-i producă dureri fizice, concrete: în stare de delir, vedea o mulțime de pisici repezindu-se să o sfâșie. De fapt, fetița avea febră mare și dureri ascuțite în piciorul rănit. A avut însă șansa să fie „doftoricită" de o tămăduitoare priceputâ din sat, care i-a pus atele și după o lună s-a putut ridica din pat. Anii au șters apoi urmele dramei, însă în memoria Marincăi a rămas la fel de puternică plăcerea amețitoare a plutirii în leagănul pe care nu l-a avut niciodată și mai ales fascinația strălucirii ireale a zăpezii din vis. *(A.N.P.)*

Directorul circului a fugit cu elefantul!

O întâmplare cu o deosebită încărcătură emoțională a avut loc în Germania. Iubită de toți oamenii circului, de toți spectatorii și, cum este de așteptat, mai ales de toți copiii, femela elefant pe nume Kenia a devenit în scurt timp de la prima sa apariție una din stelele circului din Berlin. Mai bine zis însă, ar trebui să spunem că *a fost*, și aceasta până în ziua când „colega" de spectacol, tot un elefant femelă, Rani, s-a accidentat la un picior.

Suferința lui Rani devenea din ce în ce mai mare. Kenia a simțit imediat toată durerea suratei sale și în curând nu s-a mai putut pune nici o bază pe ea în spectacolele circului. Apoi Rani a început să schiopăteze tot mai tare și până la urmă a fost operată. Cu toate insistențele medicilor, cu toată grija și dragostea cu care a fost înconjurată, nu și-a mai revenit niciodată. Până la urmă a trebuit să fie sacrificată. Iar Kenia nu a rezistat. Starea ei generală a devenit de-a dreptul alarmantă. „Elefanții sunt ființe extrem de sensibile", a spus un purtător de cuvânt al poliției berlineze care s-a văzut implicată într-un mod neașteptat în toată această tragedie.

Într-adevăr, alarmat peste măsură, directorul circului... a fugit cu

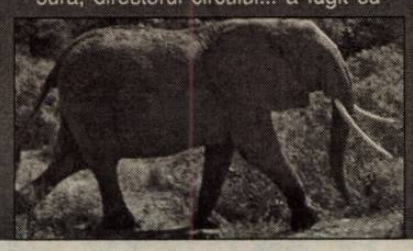

Kenia! Pur și simplu a ascuns-o, încălcând un ordin clar al poliției care interzice că un animal aflat în stare de stres emoțional să fie mutat din locul unde se află. Temându-se însă să nu o piardă și pe ea, directorul a „disimulat-o" pe Kenia printre alte animale care au fost aduse pentru întreg sezonul de iarnă în grădina zoologică de pe lângă un cric din orașul est-geman Goeritz. Printr-un ordin al poliției el a fost obligat să o readucă la Berlin. Și... a trebuit să se supună, nerămânându-i altceva de făcut decât să constate cu amărăciune că „este mai ușor să respecți un ordin decât să-ți treacă prin gând să ascunzi un elefant"... *(M.D.)*

O lume nebună

De câteva luni încoace, guvernul din Malawi încearcă zadarnic să facă să înceteze zvonurile potrivit cărora vampirii atacă noaptea cetățenii și, cu seringi, le extrage sângele. Ba mai mult, președintele statului a semnat un decret prin care autorizează poliția să anchete-ze pe orice persoană care propagă asemenea informații. În acest context, tribunalul din Malawi a trebuit să-și spună cuvântul în legătură cu vinovăția unui ziarist de la un post local de radio, care fusese arestat pentru că intervievase un cultivator de ceai din regiunea Thyolo care afirma că a fost atacat de vampiri. După ce Maganizo Mazeze a dat pe post materialul, poliția a considerat că, mai mult ca oricând, trebuie să-și facă datoria pentru a pune capăt poveștilor alarmante cu vampiri. L-au ridicat pe gazetar chiar de la locul de muncă și l-au băgat la arest. Cazul, ajuns la tribunal, a păcătuit însă prin vicii de procedură din partea poliției care nu avusese mandat de arestare pe numele lui Mazeze, motiv pentru care dosarul de incriminare a fost anulat.

Deși îngrijorarea autorităților pare ridicolă, populația din Malawi este cu adevărat cuprinsă de o nebunie generală: deja câțiva săteni au ucis în bătaie doi bărbați pe care îi suspectau că ar fi vampiri, aproape au linșat trei preoți care se aflau în vizită în Malawi și au distrus sediul unei organizații umanitare pe care au considerat-o cartierul general al vampirilor.

În 2001, Tony Collins, un englez în vârstă de 78 de ani, bolnav de diabet, a stat țintuit într-un pat cu rotile timp de 77 de ore, pe un culoar al spitalului Princess Margaret din Swindon, așteptând să i se acorde asistență medicală. Bărbatul se prezentase la spital, considerând că a contractat un virus. După internare, din cauza supraaglomerării, a fost lăsat „provizoriu" într-un pat, pe culoar. Și din acel moment nimeni nu i-a mai dat nici o atenție. După aproape trei zile a solicitat externarea și a promis conducerii spitalului că se va adresa Cărții Recordurilor, pentru a solicita... un loc. Și chiar așa a făcut. Iar recordul său a fost considerat demn de menționat în celebra Carte. „S-ar putea ca acest record al meu să nu dureze foarte mult și să fie detronat cât de curând de vreun alt compatriot de-al meu", declara Collins, făcând aluzie la deficiențele sistemului medical din Anglia.
(A.P.)

Săptămâna 28 FEBRUARIE - 6 MARTIE

1

VINERI 7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Teleenciclopedia (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Salvatorii din High Siera" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Alb-negru" (SUA, 1991) 22.05 Premiile Grammy 2003 3.05 Serial: „Magnum".

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.00 Debut 50 Plus 13.15 Istorie polemică 17.05 Între cer şi deşert 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Eurovision 2003. Selecţia naţională. Finala 22.40 Serial: „Pasadena" 23.45 Film: „Ultimul dans" (SUA, 1996). Cu: Sharon Stone 1.30 Marele Jazz.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Siesta... şi fiesta 17.15 Bravo, bravissimo! 19.00 Jurnal 22.00 Crime în Cetatea Filmului 22.45 Minutul 91.

LUNI 7.30 Bună dimineaţa, România! 12.30 Bravo, bravissimo! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi războinare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Femeia dispărută" (SUA, 1996) 3.30 Serial: „Magnum".

MARŢI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" 17.50 Serial: „Dragoste şi războinare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Antonia" (Germania, 2001, partea I) 21.55 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.30 Film: „Un pat de două persoane" (SUA, 1965). Cu: Gina Lollobrigida 3.25 Serial: „Magnum".

MIERCURI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" 17.50 Serial: „Dragoste şi războinare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Antonia" (ultima parte) 22.00 Seară bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Fiorii celebrităţii" (SUA, 1963) 3.30 Serial: „Magnum".

JOI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Salvatorii din High Sierra" 17.50 Serial: „Dragoste şi războinare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O zi cu bucluc" (SUA, 1995) 21.50 Seară bună! 23.30 Interes general: Piaţa şi banii 0.30 Film: „Omul nopţii" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 3.35 Serial: „Magnum".

GINA LOLLOBRIGIDA
ROMÂNIA 1, marţi, 0.30

acasă

VINERI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.45 Serial: „Intrusa" 17.40 Serial: „Îngerașii" 18.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Doc.: „Superlative la Hollywood" 2.45 Serial: „Amor latino".

SÂMBĂTĂ 8.50 Serial: „Zorro" 9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.20 Club 700 14.00 Lumea fascinantă a superstarurilor în 2002 15.30 Serial: „Arabela se întoarce" 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Special: Ricky Martin 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 8.30 Serial: „Zorro" 9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Eco Moda" 15.30 Autograf pentru mama 17.00 Concert: Divas 2002 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Amor latino".

MARŢI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Amor latino".

MIERCURI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Amor latino".

JOI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Amor latino".

CLAUDIA CARDINALE
PRIMA, sâmbătă, 20.00

HARVEY KEITEL
TVR 2, duminică, 22.50

ANGELINA JOLIE
PRO TV, miercuri, 22.45

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Cybill" 14.45 Serial: „Jesse" (ultimul ep.) 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Instinct" (SUA, 1999). Cu: Anthony Hopkins, Cuba Gooding Jr. 23.30 Film: „Întoarcerea morţilor vii II" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 7.50 Desene animate 11.15 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.15 Film: „Triunghiul morţii" (România, 1998, partea I) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nea Mărin miliardar" (România, 1979) 22.00 Film: „Parfum de femeie" (SUA, 1992). Cu: Al Pacino 1.00 Film: „Jurnalul iubirilor interzise" (coprod., 1998).

DUMINICĂ 8.20 Desene animate 10.00 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „Smallville" (ultimul ep.) 15.30 Film: „Micuţa Sue" (SUA, 1991) 17.30 ProTv Magazin cu Oreste 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Cavalerii Mesei Rotunde" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery, Richard Gere 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Rondul de dimineaţă 10.30-14.00 Reluări 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Frica" (SUA, 1996) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Serial: „Pasiuni tulburătoare" (ep.1) 1.45 Film: „Repriza finală" (SUA, 1979). Cu: Nick Nolte.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Rondul de dimineaţă 14.00 Serial: „Fete de bani gata" (ep.1) 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Commando strategic" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff 22.45 Film: „Soldaţii dreptăţii" (SUA, 1992) 0.45 Serial: „Pasiuni tulburătoare" 2.00 Film: „Fascinaţie mortală" (SUA, 1995).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Rondul de dimineaţă 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fălci II" (SUA, 1978) 22.45 Film: „Virusul distrugător" (SUA, 1995). Cu: Angelina Jolie 1.00 Serial: Serial: „Pasiuni tulburătoare".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 9.00 Rondul de dimineaţă 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mesagerul reginei" (Canada, 2001) 22.45 La Bloc 1.00 Film: „Vremuri de restriște" (SUA, 1981).

prima

VINERI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Cursuri de vară" (SUA, 1987). Cu: Kirstie Alley 23.00 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „Corleone" (Italia, 1977). Cu: Claudia Cardinale 22.00 Film: „Micul om mare" (SUA, 1970). Cu: Dustin Hoffman 0.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 10.00 Top cu Rocsana 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 15.00 Dog Show 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Vrăjitoarele din Salem" (SUA, 1996). Cu: Daniel Day Lewis, Vinona Rider 22.00 Film: „Detectivi de elită" (SUA, 1987) 0.00 Serial: „Mutant X".

LUNI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Luna neagră" (SUA, 1986). Cu: Tommy Lee Jones 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Vrei să fii miliardar? 22.00 Reporter incognito 22.30 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Video Star 12.00 Desene animate 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Te iubesc 23.00 Focus Plus.

2

VINERI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieţii" 13.45 Desene animate 15.10 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Hochei: SC Miercurea Ciuc – Steaua 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.40 D'ale lu'Mitică 22.40 Film: „Cititoarea" (Franţa, 1988) 0.30 Film: „Evadare imposibilă" (Canada, 1997).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării 10.40 Desene animate 11.10 Lumea lui Chiţ-Chiţ 12.00 Arca lui Noe 12.30 Planeta singuratică 13.20 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (ultima parte) 15.25 Mărţişor şi mărţişoare 17.00 Hochei: SC Miercurea Ciuc – Steaua 19.30 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.00 Eurovision 2003 – Selecţia naţională 22.45 Serial: „În căutarea dragostei" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 8.40 Tradiţii 9.10 Croinici votive 9.40 Ferma 10.35 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 11.50 Serial: „Mărul lui Newton" 14.05 Doc.: „Treburi de maimuţă" 16.40 Floarea din Grădină 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" (ultimul ep.) 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.05 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Serial: „La început de drum" 22.50 Film: „De la apusul la răsăritul soarelui" (SUA, 1996). Cu: Harvey Keitel, George Clooney.

LUNI 8.00 Film (r) 9.45 Primul pas 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieţii" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Răscruci 19.00 Mâncătorii de oameni 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.35 Sport plus 22.45 Teatru: „Transfer de personalitate".

MARŢI 7.05 Desene animate 9.55 Veni, video, vici! 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieţii" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 E dreptul tău 19.00 Istoria jurnalelor cinematografice 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Duelul" (România, 1981) 23.30 Remix-„undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate 9.55 Veni, video, vici! 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 11.45 Serial: „Puterea vieţii" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Afaceri la cheie 19.00 Documentar 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Secrete şi dezvăluiri" (SUA, 2001) 23.25 Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate 10.10 Afaceri la cheie (r) 11.15 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" (ultimul ep.) 11.45 Serial: „Puterea vieţii" (ultimul ep.) 13.45 Desene animate 15.05 Toţi împreună 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Puls 2003 19.00 Minunăţiile Europei 20.00 Serial: „Dormitorul doamnelor" (ultimul ep.) 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Judecătorul John Deed" (Anglia, 2001) 23.15 Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 13.15 Film: „Sabrina" (SUA, 1954). Cu: Audrey Hepburn 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Fălci" (SUA, 1975). Regia: Steven Spilberg 22.30 Serial: „Obsesia albastră" 0.00 Film: „Jocul cu viaţa" (SUA, 1997). Cu: David Duchovny 2.00 Film: „Cei şapte gladiatori" (coprod., 1984).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Desene animate 11.40 Serial: „Pe cont propriu" 12.30 Serial: „Higher Ground" (ep.1) 13.30 Film: „Ştefan cel Mare – Vaslui 1475" (România, 1974) 16.00 România mea 16.50 Serial: „MacGyver" 17.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 19.00 Observator 20.00 Film: „Promotoriul groazei" (SUA, 1991). Cu: Robert De Niro, Nick Nolte 22.30 Film: „Destin fatal" (Australia, 1997). Cu: Russell Crowe.

DUMINICĂ 7.30 Film (r) 10.20 Desene animate 12.40 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Doc.: „Secolul războaielor" 14.30 Serial: „Calea misterelor" 15.30 Serial: „Sheena" 16.30 Film: „Bufniţa cenuşie" (SUA, 1999). Cu: Pierce Brosnan 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" (ep.1) 21.00 Divertis Parc 22.00 Film: „Octogonul" (SUA, 1980). Cu: Chuck Norris 2.00 Film: „Obiecte de artă" (SUA, 1991). Cu: John Malkovich.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Sport sângeros III" (SUA, 1996) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 11.50 Desene animate 12.40 Film: „Down To Earth" (SUA, 1947). Cu Rita Hayworth 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Avenging Force" (SUA, 1986). Cu: Michael Dudikoff 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 13.15 Film: „Încurcături la tot pasul" (SUA, 1986) 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Sport sângeros IV" (SUA, 1998) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

DAVID DUCHOVNY
ANTENA 1, vineri, 0.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

KIRSTIE ALLEY
PRIMA, vineri, 21.00

LORENZO LAMAS
ROMÂNIA 1, joi, 0.30

AUDREY HEPBURN
ANTENA 1, vineri, 13.15

DANIEL DAY LEWIS
PRIMA, duminică, 20.00

VINERI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Vertical (r) 11.00 Documentar 13.10 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 20.50 Chestiunea zilei 21.00 Alo, Florin!

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viaţa 12.00 Serial (r) 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 16.30 Muzică populară, romanţe, lăutărească 18.00 Viaţa în roz 18.30 Cutia muzicală 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Temeri ascunse" (SUA, 1993) 22.00 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 23.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Serial pentru copii 10.30 Vertical 12.40 Secretele succesului 13.30 Auto Motor Sport 14.00 Chestiunea zilei (retrospectivă) 15.00 Muzică populară 18.00 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Când se rupe craca" (SUA, 1993) 21.45 Serial: „Hollywood" 22.10 Loto-Pariu Trio.

LUNI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MARŢI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MIERCURI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

JOI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.45 Loto – Pariu Trio.

Bărbaţi în negru

MEN IN BLACK 2

s-a bucurat de un succes similar primului episod, astfel că filmul a intrat în topul primelor 10 filme cele mai vizionate anul trecut. Din nou soarta celor 6 miliarde de pământeni se află în pericol – extratereştrii au de gând să pună stăpânire pe planeta noastră – iar speranţele omenirii se leagă de curajoşii bărbaţi din umbră – Will Smith şi Lee Jones – singurii capabili să dejoace complotul răufăcătorilor veniţi din spaţiul cosmic. Ca şi în prima serie, *Men in Black 2* excelează în trucaje şi efecte speciale. Aşa se face că pentru bărbaţii în negru să captureze un răţoi uriaş, să bea o cafea cu un melc pus pe şotii, să piloteze o maşină zburătoare... sunt nişte lucruri banale. Cum au fost realizate toate „şmecheriile" din film?

Tatăl extratereştrilor

Rick Baker (mustaţă neagră, barbă albă) este cel care a creat toţi extratereştrii din *Men in Black* 1 şi 2. Flapjack, alienul de lângă el, merge şi pe cap, graţie pseudopodelor care pornesc din frunte.

Un mare avantaj pentru această creatură confecţionată din răşini speciale şi fibră de sticlă, acoperită cu „piele" din latex. Şi ciudatul *worm guys* (un fel de vierme de pământ) care stă cu dezinvoltură la bar a fost creat din aceleaşi materiale. Amândouă personajele sunt radiocomandate.

Câinele care vorbeşte

Agentul J (Will Smith) îl are alături în acţiunile sale pe Frank, o potaie extraterestră care se dovedeşte a fi un ajutor preţios pentru că ştie multe despre afacerile

intergalactice. Pentru a face câinele să vorbească, regizorul Barry Sonnenfeld a apelat la studiourile de efecte speciale ILM, unde informaticienii lui George Lucas au realizat mai întâi o copie pe computer a botului câinelui, apoi au animat-o astfel încât să se potrivească cu „pronunţia" textului de către un actor. În final, pe film, botul câinelui real care a jucat alături de Will Smith, a fost modificat; s-a montat imagine cu imagine animată, pentru ca mişcările să se asocieze cu pronunţia cuvintelor.

Trucul de sub mantie

Ce fac aceşti doi indivizi suspecţi în încăperea secretă a *bărbaţilor în negru*? Pregătesc un plan diabolic: individul care poartă o misterioasă capă ascultă ordinele Serleenei, o extraterestră capabilă de orice pentru a procura preţioasa „lumină Zartha". Beneficiind de această armă cu o putere inimaginabilă, Serleena ar putea să se autoproclame regina Universului.

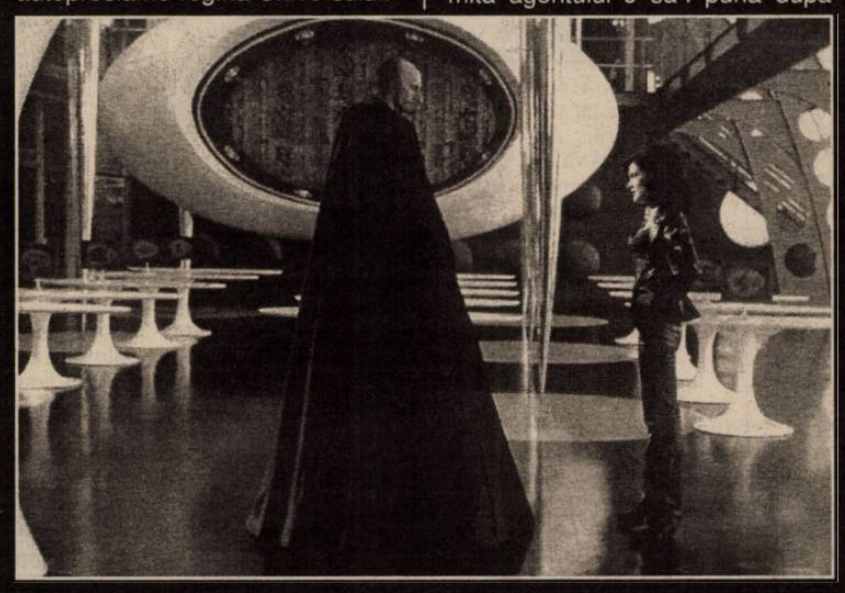

Capul şi picioarele

Un ciudat E.T. se ocupă cu pilotarea unei perechi... de picioare care camuflează o armă secretă. Mecanismele care au făcut ca picioarele să meargă au fost acţionate din culise şi au constat într-o mini-reţea de cabluri. Interpretul rolului extraterestrului este un bărbat care s-a născut fără picioare. Tocmai de aceea a fost considerat perfect pentru a fi cărărat pe picioarele artificiale.

Arătări extraterestre

Iată alte trei personaje extraterestre pe care Rick Baker şi le-a imaginat. Figura lui Mais exprimă

fără nici un dubiu spiritul terifiant al răului. Este prototipul războinicului, deloc interesat să-şi ascundă

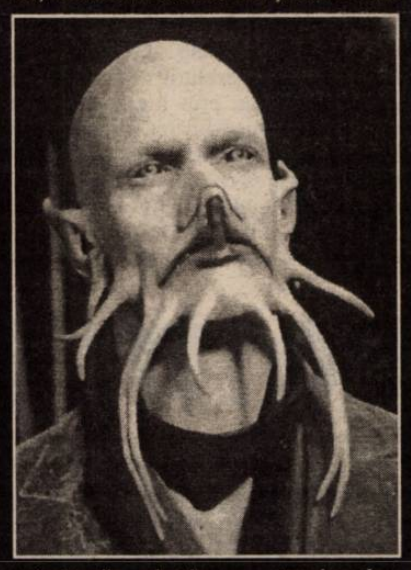

trăsăturile rele de caracter. La rândul lui, Tendrils este un personaj la fel de dur: el nu concepe să-i permită agentului J să-l pună după gratii. E ferm convins că poate să dejoace planurile *bărbaţilor în negru* aliindu-se cu redutabila Serleena. Numai că nostima pasăre roşie detestă păcălelile de doi bani: e îngrozită de faptul că ar putea deveni ţinta trucurilor... „ieftine".

Cele trei metamorfoze au fost realizate cu ajutorul unor sofisticate măşti din latex. Faţa actorilor a fost acoperită cu figurile acestor creaturi bizare, care mai întâi au fost concepute de artişti plastici, apoi transformate în sculpturi (cu rol de mulaje), ulterior acoperite cu spumă de latex, procedeu care a dus la obţinerea măştilor, lipite bucată cu bucată pe faţa actorilor care au interpretat rolurile respective. Interpreţii din spatele măştilor au purtat lentile de contact fabricate special pentru film, în scopul de a modifica privirea personajelor.

Molusca poliglotă

Dacă nu ştiţi limbajul extratereştrilor, nu vă îngrijoraţi că nu aveţi cum să intraţi în dialog cu ei; există robotul-moluscă, priceput să le traducă pământenilor orice mesaj galactic, indiferent de limba în care

se exprimă vorbitorul. Bizarul interpret este ghidonat prin servomotoare folosite în mod obişnuit pentru pilotarea avioanelor miniaturale. Tentaculele care îi servesc drept picioare au fost acţionate de la distanţă de către „complicii" lui Rick Baker prin radiocomandă, comenzile fiind date cu ajutorul unui joystick.

Premiile CÉSAR 2003

■ ***Cel mai bun film:*** „Pianistul" de

Roman Polanski

■ ***Cel mai bun regizor:*** Roman Polanski

■ ***Cel mai bun actor în rol principal:*** Adrien Brody („Pianistul")

■ ***Cea mai bună actriţă în rol principal:*** Isabelle Carré („Se souvenir des belles choses")

■ ***Cel mai bun actor în rol secundar:*** Bernard Le Coq („Se souvenir des belles choses")

■ ***Cea mai bună actriţă în rol secundar:*** Karin Viard („Embrassez qui vous voudrez")

■ ***Cel mai bun scenariu original:*** Costa-Gavras, Jean-Claude Grumberg („Amen")

■ ***Cel mai bun film străin:*** „Bowling for Columbine" de Michael Moore

■ ***Cel mai bun film din Uniunea Europeană:*** „Parle avec elle" de Pedro Almodovar

PIANISTUL triumfă, cele 8 FEMEI plâng

Filmul lui Roman Polanski, deja încununat cu un Palme d'Or, a mai adăugat la palmaresul său nici mai mult nici mai puţin de 7 premii César. Ceremonia de decernare a premiilor César a avut loc în seara zilei de 22 februarie şi s-a desfăşurat sub semnul sobrietăţii, în omagiul cineastului francez Daniel Toscan du Plantier, decedat pe 11 februarie, la Berlin, la vârsta de 61 de ani.

Pianistul a obţinut premiul César pentru cel mai bun film, regizor, sunet, muzică, decor, imagine şi actor în rol principal (Adrien Brody). Unii au fost surprinşi să constate că Academia franceză de arte a admis ca un film în limba engleză (dar în mare parte cu finanţare franceză) a putut să primească toate aceste recompense. Mai puţin mirat a fost însuşi regizorul Polanski care „ştie ce poate filmul lui", de vreme ce a fost nominalizat şi la premiile Oscar, la 7 categorii. Marele decepţionat al Galei premiilor César a fost filmul *8 Femei*, favoritul principal al festivalului, care a intrat în competiţie cu 12 nominalizări, dar care la final s-a trezit fără... nici o recompensă! În contrast cu soarta celor *8 Femei*, surpriza cea mare avea să o trăiască cineastul Zabou Breitman care, cu filmul său intitulat *Se souvenir de belles choses*, a convins juriul că merită premiul pentru debut în compoziţia de ficţiune, pentru cea mai bună actriţă (Isabelle Carré) şi pentru cel mai bun actor în rol secundar (Bernard Le Coq).

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

VINDECĂTORUL DE DINCOLO

Vă vom prezenta în cele ce urmează un caz destul de insolit: un reputat terapeut, care din păcate nu se mai află printre noi. Numele său – *Vasile STANCIU* – este legat de tratarea şi vindecarea a numeroşi suferinzi, terapeutul fiind atestat ca maestru internaţional în auto-training meditativ, specialist în hipno-bioenergoterapie, radiestezie şi biodetecţie. De ce am optat pentru un asemnea subiect, în condiţiile în care în ţara noastră îşi desfăşoară activitatea nu puţini specialişti în domeniile amintite? Pentru că Vasile Stanciu păstrează, dincolo de moarte, reputaţia unei persoane înzestrate cu extraordinare calităţi extrasenzoriale, care l-au ajutat să realizeze succese inclusiv în cazuri foarte grave. De altfel, sfaturile şi remediile sale sunt valabile şi în absenţa fizică a terapeutului. Menţionăm că informaţiile de mai jos le-am preluat cu acordul soţiei lui Vasile Stanciu.

Omul – construcţie şi distrucţie

Omul este un microcosmos în relaţie foarte strânsă cu macrocosmosul. În el acţionează două forţe antagonice: cea de construcţie şi cea de distrucţie. Forţa de construcţie se bazează pe o alimentaţie corespunzătoare de bună calitate, compusă din cruditâţi suculente, naturale, nechimizate, fără carne şi produse din carne (sau cât mai puţin posibil). Aceste elemente dau posibilitatea ca prin organism să circule foarte bine lichidele, asigurând o bună oxigenare a celulelor, echilibrul psihic şi moral şi creând un sistem imunitar viguros.

Forţa de distrucţie porneşte de la alimentaţia defectuoasă, proasta circulaţie a lichidelor, oxigenarea insuficientă a celulelor corpului, dezechilibre psiho-morale, sistemul imunitar slăbit. Dezechilibrul dintre cele două forţe (construcţie-distrucţie) duce la boală, care va afecta comportamentele energetice. Boala reprezintă rezultatul final al acestor dezechilibre (se manifestă prin dureri, inflamaţii, febră etc.), care sunt provocate de alimentaţia necorespunzătoare. Aceasta intoxică celulele organismului, solicitând mai mult celelalte organe la prelucrarea lor. Este vorba despre grăsimile animale, care modifică secreţiile şi vor produce dezechilibre ce vor genera, mai devreme sau mai târziu, diferite forme de cancer. Aşadar, am putea spune că este perfect îndreptăţită zicala potrivit căreia „omul îşi sapă groapa cu gura".

Cine ne sunt inamicii?

Pentru o bună funcţionare, corpul – „vehiculul" nostru terestru – are nevoie de „combustibilul" reprezentat de hrană. Dar, la fel cum unui motor de maşină i se potriveşte un anumit tip de carburant, în vreme ce altul îl distruge, şi organismul uman reacţionează în mod similar, chiar dacă deseori noi nu sesizăm direct acest lucru. Iată câteva informaţii de bază, în această idee.

Zahărul distruge imunitatea, dereglează sistemul nervos. *Sarea de bucătărie* (rafinată) perturbă metabolismul mineralelor. *Cafeaua* – din cauza gudronului rezultat în urma prăjirii, afectează ficatul, rinichii, pancreasul, intestinele şi vasele sangvine. *Carnea conservată* (mezeluri, afumături, paste ş.a.m.d.) echilibrează, prin ingerare, substanţele toxice şi duce la modificarea florei intestinale (putrefacţie, în loc de fermentaţie), intoxică şi îngreuiază oxigenarea celulelor. Pe de altă parte, în mod logic, *lipsa alimentelor*, care poate fi cauzată de atitudinea extremistă a privării benevole de hrană, nu asigură necesarul de vitamine şi de enzime. Însă elementul esenţial al corpului este *apa potabilă*. Ea asigură buna circulaţie a lichidelor care au rolul de vehicul al substanţelor nutritive şi totodată al deşeurilor ce trebuie eliminate. De calitatea lichidelor depinde corpul eric: cu cât au o structură patologică mai bună, cu atât calitatea corpului eteric este mai bună – ca să ne exprimăm într-un limbaj pe înţelesul tuturor.

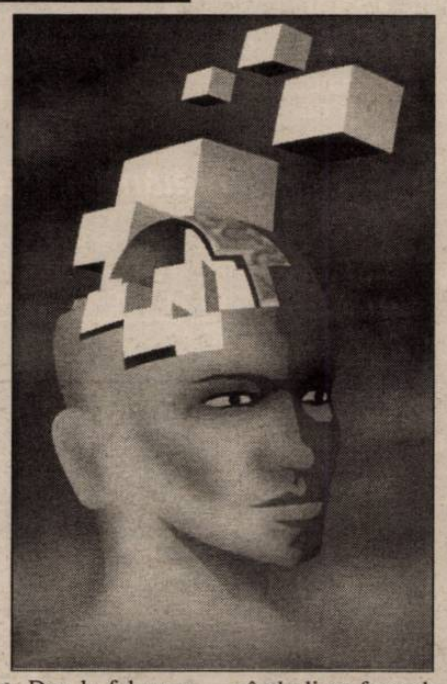

Corpurile nevăzute condiţionează sănătatea

Am amintit mai sus de *corpul eteric*, cel mai strâns legat – ca parte non-vizibilă a noastră – de trupul material, fizic. Îl „înveleşte" pe stratul imediat următor *corpul astral*, care are ca element esenţial aerul, prin el legându-se de corpul eteric. Acesta din urmă asigură oxigenarea celulelor, prin circulaţia lichidelor. Ceea ce numim *Eul* nostru are la bază căldura, care nu poate exista în lipsa apei şi a aerului. De asemenea, *somnul* şi calitatea lui au un rol esenţial în sănătatea noastră. Un somn superficial duce la boală. În timpul somnului, se împrospătează energia electrică a corpului, din cea universală, cosmică. La antipod, lipsa somnului are repercusiuni puternice asupra corpului fizic, apărând blocaje ce favorizează dezechilibrele psiho-morale. Aceşti factori slăbesc sistemul imunitar, lor adăugându-li-se focarele de infecţie, bolile cardiace etc.

Factorii ereditari sunt mai greu de influenţat, dar dacă se cunosc se pot lua unele măsuri de protecţie. În acelaşi timp, trebuie schimbat regimul alimentar în vederea dezintoxicării organismului, ca şi din motive de purificare şi de revigorare sufletească şi spirituală. Prin aceasta, sufletul şi spiritul dobândesc o mai mare luciditate şi forţă. Lor li se adaugă rugăciunea şi meditaţia. Ceea ce s-a precizat până aici reprezintă însă numai o parte a cunoaşterii şi a înţelegerii fiinţei umane în ansamblul ei, care nu înseamnă doar corpul fizic şi – în cazul a ceea ce numim boală – simptome precum durerea, febra, slăbiciunea etc. Înţelegând însă celula vie cu toate intercondiţionările ei la nivel micro- şi macrocosmic, vom şti şi cum să acţionăm, chiar singuri, prin propriile capacităţi, voinţă şi cunoştinţe, în sprijinul sănătăţii noastre.

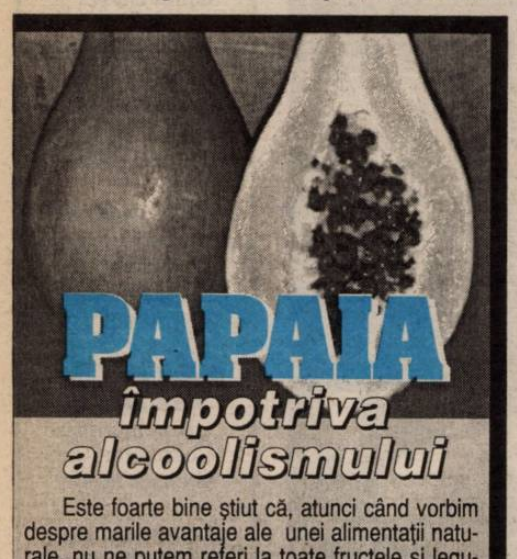

PAPAIA împotriva alcoolismului

Este foarte bine ştiut că, atunci când vorbim despre marile avantaje ale unei alimentaţii naturale, nu ne putem referi la toate fructele şi legumele comestibile. Trebuie să recunoaştem însă şi că, tot mai frecvent, se descoperă calităţi terapeutice la asemenea produse ale naturii, unele dintre ele, consumate în mod constant, mult timp, fiind capabile de adevărate minuni în protejarea sănătăţii organismului uman.

O dispută puternică, ce pare încă departe de a se clarifica, există în prezent pe marginea unui fruct tropical mai puţin cunoscut la noi – *papaia* (originar din Mexic). Controversa a fost amorsată de celebrul virusolog Luc Montagnier, co-descoperitor al virusului SIDA şi preşedintele Fundaţiei Mondiale de Cercetare şi Prevenirea SIDA. El a realizat două preparate pe bază de papaia, despre care afirmă că sunt puternici antioxidanţi, având efect pozitiv împotriva maladiei *Parkinson* şi a altor boli provocate de aşa-numitul *stres oxidativ*, ori imunitare. Cel mai important produs în asemenea patologii pare a fi cel obţinut din papaia fermentată, numit FPP. O serie de publicaţii confirmă utilitatea clinică a FPP în cazuri de *SIDA*, în *imunologie, cardiologie, diabetologie, hematologie, hepatologie, gastro-enterologie, neurologie, oncologie, pneumologie* şi *reumatologie*. Concret, el se foloseşte în tratarea efectelor clinice la *alcoolici* şi a efectelor radioprotectoare în *leucemia infantilă*. Relativ prudent, se menţionează şi acţiunea FPP asupra sistemului imunitar, iar Luc Montagnier declară că a ameliorat astfel imunitatea a 12 pacienţi africani bolnavi de SIDA, deşi teste pe termen lung şi pe eşantioane reprezentative nu s-au realizat, în SIDA şi în cancere. Pentru moment, legislaţia UE, mult mai exigentă decât cea a SUA, nu admite includerea vreunui aliment ori complement nutriţional în categoria produselor terapeutice. Dincolo de mini-războiul economic pe tema FPP, putem totuşi să amintim că papaia este deja folosită în medicină în tratarea bolilor digestive, ca vermifug ori în cazul herniilor de disc.

OCROTIŢI-VĂ OCHII!

*Vă oferim şi în acest număr al săptămânalului „Magazin" o serie de repere legate de afecţiuni ale ochiului, acest organ de simţ a cărui valoare nu poate fi exprimată nicicum în cuvinte, deoarece el reprezintă, practic, cea mai trainică punte de legătură între noi şi mediu. Indicaţiile şi sugestiile vin din partea colaboratorilor noştri **Doina-Elena** şi **Aliodor Manolea**, reputaţi terapeuţi, ataşaţi de ideea conlucrării dintre medicina alopată şi tehnicile complementare.*

CATARACTA (ALBEAŢĂ)

Percepţia ochiului minţii: Încetarea sau blocarea proiectelor de viitor.

Recomandare biopsihică. Problemele trebuie privite cu atenţie şi îndepărtate cele ce privesc aspectele importante ale vieţii dumneavoastră.

STRABISMUL

Percepţia ochiului minţii. Blocarea energiilor mecanismelor de funcţionare.

Slogan interior. „Viaţa e grea şi complicată."

Recomandare biopsihică. Învăţaţi că colaboraţi cu dumneavoastră înşivă şi cu partenerii. Acceptaţi-vă aşa cum sunteţi şi iubiţi-vă.

OCHII LENEŞI

Percepţia ochiului minţii. Lentoare în primirea şi exprimarea imaginilor. Pierdeţi energie, aşa cum pierde aer un balon înţepat. Evitaţi adevărul şi nu acceptaţi realitatea.

Recomandare biopsihică. Reechilibraţi balanţa biopsihică. Fiţi deschis şi îndepărtaţi blocajul ce vă împiedică să învăţaţi de la viaţă.

AFECŢIUNI ALE CORNEEI

(keratita însoţită de fotofobie, închiderea pleoapei, lăcrimare şi/sau uscăciunea ochilor).

Percepţia ochiului minţii. Blocarea puterii sau teama de a pierde puterea.

Recomandare biopsihică. Încercaţi să vă regeneraţi propiile puteri şi viziunea asupra vieţii.

Comprese cu năprasnic: se fierb 5 minute la foc mic părţile aeriene ale plantei. Se strecoară şi se aplică pe ochi comprese cu decoctul obţinut.

Spălături locale sau comprese cu infuzie din flori de nalbă de pădure: peste o jumătate de linguriţă de flori se toarnă 200 ml apă clocotită. Se acoperă vasul timp de 15-20 minute, după care se strecoară şi se foloseşte.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

CE E BINE PENTRU MINE E BINE PENTRU TOŢI?

TOXICOMANIA este una dintre plăgile cele mai devastatoare ale lumii contemporane, cu atât mai alarmantă cu cât – ca patologie medicală – ea are drept deznodământ distrugerea iremediabilă a minţii şi a trupului celui prins în capcană. Adică moartea! În acelaşi timp, asocierea sa cu fenomenul crimei organizate spune aproape totul despre impactul asupra individului şi a societăţii. Ce cauze poate avea toxicomania? *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, medium şi bioterapeut, dezvăluie pentru cititorii revistei „Magazin" condiţionări mai puţin evidente ale consumului de droguri. Pornind de la un caz pe care l-a tratat, ea extinde de fapt problematica, punând accente necesare asupra modului nostru general de a gândi, de a ne comporta, de a ne raporta la universul înconjurător.

ÎN ADOLESCENŢĂ nu apar numai acele manifestări susceptibile de nonconformism, de cunoaştere a lumii într-un mod cât mai personalizat, ci şi amprentele laturii patologice a viitorului adult. Cauzele sunt combinate, uneori atât de amestecate şi „diluate" unele în altele, încât se pot identifica doar cu mare greutate. Este şi cazul tânărului Mihai, de 17 ani, devenit consumator de droguri, într-o primă etapă ce nu a atras atenţia familiei. Părinţii, amândoi intelectuali, au considerat că singurul lor copil nu poate să crească decât frumos, echilibrat, sănătos; adică, să le semene lor. E adevărat, tatăl era deseori plecat în delegaţii, iar mama, un spirit spartan, căuta să acopere timpul insuficient acordat băiatului prin impunerea unor reguli drastice – corecte, de altfel – menite să-l ţină pe acesta ocupat tot timpul şi foarte atent, ca nu cumva să greşească. Clasica dispariţie din casă a unor sume de bani şi a unor obiecte de valoare a dus la descoperirea adevărului. Din păcate, foarte târziu, de-acum Mihai nemaifiind timorat de autoritatea maternă.

TRATAMENTUL început de Emilia Vlădescu i-a antrenat, în mod firesc, pe toţi ai casei. Situaţia era însă mult mai gravă decât s-ar fi bănuit, la o primă vedere. Băiatul devenise extrem de agresiv, în câteva rânduri o lovise chiar pe mama sa, iar ambii părinţi – în disperare de cauză şi dintr-o paradoxală derută – ajunseseră chiar să-i dea bani, pentru a-şi cumpăra droguri. În contextul respectiv, şi între mamă şi tată se instalase o răceală tot mai accentuată. Terapia folosită în acest caz a presupus şi depistarea „rădăcinilor" dezechilibrului, care s-au dovedit a proveni din atitudinea şi comportamentul mamei. Om de o corectitudine exemplară, aceasta îşi atrăgea imediat admiraţia necondiţionată a celor din jur. Dar exigenţa sa nemăsurată, atât faţă de sine, cât şi faţă de cei apropiaţi, făcuse ca viaţa familiei (cea interioară, nevăzută, dacă se poate spune astfel) să devină de nesuportat. Atunci, soţul şi fiul îşi căutaseră căi de defulare, fiecare în felul lui, fiecare în direcţia care i se păruse mai la îndemână.

ÎNTREBĂRILE pe care femeia ar fi trebuit să şi le pună şi pe care le-a refuzat (cel puţin într-o primă etapă), deşi Emilia Vlădescu i-a explicat în detaliu semnificaţia lor, constituie de fapt repere ale vieţii fiecăruia dintre noi. Să nu ne temem de repetarea – în plan individual – a dilemelor ce frământă dintotdeauna fiinţa umană: *Cine sunt eu? Ce doresc de la viaţă? Ce merit să primesc? Ce fac eu pentru ceilalţi? Este real modul în care mă percep pe mine însumi?* Iată doar câteva probleme pe care Emilia Vlădescu ne sfătuieşte să ni le punem, fiecare dintre noi, alături de esenţiala raportare la persoanele din jur, oricât de măruntă ni s-ar părea relaţia noastră cu acestea. Aşadar: *ceea ce e bine pentru mine e bine şi pentru ceilalţi?* Să ne gândim bine, înainte să acţionăm!

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

E DE RĂU!

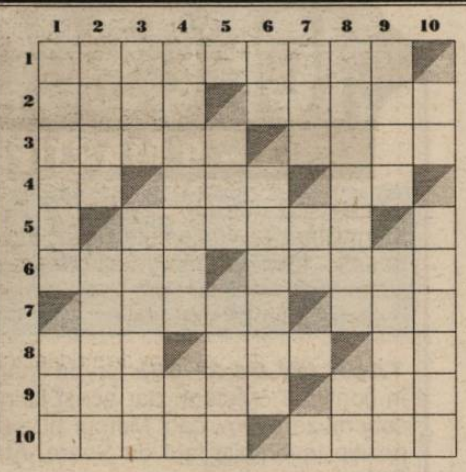

ORIZONTAL: 1) Mare povestitor român, autorul romanului „Demonul tinereţii" (Mihail). 2) Rău de gură – Nenorocire. 3) „Popa..." din povestirea omonimă de Ion Slavici, despre care sătenii din Săraceni spuneau că „Popa e omul dracului" – Vremea judecăţii celor răi (bibl.). 4) Pleacă şi vine pe timp rău – Acesta (pop.) – Aruncat pe câmpie! 5) Enervat rău de tot. 6) Răutăcioasă (fig.) – Unul care a ajuns rău. 7) Mare savant şi istoric român, căzut victimă războinării legionarilor (Nicolae, nov. 1940) – Prima femeie. 8) Deosebit de rău – Sacrificată la mănăstire – Ene! 9) Provoacă ură (pl.) – Arma lui amor. 10) Oameni răi (fig.) – Nu ascultă de părinţi.

VERTICAL: 1) Întruchipare a răului – Zgomotul unei lovituri. 2) Clasic, autorul tabloului cu subiect tragic „Boieri surprinşi la ospăţ de Vlad Ţepeş" (Theodor) – Supărare amestecată cu părere de rău. 3) Autorul poeziei „Balada puiului de scorpie" (George) – Expresii răutăcioase. 4) Are un comportament josnic – Ordin fără conţinut! 5) Târg în Sinai – A afla. 6) Editură (abr.) – Chinuiesc pe alţii. 7) A brăzda pământul – Invitaţie. 8) Calamităţi – Armăsar. 9) Face haz de necaz – Sursa multor conflicte şi răutăţi între unii moştenitori. 10) Usturoi – Îi aparţine romanul „Pădurea nebună" (Zaharia; 1902-1974).

DICŢIONAR: ASC.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

SOLUŢIA CAREULUI („E de rău!"): SADOVEANU - AMAR - DRAMA - TANDA - APOI - AN - IST - AR - N - INCINS - S - ACRA - RATAT - IORGA - EVA - BUN - ANA - EN - ODIOS - ARC - CAINI - ATEU.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Zăpada în artă (arta zăpezii)

Menţionăm că majoritatea întrebărilor din acest număr au fost formulate de prietenul revistei şi al rubricii, Inginer Ion Ciocşan din Pucioasa.

1. Cine este autorul volumului pentru copii „Omul de zăpadă"?
2. Cine a compus muzica operei „Fata de zăpadă"?
3. Cine a scris poemul în proză „Iubita de zăpadă"?
4. Ce pictor francez, puternic influenţat de Cézanne, a pictat „Peisaj cu zăpadă" expus în fosta colecţie Dr. Rondinesco, Paris.
5. Ce poet modernist rus a scris volumul de poezii „A treia zăpadă"?
6. Cine a regizat, în 1974, filmul artistic „Ninsoarea"?
7. Cine a scris romanul „Mergând prin zăpadă"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Autorul lucrării „Trecute vieţi de doamne şi domniţe" este scriitorul Nicolae Gane (1838-1916). 2) „Portretul Doamnei de Pompadour" a fost realizat în 1755 de pictorul francez Maurice Quentin De La Tour. 3) „Pietrele Domanei" se află în masivul Rarău din Carpaţii Orientali. 4) Planta ornamentală agăţătoare „Condurul doamnei" se mai numeşte în popor „călţunaş" sau „conduraş". 5) Muzica operei „Doamna albă" aparţine compozitorului francez François Adrien Boieldieu (1775-1834). 6) Piesa de teatru „Doamna zorilor a fost scrisă de dramaturgul spaniol Alejandro Casona (1900-1965). 7) Filmul „Doamna fără camelii" a fost realizat de regizorul italian Michelangelo Antonioni.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Steaguri", apărute în numărul 6 al revistei noastre, am primit scrisori cu răspunsuri de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani şi Ion Ciocşan – Pucioasa.*

– 5 răspunsuri corecte: *Maria Chiriac – Hunedoara; Cristina Neagu – Ploieşti; Cristian Dinu – Bucureşti.*

Mioara Cristea – Bucureşti. Desigur că primim şi telefoane pentru răspunsuri, dar nu când acestea sunt în cadrul unui concurs.

Vă dorim tuturor mult succes pe mai departe.

(I. Stoica)

Fotografii de la cititori

ADRIAN-CRISTIAN PARASCHIV – Bucureşti

«Oare, de ce străluceşte atât de tare zăpada?»

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

Kondrakov - Gluhouski, 1965

DEZLEGARE: 1... Df1 2. Rf1 Nd3 3. Re1 (Rg1) Tf1 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

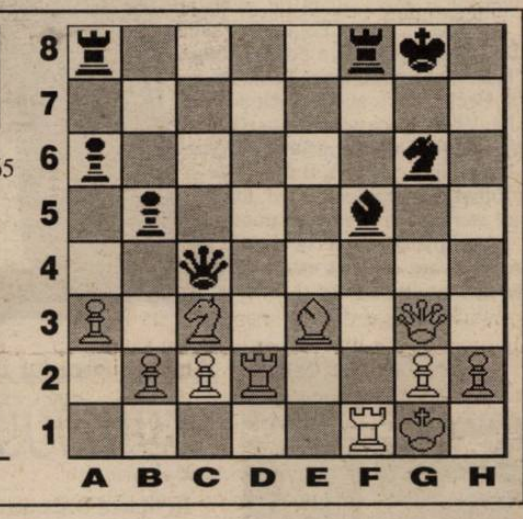

SPORT FLASH

Lucescu: punct după 338 zile fără înfrângere. Partida de la Praga în care Beşiktaş, echipa turcă a românului Mircea Lucescu, spera să plece cu un punct a fost decisă de lobul superb reuşit de Tomas Dosek care în minutul 62 a profitat de o ezitare a fundaşului Zago şi a ridicat mingea peste Cordoba. Beşiktaş a terminat meciul în 10 oameni, după ce în minutul 84 Zago a fost eliminat. Lucescu nu a protestat la eliminarea lui Zago, dar a indicat drept cauză a înfrângerii accidentarea din prima repriză a lui Ahmet Yildirim, care a fost înlocuit de Sergen Yalçin. „Defensiva noastră nu a mai fost atât de solidă fără el, pentru că Yalçin a jucat mult mai riscant. Dar şansele noastre nu sunt rele, pentru că la meciul retur îl vom avea în teren şi pe Ilhan Mansiz, care a ispăşit trei etape de suspendare", a spus Mircea Lucescu. De cealaltă parte, antrenorul cehilor, Miroslav Beranek, a declarat după meci: „Păcat că nu am fructificat mai multe ocazii, dar Beşiktaş s-a apărat foarte bine: Sunt sigur că vom marca, de asemenea, în Istanbul şi că golul din deplasare va fi vital". Sigur, rezultatul nu e catastrofal pentru Beşiktaş, dar prin victoria sa, Slavia Praga a pus capăt perioadei de invincibilitate a lui Mircea Lucescu. De când a preluat echipa turcă Beşiktas – de 338 zile –, tehnicianul român a jucat 27 de meciuri oficiale, în campionat, cupă şi Cupa UEFA, în care nu a cunoscut înfrângerea. Până joi seara, Beşiktaş era singura grupare din Europa care nu fusese înfrântă în acest sezon.

Circul „Dragomir" continuă. După ce se umflaseră muşchii pe unii patroni de echipă contra lui Dumitru Dragomir, lăsându-se impresia unei cruciade câştigate înainte de a începe şi care avea ca sfânt ţel răsturnarea de la şefia LPF a contestatului Mitică Dragomir, la sfârşitul săptămânii trecute, lucrurile s-au palmat. Adunarea Generală extraordinară programată pentru joi la LPF nu s-a mai ţinut, întrucât cinci dintre cei zece semnatari ai convocării şi-au retras acordul (voilá!).Mai mult, 11 cluburi au anunţat în scris că nu vor participa, astfel că nu s-ar fi constituit cvorumul de 11 necesar desfăşurării unei Adunări Generale. Galanton cu adversarii, Dumitru Dragomir nu s-a putut abţine să nu lanseze atacuri dure împotriva acţionarului principal al Rapidului, George Copos, iniţiatorul aşa-numitului puci pentru debarcarea preşedintelui LPF. „Dacă nu-l aveam în frunte pe Copos, mi-ar fi fost frică", a spus Dragomir. În lupta asta deşănţată pentru scaunul LPF, colac peste pupăză, ca în filmele proaste, a mai apărut şi ameninţarea cu... antrax la plic! Copos a răspuns într-un stil academic, de genul „liga nu este cimitir al elefanţilor, al oligofrenilor, al celor care n-au din ce trăi, dar nici un loc veşnic pentru Dragomir. Sunt obosit, poate vă fac o surpriză şi o să dispar în ceaţă". Nu cred că George Copos a uitat intenţionat elementul de comparaţie din expresia cunoscută atunci când a zis că „o să dispar în ceaţă", dar semnalul nu e rău. Până la urmă, în fruntea fotbalului se simte nevoia, totuşi, a oamenilor tineri, a sportivilor care au însemnat ceva în fotbalul românesc.

Cezar Dinu în comă. Vineri noapte, Ionuţ Botezatu (Unirea Focşani) şi Cezar Dinu au plecat dintr-o discotecă din Focşani. Aflat la volanul unui Golf 4 Volkswagen, rulând cu peste 100 km/h, Botezatu a pierdut controlul maşinii şi a intrat în zidul unui supermagazin aflat pe marginea drumului, oprindu-se într-un seif de oţel care cântărea peste o tonă. Cu câteva fracţiuni de secundă înainte de producerea accidentului, Botezatu spune că a fost orbit de lumina farurilor unei maşini care circula din sens opus, şi a văzut în ultimul moment o lucrare nesemnalizată pe carosabil, moment în care a încercat să o evite. Air-bagurile maşinii s-au deschis, dar nu l-au ajutat pe Cezar Dinu, care a fost accidentat foarte grav, fiind transportat la spitalul Floreasca din Capitală în comă profundă, cu hemoragie internă cranio-cerebrală. Ionuţ Botezatu a scăpat cu răni minore. Cezar Dinu, fost jucător al lui Dinamo Bucureşti, în vârstă de 27 de ani, a jucat vineri pentru Unirea Focşani şi a marcat golul egalării, din penalti. El a debutat în Divizia A în anul 1993, marcând cinci goluri. În urma accidentului, şansele de supravieţuire pentru Dinu sunt foarte mici, declară medicii.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

■ ***Pete moi, brune-închis pe frunze:*** • apă prea multă

■ ***Pete alb-gălbui pe frunze:*** • udare cu apă rece • soare prea intens • stropi de apă pe frunze

■ ***Pete brune, încreţite:*** • apă insuficientă

■ ***Frunze galbene care se menţin pe plantă:*** • exces de calciu în pământ • udarea cu apă dură

■ ***Frunze mici, palide, înguste:*** • hrană sau lumină puţină în timpul verii • căldură şi lumină puţină, pământ prea umed în timpul iernii

■ ***Putrezirea tulpinii şi frunzelor:*** • apă pe suprafaţa plantei pe timp de noapte, în special iarna • udări excesive

Dereglările fiziologice ale plantelor

■ ***Căderea bobocilor:*** • aer uscat • lumină insuficientă • apă puţină • mişcarea plantei

■ ***Lipsa florilor:*** • lungimea necorespunzătoare a zilei • lumină puţină • supraîngrăşare • aer uscat • transplantarea

■ ***Ofilirea rapidă a florilor:*** • apă puţină • aer uscat • lumină insuficientă • căldură excesivă

■ ***Creşterea înceată:*** • iarna este normal să fie aşa • vara se datorează insuficienţei hranei şi luminii, excesului de apă şi volumului mic al ghiveciului. *(A. Popescu)*

„SUBTILITĂŢI"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

FĂT ÎNZESTRATE CU ABILITATE		SCRIITOR DE DUZINĂ / DICTATOR		VALOARE COMERCIALĂ / ÎN TUCI!		DUNĂ! / A SCULPTA		FRIGUL BOBOTEZII / PLECATUL DIN STUP	A RĂSUFLA / CLAPĂ
DURERI MUSCULARE / A ASCUNDE						FURNICAR UMAN / FELIATE			
				NU LIPSEŞTE NIMENI / OU DE PAŞTE				SILE POPA / URMAŞII ROMEI	
NEVĂZĂTORI / MĂSURĂ A TIMPULUI TRECUT					OAMENI CU EXPERIENŢĂ / IEŞIRI DIN TEREN				
			A OŢELI / MARE MAESTRU				SUVERAN SLAV / ŢINUT... ÎN OLANDA!		
	TRAGERE DE PĂR / TASTAT								RĂSPUNS LA O LOVITURĂ PRIMITĂ
		BOT DE PORC / CÂND ŞI CÂND			CHELNERI VECHI / SPECTACOL CU CLOVNI					ACESTA... DIN REVISTĂ!
BOLD / ŞTREANG / FAC RĂMĂŞAGURI				ELEVI ÎN ATELIER / CIOCNITE DE PAŞTI					
						COMPACT / FINALE LA RODEO!			
AMÂNARE / SCHIŢĂ ÎN ATLAS							SCUTURĂ FILEUL LA TENIS		
				TERMINAŢIE LA PICIOARELE CAILOR					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FRAGMENTE"

Orizontal: D - T - F - O - B - F - NEPOLITICOSI - SACOSE - LITA - ACT - TINTA - UR - UITUC - ASPRA - URMAS - CLARI - CAI - SOC - IOC - DA - OPTA - BENA - RARA - STAT - D - SET - PREOTESE - TALIE - MINOR - LITORAL - CASE.

RĂZBOIUL STELELOR
care se iau de păr

Un război cu poalele-n cap a izbucnit între familiile Douglas şi Beckham, spre deliciul presei din Marea Britanie, pentru că totul porneşte de la femei: Zeta-Jones şi Posh, nevasta actorului Michael Douglas şi, respectiv, a fotbalistului David Beckham. Una din nunţi a fost garnisită cu mari personalităţi, cealaltă cu Bonnie Tyler! Douglaşii îi acuză pe Beckhami că au făcut o nuntă prea strălucitoare, cu prea mare tam-tam. După cum se ştie, ambele cupluri au negociat un contract de un milion de lire sterline cu revista ilustrată „OK!" pentru ca aceasta să publice pozele de la nunta lor. Dar săptămâna trecută Douglaşii s-au trezit la tribunal cerând despăgubiri de la revista „Hello!" în valoare de 500.000 lire sterline, pe motivul că aceasta a publicat, şi ea, nişte fotografii de la petrecere! Posh a înnebunit când a auzit că Zeta a spus la tribunal că nunta lor a fost „de neam prost". Dacă nunta Beckhamilor a fost de „neam prost", a declarat o sursă citată de publicaţia „The Sun", „atunci cum a fost nunta Douglaşilor unde s-a produs Bonnie Tyler?". Să amintim că Posh, 28 ani, şi Becks, 27, s-au căsătorit pe 4 iulie 1999, în castelul Luttrellstown de lângă Dublin, printre invitaţi numărându-se Mel B, Baby Spice şi aproape toată echipa de fotbal Manchester United, totul costând un milion de lire sterline, în vreme ce nunta Douglaşilor a costat 2 milioane. Până la urmă războiul stelelor este acesta: care nevastă este mai frumoasă, care are case mai multe şi care a avut o nuntă mai tare.

FECIOARA MARIA
varsă lacrimi în Bangladesh

De la anunţul, duminica trecută, că o statuie de marmură a Fecioarei Maria expusă într-o biserică din Chittagong (în sud-estul Bangladeshului) varsă lacrimi, peste 15.000 de persoane s-au perindat prin faţa ei dorind să vadă cu propriii ochi fenomenul supranatural. Martorii au întărit întâmplarea, dar nimeni nu poate da o explicaţie. Statuia a fost sculptată în Italia şi este venerată în Chittagong din anii 50. E prima oară când se înregistrează „minunea", dar cei cu carte recunosc totuşi că e greu de crezut ca marmura să secrete ceva ce ar semăna cu lacrimile, şi nici autorităţile religioase nu-şi explică fenomenul.

Armata Binelui în Marea Britanie

400.000 CAVALERI JEDI

În Marea Britanie există cam 400.000 de cavaleri Jedi, ordinul protectorilor păcii prezentat în episoadele filmului Războiul Stelelor, care erau deţinătorii unei puteri mistice numite „Forţa". Cifra a fost dezvăluită de Biroul Naţional de Statistică (BNS) după un recensământ făcut pe Internet la sfârşitul anului 2001, prilej cu care internauţii au fost întrebaţi care este credinţa lor. Peste 390.000 de persoane au răspuns „Jedi", soldaţi ai „Armatei Binelui", justificând această opţiune prin faptul că sunt fani ai filmului sau că doresc să contrarieze oamenii. „Fanii filmului Star Wars au declarat că credinţa lor e Jedi gândindu-se că dacă 10.000 dintre ei susţin asta sus şi tare, ea ar putea fi recunoscută drept religie oficială", a declarat un purtător de cuvânt al BNS.

PURIN
câinele budist

Un exemplu de fidelitate dă un câine pe nume Purin, undeva la o mănăstire de budişti din Tsuru, la o sută de kilometri vest de Tokio (Japonia). Purin, în vârstă de 5 ani, locuieşte aici de trei ani şi aparţine călugărului Taido Sato. Imperturbabil, Purin ascultă în fiecare dimineaţă rugăciunile cântate în templul Hokyoji, nu înainte de a îmbrăca toga budistă, cum se vede şi în imagine.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
- „Facerea Lumii" undeva în Oceanul Atlantic
- Hrana noastră cea de toate zilele
- Efectul Placebo - o păcăleală eficace
- Templele răsăritului de soare
- Bumbacul combate holera!

HOROSCOP
3 - 9 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Două evenimente fericite vor umple acest interval foarte benefic. Luni sau marţi veţi primi o sumă consistentă de bani, iar spre finele perioadei primiţi o veste bună de departe.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară este în continuă creştere, dar acest lucru nu se va concretiza acum, căci Mercur nu se află într-o poziţie favorabilă faţă de Soare. Atenţie la un Scorpion!

GEMENI (22.05-21.06): Miercuri sau joi veţi primi vizita unei persoane foarte dragi, pe care n-aţi mai văzut-o de foarte mult timp. S-ar putea să se ivească prilejul unei afaceri rentabile.

RAC (22.06-22.07): Una caldă şi una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână, când unui succes în dragoste i se va opune un ghinion financiar destul de important, în primele zile.

LEU (23.07-22.08): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. însă, din motive neîntemeiate, sunteţi îngrijoraţi şi nu prea vorbiţi cu nimeni. Pesimismul se va spulbera în weekend.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Oscilaţiile curbei financiare sunt foarte periculoase şi ele reflectă o nesiguranţă materială trecătoare. Din fericire, în a doua parte a săptămânii primiţi o veste bună despre bani.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Marţi sau miercuri s-ar putea ivi unele probleme delicate în mediul profesional, care vor stârni disensiuni între dv. şi şefi. Păstraţi-vă calmul, indiferent de împrejurare.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai interesant aspect al acestei perioade este reprezentat de dificultăţile vieţii din cuplu. Din păcate, situaţia se va ameliora vineri sau sâmbătă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Deşi primele zile ale săptămânii sunt liniştite, începând de miercuri veţi fi protagonistul unor întâmplări (la serviciu) care vă vor lăsa un gust dulce-amărui.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba psihicului prezintă sinuozităţi îngrijorătoare, iar relaţia dintre Uranus şi Soare este nefavorabilă. În aceste condiţii, nu este recomandabil să luaţi vreo o decizie.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Mici probleme de sănătate vor apărea, probabil, marţi sau miercuri, din cauza stresului de la serviciu. Din fericire, vineri veţi primi mulţi bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară oscilantă ar trebui să vă pună serios pe gânduri. Redresarea va veni abia spre finele intervalului, dar va lăsa în urmă câteva datorii neonorate.

Personalităţile săptămânii: *Radu Tudoran, Corneliu Medrea, Ion Iliescu, Gina Patrichi, Margareta Pogonat, Ion Caramitru;* Michelangelo Buonaroti, Martin Luther, Baruch Spinoza, Ruggiero Leoncavallo, Maurice Ravel.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 615 • ANUL XLVI • 6 MARTIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 10 (2365)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Scuza unui prost e mai rea decât greşeala pe care a făcut-o.*
(Proverb persan)

■ *În viaţă trebuie să ai curaj şi putere. Aurul vine singur.*
(Jean-Jacques Goldman)

■ *Vai de cel care pune mai mare preţ pe lustrul pantofilor, decât pe calitatea acestora!*
(Réjean Ducharme)

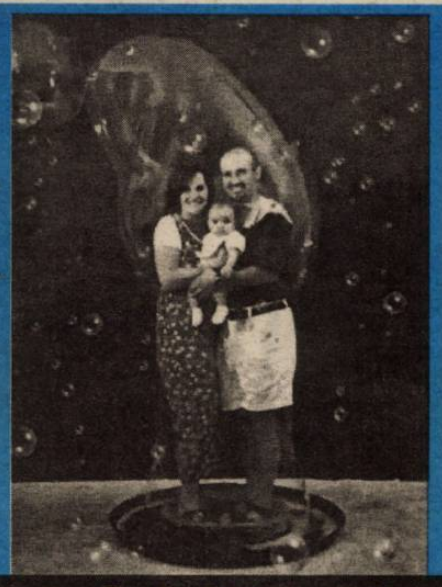

Imaginaţia oamenilor mari cu suflet de copil

ARTE NECONVENŢIONALE

BALOANE DE SĂPUN

Femina club

Cronobiologia explică „sindromul hibernal”

Indiscreţii

Se luptă pentru gemeni

Baba Dochia şi-a aruncat cojoacele, semn că ne putem lăsa un umăr gol

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

50 de ani de la moartea „tătucului” sovietic

A MURIT STALIN OTRĂVIT?

Vinerea trecută la Moscova s-a deschis o interesantă expoziţie dedicată împlinirii a 50 de ani de la moartea lui Iosif Visarionovici Stalin, întâmplată pe data de 5 martie 1953. Interesantă pentru că ea conţine documente din arhiva Kremlinului, a serviciilor de securitate (FSB, fostul KGB), muzeul de istorie şi centrul de apărare a drepturilor omului de la Muzeul memorial al Omului, puse pentru prima oară la dispoziţia marelui public. Intitulată „1953, între trecut şi viitor”, expoziţia face lumină în mai multe zone ale trecutului societăţii sovietice de sub conducerea lui Stalin. În comparaţie cu alte grozăvii petrecute în acea epocă, prezentarea istoricului, privind boala lui Stalin, poate părea minoră, dar acest subiect a făcut să curgă destulă cerneală în paginile mass-media: a murit Stalin otrăvit de membri ai anturajului său din Kremlin? După documentele extrase din arhive se pare că acest mit se destramă, fără ca asta să mai impresioneze pe nimeni: Serghei Mironenko, directorul arhivelor de stat, are toate argumentele să afirme, cu hârtiile pe masă, că moartea lui Stalin nu s-a datorat otrăvirii! Alte documente însă vorbesc despre teroare. Apare acum, pentru prima oară, ordinul de arestare a „halatelor albe”, a medicilor suspectaţi că ar fi făcut parte dintr-un complot contra lui Stalin, precum şi ordinul emis de Glavlit, organele cenzurii sovietice, de a retrage din circulaţie toate operele scrise de aceştia. Mai apare şi un ordin al lui Lavrenti Beria, cel mai temut şef al poliţiei secrete a lui Stalin, care la o lună după moartea „şefului” său, interzice tortura în închisorile sovietice, pe care tot el o introdusese. Într-un proces din 31 martie 1953, la nici o lună de la moartea dictatorului, o femeie de serviciu a fost condamnată la 10 ani de lagăr pentru „propagandă antisovietică” pentru că a strigat în timp ce stătea la o coadă în dreptul unui chioşc de ziare „Stalin a crăpat şi la fel o să crăpaţi cu toţi”. Interesantă este şi opinia publică legată de „tătucul” Stalin. După cum spune istoricul Iuri Poliakov, „foarte mulţi oameni în vârstă au încă un mare respect pentru Stalin, acelaşi lucru fiind valabil şi în cazul tinerilor, şi asta pentru că s-au săturat de criminalitate şi de o putere care nu are autoritate. Cei în vârstă îşi amintesc doar de ordinea din timpul lui Stalin, uitând represiunile acelei epoci”. În fine, un sondaj de săptămâna trecută, realizat de Fundaţia Opiniei Publice de la Moscova, vorbeşte de la sine: un sfert din ruşi cred că pe vremea lui Stalin au fost mai multe lucruri bune decât rele în ţară”. Ceea ce demonstrează că lumea e complexă.

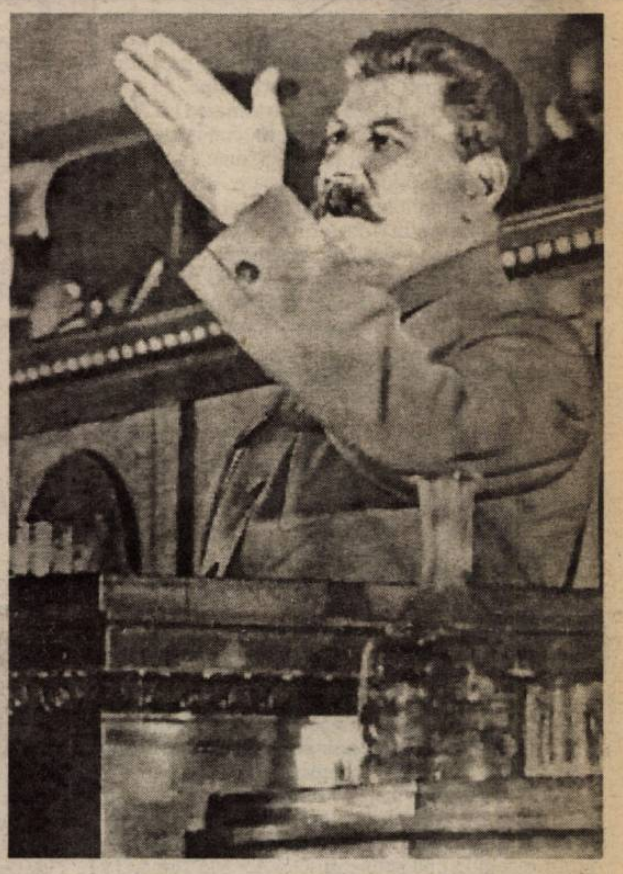

Ce a uitat să ne spună Nostradamus

DESTINUL NOSTRU ESTE SCRIS ÎN ADN

Există în corpul oricărei fiinţe vii un program, un „manual de utilizare”, „scris” în molecula de ADN, Acidul DezoxiriboNucleic. O moleculă de-a dreptul fabuloasă, de vreme ce în ea există toate datele vieţii, probabil şi momentul morţii. În molecula de ADN este scris întregul nostru destin. Cu 50 de ani în urmă, mai exact pe 28 februarie 1953, James Watson, student pe atunci la zoologie, şi Francis Crick, fizician, au descoperit că ADN-ul este suportul informaţiei genetice al tuturor fiinţelor vii. Ei au descoperit atunci că molecula de ADN are forma unei duble elice, a unei duble spirale împletite, descoperire pentru care, în 1962, ei aveau să fie răsplătiţi cu Premiul Nobel. Watson şi Crick au ajuns la concluzia că viaţa este rezultatul combinării, practic nelimitate, a doar patru substanţe chimice cunoscute sub numele de adenină, timină, citozină şi guanină (A, T, C, G). Combinările posibile în cadrul moleculei de ADN sunt de-a dreptul astronomice: ar fi vorba despre trei miliarde de perechi de bază. Asta suntem noi, rezultatul a miliarde de combinaţii, motiv pentru care se spune, fără să se greşească foarte mult, că fiecare fiinţă umană este unică. Descoperirea lui Crick şi Watson de acum o jumătate de secol a deschis calea marilor dosare ştiinţifice: modificările genetice, amprentele genetice şi, în special, realizarea hărţii genomului uman. În vârstă de 86 de ani, Francis Crick este azi preşedinte emerit şi profesor de studii biologice la Institutul Salk din San Diego, în California, iar James Watson participă la un mare proiect naţional de cartografiere a genomului uman.

Watson şi Crick, în anii fabuloasei lor descoperiri

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

„CALLAS FOREVER", premiera bucureșteană

Filmul „Callas forever", realizat de Franco Zeffirelli, în studiourile Mediapro de la Buftea, a ajuns și pe meleagurile bucureștene, premiera având loc vinerea trecută la cinematograful Scala, după premiera internațională a filmului care a avut loc la sfârșitul anului trecut.

Filmul încearcă să arunce o lumină asupra unor episoade mai puțin cunoscute din viața celei despre care se spunea că avea o voce de aur, Maria Callas, de la dispariția căreia a trecut mai bine de un sfert de veac. Personalitatea ei a atras, la sfârșitul anilor 50, atenția miliardarului grec Onassis, căruia i-a devenit amantă timp de mai mulți ani, relația rupându-se în momentul în care Onassis a pus ochii pe nevasta președintelui SUA, John F. Kennedy, Jacqueline, cu care avea să se și căsătorească după asasinarea lui JFK. Regizorul italian Franco Zeffirelli, cunoscut printre altele și prin cea mai bună versiune cinematografică a piesei lui Shakespeare „Romeo și Julieta", a distribuit în rolul fabuloasei cântărețe de operă o actriță plină de farmec, pe franțuzoaica Fanny Ardant, al doilea nume de marcă în distribuție fiind cel al britanicului Jeremy Irons. Pentru că filmările au fost realizate aproape în întregime în România, în film apar și interpreți români.

BUCHAREST MUSIC FESTIVAL

Așa se va numi festivalul muzical programat să se desfășoare pe 6 septembrie, în Capitală, unde se speră să vină peste 50.000 de spectatori. Anunțul a fost făcut vineri, în cadrul unei conferințe de presă de la World Trade Center, organizatorul festivalului, care este Compania belgiana BMF Organization Ltd., cea care și-a propus să prezinte, anual, un eveniment muzical cu cât mai multe trupe românești și străine. Locul desfășurării festivalului va fi Parcul Izvor, unde va fi amenajată și o „zonă de piață", unde ar trebui să aibă loc alte 20.000 sau 30.000 de persoane dintre cele care nu vor avea 8 euro să-și cumpere un bilet de intrare. În program au fost incluse concertele unor trupe românești ca „Iris", „Directia 5", „Holograf", „Zdob și Zdub", dar și trupe străine ca „Avril Lavigne" și „Faithless". Bugetul festivalului se ridică la aproape 1,2 milioane de euro, organizatorii mizând și pe sponsori. Din această sumă, 33 la suta vor reveni artiștilor. Totodată, se preconizează ca de la ediția din 2004 numărul grupurilor participante să se dubleze – de la opt la 16, cu zece trupe românești și șase străine.

CU CĂRȚILE PE MASĂ

A opta ediție a Salonului de Carte și Presă, București, va reuni, din 5 până în 9 martie, la Muzeul Național de Istorie, aproape 80 de expozanți – edituri, fundații culturale, universități și instituții mass-media. Numărul expozanților este același cu cel de anul trecut, dar, ca și anul trecut, manifestarea se va suprapune cu o ediție a Caravanei Gaudeamus la Craiova și ca să fie tacâmul complet, unele edituri importante, precum Humanitas, Institutul European sau Nemira au anunțat că nu vor participa. Își vor amplasa însă standurile, la parterul muzeului, ca în fiecare an, alte edituri importante ca Paralela 45, Polirom, Dacia, Cartea Românească, Teora sau Univers. Cu toate acestea, ediția de anul acesta este ultima care se va desfășura la Muzeul Național de Istorie, și asta nu doar pentru că lucrările de renovare se vor extinde și în corpul central, dar și pentru că „numărul expozanților va cere un spațiu mai mare", așa cum a declarat Mariana Marinescu, director Amplus International. Salonul de Carte și Presa este organizat de Amplus International și de Direcția pentru cultură a municipiului București.

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

ELENA D., București: „...Deși nu cred foarte mult în astrologie, și mai ales în puterile ei de a prevedea soarta în dragoste, mie mi s-a întâmplat un lucru extraordinar (...) Chiar la nunta mea, care a avut loc acum 12 ani, o persoană pe care nici n-o cunoșteam mi-a spus că mirele meu este născut într-o zodie de Foc (Săgetător) și că nu-mi va merge deloc bine, deoarece eu sunt născută într-o zodie de Apă (Rac). În acel moment, țin minte că eram foarte bine dispusă și n-am dat nici o atenție acelor cuvinte, dar m-am ferit să mai vorbesc cu acea persoană (...) După câteva luni, am aflat de la mama mea că persoana respectivă a murit și că spusese mai multor cunoscuți exact ziua când «se va întâlni cu stelele». Atunci mi-am amintit cu groază ce-mi spusese la nuntă și am încercat să fiu cât mai pe placul soțului meu. Anii au trecut și, poate că n-o să mă credeți, la cinci ani de la căsătorie bărbatul meu m-a anunțat dintr-o dată că mă părăsește (...) pentru că și-a găsit adevărata iubire. De atunci nu l-am mai văzut decât la divorț... Ce părere aveți, e pur și simplu o coincidență, sau acea prevestire a fost făcută de către cineva care se pricepea la astrologie? Ce zodii li se potrivesc femeilor din Rac?"

Prezicere în noaptea nunții

– Stimată doamnă, astfel de povești adevărate sunt prezente în literatura romantică și probabil că au o sâmânță de adevăr. Un răspuns tranșant nu este la locul lui, pentru că și astrologii se mai înșală. Într-adevăr, zodiile de Foc (Berbec, Leu, Săgetător) și cele de Apă (Rac, Scorpion, Pești) nu prea se înțeleg, elementele cosmice de bază excluzându-se reciproc. Și totuși, astrologia compatibilităților dintre sexe spune că o femeie-Rac are afinitate maximă pentru Berbeci, dacă este dominatoare. Însă este greu ca o zodie de Apă să devină dominatoare într-un cuplu cu un semn de Foc. Și aici, excepția întărește regula. Alți bărbați potriviți pentru femeile-Rac sunt Capricornii.

Vor reveni peștioarele?

– Stimată doamnă, nu cunosc foarte bine modul cum se aranjau căsătoriile „pe vremuri" și cât la sută reprezentau interesele materiale în alcătuirea unui cuplu. Cert este că în multe cercuri feminine se punea țara la cale și că era de bon ton să te pricepi la astrologie și să prevezi viitorul sentimental și amoros al tinerilor. Despre relația femeie-Capricorn cu un bărbat-Vărsător, astrologia inimii spune că este dominată de indiferență, respectivei femei potrivindu-i-se un bărbat din Pești sau Scorpion. Anotimpurile au o legătură directă cu tipul de temperament (după Hippocrate); iarna sunt colericii, primăvara melancolicii, vara sangvinii și toamna flegmaticii. Legăturile sentimentale bazate pe astfel de temperamente sunt foarte discutabile, de aceea mă abțin să le comentez, nefiind subiect astrologic. Poate voi reveni asupra acestei teme.

DOINA SANDA TITU, Suceava: „...Sunt pensionară și citesc cu mare plăcere revista dumneavoastră de mult timp. Rubrica aceasta a stârnit o mare discuție, ba chiar o ceartă printre prietenele mele de fiecare zi. Unele dintre acestea consideră că pe vremea peștioarelor exista adevărata «astrologie a inimii» și acele femei care se ocupau cu găsirea perechii potrivite pentru un băiat sau pentru o fată mai retrasă se orientau și după zodia tinerilor (...) Eu cunosc mai multe cazuri în care o peștioare foarte serioasă, care era plătită pentru asta, cunoștea la perfecțiune astrologia și spune că o fată născută iarna se potrivește cel mai bine cu un băiat născut vara. Un cuplu toamnă-primăvară este nesigur și trecător. De asemenea, cei născuți în timpul zilei trebuie să ia o fată născută noaptea și invers... Ce părere aveți despre toate astea? Eu sunt născută iarna (Capricorn), m-am căsătorit cu un bărbat născut tot iarna (Vărsător) și căsnicia noastră a durat doar cinci ani, apoi nu m-am recăsătorit..."

ROMANIȚA S., Ploiești: „...Pe prietenul meu îl cheamă Cristian și este din zodia Balanței. Am citit undeva că este cea mai bună combinație zodie-nume de botez pentru un bărbat. Este frumos, politicos, echilibrat, nu se ceartă cu nimeni și este foarte sincer. Dacă vreodată ar plăcea o altă femeie, mi-ar mărturisi acest lucru și eu l-aș ierta (...) Eu sunt din zodia Leului și am o fire cam impulsivă, simt că îl cert cam des și mi-e teamă să nu mă părăsească, deși el se poartă foarte blând cu mine. Cum se împacă într-o căsătorie o Leoaică și un bărbat-Balanță? O prietenă de-a mea este din Vărsător și are un iubit tot din Balanță, și vrea și ea să știe dacă să se căsătorească cu el".

Bărbatul ideal este Balanță?

– Dragă *Romaniță*, am să te dezamăgesc spunându-ți că brabatul cel mai tolerant nu este cel născut în Balanță, ci acela din Săgetător. Acesta nu are afinitate minimă față de nici o femeie, este cel mai adaptabil față de capriciile inerente ale consoartei. Dar îți precizez că Leoaicele nu prea se potrivesc cu „mototoli", ci cu „durii" din zodia Berbecului.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Partenerul tău te înșală?

Suferim când suntem refuzați în dragoste. Dar în momentul în care cel (cea) pe care îl iubești te înșală, suferința se poate transforma într-o dramă. De cele mai multe ori această suferință este generată doar de bănuieli și rar de certitudini. Deși aparent inofensive, bănuielile pot distruge armonia unei relații, ceea ce în căsătorie e cu adevărat grav. Cei chestionați pe această temă au atins puncte importante din spectrul ei analitic, fără să omită consecințele pe care le presupune infidelitatea. Poate doar pe cele extreme.

◆Știți cum e, dacă e să se întâmple, se întâmplă. Ocaziile nu lipsesc iar firea umană la acest capitol e atât de slabă. Totul e ca victima, cel încornorat, să nu bănuiască dar mai ales să nu știe de acest lucru pentru că viața i-ar deveni un iad. *(Marcela Potra, 19 ani)*

◆Prietena mea n-ar îndrăzni să mă înșele pentru că știe de ce sunt în stare. *(Costi Viziru, 18 ani)*

◆Soțul meu a avut o astfel de relație pe care la un moment dat n-a mai putut s-o ascundă. Devenise foarte importantă pentru el. N-a acceptat să divorțeze pentru că, spunea el, pe mine mă iubea cel mai mult și apoi avem doi copii. Dar din acel moment nu l-am mai lăsat să facă dragoste cu mine pentru că întreaga mea ființă îl respingea. Sunt doi ani de atunci și căsătoria noastră a devenit un calvar. Aș divorța dar îmi lipsește curajul. *(anonimă, 25 ani)*

◆Trădarea în dragoste e un mare păcat. Eu nu concep așa ceva. Înseamnă ori că nu e dragoste la mijloc ori că cel care face acest gest e un om de nimic. *(Codruța, 15 ani)*

◆Cred că în unele cazuri doar bănuiala că celălalt ar putea călca strâmb devine o obsesie. O boală care te macină clipă de clipă și care pentru unii nu are leac. Pentru că nimic nu i-ar putea convinge de cuminția celuilalt. Doar dacă unul din ei l-ar închide pe celălalt într-o cușcă și l-ar supraveghea permanent. La mine nu e cazul pentru că nu am prieten. *(Doina Mălina Codrescu, 17 ani)*

◆Am auzit atâtea în jurul meu despre încornorări încât am ajuns să pun la îndoială faptul că ar exista o pereche în care unul din ei să nu aibă o viață dublă. Chiar și sora mea care s-a căsătorit de doar un an și o duce super cu soțul ei, are pe cineva. Eu nu înțeleg acest lucru dar dacă o fi să se întâmple vreodată, mă refer după ce o să mă mărit, n-o să fie din vina mea. Oricum, n-aș mai sta cu persoana respectivă sub același acoperiș. *(anonimă, 18 ani)*

◆Pot să vă mărturisesc că am trecut prin asta. M-am întrebat de multe ori de ce iubitul meu soț întârzie adesea, de ce vine beat noaptea când poate să bea un pahar cu mine etc. Nu pot să-l controlez și pe urmă ar fi un gest nepotrivit, lipsit de demnitate. S-ar putea ca motivele sale să fie adevărate pentru că are un serviciu care-l solicită (dumnealui e sub asuprire otomană, adică lucrează la un patron turc) dar pot să știu eu ce-i poate pielea? E și chipeș și bărbații în general de-abia așteaptă o aventură. Uneori sufăr, mă înfurii dar cred că e o prostie. Important e să nu fiu convinsă că are pe altcineva și să trăiesc cu iluzia prezumpției de nevinovăție. *(Cosmina, 24 ani)*

◆Vă spun eu că mare e grădina lui Dumnezeu. Una din prietenele mele, căsătorită de la 18 ani – au trecut de-atunci patru ani – știe că bărbatul ei se întâlnește cu fete și povestește despre asta cu haz. Nici ea nu e ușă de biserică. Și căsătoria lor merge, ca oricare alta. *(Liana, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Embargou contraceptiv în Filipine

În cadrul colaborării unor organizații de sănătate din SUA și Filipine, americanii au livrat filipinezilor câteva tone de pilule contraceptive. În mod cu totul neașteptat, aceste pilule au încăput pe mâna unor cultivatori de orhidee care le-au folosit drept îngrășământ. Inspectorii americani de la US Agency for International Development care au venit în Filipine să ancheteze acest caz au înțeles de la responsabilii centrelor de sănătate autohtone că nu s-au găsit bani pentru distribuirea pilulelor contraceptive și că au fost nevoiți să le ofere primilor veniți, mai precis unor cultivatori de orhidee care știau că estrogenii din conținutul pilulelor constituie o adevărată mană cerească pentru orhidee. Adevărul de fond e însă cu totul altul. Nu lipsa de bani a compromis distribuirea corectă a acestor produse ci presiunile pe care le face biserica catolică asupra acestor produse contraceptive. În prezent procentul de nașteri este de 2,36%, prognozele estimând o creștere alarmantă a natalității, în condițiile în care 40% din populație trăiește cu un dolar pe zi. Autoritățile încearcă, dar fără exces de zel, să împace atât biserica catolică cât și organizațiile americane de sănătate care încearcă să educe populația filipineză din punct de vedere al măsurilor de contracepție, oferindu-i totodată și produsele necesare.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Mâran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

„FACEREA LUMII"

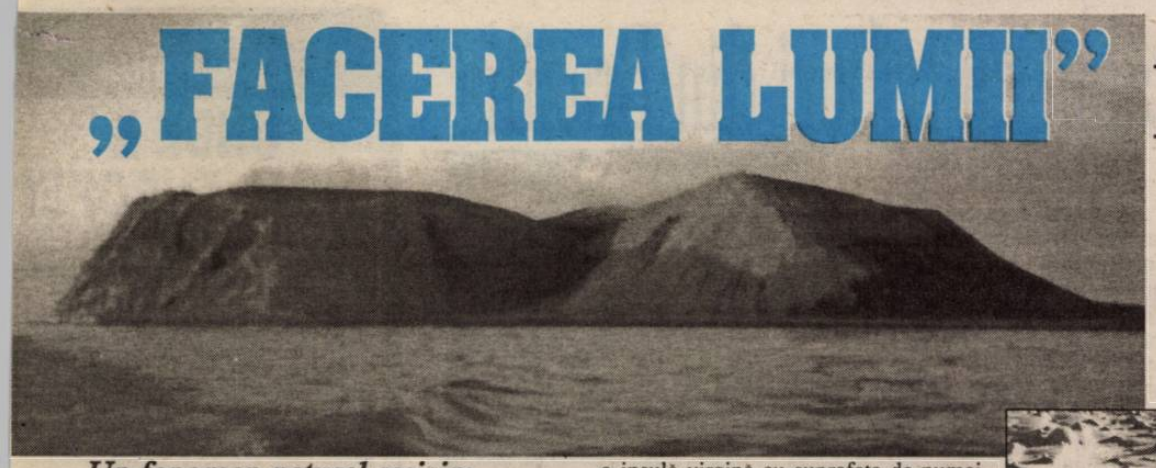

undeva, în Oceanul Atlantic

Un fenomen natural rarisim, extraordinar de spectaculos, a fost observat pe viu, chiar în zilele noastre.

Călătorie în timp

Fantasticul spectacol a început pe 15 noiembrie 1963, la sud de Islanda, în plin Atlantic: o coloană de vapori și cenușă s-a ridicat din apele oceanului, pentru a se transforma după câteva zile într-o gură imensă ce vărsa fum spre cer, până la peste 10 kilometri înălțime. Imaginea în permanentă transformare, fascinantă și terifiantă pentru ochii muritorilor, a durat aproape patru ani. Din respirația nervoasă a monstrului teluric, care a deversat milioane de metri cubi de magmă, a luat naștere o insulă virgină cu suprafața de numai 2,8 km². A fost botezată Surtsey, adică „Insula lui Surt", zeul focului la islandezi.

Ca fenomen geologic, Surtsey este însă o soră mai mică a Insulei Islanda, deoarece ambele au apărut în același fel, dintr-o imensă falie ce șerpuiește pe fundul Atlanticului, de la nord la sud. În cazul de față, magma scursă permanent prin fisurile submarine (și care a generat un lanț de munți oceanici) și-a scos creștetul deasupra apei, oferindu-ne astfel șansa unei călătorii, cel puțin „de laborator", spre începuturile planetei.

Selena din Atlantic

Spre deosebire de erele geologice guvernate de apă, foc și pământ, fertilizarea micii insule s-a petrecut foarte repede, încântându-i pe cercetători. După calmarea erupției, cei care s-au aventurat pe Surtsey au descoperit un peisaj selenar. Puțin câte puțin, gura de foc fusese astupată, rămânând în loc un deșert de cenușă și nisip, rezultat din măcinarea lavei solidificate, datorită acțiunii vântului și a apelor oceanului, întins presărat cu blocuri de bazalt rotunjite prin frământarea valurilor. Totuși, „prelucrarea" peticului de uscat nu a luat sfârșit o dată cu încheierea activității vulcanice. Până în prezent, furtunile violente au făcut ca insula să piardă mai mult de jumătate din suprafața inițială. Cu toate acestea, specialiștii NASA care au studiat fenomenul estimează că Surtsey ar trebui să trăiască încă vreo câteva sute de ani. Cu condiția ca ea să nu fie spulberată de o explozie devastatoare. Temere argumentată de formarea unui mic crater, în 1999, prin care țâșnesc vapori de apă, ca dovadă că vulcanul nu doarme decât cu un ochi...

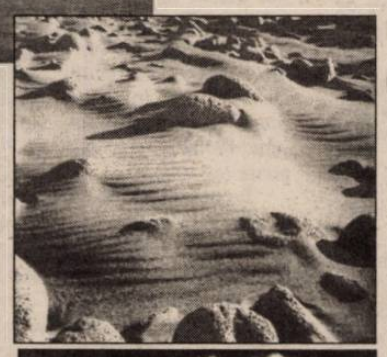

Plante călătoare, în regatul păsărilor

Pe Surtsey, ecologiștii pot urmări, în întreaga ei splendoare, colonizarea unui deșert totalmente uscat și virgin, cu o adevărată simfonie de plante și animale. Primii sosiți au fost gramineele și arbuștii iubitori de nisip și de mediu sărat. Transportate de ocean, de vânt și de păsări, semințele au traversat strâmtoarea ce desparte mica insulă de Islanda, apoi fiecare specie s-a reprodus și s-a extins, în prezent cele 45 de specii vegetale ocupând circa o cincime din sol. Totuși, până când întreaga suprafață ar putea fi acoperită de plante, ar trebui să mai treacă un secol sau două. Între tulpinile verzi, numeroase insecte și-au găsit mediul de viață ideal, însă adevărații stăpâni sunt pe insulă păsările. Instalate pe faleză, garia, petrelul, pescărușii ajută plantele să crească, fertilizând solul cu dejecțiile lor. Pe măsură ce vegetația se extinde, și alte zburătoare vin să cuibărească aici. Deocamdată, opt specii și-au stabilit domiciliul pe Surtsey, fiind vizitate permanent de alte peste treizeci. O dovadă palpabilă, profitabilă pe tărâm științific, dar și încărcată de o semnificație aparte – că viața reprezintă elementul care dă frumusețe lumii, Universului, mai devreme sau mai târziu.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

AVALANȘELE SUBMARINE,

o curiozitate a naturii

În cadrul unei misiuni subacvatice în largul coastelor Africii Occidentale, mai precis într-o depresiune marină din dreptul Zairului, care avea drept scop explorarea unui canion, robotul *Victor 6000* a înregistrat un fenomen neașteptat și în același timp misterios. Aflat la o adâncime de 2.000 de metri, el trebuia să preleveze eșantioane din pereții terasați ai unui canion adânc de șase sute de metri. Se află la cea de-a opta scufundare și toate evoluțiile sale anterioare au decurs normal. De astă dată, pe monitoarele cuplate la camera de luat vederi a robotului, aflate pe navă, apare o imagine întunecată. Sau mai bine zis, nimic. Specialiștii aflați pe navă au presupus că reflectoarele au rămas în pană. Au hotărât atunci să ridice robotul 25 de metri. Imaginea de pe monitoare devine roșie. La 150 de metri deasupra fundului canionului, pe monitoare apare, încetul cu încetul, imaginea haloului reflectoarelor și în cele din urmă primele imagini din mediul subacvatic care indicau că este vorba de o avalanșă submarină. Lăsându-l pe *Victor* să plutească în derivă, specialiștii au putut să înregistreze un curent care înainta cu 4 km/h. A fost pentru prima oară când un instrument științific aflat în legătură cu suprafața a fost prins într-o avalanșă atât de puternică. Importanța acestui fenomen natural a fost evaluată pentru prima oară prin anii '50, de către cercetători oceanografici, după un periplu de doi ani, în jurul Pământului, al navei de cercetare *Albatros*. La originea acestei expediții s-a aflat un eveniment neelucidat, petrecut în 1929, când o serie de cabluri telefonice transatlantice din zona Marilor Bancuri, în apropiere de Terra Nova, s-au rupt. Cablurile aveau o armătură de oțel de 10 cm în diametru și s-au rupt unele după altele la intervale aproape regulate de timp. Ceea ce era cu totul incredibil. Specialiștii au ajuns la concluzia, după expediția navei Albatros, că avalanșele submarine, care nu sunt altceva decât un transport masiv de materii continentale spre marile adâncimi ale oceanelor, apar frecvent, uneori la intervale cvasiregulate de timp. Cauzele pot fi multiple dar specialiștii apreciază că principalul factor care se află la originea acestui fenomen sunt seismele, mai ales în zonele cu activitate seismică foarte active. Cu cât depunerile sunt mai mari, cu atât instabilitatea lor crește transformându-se în avalanșe la primele vibrații ale unui cutremur. În 1964, un seism din nord-vestul SUA a declanșat mai multe avalanșe succesive care au generat un val seismic uriaș. Acesta a măturat coasta din Alaska traversând apoi tot Pacificul. În ceea ce privește depresiunea submarină din largul coastelor Zairului, în care robotul *Victor 6000* a fost surprins de o avalanșă, specialiștii au continuat cercetările, instalând senzori (de mișcare, temperatură etc.) pe fundul apelor. S-au înregistrat variații de temperatură de câteva grade, o fluctuație regulată care avea loc o dată la două săptămâni. Această fluctuație nu a putut până acum să fie explicată dar se presupune că s-ar afla la originea avalanșei înregistrate de robotul *Victor 6000*.

Robotul Victor 6000 aflat pe nava de cercetare este gata de scufundare.

DORIN MĂRAN

Între anii '70 și '80, un număr de treizeci de platforme de foraj maritim s-au prăbușit. O serie de oameni de afaceri din industria petrolului s-au mobilizat și au apelat la specialiști pentru a studia un fenomen de o amploare neașteptată care ar putea explica aceste evenimente: avalanșele submarine.

Prima oaie clonată în Australia

MISTERIOASA MOARTE A MATILDEI

Prima oaie clonată din Australia, Matilda, a murit în mod neașteptat, deși după toate declarațiile Institutului Australian de Sud pentru Cercetare și Dezvoltare, ea fusese în ultima săptămână de o bună dispoziție debordantă și nu dăduse vreun semn că ar suferi de ceva. Mai mult, orice șansă de a clarifica motivele morții pare iremediabil pierdută în urma incinerării, de altminteri forțată de faptul că rămășițele au fost găsite într-o stare avansată de descompunere. De fapt aici se ascunde și cel mai mare mister care îi înconjoară moartea: corpul său a fost găsit, cu doar o zi după ce murise, dar totul arăta de parcă descompunerea se petrecuse doar în... câteva minute!

◆ Un deces misterios la Institutul Australian de Sud pentru Cercetare și Dezvoltare ◆ Ultima zi a Matildei a fost una fericită ◆ Incinereare pripită? ◆ Clonarea animalelor – anchetele continuă!

Matilda, după chipul lui Dolly...

Creată în anul 2000, după aceeași tehnică folosită și în cazul lui Dolly, Matilda nu fusese atinsă de îmbătrânirea accelerată manifestată la oița scoțiană.

Incinerare criticată

Decizia de incinerare rapidă (impusă de starea corpului) a fost extrem de criticată de comunitatea geneticienilor și mai ales de cei ce se opun clonării animalelor. S-a considerat că în felul acesta s-a pierdut orice șansă de a dezlega misterul. Autopsia efectuată nu arăta nimic deosebit, nici un motiv anatomic sau fiziologic pentru tot ce s-a întâmplat. Mai mult, cum spune Dr. Lewis, „Matilda era perfect sănătoasă și într-o foarte bună dispoziție în ziua în care a murit!" Și atunci? Cum s-a întâmplat, care poate fi explicația pentru faptul că moartea și descompunerea au avut loc cu o asemenea viteză? „În cinci minute", cum precizează Bob Phelps, de la Gene Ethics Network.

Ce va fi?

În anul 2000, când s-a născut, Matilda devenea nu doar prima oaie clonată a Australiei, ci și speranța eforturilor țării de a produce rase rare de oi, cu un patrimoniu genetic remarcabil, permițând creșteri spectaculoase în producția de carne și lână. Pentru că, să nu uităm, Australia, cu cele 100 de milioane de oi ale sale este cel mai mare exportator din lume (2,4 miliarde de dolari anual) de lână brută. Dr. Lewis recunoaște că pierderea Matildei este o lovitură dată eforturilor institutului de a crea rase de oi rare: „ea dădea încredere comunității noastre științifice că putem stăpâni și noi respectiva tehnologie. Datorită ei aveam și noi clasă internațională!" Iar acum institutul mai trebuie și să facă față criticilor care le reproșează că nu s-au făcut eforturi destule pentru a lămuri cauza morții.

Ulterior, prima oaie clonată din lume, Dolly, a fost eutanasiată după o scurtă viață care a însumat doar 6 ani (vezi „Magazin" Nr.8 din 20 februarie a.c.).

MIHAELA DOROBANȚU

Creierul face să crească oasele

S-a sfârșit cu imaginea deloc atrăgătoare a scheletelor reci și uscate din cabinetul de biologie. Pentru că osul este o materie vie, aflată în permanentă refacere, datorită... instrucțiunilor primite de la creier. El suportă încontinuu un ciclu de remodelare, în scopul menținerii masei osoase totale și de a răspunde nevoilor de calciu ale organismului. Într-o primă etapă, anumite celule atacă și degradează osul, urmând ca în

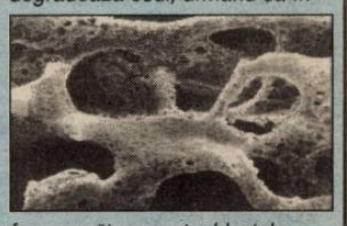

faza următoare osteoblastele – celule constructoare – să producă un nou țesut osos. A fost nevoie de peste cinci ani de cercetări, pentru a se depăși ideea că osul nu are inervație decât la suprafață și să se constate că de fapt el este realmente un țesut viu. S-a stabilit astfel o relație strânsă între osteoblaste și leptină – hormon ce inhibă formarea țesutului osos, descoperire extrem de importantă în stabilirea unui tratament rapid și eficace al devastatoarei maladii care este osteoporoza.

Lacul-sifon

De fapt, par un fel de lacuri-fantomă, al căror mister a dat bătăi de cap încă din antichitate. Problema ar fi că ele când există, când dispar ca prin minune, deși nu sunt nici alimentate de vreun râu și nu au nici vreo albie de evacuare. Un asemenea lac este Cerknica (în Slovenia), cu peste 26 km pătrați suprafața primăvara și doar câteva băltoace izolate, vara. Straniul fenomen este explicat astăzi de geologi prin existența unui sistem labirintic de galerii și caverne inaccesibile, datorită cărora apa se face nevăzută, periodic, în adâncul pământului. Primăvara, ploile și dezghețurile furnizează zonei mai multă apă decât poate să înghită pântecele terestru. Ipoteza cercetătorilor ne arată deci imaginea unui plămân... acvatic, deschis către exterior doar prin intermediul ciudatelor lacuri-sifon.

Respirați sub zăpadă!

În fiecare an, se spune că munții își iau tributul de vieți omenești, multe dintre ele prin îngropare sub avalanșe. Cele mai numeroase asemenea decese se produc prin asfixiere (55%) , urmate de traumatisme (45%) și hipotermie (5%). Prea puțini știu însă că o avalanșă „capturează" între particulele de gheață o mare cantitate de oxigen. Acesta poate însemna salvarea multor vieți, căci în condiții naturale victimele nu au capacitatea de a folosi aerul prins sub mantaua de zăpadă, până la sosirea echipelor de salvare. În acest scop, firma americană Black Diamond propune un dispozitiv de respirat sub avalanșe, botezat Ava-Lung. Este un fel de harnașament prevăzut cu două tuburi racordate la o valvă dublă, care disociază inspirația de expirație. Se evită astfel formarea acelor „buzunare" în zăpada din dreptul gurii victimei, unde se acumulează în mod normal un depozit de bioxid de carbon ce duce în final la asfixiere. Testele efectuate la 2560 m altitudine au înregistrat succese incontestabile, voluntarii făcând față situației circa 1 – 1,5 ore, în timp ce un accidentat nereperat sub zăpadă poate deceda în 10-15 minute. (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Nepământenii s-au întâlnit cu triburi din Brazilia

În nordul Braziliei nu sunt rare istoriile cu obiecte zburătoare neidentificate, silențioase sau emițând un sunet foarte ascuțit, ori globuri luminoase plutind deasupra apelor. șamanii vorbesc uneori cu entități venite din ceruri, iar femei stranii răpesc bărbați, ducându-i în locuri în care cresc ierburi nepământene. Profesorul John Mack a examinat acest fenomen prin intermediul unui șaman originar din acea zonă.

Un șaman la Institutul Smithsonian

Bernardo Peixoto s-a născut, dintr-o căsătorie mixtă, în statul Para din nordul Braziliei, în micul trib *Uru-e Wau-Wau*, ceea ce în limba localnicilor înseamnă „poporul din stele". Bernardo a fost crescut ca viitor șaman în satul său natal, trecând prin încercări extrem de dure. Mai târziu tatăl său, alb, l-a ajutat să-și facă studii de antropologie, obținând doctoratul la Universitatea din Belem de Para, iar după un timp a ajuns să lucreze la Institutul Smithsonian din Washington, unde ține cursuri despre culturile sud-americane și, în special, despre puterea vindecătoare a unor plante.

Legendele tribului său spuneau că „în urmă cu foarte mult timp" un *huskerah* („ceva venit din cer dar care nu era pasăre") a adus pe pământul lor niște ființe luminoase cu ochii mari, numite *makuras*, întrupări fizice ale Marelui Spirit, care i-au învățat pe băștinași cum să pună răsaduri și cum să cultive cereale.

Când Bernardo l-a întâlnit pe Prof. Mack în 1996, i-a povestit, după lungi ezitări, că avusese el însuși, cu doi ani înainte, o întâlnire cu ființe nepământene, pe care a relatat-o atunci bătrânilor tribului. Aceștia l-au sfătuit să nu mai spună întâmplarea decât unei persoane „pe care o iubește și în care are deplină încredere".

O răpire în junglă

Bernardo văzuse, pe celălalt mal al râului Irunduba, trei făpturi umanoide de înălțime medie. Aveau mâini foarte lungi, purtau costume strălucitoare și erau învăluiți de un soi de „aură sau capsulă din lumină pură". Pielea lor era cenușie iar capul triunghiular, cu bărbia ascuțită și ochii mari, negri și migdalați. I-au făcut semn lui Bernardo să se apropie, iar acesta, ca hipnotizat, a vâslit până la ei, după care i-a urmat în junglă.

Întrebate de unde vin, făpturile au răspuns „de nicăieri", lăsând să se înțeleagă că „ei sunt peste tot". Marele Spirit i-a trimis ca mesageri, „deoarece noi n-am putea sta față în față cu acea imensă energie". Au urmat câteva ore în care Bernardo nu știa ce s-a întâmplat. Când și-a revenit era adâncit în junglă, ud leoarcă de ploaia care căzuse între timp. A reușit să găsească drumul până la râu și să-l traverseze spre casă.

Întâlniri care se repetă de milenii

Când a povestit întâmplarea bătrânilor satului, aceștia nu au fost câtuși de puțin surprinși, explicându-i că s-a întâlnit cu așa numiții *ikuyas*, care poartă de grijă oamenilor de milenii.

Aceștia nu se arată oricui. Vin uneori în forma unor omuleți, alteori ca globuri luminoase, sau deghizați în animale. Uneori ei se pot împreună cu femeile pământene, care vor naște astfel copii hibrizi. Bătrânii l-au mai dus pe Bernardo la niște peșteri, pe pereții cărora erau înfățișați acești *ikuyas*, prin desene vechi de sute sau poate mii de ani.

Întâlnirea de pe malul râului a zdruncinat puternic viziunea pe care Bernardo o avea asupra realității. Totodată tehnicile sale de vindecător au devenit mai eficace și a simțit nevoia să se implice în acțiunile de apărare a mediului natural. El a organizat în acest scop o enormă întrunire a șefilor triburilor din Brazilia, invitând și albi cunoscuți pentru activități ecologice. Bernardo a discutat și cu mai mulți băștinași, care i-au relatat întâlniri cu lumini, obiecte sau ființe stranii, asemănătoare celor văzute și de el.

Mack spune că a avut impresia că Bernardo a mai avut și alte întâlniri cu aceste făpturi dar se ferea să dea mai multe detalii. La discuție a participat și nevasta lui Bernardo, o peruană, care a confirmat că și pe platourile din Anzi au fost văzute venind și plecând astfel de entități.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Cutia Pandorei

Construirea bombei atomice a fost o decizie „impusă" de imposibilitatea de a continua experimentele de tip Philadelphia? Unii specialiști așa lasă să se întrevadă...

În timpul Experimentului Philadelphia, efectele cele mai distructive și în același timp cele mai bizare au fost cele asupra personalului uman. Afecțiunile psihice și fizice au fost cumplite – dispariții și reapariții succesive în și din alte dimensiuni, ca și blocarea în structuri solide de pe navă. Se pare că intuiția acestui gen de efecte l-a determinat pe Tesla să demisioneze, dezgustat, se spune, de ușurința (ca să nu spunem iresponsabilitatea) cu care asemenea posibilități au fost tratate de persoanele responsabile. Atunci a fost chemat Von Neumann să preia conducerea proiectului, cu sarcina precisă de a face ca disparițiile interdimensionale și re-materializările să se realizeze fără consecințe irecuperabile.

Presiunea aspectelor practice

Von Neumann, spre deosebire de Tesla, nu era deloc preocupat și cu atât mai puțin interesat de metafizică sau parapsihologie, dar avea să realizeze foarte curând că nu putea evita nivelul psihic și spiritual al experimentelor, pe lângă complicațiile (imense!) la nivel material sau fizic.

Este astfel suficient să subliniem că, așa cum aveau să-și dea foarte repede seama cercetătorii implicați, există în fiecare ființă vie o componentă pe care o numim „spirit" sau „suflet" și care trebuie să rămână *în permanență* „cuplată", în sincronicitate, cu poziția sa spațio-temporală originară. Și această caracteristică „se activează" de fiecare dată când intră în discuție transferul spre sau dinspre alte dimensiuni. Și această sincronizare inevitabilă pur și simplu nu poate fi neglijată, minimalizată, dacă vrem să evităm efectele dezastruoase ale unor asemenea „călătorii" insolite.

Ceea ce îl caracteriza însă în cel mai înalt grad pe Von Neumann erau capacitățile sale mentale de-a dreptul prodigioase. Primul lucru pe care el l-a făcut a fost să aducă un calculator electronic (să nu uităm că el a fost de fapt

De la controlul vremii la controlul minții

„părintele" acestor instalații!) care i-a oferit posibilitatea de a calcula cu precizie absolută o serie de factori de referință spațio-temporali. A urmat crearea unui echipament psihotronic capabil să recepționeze, să reconfigureze și să transmită frecvențele din gama radio generate de gândurile din mintea umană (și care sunt aceleași cu cele care pot fi captate de persoanele cu capacități psihice speciale!). Consecința: într-un fel una de așteptat, și anume posibilitatea de a folosi „invers" aceste instalații, și anume pentru a controla cu ele mințile noastre.

S-a început cu... controlul vremii, plecând de la constatarea că o anume formă de energie electromagnetică are o influență semnificativă atât asupra minții umane cât și asupra vremii. Și aici a intrat în joc un alt cercetător cu totul special, Wilhelm Reich, un adevărat geniu în câteva domenii: științific, medical, psihologic, metafizic...

EUGEN CELAN

Mit și arheologie

UNDE E INIMA EUROPEI

Studiile științifice pe care le-a efectuat o viață întreagă au făcut-o pe Marija Gimbutas, istoric și etnograf contemporan, să noteze în prefața uneia din scrierile sale (Civilizație și Cultură, apărută și la București în anul 1989): *„România este vatra a ceea ce am numit Vechea Europă, o entitate culturală cuprinsă între 6500-3500 î.Ch.... care o precede cu câteva milenii pe cea americană... Trebuie ca de acum încolo să recunoaștem importanța spiritualității Vechii Europe ca o parte a istoriei noastre."* Am început să vorbim despre pelasgi, menționați încă de Apollonius din Rhodos în ale sale *Argonautice*, unde se spune că „Hiperboreenii sunt pelasgi locuind în nordul Traciei."

Construcțiile care ne-au rămas din timpurile străvechi, multe dintre ele transmise prin intermediul romanilor fac parte din „valul" de construcții megalitice răspândite pe tot cuprinsul Europei. Vorbind despre ele și pentru a ne deschide cât mai bine căile de înțelgere ale Sarmizegetusei noastre să ne oprim pentru început câteva clipe asupra încă misterioaselor construcții de la Stonehenge, din Anglia.

Este vorba despre o serie de construcții megalitice, din lemn, pământ și piatră, pe platoul Salisbury, aproximativ 3 km vest de orașul Amesbuy, în Anglia de Sud, comitatul Wiltshire. Dar Stonehenge era mai mult decât un templu, era un calculator astronomic. Configurarea sa pentru a sugera solstițiul de vară nu putea fi accidentală pentru că trebuiau efectuate calcule foarte precise pentru latitudinea lui Stonehenge. Construcția dovedește că indiferent cine a construit Stonehenge avea cunoștințe astronomice precise privind drumul urmat de Soare și Lună.

Există deci o serie de elemente care ar putea genera o comparație mai profundă între sanctuarul din sudul Angliei și cel care ne-a rămas din vechea Dacie, la limita de timp a nașterii poporului român. Ce a fost însă pe locul său înainte? Latitudinile localizării lor sunt separate de doar puțin mai mult de 5 grade. Destinațiile lor sunt asemănătoare – de la temple proprių-zise, la observatoare astronomice. În fine, așa cum observă Vasile Lovinescu, există o mențiune în Scoliastul lui Pindar în care se spune că fiul lui Pelasgos, primul om, a fost Hiperboreus. Pelasgos, în tradiția hiperboreeană numele Omului Universal, al lui Adam Qadmon din tradiția ebraică și cea islamică. „Valul" hiperboreic a coborât prin Europa de la nord la sud, s-a oprit în Dacia și până la urmă a fondat, se spune, prima civilizație elenă, atât de inexplicabil apărută „din neant". Valul pelasgic a putut foarte bine traversa și el Europa. Cum? Când? Ce rol a jucat Dacia, aflată, geografic, în inima Europei dintre Atlantic și Urali, în toată această undă de șoc temporală a istoriei?

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

M/10

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Ghicitul în cenușă

Nebunul Ascleon ardea vreascuri într-o piață a Atenei și apoi privea ore în șir cenușa, scormonind-o în răstimpuri cu o nuielușă. Când Pericle, marele conducător grec, l-a întrebat într-o zi ce face acolo și de ce nu-i pasă că oamenii râd de el, Ascleon i-ar fi răspuns că ghicește în cenușă și că peste câțiva ani aceasta va reface la loc crengile arse. Legenda spune că pe locul unde acel lunatic aștepta minunea a înflorit din senin un smochin, poate chiar din scrumul acelor vreascuri, dar Ascleon n-a mai apucat să-și vadă visul cu ochii.

Așa s-a născut teframancia sau ghicirea viitorului cu ajutorul cenușii obținute prin arderea bucăților de lemn. Ocultiștii spun că materia nevie rezultată din materia vie perpetuează simbolurile vieții, care pot fi interpretate în fel și chip. Licenes, unul dintre marii magicieni de la Roma, ar fi prezis că soția unui senator va da naștere unui monstru care va distruge Cetatea eternă. Femeia a fost arestată și ucisă, iar înainte de a-și da duhul, ea a mărturisit că-i dăduse lui Licenes un buchet de trandafiri care se ofiliseră prea repede și pe care vraciul îl arsese în fața ei. „Citind" în formele desenate de cenușă, ghicitorul s-a înspăimântat și i-a spus să plece în lume, departe de Roma.

Ghicitorii în cenușă medievali dădeau spectacole uluitoare în fața unui public năucit de năzdrăvăniile lor: după ce obțineau cenușa din crengi uscate, aceștia se dezbrăcau, se ungeau cu ulei și apoi lipeau scrumul pe tot corpul; intrau în apă, se bălăceau o vreme, apoi interpretau urmele rămase pe trupuri. Oamenii îi luau în serios, căci nu de puține ori acei șarlatani simpatici prevesteau furtună, ploi torențiale, arșiță și pierderea recoltelor de pe câmp sau roadele livezilor. Din păcate, în urma acestor spectacole de circ nu se prevestea nimic bun. Fetele de măritat apelau la teframancie doar dacă se ardea lemn de tei sau de plop; cenușa acestor arbori, se spune, le făcea imune față de șmecheriile bărbaților care nu voiau decât să profite de ele... De pe urma teframanciei a rămas o superstiție populară care interzice răscolirea cenușii, întrucât acest gest ar constitui o impietate față de destinul copacului sacrificat.

PAUL IOAN

HRANA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

Salata vindecă eşecul în dragoste!

Pe mai multe loturi de tineri, cercetătorii au efectuat sondaje în cinci state americane unde consumul de carne (în special de vită şi de porc, mai puţin de pasăre şi peşte) a evidenţiat faptul că deziluziile în dragoste (mai ales la prima încercare) sunt mai uşor suportate de către cei în a căror alimentaţie domină produsele ovo-lacto-vegetariene. Aproape 69 la sută din vegetarienii chestionaţi au declarat că primul eşec în dragoste nu i-a traumatizat psihic astfel încât să se gândească şi la sinucidere, iar peste 80 la sută dintre aceştia a avut un moral atât de robust, încât în scurt timp şi-au stabilit o nouă legătură sentimentală şi amoroasă. 12 la sută dintre intervievaţi au spus că au reuşit să evite excesele culinare, ca efect al depresiei. Restul de 27 la sută, carnivori înfocaţi, au afirmat că i-a bântuit fie gândul sinuciderii, fie abandonarea şcolii (colegiul sau universitatea), fie fuga de acasă. Sub anonimat, evident, 2 la sută au spus chiar că s-au gândit la răzbunare împotriva infidelului (infidelei), inclusiv la folosirea armelor de foc...

Concluzia poate fi exprimată ştiinţific, printr-un stufăriş de argumente psiho-somatice, dar tinerii au acceptat să li se spună pe şleau, în cel mai expresiv stil american: „Evita hârjoneala pe bancheta din spate a maşinii, dacă mănânci carne de trei ori pe zi. În caz de eşec, nu te mai vindeci niciodată”. Cel de-al doilea motiv care, se pare, i-a convins pe tineri să accepte ovo-lacto-vegetarianismul îl reprezintă concluziile statisticilor efectuate în rândul carnivorilor convinşi (de trei ori carne pe zi, sub diferite forme) de peste 40:73 la sută dintre aceştia fac dragoste cel mult o dată pe săptămână! Faptul este considerat o tragedie conjugală la cei de peste 50 de ani, dintre care doar 41 la sută îşi aduc aminte de sexul opus o dată la două săptămâni, iar atunci „totul este rutină”. Iar una dintre cauzele transformării bărbatului şi femeii în „frate şi soră” este, se spune, apetisantul hamburger.

Popularitatea salatei, a morcovului, a orezului, a porumbului preparat în fel şi chip etc. este în continuă creştere mai ales printre adolescente. Specialiştii le-au asigurat că dezvoltarea sânilor nu le este afectată. Nu foto-modelele reprezintă idealul lor în viaţă, ci o dinamică sentimentală şi amoroasă lipsită de efectul ucigător al deziluziilor inerente. De asemenea, ele vor să fie un exemplu pentru partenerii lor, a căror virilitate trebuie să fie mai presus de dorinţa de a se asigura că în frigider există cel puţin o fleică.

Vitrina cu fripturi

Un sondaj efectuat de Universitatea Minesota (SUA) demonstrează că tot mai mulţi tineri trec la vegetarianism şi că faimoasa fleică (numită de ei „every day beef-steak”, fleica de fiecare zi) tinde să devină chiar în acest deceniu un obiect de vitrină râvnit doar de nostalgicii secolului XX. Pare inimaginabil cum într-o ţară cu cele mai mari şi mai eficiente ferme din lume, care a lansat arhetipul nepieritor numit cow-boy (semianalfabetul care ajungea erou prin intermediul concursurilor de tip rodeo, în anii 30-40 ai Hollywood-lului), lansează prin categoria tinerilor de 18-25 de ani programe de alimentaţie sănătoasă de genul „Devoratorii de salate”.

Se înşală cine crede că avertismentele tipic americane privind mortalitatea datorată excesului de proteine şi statisticile corespunzătoare au avut vreo influenţă asupra adolescenţilor şi tinerilor. Nici sloganele care anunţă „a fi obez înseamnă a fi un american cumsecade”, nici concursurile de miss supraponderală (de mare audienţă dar generatoare de cascade de bancuri groteşti), nici lozincile ecologiştilor n-au determinat apariţia „valului verde şi tânăr”. Psihologii şi sociologii au constatat, uşor uluiţi, că alte două motive stau la baza modificărilor majore în modul de a se alimenta al cetăţenilor cu vârste de până la treizeci de ani.

PAUL IOAN

Cu psihologul... la piaţă!

❑ Nevoia de a duce o viaţă sănătoasă devine din ce în ce mai acută

❑ De ce mâncăm aşa cum mâncăm? De ce cumpărăm ceea ce cumpărăm?

❑ Programul ONU pentru mediul înconjurător face apel la sociologi şi psihologi pentru a clarifica actualele tendinţe ale consumatorilor de bunuri

ONU – un punct de vedere

Gândindu-se că a întinde un deget acuzator spre oameni şi a le reproşa tot timpul că nu şi-au ales modul cel mai potrivit de viaţă nu este o atitudine eficientă, specialiştii ONU au propus un nou model: un mod de viaţă care poate fi susţinut (*sustainable living*). Şi pe care consumatorii (care suntem noi toţi) să şi-l dorească din ce în ce mai mult. Definiţia propusă la consiliul din luna februarie 2003 al UNEP – organismul ONU specializat în protecţia mediului înconjurător – sună cam aşa: „*să te bucuri de o viaţă de bună calitate, consumând mai puţine resurse naturale şi poluând mai puţin*”. Cifrele actuale nu sunt încurajatoare: doar 5% din populaţia ţărilor dezvoltate au ales această cale. Dar ONU nu-şi pierde optimismul.

A preveni, mai bine decât a vindeca

Dr Klaus Toepfer, directorul executiv al UNEP a prezentat foarte clar situaţia: guvernele care „fi ceartă” pe cumpărători pentru că distrug mediul sau le cer pe un ton imperativ să „meargă mai puţin cu maşina” au rezultate foarte slabe.

Ideea este de a-i IMPLICA pe oameni în reducerea poluării şi în a-şi alege modul de viaţă care să producă cele mai mici daune mediului înconjurător. *„Demult ne-am spus că trebuie să încercăm să prevenim aceste daune, nu să ne limităm la a le repara. Din punct de vedere economic şi social este un mod de gândire viabil şi rezultatul său este câştig pe toată linia!”* Declaraţiile directoarei diviziei UNEP pentru tehnologie, industrie şi economie, Jacqueline Aloisi de Larderel, exprimă cel mai clar situaţia. Metodele? Sunt la îndemână!

Plăteşti una, primeşti două

Modificarea majoră este una de atitudine: abordarea „bazată pe funcţie” – nu mai pornim de la evaluarea impactului diverselor sectoare asupra mediului şi de acolo să încercăm să găsim mijloacele de asigurare a acestuia. Se porneşte de la NEVOILE UMANE, hrană-adăpost-mobilitate, şi doar apoi se caută metode şi mijloace de asigurare. Pentru aceasta se desfăşoară conferinţe şi consfătuiri cu sociologi europeni, japonezi, americani. Pentru că vor exista cu siguranţă câştigători şi perdanţi. Aceştia din urmă vor fi cei care vor alege stilul vechi de lucru. Câştigătorii vor fi cei care se vor adapta la ideea întreţinerii consumului şi vor realiza că este în fond vorba de... un nou fel de a face bani. Cum s-a întâmplat în cazul unui fabricant de maşini din Marea Britanie, care a avut ideea de a dărui, cu fiecare maşină vândută, o bicicletă, îndemnând cumpărătorii să recurgă la acest mijloc în cazul deplasărilor scurte. Sau a vânzătorului de detergenţi care i-a sfătuit pe clienţii săi să treacă la metode de spălare la temperaturi mici Nu neapărat pentru a face economie de energie, ci pentru că este... mai bine pentru haine! Factorul psihologic este de cele mai multe ori decisiv. Ceea ce în termeni de specialitate se traduce spunând că trebuie reconsiderată atitudinea teoretică faţă de concepţiile cumpărătorului.

Terra – o avuţie din care fiecare îşi vrea partea sa

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

Ce temperatură indică un termometru în Cosmos?

Dacă nu răspundem mai întâi la o întrebare aparent simplă, riscăm să ne pierdem în ipoteze elucubrante; rostite, desigur, cu candoare. Aşadar, mai întâi: *ce este temperatura?* Aceasta reprezintă cantitatea de energie înmagazinată de materie. La nivel microscopic, ea corespunde vibraţiilor atomilor. Cu cât un atom vibrează mai puternic, cu atât temperatura sa va fi mai ridicată. Măsurarea fenomenului trebuie şi ea descrisă riguros. Când introducem un termometru într-un lichid, el absoarbe o parte din energia (căldura) atomilor acestuia, până când amândouă ating aceeaşi temperatură.

Dar în spaţiul cosmic se află vidul. În asemenea condiţii, un termometru nu poate să indice decât... propria sa temperatură, deoarece mediul în care se află nu conţine materie. În absenţa oricărei surse de energie, termometrul nostru îşi va risipi treptat căldura (prin razele infraroşii), pentru a indica o temperatură apropiată de aşa-numitul „zero absolut” (-273º C), dar pe care nu o va atinge niciodată. Motivul: sub acţiunea razelor fosile răspândite în întregul Univers, el va indica în final doar -270,3º C.

În caz contrar, când termometrul este expus la razele Soarelui, el se va putea încălzi în funcţie de intensitatea acestora, cu mai multe sute de grade. Este, de altfel, şi una dintre marile probleme ale constructorilor de vehicule spaţiale: realizarea unor materiale capabile să suporte temperaturi foarte înalte, când sunt expuse la Soare, dar totodată şi foarte scăzute, când se află în zonă de umbră. Concluzia (omenească) ar fi că, totuşi, tot pe bătrâna Terra e mai bine!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Scandalul mecanicii cuantice

Pare ciudat că în zilele în care se vorbeşte doar despre război şi scandaluri, cineva să îndrăznească să deschidă larg uşa – chiar la intrarea principală – şi să spună: priviţi, aceasta este, de fapt, esenţa întâmplărilor din realitatea imediată, şi nu fleacurile pe care le mestecaţi, voi, ziarişti! Iar în curtea din faţa casei lui Homo sapiens se lăfăie, mare şi proiectat pe cer... un experiment ştiinţific.

Atât.

Dar un experiment care, peste ani, poate schimba din temelii faţa lumii, aşa cum a făcut-o, la începutul veacului trecut, un tânăr anonim elveţian, când a înaintat spre publicare câteva zeci de pagini de manuscris. Care manuscris se numea: *Teoria restrânsă a relativităţii.* Iar anonimul: Albert Einsten.

În rândurile următoare, ca bun slujitor în serviciul public ce mă aflu, încerc să explic ce s-a întâmplat şi de ce este important ceea ce s-a întâmplat.

Zguduirea s-a produs la Geneva, într-un laborator de laseri, legat de extraordinarul Centru de Cercetări de la celebrul CERN un loc în care densitatea de fizicieni pe metru pătrat este, probabil, cea mai ridicată din lume. Pe autorul întâmplării îl cheamă Antonie Suarez, avea experienţa în minte de ani de zile, dorind să demostreze, spunea el, o conjectură, adică un adevăr evident dar căruia îi lipsea însuşirea de silogisme, numită de matematică demonstraţie. Când în sfârşit, a primit investiţia, sub forma unei sponsorizări generoase, din partea unui bancher local (asta se poate întâmpla în Elveţia, nu şi la noi...), Suarez şi-a strâns o echipă multinaţională – matematicieni şi fizicieni fără frontiere, aşa cum şi trebuie să fie... – şi a construit un dispozitiv relativ simplu, alcătuit dintr-un laser, un cristal care desparte fasciculul în două componente, trimiţând fotoni spre două „aparate de citire”, în care fotonul – particula de lumină – o dată intrat, poate fie să treacă prin *„cititor”*, fie să fie reflectată de un sistem de oglinzi, evenimentul fiind precis marcat de un contor care contabilizează treceriile. S-a „aprins” dioda în cauză, şirul de fotoni a pornit, cu viteza luminii, a intrat în cristal, fiind împărţit în două „şuviţe” perfect simetrice, câte un foton pornind la drum spre stânga, aproape sincron cu un foton spre dreapta (viteza luminii, amintesc, de 300.000 km/s este cea mai ridicată din univers, şi constituite un parametru suprem şi imuabil în ştiinţă), particulele de lumină au parcurs aceleaşi distanţe şi... au făcut exact aceeaşi mişcare. Adică: fie au luat-o ambii la stânga, respectiv, dreapta, fiind amândoi reflectaţi fie au traversat, următoarea pereche, cristalul şi cititorul. Ritmat perfect, „dansul” fotonilor i-a uluit pe cercetători, căci sincronizarea acţiunilor fotonilor a fost de 100%, ca şi cum, spunea Suarez, fotonii se anunţau unul pe altul asupra mişcării pe care o doreau! Explodează conjectura pe care o propunea Suarez, intră în acţiune teoreticienii din fizica numită Mecanica cuantică, zeci şi sute de ipoteze sunt aruncate în furtunoase dezbateri, lumea fizicienilor intră în fierbere... Cu două consecinţe imediat vizibile la orizont. Prima ar fi aceea că nu mai ştim cum să privim dogma cu viteza luminii, limită intratabilă, de la Einstein încoace (pentru că dacă, prin influenţe absolut insesizabile, fotonii reuşesc simultaneităţi în acţiune – la distanţe mari, vitezele implicate înseamnă... de sute de mii de ori viteza luminii!). Iar a doua, n-o să credeţi, un inginer a venit deja cu o aplicaţie, un contor de citire a unor radiaţii, funcţionând pe principiul paradoxului în care s-a încurcat Suarez!

Deci, ne aflăm, la începutul anului 2003, în scandalul Mecanicii cuantice, şi cu perspectivele aproape ştiinţifico-fantastice deschise de experienţa lui Suarez.

...De aceea vă conjur: lăsaţi războaiele şi prostiile politice de-o parte şi priviţi la ceea ce fac slujitorii Puterii nr.1 a lumii, cea a ştiinţei şi tehnologiilor! Căci la Geneva ei, de curând, au dărâmat încă o dogmă, adică un aşa-zis adevăr fundamental, de nediscutat, de neatins. Categorie filozofică despre care astronomul şi fizicianul Carl Sagan, vă amintesc, spunea cam aşa: Fraţi pământeni, în toată gândirea umană şi în legile firii nu există decât o singură dogmă – şi anume, aceea că nu poate exista nici măcar o singură dogmă...

ALEXANDRU MIRONOV

Ebine de ştiut

O sumedenie de îmbolnăviri se manifestă, îndeosebi la copil, prin apariţia febrei. Aceasta poate fi cauzată de deshidratarea organismului.

Sunt însă şi unele îmbolnăviri care pot declanşa o febră moderată ca în caz de răceală, bronşită, congestie pulmonară, apendicită, infecţii ale căilor urinare, rujeolă, tuse convulsivă, salmoneloză, tuberculoză, hepatită infecţioasă.

O stare de febră mare se întâlneşte frecvent în otită, amigdalită pultacee, sinuzită, bronşiolită, meningită, encefalită, infecţie gastrointestinală, septicemie. Aşa-numita „febră de trei zile" se declanşează în cazuri de gripă, herpes, rubeolă, parotidită, scarlatină etc.

FEBRA

În general, la copilul sănătos, temperatua este de 36,5º C, până la 37,5º C. Se ştie de altfel că dimineaţa valoarea temperaturii este mai scăzută decât seara. Pentru scurt timp febra poate depăşi 37,5º C, vreme în care copilul plânge, este neliniştit sau agitat.

Când temperatura ajunge la 38º C, temperatura corpului este ridicată şi primele măsuri de îngrijire trebuie urgent luate. Când febra, depăşeşte 39º C, consultul medicului pediatru se impune cu mare urgenţă. În general, febra este cauzată de unele toxine sau produse metabolice, secreţii infectate, hemoragii sau alte produse care excită centrul termic de la nivelul scoarţei cerebrale.

La copiii mici şi mai ales la sugar, puseele febrile sunt mai frecvente şi se declară mai rapid decât la adulţi. Sugarii pot face febră şi din cauza îmbrăcămintei nepotrivite, (prea înhăimuraţi), din motive de pierdere a lichidelor prin vomă sau prin stări diareice.

În primii ani de viaţă însă copiii mici fac febră, adeseori destul de ridicată şi fără cauze serioase. Aşa de exemplu, la unele boli uşoare, temperatura este ridicată pe când la altele, ca leucemia, aceasta aparent nici nu îşi face apariţia. Părinţii intră în alarmă. Iau urgent primele măsuri de combatere şi cred că temperatura mai ridicată este mai periculoasă. Din contră aceşti părinţi ar trebui să ştie că temperatura ridicată blochează înmulţirea bacteriilor.

Atunci când un copil bolnav face febră mare, are colici, trece prin episoade de frison, se recomandă combaterea acesteia cu medicamente hipotermice. În acelaşi timp însă, trebuie ştiut că a combate febra nu înseamnă a eradica şi maladia care se ascunde în spatele ei. Abia acum începe adevăratul tratament al bolii.

Dr. VALERIU MANTA

GUSTURILE NU SE DISCUTĂ...

Privindu-le admirativ, se poate spune că americancele au seducţia în... codul genetic. Ele nu ezită să poarte rochii lungi şi bijuterii strălucitoare la cea mai mică ocazie. Un mod de viaţă ce contrastează cu cel francez, de exemplu, unde ţinuta cel mai des adoptată o reprezintă ginşii şi bascheţii. La un recent „soirée" de binefaceri desfăşurat la New York, fondurile fiind destinate cercetării contra SIDA, starurile prezente s-au făcut remarcate prin eleganţa lor. Sunt însă şi unele vedete ce „se disting" prin ţinute total lipsite de strălucire. Este cazul lui Courtney Love, la un concert susţinut la Londra, al Madonnei, surprinsă de indiscreţi când ieşea de la medicul său, în Beverly Hills, sau al prinţului Laurent al Belgiei, aflat în vizită în Japonia.

Hillary Clinton

Sotia preşedintelui sirian, Asma El-Assad

Donatella Versace

Iman

Courtney Love

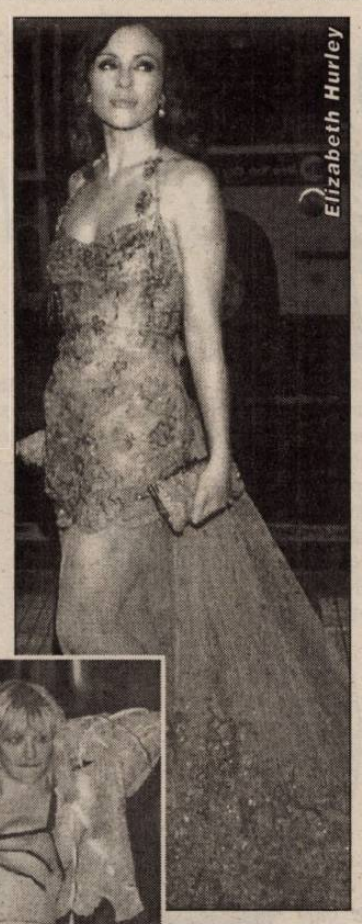

Elizabeth Hurley

Madonna

Indiscreţii

Se luptă pentru gemeni

Al Pacino are aprobleme familiale dificile. Eroul din „Naşul" a chemat-o în justiţie pe fosta sa soţie, actriţa Beverly D'Angelo, cerând custodia gemenilor Rose şi Anton James. Copiii s-au născut pe 26 ianuarie 2001, când Beverly avea 46 de ani, iar Al Pacino, 60. Atunci părinţii mărturiseau că sunt fericiţi. Între timp părinţii s-au despărţit, iar copiii au devenit motiv de proces. Rose şi Anton sunt primii copii ai lui Beverly. Al Pacino mai are o fată, Julie Marie, născută în 1989, dintr-o relaţie cu Jan Tarrant. La premiera ultimului său film, „The Recruit", Al Pacino a declarat că pentru el acum, lucrul cel mai important este să-şi ia o „pauză profesională" pentru a putea petrece mai mult timp cu gemenii săi.

De când a devenit mămică, D'Angelo, care a jucat în filme celebre ca „Annie Hall" şi „The Coal Miner's Daughter", nu s-a mai aflat în atenţia producătorilor de film. Beverly a preferat ca, în ultimii doi ani să se dedice copiilor, lăsând pe un plan secundar viaţa profesională.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează alte reţete pentru meniurile săptămânii:

Supă-cremă din cartofi cu ficat

1,5 l apă, 680 g cartofi, 100 g ceapă, 50 g grăsime, 250 g ficat (de preferat de porc), 170 g costiţă sau slănină afumată, 50 g făină, 600 ml lapte, 1 legătură de pătrunjel verde, sare şi piper, după gust.

Cartofii se curăţă, se spală şi se fierb în apă sărată, până când se pătrund puţin. Se scurg şi se păstrează apa în care au fiert. Cartofii se taie în cuburi mici şi se lasă deoparte. Ceapa se curăţă şi se taie mărunt Se încălzeşte grăsimea într-o cratiţă cu capac, se adaugă ceapa şi se prăjeşte încet în vasul acoperit până când se înmoaie. Între timp se taie ficatul şi slănina în feliuţe subţiri. Se adaugă peste ceapă şi se prăjesc la foc viu 4-5 minute. Se presară făina şi apoi se amestecă treptat cu zeama în care au fiert cartofii şi laptele. Se lasă să fiarbă încet până clocoteşte şi apoi la foc viu 10 minute. Se adaugă cartofii şi se mai lasă pe foc 5-7 minute. După gust se adaugă sare şi piper. Se serveşte cu pătrunjel tocat.

Tocană irlandeză din cartofi şi carne de oaie

1 kg cartofi, 300 g ceapă, 1 kg gât de miel sau oaie, sare şi piper după gust, 2 legături de pătrunjel verde.

Cartofii şi ceapa se curăţă, se spală şi se taie în felii subţiri. Se aşază într-o cratiţă înaltă cu capac. Se adaugă carnea tăiată în bucăţi egale şi după gust sare şi piper. Se adaugă apa, se fierbe şi se înlătură spuma. Apoi se micşorează focul, se acoperă cratiţa cu capacul şi se lasă să fiarbă înăbuşit o oră şi jumătate, până când carnea s-a pătruns. Se încălzesc farfuriile, se aşază tocana şi se presară pătrunjel tocat. Se serveşte fierbinte.

Mititei

1 kg carne de vacă şi oaie, 50 g usturoi, 1 ardei iute, piper, cimbru praf, mirodenii pentru cârnaţi, 100 ml zeamă de oase, sare, bicarbonat de sodiu.

Carnea se spală, se taie, se dă prin maşina de tocat de două ori, se frământă bine cu sare şi piper. Se face un gol la mijloc unde se pun mirodeniile de cârnaţi şi bicarbonatul. Se stinge cu zeamă de oase fierbinte în care a fiert ardeiul iute pisat. Se frământă până se leagă carnea. Se lasă la frigider timp de 24-30 ore, după care se fac mititeii care se frig la grătar. Se servesc fierbinţi cu muştar.

Saslác

500 g carne de miel sau oaie, 150 g slănină afumată, 4 roşii, 4 ardei graşi, 250 g orez, 3 linguri ulei, 50 g sare, piper, unt, lămâie.

Carnea se taie în bucăţi mici, care se ung cu ulei, se condimentează, apoi se înfig pe frigărui, alternând cu bucăţi de slănină, ardei gras şi roşii. Se frig pe grătar. Se servesc cu orez fiert stropit cu unt şi suc de lămâie.

Biscuiţi săraţi cu mărar

500 g făină, 250 g margarină, sare, 1 plic cu praf de copt, 1 legătură de mărar.

Se face un aluat din făină, praful de copt, margarina, mărarul tăiat fin şi puţină sare. Se întinde o foaie de 3-4 mm grosime şi se taie pătrăţele. În cuptorul încins se pune tava cu pătrăţelele şi se coc apoi, la foc potrivit, până devin crocante.

Dosarele frumuseţii

APICOSMETICĂ 3
Polenul

În scopul unei îndrumări temeinice şi cuprinzătoare cu privire la produsele apicole, continuăm succinta noastră incursiune prezentându-vă un alt produs miraculos - polenul. Produse de tot felul şi la tot pasul ne asaltează existenţa, alergăm cu toţii după soluţii şi pomezi care ar putea să conţină elixirul tinereţii fără bătrâneţe. În acest sens atenţia se îndreaptă iar, din ce în ce mai mult, spre produsele naturale pe care, pe diverse meridiane, omul le-a probat timp de atâtea milenii. Omul cunoaşte valoarea produselor apicole din cele mai vechi timpuri, şi nu numai omul, dacă ne gândim că ursul azi îi face o continuă concurenţă luând cu asalt stupii din scorburile copacilor şi chiar prisacile apicultorilor.

Polenul este adunat de albine pentru hrana puietului care asigură perpetuarea, - polenul reprezintă chintesenţa vieţii, conţine tot ce-i trebuie organismului pentru viaţă: proteine, aminoacizi, zahăr, minerale şi vitamine, substanţe hormonale, grăsimi şi arome, apă. De exemplu, din cei 22 de aminoacizi, 20 sunt prezenţi în polen. Polenul este un mare transmiţător al principiilor active din regnul vegetal către om. Prin prezenţa şi varietatea vitaminelor, aminoacizilor, mineralelor, polenul are acţiuni terapeutice preventive şi curative asupra pielii, respectiv a tenului, oferindu-i o multitudine de principii active, pe care albinele le transmit în stare pură. Se poate spune că polenul conţine marele secret al plantelor, al naturii de care ar trebui să ne bucurăm din plin.

Folosirea judicioasă a polenului în tratamentul cosmetic are o influenţă benefică în menţinerea aspectului tânăr timp cât mai îndelungat, combate şi atenuează ridurile, menţine echilibrul hidric al pielii poate face şi menţine tonusul muscular, are acţiune favorabilă asupra oricărui ten cu rezultate remarcabile la tratarea tenurilor suferinde.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 10
Valabil până pe data de: 13 MARTIE 2003

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

CRONOBIOLOGIA EXPLICĂ „SINDROMUL HIBERNAL"

După o iarnă lungă, primăvara prinde organismul „pe picior greşit": fără vitamine şi lipsit de energie. Multe persoane acuză o stare proastă, generată de stresul acumulat de-a lungul iernii. Dr. Marc Schwob, psihiatru specialist în cronobiologie, demonstrează cauzele acestei depresii de sezon şi sugerează unele soluţii pentru vindecare. „Ianuarie şi februarie sunt lunile anului când apărarea imunitară este la cotele cele mai scăzute, organismul este cel mai fragilizat, iar gripa şi viruşii îşi fac de cap cu uşurinţă. Este o perioadă dificilă în special pentru persoanele în vârstă, care se simt lipsite de rezistenţă". Astăzi există numeroase elemente neexplorate în materie de cronobiologie, această ştiinţă ce studiază raporturile dintre metabolism, ritmurile biologice şi timp. În orice caz, se ştie cu precizie că, la scara unei ore, a unei zile, a unei luni, corpul uman reacţionează diferit şi „ne comunică" alte lucruri. Şi că iarna este un anotimp când trebuie folosite remedii împotriva răului care se instalează. Nu ezitaţi să faceţi o cură de antioxidanţi, zinc, seleniu sau ginkgo-biloba, sugerează dr. Marc Schwob.

În condiţiile în care iarna lumina şi razele soarelui sunt deficitare, procentul scăzut de serotonină provoacă mai uşor depresii. De altfel „sindromul hibernal" atacă diferit, în funcţie de puterea radiaţiei solare din zona în care locuim. De asemenea studiile au demonstrat că femeile sunt mai vulnerabile decât bărbaţii. Fără a se cunoaşte exact de ce, pe plan psihologic, primele două luni ale anului produc femeilor adesea o apăsare greu de definit, o teamă. Remediul cel mai simplu şi eficient îl reprezintă o defulare fizică. Nu contează ce sport sau activitate fizică alegeţi. Există un singur imperativ: să îl faceţi cu plăcere, pentru a elibera creierul de orice problemă. Un studiu al cercetătorilor australieni a demonstrat influenţa luminii asupra mentalului. Astfel, o săptămână de vacanţă petrecută în aer liber, la soare sau câteva şedinţe de luminoterapie sunt benefice, ajutând la creşterea nivelului serotoniei din organism.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturale

CIUBOŢICA CUCULUI calmează tusea

Ciuboţica Cucului face parte dintre „plantele medicinale integrale", pentru că şi rădăcinile, şi frunzele, şi florile pot fi folosite în scop terapeutic, fie cu aplicaţie internă, fie externă.

Intern, se recomandă în special în tratamentul tusei după faza iritativă, în bronşite acute şi cronice, în rinite şi chiar în pneumonii, dar numai ca adjuvant în tratamentul de bază prescris de medic. Decoctul de Ciuboţica Cucului are meritul de a favoriza expectoraţia atât la adulţi cât şi la copiii mici, care încă nu au format reflexul expectoraţiei şi care, în mod curent, elimină secreţiile bronşice prin vomă.

◆ Decoctul (mai ales pentru copii) trebuie să respecte cantităţile: o linguriţă de rădăcini şi rizomi de plantă, mărunţite, la o cană cu apă. Se îndulceşte cu miere şi se bea câte o linguriţă la două ore.

◆ Pentru adulţi se poate prepara şi o infuzie din două linguriţe de flori la o cană cu apă clocotită. Se beau 2-3 căni pe zi.

◆ Tot pentru adulţi se foloseşte un decoct dintr-o linguriţă de rizomi şi rădăcini de plantă la o cană cu apă, la care se adaugă un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu. Se îndulceşte cu miere şi se beau 2-3 căni pe zi.

◆ Pentru aşa-numitele bronşite uscate, se prepară un sirop din: decoct de rizomi şi rădăcini uscate de plantă (6g la 180 ml apă); decoct de rădăcini de Lemn dulce (5g la 120 ml apă); infuzie de fructe de anason (5 g la 100 ml apă). Toate acestea se amestecă, se filtrează şi se combină cu 350 g miere. Preparatul se păstrează la frigider. Adulţii pot lua câte două linguri de sirop la fiecare oră, iar copiii, numai cei trecuţi de şase ani, de trei ori pe zi câte o linguriţă. *Acest preparat este contraindicat pentru hipertensivi, gravide şi femei care alăptează.*

◆ În guturai sau gripă, este binevenită infuzia de flori (două linguriţe la o cană cu apă). Se beau 2-3 căni pe zi.

Extern, se poate folosi un decoct mai concentrat, preparat dintr-o lingură de rădăcini şi rizomi de plantă la o cană cu apă. Se fierbe zece minute la foc domol, se mai lasă zece minute acoperit, apoi se filtrează. Cu soluţia obţinută se badijonează rănile uşoare, având efect cicatrizant. Acelaşi decoct se poate folosi sub formă de gargară în amigdalite şi stomatite.

EFECTUL PLACEBO

o păcăleală eficace

Efectul Placebo *constă în vindecarea bolii prin simplul fapt că pacientul crede că i se administrează un tratament medicamentos deosebit de eficace, când de fapt lui i se dau nişte pastile fără nici un fel de efect asupra maladiei respective. Şi totuşi, simpla* ***convingere a pacientului*** *că „tratamentul" îl ajută determină creierul să producă substanţe utile procesului de vindecare. E sigur că aceasta este explicaţia?*

Da, pentru că rezultatele unor cercetări de ultimă oră au adus probe de netăgăduit. Dovezile se bazează pe „filmarea" creierului (de fapt prin tomografie computerizată – PET scan) şi aparţine unei echipe de cercetători canadieni din Vancouver care au reuşit să vadă ce se petrece în creierul unui pacient care crede că ia un medicament care îi face bine.

Subiecţii pe seama cărora s-a efectuat acest studiu erau persoane atinse de maladia Parkinson – o tulburare neurologică provocată de pierderea într-o anumită regiune a creierului (denumită striatum) de neuroni care au rolul de a produce un neurotransmiţător – dopamina. Cercetătorii au injectat unora dintre pacienţi un medicament (apomorfină) care înlocuieşte dopamina absentă iar altora o simplă soluţie placebo, un fel de apă sărată. Surpriza: când pacienţii au fost injectaţi cu soluţia placebo, creierul a început să elibereze dopamină în regiunea afectată, ca şi cum medicamentul ar fi avut un rol activ. Aşadar, creierul, convins că este ajutat să se vindece, a reprodus el însuşi acţiunea stimulatoare a acţiunii „medicamentului".

Depresia – atenuată printr-o „minciună"

Un alt studiu, similar celui realizat de cercetătorii din Vancouver a fost derulat de un grup de medici de la Universitatea din San Antonio (Texas – SUA). Folosind tot tehnica PET scan, cercetătorii texani au observat creierul a 17 pacienţi care sufereau de depresie marcantă. O parte dintre ei au primit un medicament antidepresiv (Prozac), iar ceilalţi au fost „trataţi" cu un placebo. După şase săptămâni, opt pacienţi au înregistrat o vădită ameliorare a bolii; patru dintre ei aparţineau grupului placebo. Tomografia a arătat că la aceşti patru pacienţi creierul prezenta modificări similare celor care fuseseră trataţi cu Prozac. Aceste modificări au constat pe de-o parte în activarea procesului metabolic în diferite regiuni ale cortexului cerebral – sediul gândirii (cortexul prefrontal, cortexul inferior parietal etc.) iar pe de altă parte în diminuarea activităţii zonelor cerebrale responsabile cu emoţiile (hipotalamus). Totuşi, schimbările înregistrate la nivelul creierului au fost mai accentuate la pacienţii trataţi cu Prozac.

Durerea – minţită cu pastile inactive

Rezultate de-a dreptul spectaculoase au obţinut şi cercetătorii de la Institutul Karolinska din Stockholm care au studiat efectul placebo asupra durerii. Experimentul a fost efectuat astfel: medicul a ars superficial dosul mâinilor unor participanţi voluntari la cercetare, apoi a administrat unora un medicament anti-durere – un derivat al morfinei – în timp ce altora le-a dat un simplu placebo. Ce s-a observat în creierul pacienţilor? Indiferent din care grup făceau parte, pacienţii reacţionau la fel, aceleaşi zone cerebrale se activau după administrarea medicamentelor reale sau false. Rezultatul? Creierul pacienţilor s-a mobilizat la fel pentru a atenua durerea provocată de arsură, el însuşi a mobilizat reţeaua care ar fi trebuit să fie stimulată doar de morfină şi a produs o substanţă ce pare a fi similară opiaceului (endorfine), atenuând suferinţa. Dovada că aşa stau lucrurile? A fost suficient ca unor pacienţi să li se administreze o substanţă care blochează producerea şi acţiunea naturală a opiaceelor pentru ca durerea să reapară.

Sigur că toate aceste constatări nu mai pot fi puse la îndoială, dar, din păcate, oamenii de ştiinţă nu au reuşit încă să explice şi mecanismele prin care încrederea pacientului într-un medicament declanşează o serie de procese biochimice, în mod evident cu efect de ameliorare sau chiar de vindecare a bolii.

Fapte şi cifre

◆ *Cifrele privind eficienţa efectului placebo diferă de la un studiu la altul: 46-73% pentru durerile de cap; 3-60% pentru hipertensiune; 14-84% pentru reumatism; 16-80% pentru ulcer duodenal.*

◆ *În ciuda diferenţelor enorme între rezultatele cercetărilor, clinicienii continuă să-i atribuie în general o vindecare din trei.*

◆ ***Dr. Henry K. Beecher****, anestezist american, a fost primul care în 1955 a publicat în Journal of the American Medical Association observaţiile sale asupra puterii efectului placebo, estimat a avea o capacitate de vindecare de 32,5%. Cercetarea întreprinsă la vremea respectivă de Beecher se baza pe rezultatele a 15 experimente clinice în care urmărise diferenţele între efectele tratamentelor cu medicamente şi cele cu placebo, aplicate în diferite maladii.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

LUCIANA MIU din Bucureşti. Cataracta bilaterală care vi s-a diagnosticat în urmă cu două luni nu mai poate fi ţinută sub control cu tratament medicamentos, mai ales dacă sesizaţi deja că acuitatea vizuală a scăzut mult în acest timp. Nu vă bazaţi aşa cum spuneţi pe vârsta încă tânără pe care o aveţi – 55 de ani – căci evoluţia bolii, mai rapidă sau mai

CATARACTĂ BILATERALĂ

lentă, nu depinde numai de acest aspect. Întrucât vă sunt afectaţi ambii ochi iar vederea tot scade, e mai înţelept să cereţi medicului dv. de familie o trimitere către Clinica de oftalmologie din Piata Lahovari nr.1, pentru un consult şi o decizie terapeutică. E foarte posibil ca medicul să estimeze că rezolvarea cea mai corectă care se impune este intervenţia chirurgicală prin care se înlocuieşte cristalinul opacifiat cu un cristalin nou, în urma căreia vederea se recapătă în totalitate. Vi se va face operaţie mai întâi la un ochi, apoi, după o oarecare perioadă, şi la celălalt. Momentul optim al operaţiei pentru fiecare ochi poate fi precizat numai de specialistul oftalmolog care vă va consulta.

Întrebări care îşi aşteaptă încă răspunsul

- *De ce efectul placebo are efect asupra unor pacienţi iar în cazul altora nu?*
- *Care este profilul psihologic al pacienţilor care răspund la placebo?*
- *De ce culoarea pastilelor, gustul siropului etc. influenţează efectul?*
- *De ce o injecţie cu un ser placebo este cu atât mai eficace cu cât înţepătura acului este mai usturătoare?*
- *De ce „medicamentele" placebo declanşează la unii pacienţi efecte secundare (somnolenţă, diureză crescută, greţuri, tulburări gastrice etc.), exact ca în cazul medicamentelor adevărate?*
- *E posibil ca într-o bună zi locul medicamentelor să fie luat de pilule cu... apă de ploaie?*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

S-a descoperit gena care produce fibrilaţia atrială

O echipă de cercetători franco-americani a anunţat că a descoperit una dintre genele responsabile de declanşarea fibrilaţiei atriale, o tulburare cardiacă destul de frecventă în special la persoanele trecute de vârsta de 65 de ani (3%), dar prezentă şi la vârste mai tinere. Avându-se în vedere fenomenul de îmbătrânire a populaţiei (prin creşterea continuă a duratei medii de viaţă), această afecţiune reprezintă una dintre problemele de sănătate căreia trebuie să i se găsească atât cauzele, cât şi modalităţile de tratament cele mai eficace. În acest sens, echipa de cercetători de la Inserm 533 din Nantes (Franţa) a descoperit o genă care intervine în producerea unei proteine ce contribuie la regularizarea schimbului de ioni de la nivelul membranei muşchiului cardiac. Când această genă suferă mutaţii, rolul său de a sintetiza proteina respectivă este perturbat, iar inima, funcţia normală a inimii este afectată. Instalarea fibrilaţiei este un pericol major pentru viaţă şi de cele mai multe ori responsabilă de moartea subită ce survine în timpul unui efort fizic.

„Mă trezesc uneori vorbind singură..."

– Continuăm prezentarea scrisorii doamnei C.L.D. cu întâmplările în care au fost implicaţi copiii săi: ***„ Prima – fetiţa se ascunde la grădiniţă. După ore de cercetări o găsim în tufişuri liniştită, spunându-mi că nu mi-a răspuns de teamă. Oare câte se puteau întâmpla dacă nu o găseam la timp? Cea de-a doua cade în fântână la numai 1 an şi jumătate, înoată 6-7 minute, este salvată şi după primul ajutor nu tuşeşte odată măcar. Cele două întâmplări au loc toamna la un an diferenţă. Şi tot toamna nasc un băieţel la 36 ani, vreau să renunţ la sarcină, dar apare în vis cu rugămintea „Lasă-mă să trăiesc" sau „Vreau să trăiesc" – această comunicare extinzându-se pe tot parcursul sarcinii. Am o oarecare credinţă în Dumnezeu, şi acea persoană îmbrăcată în negru apare periodic. Sunt bolnavă? Mă trezesc uneori vorbind singură, mintea fiindu-mi mereu ocupată cu diverse gânduri."***

– Stimată doamnă, trebuie să vă spun, aşa cum am mai făcut cu alt prilej când ne-aţi mai scris că prin intermediul revistei este mai greu de găsit răspunsul la întrebările pe care vi le puneţi. Spaţiul unei scrisori este limitat şi evident că nu ne puteţi transmite toate informaţiile de care am avea nevoie. Aş vrea de aceea să vă adresez la rândul meu o serie de întrebări. În ceea ce o priveşte pe sora dumneavoastră, nu am suficiente informaţii pentru a dezvolta subiectul... Dar de ce credeţi că sunteţi „prevenită" asupra unor necazuri cum ar fi cele privindu-i pe copiii dv. (făcând o paralelă cu ce spuneţi că i s-a întâmplat surorii dvs.?) Ce mai face soţul dumneavoastră? Cum vă mai înţelegeţi cu el? Ştiu că îl apreciaţi – după cum ne scrieţi altădată – pentru faptul că „vă suportă" ieşirile, tulburările. Care este realţia dumneavoastră cu el în acest moment?

Stimată doamnă, sper să ne mai scrieţi şi să ne răspundeţi la câteva dintre întrebările pe care vi le-am pus. Aşa, poate reuşim să aducem puţină lumină în labirintul pe care ni-l descrieţi. Totuşi, revin la recomandarea pe care v-am făcut-o şi în trecut. Încercaţi la o policlinică, la un spital, să staţi de vorbă cu un psiholog, sau să începeţi o psihoterapie. Vă dorim succes şi aşteptăm cu interes scrisorile dumneavoastră!

MIHAELA DOROBANŢU

TRIBURI PRIMITIVE ÎN ERA COSMICĂ

Boşimanii, cei mai vechi locuitori ai Africii

Grupul sau categoria etnică a boşimanilor este una dintre foarte puţinele populaţii ale lumii care au reuşit să supravieţuiască pe aceleaşi teritorii de aproape 25 de mii de ani. Aşa cum aborigenii Australiei sunt consideraţi cei mai vechi locuitori ai acelui continent, boşimanii reprezintă urmaşii celor mai vechi ramuri ale lui Homo sapiens din regiunile sudice ale Africii.

UN MIT TRĂIT AIEVEA

În foarte mare măsură, modul lor de viaţă tradiţional nu s-a schimbat de mii de ani. Antropologii care au convieţuit cu aceste triburi au constatat că activitatea de culegători are o pondere de 80 la sută în alimentaţie, iar vânatul restul de 20 la sută.

Ascuţirea săgeţilor se face şi astăzi prin frecare între două pietre

Boşimanii trăiesc şi astăzi în chingile propriului lor mit despre facerea lumii. Simplitatea existenţială, nonviolenţa şi acceptarea cu stoicism a unor condiţii climatice extrem de dure sunt consecinţele credinţei de nestrămutat în marele zeu creator şi stăpân al oamenilor şi vietăţilor, Kaang (de fapt, în afară de porecla de „oameni ai tufişurilor", se mai numesc şi „fiii lui Kaang"). Această zeitate supremă i-a ţinut pe ei, împreună cu toate animalele, sub pământ, până când a zămislit la suprafaţă tot ceea ce aveau nevoie. Apoi i-a lăsat să urce la lumina Soarelui şi a făcut un legământ cu ei: să nu aprindă niciodată focul, pentru că atunci se va supăra pe ei. Dar în prima noapte, ei au îndrăznit să calce jurământul; au aprins un foc pentru a se încălzi şi a se vedea unii pe alţii. Pedeapsa lui Kaang, asumată de peste 25 de milenii, a fost de a trăi în continuare numai cu ce le oferă natura ostilă, deşi în jurul lor civilizaţia evolua...

Aşa se explică de ce, pe lângă vânătoarea cu arcul şi săgeţi şi culegerea plantelor, un important segment al vieţii boşimanilor este dedicat transmiterii tradiţiilor, de regulă seara, în jurul focului, când copiii şi tinerii ascultă poveştile bătrânilor. Această existenţă, aparent idilică, a fost tulburată de desele conflicte regionale, mai ales cele dintre Republica Africa de Sud şi Namibia (dar nu numai), când teritoriile deşertice ale boşimanilor au fost „invadate de civilizaţie". Dar, o dată cu stingerea focarelor de război, triburile şi asociaţiile familiale şi-au reluat tradiţionalele forme de viaţă. Foarte puţini boşimani se angajează ca muncitori la drumuri; cele mai dese contacte cu „lumea" le au în calitate de ghizi ai rezervaţiilor naturale (care le-au diminuat suprafaţa locuibilă) şi ai deşerturilor Namib şi Kalahari (în primul rând). Antropologii afirmă că un boşiman avea nevoie în trecut, pentru a-şi întreţine familia, de aproximativ 37 de kilometri pătraţi. Sezonul ploilor îi transformă în nomazi, iar sezonul secetos reuneşte familiile în jurul surselor permanente de apă. Totul se petrece ca şi cum ei ar trăi pe o planetă aparte.

Femeile, ocupându-se de culesul plantelor, îşi poartă nou-născuţii cu ele, indiferent cât de copleşitoare este arşiţa

ARTE NECONVENŢIONALE

Cel mai lung zid confecţionat din spumă de săpun are 43,24 metri şi a fost realizat de doi australieni – record mondial 2002. Adelaide, Australia; opera a rezistat doar 21,3 secunde

BALOANE DE SĂPUN

În Canada şi Australia se desfăşoară anual câte un Festival mondial al baloanelor de săpun. Este, probabil, una din cele mai exotice şi mai frumoase manifestări ale fanteziei şi îndemânării oamenilor mari cu suflet de copil. Performanţe inimaginabile, prin dimensiuni şi splendoarea formelor diafane sunt realizate de specialişti ai prelucrării spumei de săpun. Evident, în cadrul festivalului sunt prezentate atât tehnicile, cât şi fotografiile realizărilor, întrucât construcţiile din acest material efemer nu durează mai mult de câteva secunde. Instantaneele sunt făcute cu ajutorul a cel puţin zece reflectoare (poziţionate în tot atâtea unghiuri), pentru ca pe suprafaţa acestor construcţii de excepţie să apară în valuri unduitoare culorile curcubeului.

❶

❷

Concurenţii se întrec la mai multe categorii, după dimensiuni şi după destinaţia capodoperelor lor transparente, cu pereţi care se sparg dacă strănută cineva în timpul creaţiei.

❶ şi ❷: *Baloane de săpun tip clopot, în interiorul cărora stau doi copii şi respectiv o familie cu trei persoane – recorduri mondiale ale anului 2002, Otawa, Canada. Realizatorii stau în vasul în care se află spuma de săpun*

WILLIAM BLAKE

vizionarul declarat nebun

„Nu e nici o îndoială că acest om a fost nebun, dar era ceva în nebunia lui care ne interesa mai mult decât sănătatea mentală a lui Lord Byron sau Walter Scott", spuneau criticii englezi după moartea incoruptibilului nonconformist care a fost poetul, gravorul şi pictorul William Blake (1757-1827). Născut la Londra într-o familie modestă, Blake îşi uimeşte părinţii încă de la patru ani, când începe seria de viziuni mistice: Dumnezeu îi ia capul şi-l pune la fereastră, hoinăreşte printre copaci plini cu îngeri etc. E greu de spus dacă era vorba doar de o imaginaţie excesiv de fecundă, cert este că multe dintre acele imagini ale minţii sale au fost transpuse ulterior în picturile (acuarelă de obicei) şi mai ales în gravurile ce i-au însoţit culegerile de versuri. Puştiul, având o personalitate ieşită din comun, n-a acceptat să înveţe să scrie şi să citească la şcoală, ci acasă. La zece ani a dorit să urmeze o şcoală de pictură şi apoi una de gravură. Dorinţele i-au fost îndeplinite. La 25 de ani se căsătoreşte cu o analfabetă, Catherine Boucher, pe care a iniţiat-o treptat în taina viziunilor sale asupra lumii. Marele său mentor a fost clarvizionarul suedez Emanuel Swedenborg, o figură de prim rang a ocultismului secolului XVIII, ai cărui adepţi au înfiinţat Biserica Noului Ierusalim. În picturile şi-n gravurile sale, William Blake se luptă – cu mânie, dar şi cu umor – cu cele două tiranii ale epocii sale: cea a Coroanei engleze şi cea a Bisericii. Adept înfocat al spiritului liber (inclusiv al dragostei fără nici un fel de opreşlişti), Blake satirizează cel mai neîndurător autoritatea excesivă a acestor două instituţii asupra libertăţii firesti a omului în proza intitulată „Mariajul Paradisului cu Infernul". Iraţionalul (unii spun visătorul) Blake se opune convenţionalului şi arta sa plastică spune totul despre nonconformistul declarat încă din timpul vieţii „un nebun de geniu". Poate că cea mai edificatoare etichetă i-a pus-o chiar soţia sa, care obişnuia să spună cunoscuţilor:" William stă foarte puţin cu mine, cel mai adesea este în Paradis...". Poemele sale au fost considerate drept „copilăreşti, inspirate din clasici". Dacă Blake şi-ar fi exprimat concepţiile „astrale" şi opiniile antimonarhice şi anticlericale numai prin arta sa plastică, atunci ar fi avut mult mai multă consideraţie atât cât a trăit, şi mai ales după moarte. Dar artistul s-a complăcut într-o neagră sărăcie, într-un trai mai mult din mila altora (atelierul său de pictură a dat faliment foarte repede) care credeau în ideile sale revoluţionare (a fost un adept al Revoluţiei din Franţa) şi-n profeţiile despre Marea Britanie.

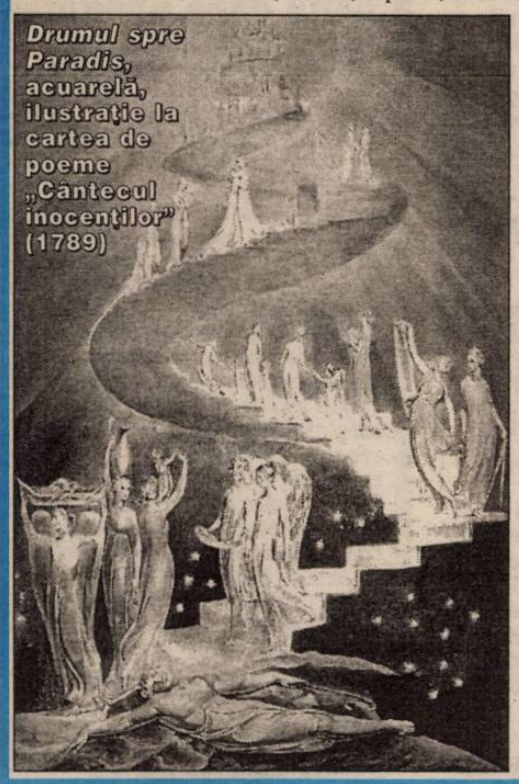
Drumul spre Paradis, acuarelă, ilustraţie la cartea de poeme „Cântecul inocenţilor" (1789)

Lumea umbrelor, gravură, ilustraţie la cartea de poeme „Cântecul experienţelor" (1794)

Peştele vindecător, acuarelă, ilustraţie la „Schite poetice" (1783)

Viziunile nu l-au părăsit nici spre bătrâneţe. Bizarul artist, dedicându-se aproape în exclusivitate ilustraţiilor de tip „paranormal" (cum am spune astăzi), primea „vizita" spiritului fratelui său Robert (mort de mulţi ani), care-i „aplauda" toate operele. Acest „nebun incurabil", cum se spune în epocă, a murit făcând ilustraţii pentru „Divina Comedie" a lui Dante şi pentru Cartea lui Iov... Abia după dispariţia sa, Blake a început să fie băgat în seamă de critica engleză şi picturile şi gravurile sale au fost incluse la început în expoziţii colective, sub titulatura „Cântece nebune". Treptat, influenţa spiritului său liber a crescut enorm. Ideile paranormale ale lui Blake stau şi astăzi la baza unor mişcări „subterane" în Anglia.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...mimoza este o plantă anuală cu flori de culoare roz? Are particularitatea că la atingere foliolele se strâng şi frunzele se apleacă.

◆ ...în mitologia greacă Oceanidele erau nimfe ale mărilor? Erau fiicele Oceanului şi ale zeiţei Tetis.

◆ ...în evul mediu, în oştirile ţărilor române au existat mercenari polonezi? Aceştia se numeau joimiri.

◆ ...heliconul este un instrument muzical de suflat asemănător tubei? Este folosit în fanfarele militare.

◆ ...pantofii cu talpă groasă de lemn, purtaţi în teatrul grec de către actorii greci şi romani, se numeau coturni? Aceştia erau folosiţi şi ca simbol al tragediei.

◆ ...coriandrul este o plantă anuală din familia umbeliferelor, cu flori mici de culoare albă sau roz? Seminţele grase sunt folosite în industria farmaceutică, a parfumurilor, săpunurilor şi drept condiment alimentar.

◆ ...zeiţa feniciană, protectoare a fertilităţii pământului, a maternităţii şi a dragostei se numea Astarte? Era reprezentată în chip de femeie, cu o semilună pe frunte.

◆ ...navigatorul şi conchistadorul Vasco Nuñez de Balboa (c.1475-1517) a descoperit

Oceanul Pacific? A făcut această descoperire străbătând, în 1513, Istmul Panama.

◆ ...juvelnicul este o ladă pentru păstrarea peştelui viu în apă? Se confecţionează din şipci, nuiele sau plasă, montate pe cercuri de lemn sau de sârmă groasă.

◆ ...hoplitul era un soldat pedestru din armatele vechilor polisuri greceşti? Aceşti soldaţi purtau arme grele şi în Sparta constituiau forţa militară principală.

◆ ...dipterele sunt un ordin de insecte, caracterizate prin existenţa unei singure perechi de aripi pentru zbor, cea anterioară, în timp ce perechea posterioară a fost transformată în organe de echilibru? Se cunosc aproximativ 100.000 de specii ale acestor insecte. (I.S.)

Știați că...

Templele răsăritului de soare

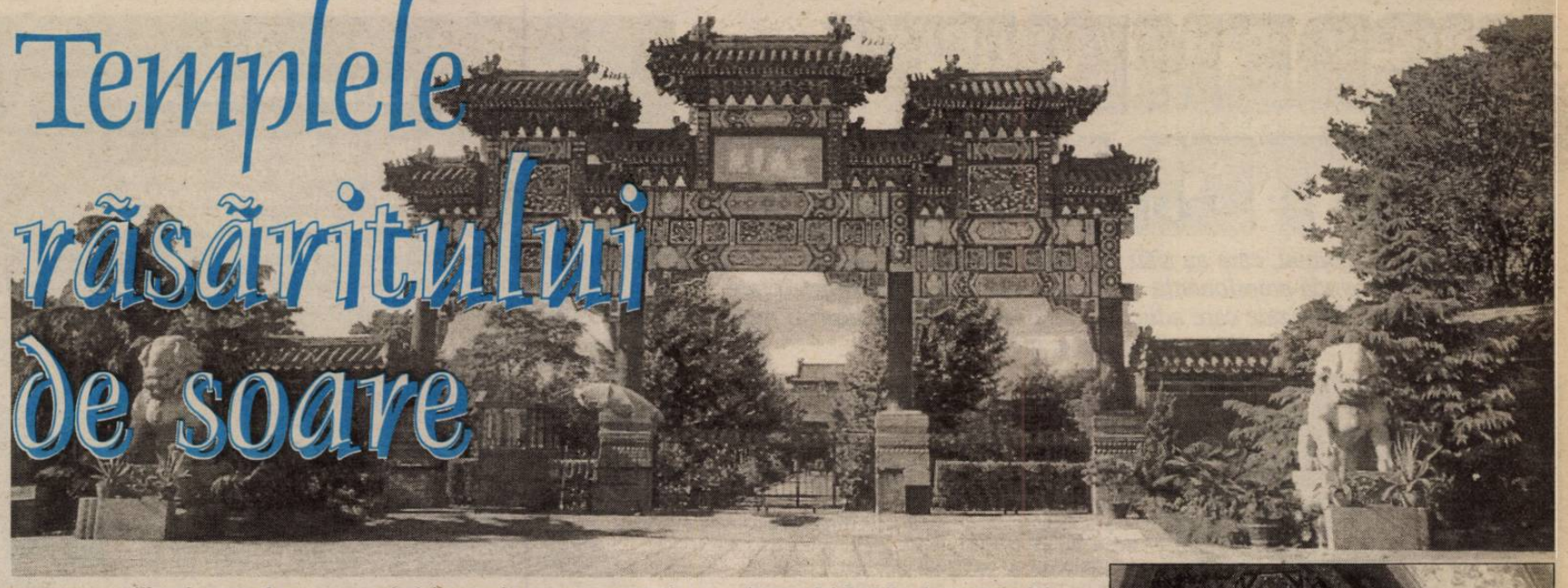

Beijingul, străvechea capitală a Chinei, are nenumărate locuri care îi evocă istoria, nu numai în interiorul marelui oraş, ci şi în împrejurimile sale şi chiar mai departe. Aceste comori aparţin nu doar ţării de origine, ci întregii lumi. Unul dintre ele se află în districtul Changping, la sud de munţii Tianşu, mai exact la 50 de km distanţă. Este vorba de cel care adăposteşte mormintele dinastiei Ming, o suprafaţă de circa 40 kmp, înconjurată de trei munţi. Treisprezece împăraţi ai dinastiei (1386 – 1644) îşi dorm aici somnul de veci.

Pe aleea care te conduce la celebrele morminte pătrunzi printr-un arc de marmură, un portic monumental, având nu mai puţin de cinci deschideri.

Drumul este străjuit nu doar de arbori seculari ci şi de animale în piatră, printre care leii deţin locul principal, ca un simbol al puterii de netăgăduit. Sunt multe relicte ale gloriei apuse în această zonă mai puţin căutată de turiştii dornici de imagini exotice. Printre odoarele de mare preţ trebuie amintită „Coroana Phenix", insemn al puterii împărătesei. Capodoperă de giuvaergerie, combinând o mulţime de pietre preţioase aşezate în formă de floare, ea sugerează deopotrivă bogăţia, puterea şi graţia feminină.

Palatul subteran aflat aici îşi dezvăluie şi el tainele, expunând ochilor trecătorilor vase şi sfeşnice, altare şi statui. Dintre toate minunile, fără îndoială că cea mai importantă rămâne necropola imperială ca un simbol al puterii.

Tot în apropierea capitalei se află „Palatul Veşnicei Armonii" construit în al 33-lea an al domniei lui Kangxi din dinastia Qing.

Construcţia a fost ridicată în 1694, dorindu-se a fi o reşedinţă pentru viitorul împărat. Numele i-a fost dat însă în cel de al nouă-lea an al domniei lui Qianlong (1744) după care, întregul palat a fost transformat într-un templu lamaist. Aici se află cea mai mare statuie de lemn a lui Buddha de pe teritoriul Chinei.

Un alt templu îndelung căutat de turiştii din întreaga lume este „Templul Big-Bell". Clopotul purtând acest nume se mai numeşte Yongle. Este vorba de un clopot uriaş cântărind 46,5 tone.

Depus în nu mai puţin uriaşul templu, cu lungi coridoare, cu alei înmiresmate, cu grinzi splendid ornamentate cu desene străvechi şi mai ales cu uriaşe statui ale lui Buddha.

Filozofia străveche aşteaptă şi ea să-şi spună cuvântul. Evocându-şi personalităţile, oamenii îi venerează pe marii lor înaintaşi. Există un templu închinat lui Confucius şi filozofiei sale. Pe lângă statuia acestuia sunt prezentate stele funerare ale discipolilor şi multe inscripţii inspirate din scrierile sale.

Sunt temple în care laicul şi sacrul se îmbină într-o perfectă armonie aducând farmecul răsăritului de soare în viaţa de fiecare zi.

IRINA STOICA

Pionierul cosmic a intrat în moarte clinică

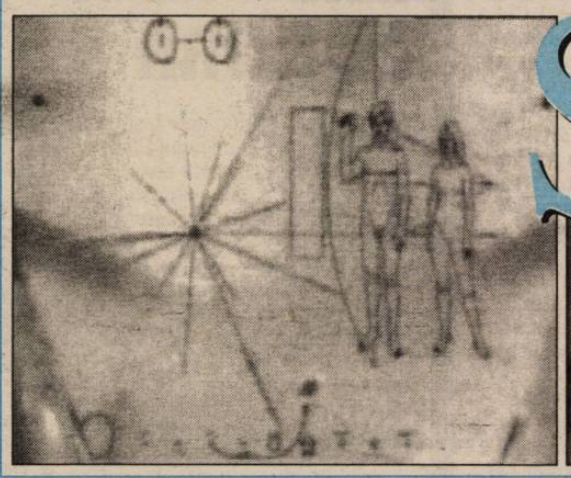

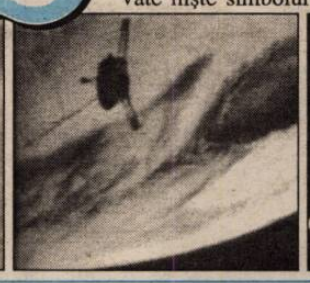

Sonda spaţială Pioneer 10 trebuia să funcţioneze 21 de luni, timp în care trebuia să ne arate nouă, pământenilor, ce e dincolo de planeta noastră până înspre marginile Sistemului Solar. În plus, deşi ideea era poate prea poetică pentru a se transforma în realitate, Pioneer 10 a fost dotată cu o placă dreptunghiulară de aur pe care au fost gravate nişte simboluri absconse care se voiau un mesaj scris pentru nivelul de înţelegere al unor civilizaţii superioare nouă cu care ea ar fi trebuit să se întâlnească. Obosită, după un „serviciu" de 25 de ani, cu panourile îmbâcsite, Pioneer 10 a intrat în moarte clinică. Pământenii şi-au luat astfel adio de la cea mai fructuoasă misiune spaţială din toate timpurile, NASA deconectând sonda de la aparatele de control, întrerupând practic orice comunicare cu Pioneer 10, care depăşise cu câtva timp în urmă limitele Sistemului nostru Solar. Ultimele „cuvinte" transmise de sondă au fost înregistrate de centrul de control al misiunii Pioneer 10 pe data de 22 ianuarie 2003, când unui semnal transmis de sondă îi trebuiau 11 ore pentru a ajunge pe Pământ, de la distanţa de 12,5 miliarde kilometri la care sonda se afla atunci. Lansată în 1972, Pioneer 10 a transmis primele fotografii ale planetelor Saturn şi Jupiter şi a fost prima navă construită de pământeni care a trecut prin centura de asteroizi. Concepută pentru un „serviciu" de 21 de luni, Pioneer 10 a funcţionat timp de 25 de ani. Cât despre ce vor face civilizaţiile extraterestre care vor culege din Univers micuţa sondă spaţială, asta rămâne la latitudinea imaginaţiei fiecăruia. *(George Cuşnarencu)*

Viitorul aparţine spaţiului

ATENŢIE! Pericolul meteoritic

La 10 decembrie 1967, atunci când a întâlnit un roi de minimeteoriţi având viteze de peste 130.000 km/oră, staţia interplanetară americană MARINER-4, cea care a transmis fotografii ale solului marţian luate de la numai 9.850 km, a fost complet distrusă, demonstrând pericolul pentru vehiculele spaţiale, atât ca etanşeitate, cât şi chiar lovirea membrilor echipajului. Un alt exemplu l-a reprezentat avarierea robotului selenar sovietic „LUNA-3", staţie care a fotografiat pentru prima dată faţa invizibilă de pe Pământ a Lunii, la sfârşitul lunii octombrie 1959, dată de la care a încetat orice transmisie radio de la bordul staţiei!...

În general, efemeridele (parametri astronomici) proprii principalelor roiuri meteorice sunt bine cunoscute, se găsesc în cataloagele astronomilor şi demonstrează datele, periodele şi duratele cât timp Pământul se întâlneşte cu acestea. Cele mai multe roiuri – virginidele, cetidele, ursidele, tauridele etc. –

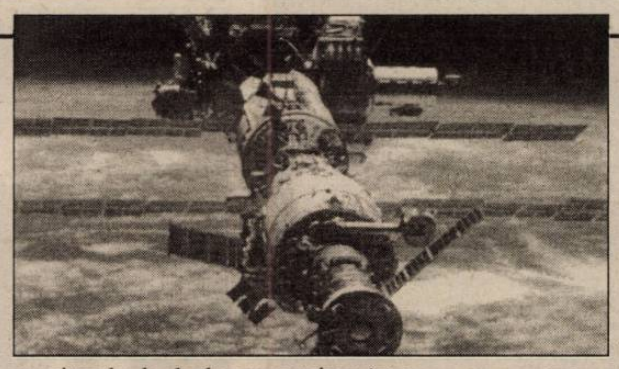

au vitezele de deplasare cuprinse între 30 şi 40 km/s; există, însă şi alte roiuri, cum sunt aquaridele, perseidele, orionidele etc. în care micrometeoriţii – particule de rocă, metalice etc. cu dimensiuni corespunzătoare unor greutăţi de 1-10 grame – ating viteze de peste 60 km/s! Evident, la întâlnirea pe orbită cu un vehicul spaţial, energia cinetică ridicată a particulei meteoritice face ca aceasta să penetreze învelişul respectivului vehicul, provocând pierderea etanşeităţii acestuia, avarierea sau chiar distrugerea unor echipamente specifice; micrometeoriţii reprezintă astfel un real pericol, dar alegerea traiectoriei vehiculului spaţial poate fi făcută în aşa fel încât să evite întâlnirea cu astfel de roiuri – altul este pericolul care este chiar mai des întâlnit: cionirea cu aşa-numitele „roiuri artificiale" formate din deşeuri orbitale provenind de la explozia pe orbită a unor sateliţi desafectaţi sau etaje ultime ale rachetelor purtătoare. Împotriva tuturor acestor pericole, modulul orbital ZVEZDA al Staţiei Spaţiale Internaţionale ALPHA a primit recent o învelitoare de protecţie, montată de astronauţii V. Korzun şi Peggy Whitson (v. foto)...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

ÎNCREMENIȚI ÎN ETERNITATE

Fiecare fosilă de animal, care au trăit pe pământ înainte de apariția omului, constituie o dovadă emoționantă a acelui trecut atât de îndepărtat. Iată câteva mărturii fosilizate care aduc în actualitate o fărâmă dintr-o lume aproape necunoscută.

PĂDURE PIETRIFICATĂ. Uneori, sunt scoase la iveală fosile de mare calibru, cum ar fi aceste trunchiuri de conifere din Arizona. Copacii au fost probabil scoși din rădăcini în timpul unei inundații de mari proporții, duși de curent, și în cele din urmă, acoperiți cu un strat de noroi, fiind protejați astfel de contactul cu oxigenul care i-ar fi adus în stare de putrefacție. Ulterior, apele subterane încărcate cu siliciu au îmbibat, într-un proces lent și de durată, lemnul, înlocuind moleculele vegetale cu molecule minerale. O acțiune extrem de fină și precisă care a asigurat conservarea celor mai mici detalii ale structurii lemnului.

O MISTERIOASĂ VIAȚĂ PRIMITIVĂ. Suntem în urmă cu 480 milioane de ani. „Monstrul" din imagine nu e un limax ci un strămoș foarte îndepărtat al crabilor și al omizilor care trăiau în oceane într-o vreme când viața terestră de-abia începea să se facă simțită. Acest exemplar a fost fosilizat la scurt timp după ce a murit. Conservarea sa este adevărată minune a naturii. Chiar și antenele sale au fost transformate în piatră.

ENIGMA CUIBULUI DE DINOZAURI. Prima oară când au fost descoperite fosilele unui dinozaur carnivor aflat deasupra unui cuib plin cu ouă, oamenii de știință au avut convingerea că este vorba de un prădător, de unde și numele de oviraptor (hoț de ouă). S-a dovedit însă că lucrurile nu stau chiar așa și asta în urma altei descoperiri. Este vorba de fosilele unui alt specimen (exhumat în deșertul Gobi din Mongolia în 1995) aflat pe un cuib de ouă și de un schelet complet de oviraptor în fază embrionară, închis în coaja unuia dintre ouă (în foto imaginea embrionului reconstituit după schelet). Două descoperiri importante întrucât nimeni nu-și imagina că acești monștri din jurasic, în formă de pasăre, își cloceau ouăle.

DINOZAURI ÎN PUZZLE. Să faci „portretul-robot" al unui dinozaur având la dispoziție doar o grămadă de oase, pare un lucru imposibil. Iguanodonul, primul dinozaur reconstituit, a dat multă bătaie de cap paleontologilor. Timp de un secol, aceștia l-au imaginat în patru feluri total diferite. Reconstituirea sa după „chipul și asemănarea" originalului a fost posibilă de-abia după descoperirea în 1878 în Belgia, a 30 de schelete complete de dinozauri, vechi de 130 milioane de ani.

REGATUL AMONITELOR. Amonitele sunt cele mai cunoscute fosile aparținând unor timpuri foarte îndepărtate, în urmă cu 190 milioane de ani, aceste moluște cu cochilie existând din abundență în toate mările și oceanele globului. Paleontologii au repertoriat peste 10.000 de varietăți dintre care unele sunt tipice pentru o anumită epocă. Acestea din urmă constituie un instrument deosebit de prețios pentru paleontologi care în funcție de specia de amonite pe care o găsesc într-un strat geologic, pot data cu o „precizie" de plus/minus 1 milion de ani, atât stratul de pământ cât și alte fosile pe care le exhumă.

Grupaj realizat de
DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

FABRICA DE ZVONURI

Căutările unui realizator de film Numele său este Boris Said și, referindu-se la numeroasele discuții implicând călătorii spațio-temporale el ține să spună că nu are nici o cunoștință în aceste domenii dar că este fascinat și foarte interesat de munca unor cercetători cum este Richard Hoagland. Există specialiști care au vorbit despre recurgerea la vibrații și la muzică clasică drept ajutor în timpul intervențiilor chirurgicale. Preluându-i, Said comentează faptul că închizându-te în Piramidă și emițând sunete sau chiar murmurând o melodie, există posibilitatea de a intra într-o stare alterată de conștiință. La fel ca în experiențele clasice ale domeniului. Există, spune Said, sunete în Camera Regală care sunt de-a dreptul înspăimântătoare. Sunete cum nu s-au mai auzit, sunete care pot servi deschiderii accesului spre noi niveluri de conștiență.

Se spune că... Întrebarea care nu poate fi ocolită este din nou: cine s-a aflat la originea acestor construcții? Fie că ele se află pe Pământ sau pe Marte. Este vorba de o rasă premergătoare oamenilor de azi, de o inteligență superioară și posesoare a unor cunoștințe avansate chiar și pentru timpul nostru? A rămas „informația" despre acești premergători sub forma miturilor și religiilor antice? Semnificația monumentelor marțiene și a celor egiptene, cu incitantele asemănări dintre ele, nu încetează nici o clipă să uimească și, de ce nu, să și creeze o anumită confuzie.

Iar la toate acestea se adaugă elemente foarte... „pământene" care nu fac decât să complice lucrurile. Obiecte de o natură supertehnologică luate din noile camere descoperite în Piramidă și care ar fi ajuns deja pe piața neagră. Responsabili cu supravegherea descoperirilor ar fi închis ochii. Dezvăluiri provenind din cercuri aflate în jurul unor mari personalități ale științei celei mai avansate care vorbesc despre un avion secret, sugerându-se că informațiile care au stat la baza construcției sale nu ar fi străine de cele „aflate" de-a lungul timpului din date terestre sau marțiene, care, altminteri, sunt cu multă ușurință minimalizate în atitudinea față de publicul larg. Dar: este vorba de elemente reale sau doar de Fabrica de Zvonuri care funcționează în continuare?

Tehnici sofisticate... Se pare că în camerele nou descoperite din Marea Piramidă au fost găsite obiecte fabricate cu o măiestrie care denotă stăpânirea unor tehnologii cu totul extraordinare. Mai mult, nisipul găsit în aceste camere s-a dovedit a fi radioactiv. Observația aparține cercetătorilor japonezi și francezi autori ai descoperirii.

Richard Hoagland merge până la a vorbi despre o schemă, care se poate identifica în toate descoperirile efectuate pe parcursul explorărilor, cele din ultimii 120-130 de ani beneficiind de utilizarea unor echipamente la nivelul tehnologiei de ultimă oră. Doar că „descoperitorii" nu au mai primit aprobarea de a continua cercetările și în cele mai multe cazuri au trebuit să plece.

MIHAELA DOROBANȚU

Splendorile naturii

Labirintul din Valea Cernei

Turistul ce dorește să-și bucure sufletul și să cunoască farmecul peșterilor și carstul din Valea Cernei nu trebuie să scape din traseu Izvorul Cernei, cel mai puternic izvor din România. Acesta țâșnește de sub o îngrămădire de blocuri căptușite cu mușchi și își adună apele tocmai din bazinul Jiului de Vest, de la Câmpușel. Cu toate încercările făcute nu s-a putut pătrunde în rețeaua subterană a izvorului. Nestăvilitul șuvoi de apă limpede și rece duce cu el secretul marilor galerii pe care le străbate.

Înaintând spre izvoarele Cernișoarei, după ce depășim pe rând Ciuceava Chicerii, Ciuceava Cracu Frasinului și Ciuceava Prihodului Mare, ajungem în spectaculoasele și superbele chei ale Cernișoarei. Urcăm pe versantul Ciucevei Negre, până la punctul „La Frecuș", la o altitudine de 895 m și vom găsi deschiderea *Peșterii nr. 14 din Valea Cernei.*

Peștera a fost cartată și explorată de Ștefania Avram, Dan Dancău și Eugen Șerban în 1961, iar deschiderea sa a fost publicată în 1964.

Intrarea în peșteră are o înălțime de 2,5 m și lărgimea de 2,5 m, mascată de bolovani mari. Urmează o pantă rectilinie, în lungime de 75 m, cu șase ramificații laterale și două zone mai largi. Sub prima dintre acestea se află blocuri, lemne și alte resturi vegetale unde, cercetătorii au descoperit o bogată faună de insecte, printre care și scorpioni (lucru mai puțin obișnuit, de altfel, la asemenea altitudine).

De-abia trecem un mic prag și ne apar sub priviri primele concrețiuni sub formă de coloane și curgeri parietale. Pe porțiunea din mijloc, unde galeria se lărgește, se găsesc blocuri mari prăbușite și mai multe concrețiuni, tapisate cu coralite. În ultima porțiune veți găsi câteva gururi. Peștera poate fi vizitată în orice anotimp fiind destul de ușor de parcurs.

Valea Cernei rămâne un mister al vremurilor. Dincolo de frumusețea peisajului, în adâncuri se ascund taine nedescifrate ale întunericului.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

BISERICA DIN FODORA

Printre minunatele biserici de lemn ale județului Sălaj, trebuie amintită cea din Fodora care impresionează prin eleganța siluetei. Satul, aflat pe malurile Someșului, pe colinele Șimișnei, a avut o biserică mai veche, pe care conscripția din 1760-1762 o atesta cu 61 de familii. Acest mic locaș a fost înlocuit de biserica nouă, înălțată în primele decenii ale veacului al XIX-lea. Inscripția de pe balustrada corului, consemnată în latină și română, fixează perfect atât ridicarea noului așezământ cât și executarea picturii. „Această biserică s-au zidit în anul 1817 fiind paroh locului popa David, ficurator Blăjan Lupuț, cantor Tecariu Cozma, clopotariu Căpâlna Constantin. S-au zugrăvit cu cheltuiala a tot satul împreună, în anul 1822, prin umiliți zugravi anume Lazăr Tocaci și Biro Lajos de la Orghiz."

Biserica, având hramul Sfântul Nicolae, este ridicată după un plan dreptunghiular cu absida decroșată, de formă poligonală cu cinci laturi. În interior prezintă un tavan drept pe pronaos și câte o boltă semicilindrică în celelalte încăperi.

Pereții sunt mult mai lungi decât cei ai vechiului locaș, atingând 13,50 metri. Lățimea a rămas însă redusă și tocmai aceste proporții dau bisericii un neobișnuit aer de zvelțețe. Deosebit de elegant este turnul-clopotniță cu foișor în console. Fleșa prelungă este flancată de alte patru turnulețe cu cruce dublă în vârf. Acoperișul de șiță, în ape repezi, este în perfectă armonie cu restul construcției la care meșterii au folosit cu multă îndemânare barda. Prispa

desfășurată pe laturile de sud și de vest este și ea splendid decorată iar consolele sunt realizate cu ciopluri mari. Pictura bisericii a avut mult de suferit de-a lungul timpului. Cea exterioară a dispărut cu totul, fiind amintită de vagi urme de culoare pe cornișă. Lucrarea din interior, de foarte bună calitate artistică vădește influența artei apusene. De menționat faptul că imaginile sunt explicate prin texte în limbile română, latină, maghiară și germană. Printre odoarele păstrate la biserica din Fodora se remarcă două icoane care au aparținut vechiului locaș. Una dintre ele a fost realizată în ianuarie 1775 de zugravul Sălăjean Simon, fiind plătită de popa Vasilie, de soția sa, Ana și de alți enoriași.

Cealaltă este icoana împărătească a lui Iisus Hristos, având menționată data 1805 și prezentând decor floral și chenar cu „frânghie".

Biserica Sfântul Nicolae din Fodora este o expresie a credinței dar și a sentimentelor artistice care i-au animat nu doar pe creatorii ei, ci pe toți locuitorii pământului.

IRINA STOICA

TURIST din întâmplare

Nu este vorba aici de cunoscutul film realizat după o foarte apreciată carte ci pur şi simplu de un bebeluş de şase luni care a avut parte de o păţanie neobişnuită.

Micuţul René avea un frate mai mare, Henri, care împlinise deja 12 ani. Familia locuia într-o suburbie a Parisului, la Garenn, bucurându-se de mulţimea parcurilor de aici. Părinţii aveau un venit bun, aşa că cei doi copii, ocrotiţi de dragostea lor, nu duceau lipsă de nimic. Totuşi Henri se simţea profund nefericit. Era în vacanţă şi continua un program în forţă: lecţii de vioară, cursuri de înot şi pe deasupra sâcâit de fratele mic, o adevărată maşină de urlete. Mama în special, simţea necazul băiatului şi încerca să-l liniştească aşa cum putea, dar se pare că nu putea prea mult. Într-o dimineaţă însă a fost obligată să-l lase pe micuţ în grija celui mare şi acesta, cuprins brusc de sentimentul responsabilităţii, l-a băgat în coşul special conceput şi l-a scos la aer. Plimbându-se tacticos a ajuns în gara unde tocmai staţiona unul dintre acele trenuri suburbane cu destinaţia Saint Lazare. Era unul dintre trenurile cu etaj şi băiatului îi plăcea enorm să contemple peisajul de sus. Având la el o legitimaţie de călătorie a sărit în tremul aproape gol şi şi-a instalat frăţiorul la fereastră. La prima oprire însă a văzut un coleg, bun prieten, şi, uitând complet de fratele de vizavi, a sărit din tren.

Împreună, cei doi băieţi au plecat pe terenul de fotbal din apropiere unde a rămas câteva ceasuri bune. Trenul şi-a făcut cursa obişnuită de câteva ori dar nimeni n-a intrat în vagonul în care se afla micul turist. Obosit de joc, Henri s-a hotărât să plece acasă şi atunci abia şi-a amintit de René. Speriat a alergat în gară neştiind cui să se adreseze şi, spre surprinderea lui, a văzut venind „un tren cu etaj". Plin de speranţe s-a căţărat în el. Speranţele s-au dovedit îndreptăţite pentru că şi-a găsit fratele dormind liniştit, fără să fie tulburat de nimeni. Emoţionat s-a simţit obligat să povestească „aventura" părinţilor care au procedat cu mult tact. Atitudinea lor şi drăgăleşenia micuţului l-au făcut pe Henri să-l privească altfel pe micul „turist" simţindu-se acum onorat de statutul său de frate mai mare. (I.S.)

UN ROMÂN PE MOTOCICLETĂ, ÎN JURUL LUMII

Caşi cunoaşterea, aventura nu are limite. Şi – poate paradoxal sau poate utopic pentru mulţi oameni – pentru a fi concretizată, nu e nevoie neapărat să trăieşti într-o anumită zonă a planetei ori să ai nu ştiu ce studii de specialitate ori pur şi simplu să fii bogat. Este suficient să vrei şi să acţionezi pentru a-ţi împlini visul. A demonstrat aceasta un tânăr băcăuan din comuna Mănăstirea Caşin, pe nume *Narcis Oancea*. Mai mult decât atât, cu o tenacitate de invidiat, el intenţionează să repete dubla sa experienţă de globe-trotter, pornind într-o temerară expediţie în jurul lumii; doar el şi... motocicleta sa.

Narcis Oancea are 31 de ani şi de meserie e lăcătuş mecanic, dar atracţia puternică spre sport şi spre călătorie l-a îndemnat să conceapă primul plan expediţionar de amploare pe când abia absolvise liceul. Doi ani a căutat, împreună cu un prieten, mijloacele necesare îndrăzneţei întreprinderi. Cale pe care a trebuit s-o abandoneze, întrucât nimeni nu s-a arătat dispus să sprijine o asemenea călătorie considerată pesemne simplu capriciu adolescentin. Totuşi, cu resursele modeste pe care le deţinea, în vara anului 1992 a pornit pe bicicletă în expediţia marcată cu insolitul nume *Afon 2*. Doar 12 ţări a reuşit să parcurgă, până când problema financiară şi-a spus cuvântul. A renunţat aşadar la etapa ce privea Asia de Sud şi, din Egipt, s-a întors acasă. Un semisucces care nu numai că nu l-a demoralizat, ci l-a făcut să-şi dorească şi mai mult o realizare deplină de amploare, în acelaşi domeniu. Aşa se face că, după alţi doi ani, a pornit în expediţia *Carpi*. Tot cu fonduri departe de necesar, dar cu soluţii găsite pe traseu (sponsori ocazionali, diverse munci plătite, sprijin de la ambasade române), a reuşit să străbată ţări din Europa, Asia, Oceania şi America Centrală. Rezultatul acestui periplu mondial, care a durat doi ani şi jumătate, a constat în scrierea unei cărţi, al cărei titlu l-am preluat pentru articolul de faţă – *Un român în jurul lumii* – (netipărită, din aceeaşi lipsă a banilor), dar şi, aţi ghicit!, proiectarea unei noi expediţii în jurul lumii. De data aceasta, pe motocicletă. De unde şi de ce atâta înverşunare la un om, în a realiza ceva ce pare imposibil? Păstrând proporţiile, nu putem decât să-l citâm pe primul cuceritor al Everestului, celebrul alpinist neozeelandez Sir Edmund Hillary, care întrebat de ce a dorit să atingă cel mai înalt vârf din lume, a răspuns: „Pentru că există!". Aşadar, pentru că lumea noastră există, românul Narcis Oancea vrea să o străbată, să o cunoască şi să împărtăşească şi altora din experienţa sa. Anterior, relatări despre expediţiile amintite au apărut în publicaţii din ţările străbătute şi (destul de puţin) din România.

Expediţia *ARK*, concepută pentru numai şase luni, ar urma să înceapă pe 20 martie a.c. şi să acopere toate continentele, cu excepţia celor nord-american şi antactic. Un vis pe care dorim din toată inima să şi-l realizeze, înţelegându-i motivaţia: „Este greu pentru mine să stau pe loc, după ce am văzut cum se învârte planeta... Mâine voi pleca iarăşi. Să nu lăsăm somnul să ne fure!" *(A.N.P.)*

Ajutaţi-ne înainte de a muri!

Strania dispariţie a unui cuplu de scufundători americani, cu îndelungată experienţă în apele Marii Bariere de Corali a Australiei, continuă să rămână un mister şi astăzi. Tot ce se ştie este că Tom şi Eileen Lonergan, de 34, respectiv 28 de ani, au fost duşi de un vas împreună cu alţi scufundători la aproape 25 km în larg şi lăsaţi să-şi facă acolo scufundările. După timpul convenit, vasul s-a întors, a luat scufundătorii, dar... nu a numărat dacă sunt toţi! După 50 de ore (!) cei doi soţi au fost declaraţi dispăruţi. S-a revenit la locul cu pricina, dar tot ce s-a putut găsi au fost o vestă de salvare cu numele lui Tom pe ea, un fragment de costum care purta urme de muşcături de rechin şi pete de sânge, un tub de oxigen şi o plăcuţă (descoperită după şase luni printre mangrove) pe care Tom scrijelase: „Ajutaţi-ne, vă rog, înainte de a muri"... Viaţa şi situaţia celor doi nu ascundea nici un mister: oameni profund credincioşi, îşi luaseră 10 zile de vacanţă după trei ani petrecuţi în zona Pacificului de Sud, ca profesori la o şcoală metodistă din Insulele Fiji. Erau scufundători experimentaţi şi cel care le-a semnalat lipsa a fost şoferul autobuzului care a transportat restul echipei din port la hotel. S-a deschis imediat un proces, acuzatul principal a fost căpitanul vasului care transporta scufundătorii; iar judecătorii s-au găsit în faţa mai multor dileme. A fost o crimă? Cel puţin una prin imprudenţă, dat fiind că Nairn nu a verificat dacă toţi membrii echipei erau la bord. A fost o lungă agonie, erau deshidrataţi, încercând cu greu să se menţină la suprafaţa

apei când au constatat că rămăseseră singuri în mijlocul mării? Au fost oare victime ale unui cumplit atac al rechinilor? A fost o teribilă împlinire a unei mai vechi dorinţe şi ameninţări de sinucidere a lui Tom, care şi-a tras după el soţia? Sau, cea mai incredibilă dintre ipoteze, totul a fost o imensă înscenare a morţii celor doi care trăiesc şi acum, ascunşi de lume? După 12 zile de proces şi o dezbatere finală de doar 90 de minute, judecătorii l-au achitat pe Nairn şi au atribuit rechinilor moartea celor doi. Familia lui Tom a explodat: „ar fi trebuit să-l arunce pe Nairn în ocean, aşa cum a făcut el cu Tom", au spus ei. În rest... se lasă uitarea. *(M.D.)*

AMBARCAŢIUNE ATACATĂ DE UN CALMAR URIAŞ

Vasul lui Olivier de Kersauson, un navigator care încearcă să doboare recordul mondial al înconjurului lumii într-o ambarcaţiune cu pânze (cu echipaj) a fost acroşat în Atlantic (în apropiere de Gibraltar) de un calmar uriaş. „Eram pe punte cu mâna pe bară când am simţit vibraţii ciudate. Nu mi-am dat seama ce se întâmplă. Corpul meu tremura de parcă aş fi fost cuprins de friguri. Am lăsat jos pânzele, ne-am uitat atent peste tot dar nu am văzut nimic care să ne atragă atenţia. Unul din secunzi care a coborât în habitaclu pentru a încerca să vadă din interior ce se petrece. Atunci a zărit prin hublouri tentaculele lungi şi puternice ale unui calmar uriaş. Era o forţă puternică care parcă pusese stăpânire pe vas. La un moment dat nu am mai simţit nici o vibraţie. Atunci am văzut în spatele vasului calmarul care îşi desprinsese tentaculele de acesta. Era enorm. N-am văzut niciodată aşa ceva în cei 40 de ani de navigaţie. Am auzit însă vorbindu-se de asemenea monştri marini aşa cum au auzit cred, mai toţi marinarii din lume", a relatat Olivier.

„Când am coborât, a relatat secundul Didier Ragault, am văzut totul prin hublou. Calmarul avea tentacule groase cât braţul meu, şi, vă rog să-l priviţi, e un braţ de luptător de categorie grea. Mi-am dat seama că e vorba de un animal foarte mare şi că ar putea să ne facă probleme. Când am urcat pe punte l-am văzut în spatele ambarcaţiunii. Avea vreo 10 metri lungime".

Vasul a plecat în 11 ianuarie orele 03 şi 9 secunde şi ar trebui să se întoarcă înainte de 16 martie, ora 11, 36 minute şi 33 de secunde pentru a doborî recordul stabilit de francezul Bruno Peyron. *(D.M.)*

Viaţa nu iartă

Astăzi, Ramona Dwight este o doamnă cu o vârstă respectabilă, care preferă să locuiască singură la Wilmotte, California. Nu mai este comunicativă ca pe vremuri, nu mai joacă tabinet şi nici poker, pentru că asta îi aminteşte de meandrele incredibile ale vieţii ei.

Pe când avea 16 ani, Ramona s-a îndrăgostit nebuneşte de Ray, un stâlp de cafenea disprefuit de toată lumea. Cu siguranţă că părinţii n-ar fi vrut s-o mărite cu un derbedeu. Atunci, tinerii s-au gândit la un scenariu formidabil, prin care fata să fie consdierată moartă şi ei să poată fugi în lume fără nici o grijă. Mona trebuia să se certe cu aprigul său tată, apoi să simuleze că s-a înecat în râul din apropiere de Wilmotte. Dar cum să facă asta? Ideea genială i-a aparţinut lui Ray: sub privirile unor martori, Mona s-a aruncat în apă şi nu a ieşit la suprafaţă câteva minute; băiatul o învăţase să respire sub apă cu ajutorul aerului dintr-o cameră a unei roţi de maşină plasată acolo în ajun. Zis şi făcut.

Totul s-a petrecut conform planului celor doi. Martorii – nici unul nu avusese curajul să sară în ajutorul ei, căci apele erau învolburate în acea zonă – au declarat că Ramona s-a înecat, iar poliţia, negăsindu-i trupul neînsufleţit, a bănuit că a fost dus de curent foarte departe, poate chiar în oceanul aflat la câţiva kilometri... Ray şi Ramona au vagabondat prin alte state, lucrând ici-colo şi nereuşind să strângă bani pentru a-şi întemeia un cămin. După vreo doi ani, fata a fost sedusă de un avocat de vreo 30 de ani. S-a căsătorit cu el şi a urmat cursurile de medicină, stabilindu-se la Wisa, localitate aflată tocmai în statul Oklahoma. Anii treceau şi ea n-a luat deloc legătura cu familia disperată, care o considera moartă. Dar ironia soarţei este de multe ori neiertătoare.

În urmă cu zece ani, la spitalul unde lucra Ramona a fost adus un bărbat în vârstă, accidentat foarte grav de o maşină. Operaţia a reuşit şi omul a fost salvat. Numai că, atunci când şi-a revenit, pacientul a recunoscut-o pe doctoriţă: era chiar fiica sa pe care n-o mai văzuse de zeci de ani! Şocul emoţional a fost atât de puternic, încât omul a făcut infarct şi a murit în braţele fiicei sale, căreia nu-i venea să creadă ce se întâmplase. Reîntâlnirea cu tatăl de care fugise pentru un derbedeu îi fusese acestuia fatală, după ce îl salvase de la moarte... Din acea zi, Ramona nu mai vrea să aibă de-a face cu nimeni. De curând şi-a scris povestea vieţii, cu ajutorul unui ziarist. Titlul cărţii este „Viaţa nu iartă". *(P.I.)*

O lume nebună

Sangey Lama, un turist indian, a fost arestat în estul Indiei, în timp ce transporta numeroase cranii. Atenţia poliţiştilor a fost atrasă tocmai de aspectul ciudat al bagajului, pe care omul îl căra cu greu în spate. Sangey Lama a declarat că intenţiona să vândă craniile preoţilor budişti, pentru ceremonii. În ceea ce priveşte proveniena „mărfii", bărbatul a spus că a colectat craniile în statul Bihar, dar că nu are idee de unde au apărut.

O familie din Franţa a atins un nou record mondial când, după 54 de ani, a bătut la uşa casei de amanet „Ma Tante", de pe lângă societatea Credit Municipal din Paris, cerând să-şi recupereze bijuteriile lăsate odinioară în schimbul unui împrumut. Bijuteriile – două coliere şi un medalion din aur – fuseseră duse la casa de amanet în 1948, perioadă în care mulţi francezi care aveau probleme cu banii recurgeau la această metodă pentru a supravieţui. Interesant este că după 54 de ani, 4 luni şi 16 zile, familia şi-a recuperat obiectele, ca şi cum ar fi fost depuse la casa de amanet cu doar puţin timp în urmă. Precedentul record similar, înregistrat tot în Franţa şi tot de casa de amanet „Ma Tante" a fost de 47 de ani. Celebra casă de amanet are o vechime de peste 200 de ani iar numele său (Mătuşa mea) a avut ca sursă de inspiraţie o anecdotă care spune că prinţul de Joinville, fiul reginei Marie-Amelie, şi-a lăsat ceasul la o mătuşă de-a sa în schimbul unei sume de bani luată cu împrumut şi de care avea nevoie urgentă pentru a-şi plăti datoriile la jocul de cărţi. (A.P.)

VINERI - 7 martie

România 1

7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Teleenciclopedia (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Justiţie militară" (ep.1) 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Nevastă de om bogat" (SUA, 1996). Cu: Halle Berry 22.00 Serial: „Criminaliştii" 23.30 Sangre ardiente: drumul unei etnii 3.30 Serial: „Magnum".

ProTV

8.00 Ştirile ProTV 9.05 Rondul de dimineaţă 11.55 Parte de carte (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Răzbunare dincolo de moarte" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.00 Vacanţa Mare 23.00 Film: „Tinereţe veşnică" (SUA, 1992). Cu: Goldie Hawn, Isabella Rossellini, Bruce Willis 1.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 1.45 13-14 cu Andrei Gheorghe.

Antena 1

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 11.50 Desene animate 13.15 Film: „Domnişoara Sadie Thompson" (SUA, 1953) 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Total Recall" (SUA, 1990). Cu: Arnold Schwarzenegger 22.00 Film: „Atracţie sălbatică" (SUA, 1986). Cu: Melanie Griffith.

Prima TV

8.00 Video Star 12.00 Desene animate 13.00 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Conflict de interese" (Canada, 2002) 23.00 Focus Plus.

Acasă

6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Superlative la Hollywood: Cele mai frumoase 25 de filme de dragoste 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Amor latino".

2

7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Locuinţă pentru doi" 11.15 Doc.: „A zecea muză a lui Elgar" 13.45 Desene animate 15.10 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 19.00 Mega Tsunami 20.00 Serial: „B.R.I.G.A.D." (ep. 1) 21.10 D'ale lu' Mitică 22.10 Film: „Belle Epoque" (coprod., 1992). Cu: Penelope Cruz 0.00 Film: „Androidul ucigaş" (SUA, 1995).

Tele 7 ABC

8.05 Serial pentru copii 9.30 Vertical (r) 11.00 Documentar 13.10 Videoclipuri 17.00 Cântăreţii străzii 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 20.50 Chestiunea zilei 21.00 Alo, Florin!

SAMBĂTĂ - 8 martie

5.00 Formula 1: M.P. al Australiei 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.15 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 13.15 Istorie polemică 14.15 Formula 1: M.P. al Australiei (r) 15.00 Fotbal: Oţelul Galaţi – Rapid 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Acasă în inima mea" (SUA, 2000). Cu: Natalie Portman 22.15 Serial: „Pasadena" 23.30 Film: „Amy Fisher" (SUA, 1993).

7.00 Desene animate 10.00 Raliu Turcia 11.15 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Maggie" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.15 Film: „Triunghiul morţii" (partea a II-a) 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – FCM Bacău 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tango & Cash" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone, Kurt Russell 22.15 Film: „Parfum de femeie" (SUA, 1992). Cu: Al Pacino 1.00 Film: „Vis împlinit" (Australia, 1994).

9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Desene animate 11.40 Serial: „Pe cont propriu" 12.30 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.30 Serial: „Ellen" (ep.1) 14.00 Film: „Iancu Jianu zapciul" (România, 1980) 17.00 Echipa fantastică - ediţie specială 19.00 Observator 20.00 Film: „Harley Davidson şi Marlboro Man" (SUA, 1991). Cu: Mickey Rourke 22.00 Film: „Cum ţi-e scris" (SUA, 1994). Cu: Robert Downey Jr.

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „Fantoma mea iubită" (SUA, 1990). Cu: Demi Moore 22.00 Film: „Domniţa Şoim" (SUA, 1985) 0.00 Film erotic.

9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.45 Club 700 15.30 Serial: „Arabela se întoarce" 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Profu'" 2.45 Serial: „Amor latino" (ultimul ep.).

9.00 Arta apărării 10.40 Desene animate 11.10 Lumea lui Chiţ-Chiţ 12.00 Arca lui Noe 13.05 Doc.: „Călător prin lume" 14.05 Film: „Robinson Crusoe" (SUA, 1996). Cu: Pierce Brosnan 16.00 Ziua lui, de ziua ei! 18.10 Rugby: Irlanda – Franţa 20.05 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Serial: „În înaltul cerului" 21.50 Sanremo 2003 2.00 Film: „Belle Epoque" (r).

8.00 Serial pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viaţa 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Departe de casă" (SUA, 1988) 22.00 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 23.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ - 9 martie

5.00 Formula 1: M.P. al Australiei 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 10.30 Descurcă-te singur! 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.00 Fotbal: Poli AEK Timişoara – Steaua Bucureşti 15.50 Bravo, bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Eu cu cine mă mărit?" (SUA, 2001) 22.55 Minutul 91.

8.20 Desene animate 10.00 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Portret de artist 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Film: „Crimă în familie" (SUA, 1993, partea I). Cu: Mimi Rogers 16.15 Film: „Sânge şi orhidee" (SUA, 1986, partea I) 18.00 ProTv Magazin 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Tăntălăul şi gogomanul" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey 23.00 Procesul etapei.

7.30 Film (r) 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.30 Doc.: „Secolul războaielor" 13.30 Serial: „Ellen" 14.00 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „Sheena" 16.00 Serial: „MacGyver" 17.00 Film: „Triunghiul Bermudelor" (SUA, 1996) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Divertis Parc 22.00 Film: „Dispărut în misiune" (SUA, 1984). Cu: Chuck Norris.

7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.30 Filmul & televiziunea 13.00 Film: „Liceenii rock'n'roll" (România, 1990) 14.30 Ce-i în frigider? 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Promisiunea" (SUA, 2001). Cu: Jack Nicholson 22.00 Film: „Bancherul" (SUA, 1989) 0.00 Serial: „Mutant X".

9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Eco Moda" 16.00 Autograf pentru mama 17.30 Superlative la Hollywood 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 21.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 3.00 Serial: „Mariu" (ep.1).

8.40 Tradiţii 9.10 Croinici votive 9.40 Ferma 10.35 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 11.50 Serial: „Marul lui Newton" 14.05 Doc.: „Pasionaţi de trecut" 15.45 Rugby: Anglia - Italia 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.05 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Serial: „Speranţe şi împliniri" (ep.1) 22.00 Film: „Războinicii din Los Angeles" (SUA, 1989).

8.10 Serial pentru copii 10.30 Vertical 13.30 Auto Motor Sport 15.00 Muzică populară 18.00 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Damnatul" (Canada, 1996) 21.45 Serial: „Hollywood" 22.10 Loto-Pariu Trio.

LUNI - 10 martie

7.30 Bună dimineaţa, România! 12.40 Bravo, bravissimo! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „E periculos să te numeşti Walter Woods" (SUA, 1997) 3.30 Serial: „Magnum".

8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.25 Călător în ţara ta (r) 14.00 Film: „Sânge şi orhidee" (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Frica" (SUA, 1996) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" (ultimul ep.) 0.30 Serial: „Pasiuni tulburătoare" 1.45 13-14 cu Andrei Gheorghe 2.30 Film: „Două fete şi un băiat" (SUA, 1997).

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 12.40 Film (r) 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Alianţă cu duşmanul" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 România mea (r) 0.30 Serial: „Bob".

8.00 Video Star 12.00 Desene animate 13.00 Film: „Profetul, aurul şi ardelenii" (România, 1978) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Kickboxer 2" (SUA, 1991). Cu: Sasha Mitchell 23.00 Focus Plus.

6.00 – 13.15 Reluări 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu" 4.15 Muzica de acasă, muzica nopţii.

8.30 Doc.: „Zelazowa Wola" 9.30 Tonomatul DP 2 12.00 Călătorind prin ţară 12.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.45 Serial: „Frumoşi şi îndrăgostiţi" (ep.1) 18.30 Doc.: „Noutăţi de pe Pământ" 19.00 Serial: „Miracole" (ep.1) 20.35 Serial: „Andromeda" (ep.1) 22.00 Sport plus 23.30 eForum.

8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MARŢI - 11 martie

7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Să înveţi din nou să zbori" (Italia, 1998, partea I) 21.55 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.30 Film: „O poveste obişnuită" (coprod., 1998).

8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Ţinta perfectă" (SUA, 1997) 21.45 UEFA Champions League 1.15 Serial: „Pasiuni tulburătoare" 2.15 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.00 Film: „Crime pentru carieră" (SUA, 1993). Cu: Lara Flynn Boyle.

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 11.50 Desene animate 12.40 Film: „Mic dejun la Tiffany" (SUA, 1961). Cu: Audrey Hepburn 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

8.00 Video Star 12.00 Desene animate 13.00 Film: „Pruncul, petrolul şi ardelenii" (România, 1981) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Vrei să fii miliardar? 22.00 Reporter incognito 22.30 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus.

6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".

8.00 Ştiri 9.30 Tonomatul DP 2 12.00 Călătorind prin ţară 12.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Frumoşi şi îndrăgostiţi" 18.30 Istoria jurnalelor cinematografice 19.00 Serial: „Miracole" 20.35 Serial: „În faţa instanţei" 22.00 Film: „Duelul" (România, 1981) 23.50 Hot Net.

8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MIERCURI - 12 martie

7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Să înveţi din nou să zbori" (ultima parte) 22.00 Seară bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Regele trăieşte" (coprod., 2000) 3.30 Serial: „Magnum".

8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Magazin UCL (r) 13.00 Promotor 14.00 UEFA Champions League (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Falci 3" (SUA, 1983). Cu: Dennis Quaid 21.45 UEFA Champions League 0.05 Rezumat UEFA 1.15 Serial: „Pasiuni tulburătoare" 2.15 13-14 cu Andrei Gheorghe.

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 13.15 Din dragoste (r) 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Stone Cold" (SUA, 1991) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Serial: „Bob".

8.00 Video Star 12.00 Desene animate 13.00 Film: „Operaţiunea monstrul" (România, 1976) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus.

6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".

8.00 Ştiri 9.30 Tonomatul DP 2 12.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 17.45 Serial: „Frumoşi şi îndrăgostiţi" 18.30 Minunăţiile Europei 19.00 Serial: „Miracole" 20.35 Serial: „Nightman" (ep.1) 22.00 Film: „Jackie Chan, pilot de curse" (SUA, 1995). Cu: Jackie Chan 23.50 Eurofotbal.

8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 12.30 Viitorul azi 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

JOI - 13 martie

7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Film: „Scufundarea vaporului Rainbow" (Noua Zeelandă, 1993) 23.30 Interes general 0.30 Film: „Şcoala sub teroare" (SUA, 1998).

8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Profeţii despre trecut (r) 13.00 Bucătăria lui Radu (r) 14.00 UEFA Champions League (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „După Alice" (coprod., 1999) 22.45 La bloc 23.30 Marcă înregistrată 1.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 1.45 Film: „Jocul cu moartea" (SUA, 1981).

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.00 Desene animate 13.15 Film: „Victorie neașteptată" (SUA, 1991). Cu: Scott Bakula 15.00 Serial: „Cei şapte magnifici" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastra" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Efecte speciale" 22.30 Marius Tuca Show 23.30 Serial: „Bob".

8.00 Video Star 12.00 Desene animate 13.00 Film: „Calculatorul mărturisește" (România, 1982) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Te iubesc 23.00 Focus Plus 0.45 Uik-end

6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngerașii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".

8.00 Ştiri 11.00 Serial (r) 12.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 17.45 Serial: „Frumoşi şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Cronici de vacanţă" 19.00 Serial: „Miracole" 20.35 Serial: „Central Park West" (ep.1) 22.00 Film: „Regina Margot" (Franţa, 1994). Cu: Isabelle Adjani 0.30 Teatru: „Castelul din Carpaţi" de Jules Verne.

8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 12.30 Caleidoscopul artelor 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.45 Loto – Pariu Trio.

HALLE BERRY
– vineri, 20.00 –

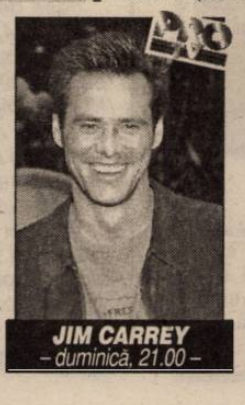

JIM CARREY
– duminică, 21.00 –

MELANIE GRIFFITH
– vineri, 22.00 –

JACK NICHOLSON
– duminică, 20.00 –

PENELOPE CRUZ
– vineri, 22.10 –

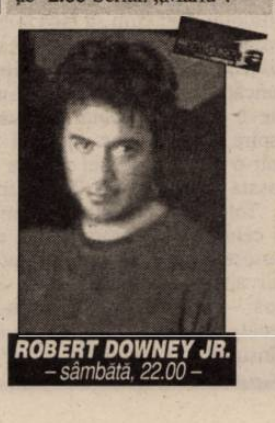

ROBERT DOWNEY JR.
– sâmbătă, 22.00 –

NATALIE PORTMAN
– sâmbătă, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JACLYN SMITH A ÎNVINS BOALA

Actriţa americană Jaclyn Smith, una din eroinele serialului pentru televiziune *Îngerii lui Charlie* din perioada 1976-1981, a declarat recent că a avut de înfruntat o luptă grea cu un cancer de sân, din care, din fericire, a ieşit învingătoare. „În prezent, sănătatea mea e excelentă", mărturisea recent actriţa, în vârstă de 55 de ani. „În fiecare seară, mă aşez în genunchi şi îi mulţumesc

lui Dumnezeu pentru acest lucru." Boala i-a fost diagnosticată vara trecută, cu prilejul unui examen de rutină.

În rolul lui Kelly Garrett (pe care l-a interpretat şi în serialul TV de odinioară), Jacly Smith joacă în cea de-a doua parte a filmului *Îngerii lui Charlie*, realizat în anul 2000 şi care le-a avut în distribuţie pe Cameron Diaz, Lucy Liu şi Drew Barrymore.

TAXI 3

un demaraj zgomotos

Taxi 3, creaţia lui Gerard Krawczyk, avându-l ca producător pe Luc Besson, a transportat în lumea magiei cinematografice peste jumătate de milion de spectatori într-o singură zi, cea a lansării. Nu este chiar un record, *Taxi 2* depăşindu-l din acest punct de vedere; la vremea respectivă, în prima lui zi de difuzare, *Taxi 2* a atras 750000 de „pasageri".

În acest al treilea episod, personajul central Emilien se suie din nou la volanul bolidului său a la James Bond şi demarează în trombă împreună cu acolitul său Daniel într-un război pe viaţă şi pe moarte împotriva unor jefuitori de bănci, deghizaţi în Moş Crăciun. Cursa nebunească îi poartă pe cei doi eroi (roluri interpretate de Samy Naceri şi Frederic Diefenthal) pe drumuri lungi şi spectaculoase, din Marsilia la Tignes, din Canebiere pe vârfuri de munţi şi piste de schi. În ciuda faptului că imaginile care seamănă cu raliurile de formula 1 fac deliciul publicului, criticii i-au acuzat pe regizor şi pe producător că incită la violenţă rutieră, „uitând de noţiunea de responsabilitate". Reprezentanţii asociaţiei „Strada tinerilor" au avut şi ei un cuvânt de spus la adresa filmului pe care l-au numit „un pericol pentru securitatea rutieră", cerând ca proiecţia peliculei să fie de fiecare dată însoţită de „un mesaj preventiv", astfel încât toată lumea să înţeleagă că „banalizarea problemei securităţii rutiere înseamnă asumarea unui mare risc. Dacă vrem să combatem comportamentul agresiv la volan, e foarte important să nu minimalizăm pericolul accidentelor rutiere şi să nu uităm că nu există caramboluri şi accidente fără morţi şi răniţi, fapt pe care filmul îl abordează cu superficialitate."

„Incriminaţii" – regizorul şi producătorul – şi-au cerut dreptul la replică şi au pledat pe tema diferenţei între viaţă şi film. „În ce mă priveşte, eu fac parte din cele 50 de milioane de oameni din Franţa care ştiu să facă diferenţa între realitate şi film", a declarat cu insolenţa-i binecunoscută Luc Besson, producătorul întregii serii. La rândul său, Samy Nacery a spus, încercând parcă să se apere: „Suntem cineaşti şi asta înseamnă că noi

facem film, nu apologia faptelor prezentate în film. Nu vom face niciodată acest lucru tocmai pentru că noi suntem oameni responsabili". Frederic Diefenthal a simţit nevoia să ia şi el atitudine şi a „lansat" un mesaj oamenilor în care le-a spus că viteza e pentru raliuri, nu pentru circulaţia rutieră.

JOHN HUSTON

o şcoală de cinema

În Irlanda, în cadrul universităţii din Galway, va fi în curând inaugurată o şcoală de cinema care va purta numele cineastului american John Huston (1906-1987), în semn de omagiu pentru afecţiunea pe care acesta a

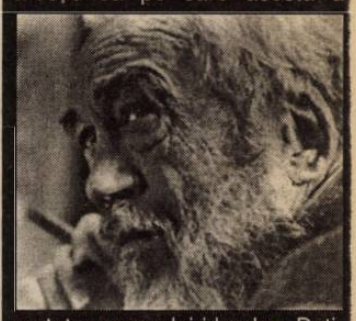

purtat-o poporului irlandez. Deţinător al unei proprietăţi în regiunea Galway (vestul Irlandei), John Huston a găsit o puternică sursă de inspiraţie în oamenii şi locurile pe care le-a cunoscut acolo. Actriţa Anjelica Huston, fiica cineastului, va patrona noua şcoală de cinema care va purta numele tatălui ei şi va recruta primii studenţi.

Regizor, scenarist şi actor, John Huston este considerat una din ultimele mari legende ale „epocii de aur" a Hollywoodului. El este identificat cu acea personalitate plină de culoare şi forţă, impulsivă şi imprevizibilă, căreia i-a plăcut să trăiască precum un mare senior feudal, creându-şi reputaţia unui împătimit al jocurilor de noroc, băutor de alcooluri tari, fumător de ţigări de foi şi seducător de femei frumoase. Creator al unei opere inegale ca valoare, care în mod firesc i-a adus mari satisfacţii, dar şi durerea marilor eşecuri, el este totuşi autorul unui anumit stil – stilul John Huston -, în ciuda faptului că avea uriaşa capacitate de a-şi adapta talentul şi viziunea artistică la fiecare subiect în parte. Ca regizor, de-a lungul a cinci decenii, şi-a pus semnătura pe 40 de pelicule care, în ansamblul lor, compun un univers cu precădere viril, cu personaje care se lasă antrenate în încercări dificile, fiind de cele mai multe ori sortite înfrângerii. Câteva idei obsesive străbat ca un fir roşu creaţiile lui: vânătoarea e mai importantă decât uciderea vânatului; competiţia valorează mai mult decât premiul; adevărata prietenie nu se verifică decât în focul luptei etc.

Celebritatea numelui său este pentru totdeauna legată de *Şoimul maltez* (1941) care i-a adus două premii Oscar (pentru scenariu şi regie), *Comoara din Sierra Madre* (1947 – Oscar), *Inadaptaţii/Ziua cailor sălbatici* (1961), *Noaptea iguanei* (1964), *Onoarea familiei Prizzi* (1985), *Mortul* (1987 – inspirat de o nuvelă a scriitorului irlandez James Joyce)...

ROBERT ALTMAN

atacă lumea artei

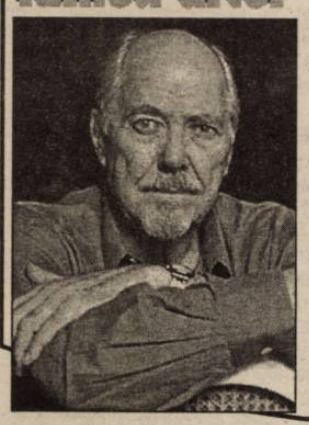

Nu-i de mirare! Regizorul, scenaristul şi producătorul american Robert Altman, deşi nu mai e de mult la vârsta nonconformismului teribilist (are 78 de ani), a obişnuit pe toată lumea să se aştepte de la el la creaţii cu mesaj cârtitor, sarcastic, pe muchie de cuţit. E suficient să ne amintim de câteva dintre ultimele sale pelicule – *Short Cuts* (1993), *Pret-à-porter* (1995) sau *Gosford Park* (2001). De fapt, de când şi-a făcut apariţia în peisajul hollywoodian, pe vremea când era foarte tânăr, a fost rapid înscris pe lista „rebelilor americani", alături de Erich von Stroheim, Josef von Sternberg, Orson Welles, Stanley Kubrick. Cu o putere de invenţie şi o îndrăzneală uneori sinucigaşă, abordează cele mai diverse genuri cinematografice (film de război, western, muzical, ştiinţifico-fantastic, comedie, film cu gangsteri) în care ironizează sau chiar satirizează principalele instituţii ale societăţii americane (armata, căsătoria etc.), demolează mituri, desfiinţează legende... Adoră să facă filme în care personajele şi poveştile abundă, pe un fundal sonor bine conturat.

Părintele celebrului *MASH* (1970) – care şi-a permis să persifleze armata americană – sau creatorul lui *Pret-à-porter* – care a desumflat balonul de săpun din lumea modei, are acum ac de cojoc pentru culisele lumii artei din New York. Cineastul are intenţia să realizeze un thriller cu acest subiect, intitulat *Ultraviolet*, care se anunţă a fi la fel de sarcastic precum suratele sale anterioare. Dar deocamdată, Robert Altman are de terminat turnările la *Mata Hari*, o dramă construită pe seama biografiei celebrei spioane din primul război mondial. Actriţa care va da viaţă faimosului personaj este Cate Blanchett.

MATT DAMON ŞI BEN AFFLEK

din nou o echipă

Cei doi prieteni, Matt Damon şi Ben Affleck, colaborează din nou, de data aceasta ca producători executivi ai unui serial de televiziune, intitulat *Push, Nevada*, care deja se difuzează în Statele Unite. Conceptul se anunţă destul de... atrăgător: un milion de dolari va fi oferit telespectatorului care va reuşi să dezlege intriga poveştii. Telespectatorilor li s-a pus la dispoziţie şi un sit pe Internet unde pot găsi unele indicii care să-i ajute în descifrarea misterului din oraşul în care se petrec fapte foarte bizare.

MEL GIBSON

se confruntă cu iraţionalul

Criticii americani de film au dat verdictul: filmul *Signes* – care îl are ca protagonist pe Mel Gibson – este de 4 stele, chiar dacă pe ici-colo mai apar accente de umor inutil şi scurte secvenţe insuficient lucrate. Dar tot vocea autorizată apreciază că *Signes* este un film de divertisment ce merită văzut, fiind cu mult deasupra producţiilor americane comerciale.

Care este povestea? După moartea soţiei sale, Graham Hess (Mel Gibson) îşi pierde încrederea în cele sfinte şi părăseşte uniforma de pastor, preferând să ducă o viaţă de fermier, preocupat în special de creşterea şi educaţia celor doi copii ai săi. În ajutorul său vine fratele lui mai mic, Merrill (Joaquim Phoenix). Viaţa ar fi decurs, probabil, în modul cel mai obişnuit cu putinţă dacă nu s-ar fi întâmplat ca într-o dimineaţă copiii să observe un simbol straniu croit pe terenul cultivat al familiei, o formă geometrică foarte

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

bărbaţi refuză să intre în panică, hotărâţi să-şi continue viaţa ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Dar acest lucru nu mai este posibil, pentru că realitatea îi obligă să ia atitudine.

M. Night Shyamalan (*Al şaselea simţ*), scenaristul, regizorul şi totodată producătorul acestui film, surprinde ca de obicei prin coerenţa stilului său. Ceea ce îl interesează de fapt nu este prezenţa sau nu a extratereştrilor, ci reacţia omului obişnuit faţă de fenomene neobişnuite, fantastice, iraţionale, capabile să bulverseze universul în care trăieşte. Este de altfel tema preferată a cineastului, maestru în realizarea filmelor de atmosferă, în care un imperceptibil mesaj vizual sau sonor are profunde rezonanţe în fiinţa umană, cu atât mai mult cu cât acesta este mai greu de descifrat, având aparenţa unor demoni.

Tensiunea în care se derulează întreaga poveste este la cotă maximă, numai că M. Night Shyamalan a încercat de data aceasta un truc pe care criticii nu l-au agreat: folosindu-se de umor şi autoironie, el a făcut în aşa fel încât spectatorul să fie exclus din terifianta intrigă şi să fie pus doar în situaţia de a analiza din afară, ca simplu privitor, modul cum reacţionează personajele din film. Ca şi cum o asemenea situaţie pe ceilalţi oameni nu i-ar putea atinge niciodată.

CALUL
remediu fizic, psihic şi relaţional

Probabil că nu mulţi oameni se gândesc la activităţi cotidiene cum sunt cele ce folosesc calul, ca la veritabile terapii. Totuşi, apropierea, îngrijirea şi lucrul cu acest animal pot face minuni în foarte multe patologii. Nu întâmplător, terapia ecvestră sau „reeducarea prin echitaţie", cum mai este numită, se situează între cele mai eficiente tehnici de zooterapie, aplicate ca atare în multe ţări. Şi în România există centre de echitaţie, dar binefacerile urcatului în şa şi al plimbărilor călare sunt implicite în numeroase zone rurale, unde orăşenii se pot bucura şi ei de o asemenea modalitate de agrement şi tratament.

Calul şi handicapurile umane

Noţiunea de handicap denumeşte un deficit fizic, congenital sau mental al unei persoane, în raport cu anumite norme ce pot fi arbitrare. Cu precădere către cei ce suferă de asemenea probleme se îndreaptă terapia ecvestră, datorită calităţilor calului: noblеţe, putere, grandoare (aici apare şi o dimensiune mitică), dar şi blândeţe, căldură, vitalitate. Relaţia stabilită între acesta şi om este legată mai mult de simţuri, decât de inteligenţă. Ea apare în urma atingerii, a cunoaşterii animalului, a mişcării. Este primul element important pentru persoanele cu dificultăţi de comunicare, deoarece nici măcar nu trebuie cunoscut limbajul uman, pentru a stabili o comunicare cu calul.

Un alt mare avantaj îl constituie faptul că acesta nu judecă în nici un fel situaţia dată (prin privire sau atitudine, aşa cum îşi exprimă

majoritatea oamenilor dezgustul, respingerea, intoleranţa), acceptând persoana handicapată, pe care nu o diferenţiază de cele „valide". De asemenea, mişcarea calului permite stimularea, ameliorarea echilibrului, reglarea spasticităţii, aspect reeducativ utilizat şi în fizioterapie.

Pacientul – o fiinţă activă

Practica ecvestră ajută mult în normalizarea vieţii suferindului: în mod frecvent, cuplul cal-călăreţ atrage admiraţia pietonilor şi astfel handicapul – deseori perceptibil în cotidian destul de violent – devine mult mai diluat. Există trei domenii ale trapiei ecvestre:

– *hipoterapia* (Tehnică folosită în fizioterapie, utilizând drept „unealtă" pasul calului. Călăreţul nu trebuie să execute anumite mişcări în şa, ci doar să „suporte" mişcările provocate de deplasarea animalului. Aceasta e o reeducare în mod esenţial fizică.);

– *echitaţia adaptată* (Practicată de persoanele cu handicap fizic şi mental, utilizează deopotrivă saltul, acrobaţiile, dresajul, atelajul etc.);

–*reeducarea prin echitaţie* (RPE).

RPE este o practică motrice, afectivă şi cerebrală. Urcatul în şa şi călăritul nu reprezintă un scop în sine, căci spaţiul terapeutic înglobează lucrul cu calul privit în toată complexitatea lui. Luând în calcul atât potenţialul, cât şi handicapurile călăreţului-pacient, el vizează plăcerea şi progresia sau stabilizarea pe planurile: fizic şi motor; relaţional şi afectiv; psihic (imagine de sine, încredere).

De ce calul?

În această practică specială, calul reprezintă blândeţea, căldura, legănarea – adică induce sentimentul de securitate necesar şi suficient înţelegerii spaţiului şi timpului real, nereperate până atunci de pacient. Totodată, calul incită la stabilirea unei relaţii şi obligă la trecerea către un statut de independenţă. Aceasta, la modul instinctiv, fără imperative, fără inducerea fricii, a nemulţumirilor sau a sentimentului de frustrare. Cât despre acţiunile concrete, pe cele trei planuri, ele pot fi astfel delimitate:

◆ *fizic:* lucru tonic global (la pas, funcţionează 300 de muşchi); sincronizare; ajustare tonică pentru menţinerea echilibrului; informaţii preluate din exterior sau de la propriul organism; asocierea membrelor superioare cu cele inferioare;

◆ *psihic:* contactul corporal trezeşte sentimentele, conştiinţa propriei existenţe; mişcarea face ca pacientul să cunoască alcătuirea corpului său; revalorizare psihologică (călăreţul îi e superior pietonului); identificarea, nevoia călăreţului de a ţine cont de „celălalt" (adică de cerinţele animalului); siguranţa dobândită prin ritm (pasul calului); pentru persoanele cu tulburări de caracter, se derulează un proces pozitiv de durată, privitor la înţelegerea realităţii;

◆ *relaţional:* autenticitatea relaţiei călăreţ-cal, animalul neputând să trişeze (de pildă, când e tensionat, transmite nesiguranţă; în repaus – siguranţă); relaţionare necondiţionată, acceptată fără aşteptarea a ceva „la schimb"; sancţiune sau răspuns imediat; terapie de tip regresiv, face apel la nevoile de bază; simbol al forţei, induce imaginea siguranţei.

Terapia ecvestră se adresează deopotrivă copiilor şi adulţilor cu dificultăţi de diverse tipuri: *fizice* (infirmităţi motrice cerebrale,

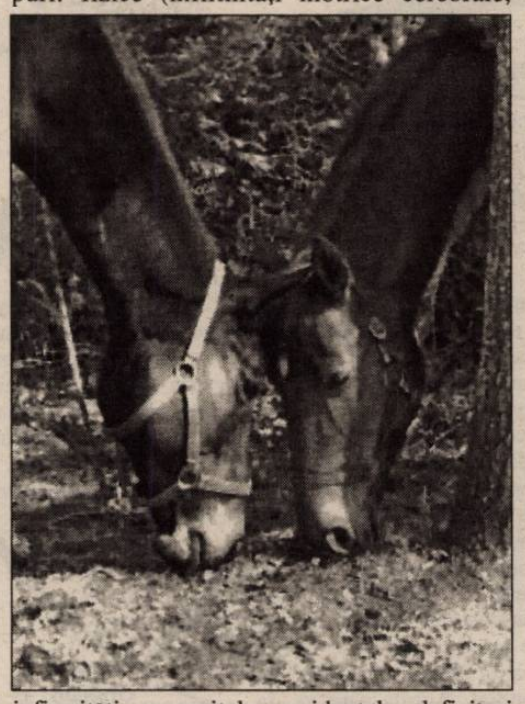

infirmităţi congenitale, accidentale, deficituri senzoriale, maladii etc.); *psihice* (nevroze, psihoze, dificultăţi comportamentale, depresii, angoase); *relaţionale* (tulburări de caracter). În abordarea acestui remediu trebuie ştiut şi ţinut cont permanent, în legătură cu calul, că el este un animal mare, puternic şi – în acelaşi timp – atent, generos, tolerant şi înţelegător.

BUMBACUL
combate holera!

La limita senzaţionalului, oamenii de ştiinţă ai mileniului trei au confirmat eficacitatea extraordinară a unei metode sanitare nebănuite, în combaterea holerei.
Boală inclusă frecvent printre cele numite şi „ale murdăriei", aceasta produce încă numeroase victime. Cel mai recent raport al OMS indică nu mai puţin de 58 de ţări cu cazuri de holeră înregistrate la 184.000 de persoane, peste 2.700 decedând ulterior. Bacteria responsabilă de declanşarea maladiei – *Vibrio cholerae* – este deseori găzduită de zooplanctonul şi fitoplanctonul purtate de apele nefiltrate. Ingerate în cantitate mare, acestea antrenează grave deshidratări ale organismului, devenind rapid mortale, în special pentru copiii sub 5 ani şi pentru vârstnici. Nesperatul remediu îl constituie... *sari*-ul, piesă de bumbac care intră în alcătuirea costumului tradiţional al femeilor din India, format dintr-o singură bucată de stofă, fără croială sau cusătură. Poate că aceste detalii nu au importanţă în eradicarea holerei; cert este că oamenii de ştiinţă americani care au efectuat un experiment foarte serios, în Bangladesh (40.000 persoane din 65 de sate), au dat publicităţii de curând concluziile lor surprinzătoare. Simpla filtrare a apei impure printr-un sari vechi reduce la jumătate riscul îmbolnăvirii. Evident, plierea de mai multe ori a acestui insolit filtru conferă o eficacitate sporită metodei. În laborator, testele au arătat că 99% dintre bacteriile holerei sunt reţinute de ţesătura respectivă, ceea ce se petrece – în proporţie relativ mai mică, însă oricum foarte importantă – dacă înşişi băştinaşii îşi purifică astfel apa de băut. Aceste argumente incontestabile indică şi faptul că omenirea mai deţine încă resurse naturale (chiar dacă unele pot fi considerate primitive), pentru combaterea, pe o cale paralelă cu medicina clasică, a numeroaselor maladii ce ameninţă viaţa pe glob.

Poşta rubricii

Constantin CHIORALIA – com. Plenita, jud. Dolj.
Scrisoarea pe care ne-aţi expediat-o este incitantă, datorită subiectului de discuţie propus: energia piramidei şi bioenergia. Aveţi dreptate, departe de a fi fost epuizat, acesta focalizează interesul multor cercetători, din domenii dintre cele mai diverse. Se ştie că şi în România există preocupări mai vechi legate de efectul de piramidă, ca şi de bioenergie.

În ce priveşte lucrările dumneavoastră, însă, doar amintiţi de ele şi atât. De aceea, vă rugăm să ne trimiteţi şi acele materiale consistente, care vă ilustrează şi vă susţin punctele de vedere. Astfel, vom putea face cunoscut şi altor cititori ai „Magazinului" o ipoteză care, dacă am înţeles bine, este cu totul originală şi ar putea suscita eventual noi discuţii.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

LECŢIA IERTĂRII

UN ADEVĂR BANAL, dar niciodată învechit: viaţa este o şcoală pe care frecventăm cu toţii, obligaţi să-i respectăm „regulamentul de ordine interioară", fie că ne place, fie că nu ne place. În cadrul acestei şcoli fără vacanţe (există doar absolvirea finală, dincolo de care vom urma o etapă superioară de evoluţie sau vom rămâne... repetenţi), *iubirea* reprezintă disciplina principală, ea însemnând totodată cunoaştere şi înţelegere a lumii. Ei, dar să recunoaştem că tocmai aici greşim noi, poate cel mai frecvent: în iubire. Pe care o înţelegem greşit, o confundăm cu alte sentimente doar aparent similare, o cerşim şi ne agăţăm de ea cu disperare, o hulim, o renegăm... Să fie doar lipsă de experienţă, ori poate ignoranţă, ori înţelegere greşită a lucrurilor?

EXISTĂ IUBIRI AGRESIVE, aşa cum ne relevă colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, medium şi bioterapeut. Din vasta cazuistică pe care a înregistrat-o, iată un exemplu „clasic". Doi tineri îndrăgostiţi îşi împart unul altuia sentimentele, dar nu în mod egal: ea îl iubeşte pe el incomparabil mai mult decât el pe ea. Dorinţa de a-l avea numai pentru ea o determină să facă orice pentru a-l şti „al ei". El se lasă dus de val şi amândoi ajung captivi într-o relaţie ce nu-i satisface şi nu-i reprezintă nicicum. Pentru el, iubirea sufocantă, posesivă, a partenerei, devine respingătoare, nu o mai acceptă şi lipsa de respect înlocuieşte atenţia şi afecţiunea de odinioară. De partea cealaltă, ea trăieşte dureros şocul, căutând să rămână totuşi alături de bărbatul iubit orbeşte. Astfel, de ambele părţi, iubirea – ca sentiment autentic, pur – este călcată în picioare. Născută nu din înţelepciune, ci din egoism, ea a fost sortită pieirii dintru început, tocmai pentru că, în cazul de faţă, tânăra nu a ţinut seamă şi de partener. Şi, cum se ştie că agresivitatea naşte agresivitate, mai devreme sau mai târziu, sfârşitul relaţiei era previzibil. Cu un singur amendament...

REMEDIU ÎMPOTRIVA PROPRIILOR GREŞELI! De ce nu? Ceea ce am numit în titlu *lecţia iertării* ni se oferă, practic, în fiecare zi. Pentru că în noi – spune Emilia Vlădescu – deopotrivă cu iubirea se manifestă în mod curent teama: de boală, de nou, de eşec, de moarte, de necunoscut ş.a.m.d. Teama atrage energii negative, sentimente şi reacţii nefaste, deci greşeli. Lipsa de înţelepciune şi de deschidere către cunoaştere ne aruncă pe căi labirintice, întunecate. De aceea, trebuie învăţată lecţia iertării, înţelegându-l pe omul de lângă tine. Gândiţi-vă de câte ori nu aţi văzut (sau poate chiar aţi participat la aşa ceva) doi oameni părând că se află în dialog, dar în realitate vorbind două „limbi" diferite. Cauza se află în nerespectarea unor condiţii esenţiale, de bun simţ: să-ţi asculţi cu atenţie partenerul de discuţie, să-l înţelegi, să-ţi expui propriile argumente (pro sau contra faţă de ale celuilalt), să accepţi că se poate discuta aşezat, de pe ambele poziţii, ajungându-se eventual la un punct de vedere comun. Regulile respective, nescrise în vreo lege, fac parte din acea lecţie a iertării amintită mai sus: înţelegi limitele oamenilor (implicit, pe ale tale), nu reacţionezi negativ şi îţi optimizezi cererile. Pentru că, atunci când vrei să primeşti ceva (şi de câte ori pe zi nu cerem câte ceva „pentru noi"!), trebuie ca mai întâi să fi dăruit, din toată inima.

BOLNAVII CER SĂNĂTATE, făcând deseori rugăciuni, când simt că altfel nu prea mai ştiu încotro să-şi îndrepte speranţele. Dar tocmai aşa ceva nu trebuie făcut – e de părere Emilia Vlădescu: să ceri vindecare. Mai întâi, trebuie să-ţi ceri tu iertare, pentru că suferinţa ta trupească sau afectivă reprezintă consecinţa unor greşeli pe care le-ai comis anterior. Iertarea e valabilă în toate împrejurările vieţii. Părintele pornit să-şi bată copilul „pentru că a greşit", mai întâi trebuie să înţeleagă de ce a făcut el aşa ceva; poate că părintele însuşi a contribuit la înfăptuirea greşelii. Viaţa e făcută din multe întrebări şi din puţine răspunsuri. Dar, dacă nu ne punem aceste întrebări, niciodată nu vom cunoaşte mai mult şi nu vom învăţa!

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

VĂ PLACE CIOCOLATA?

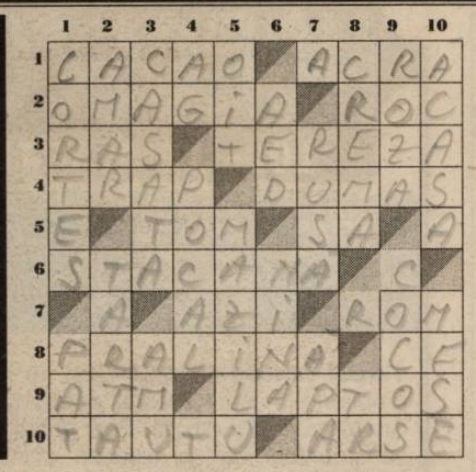

ORIZONTAL: 1) Arbore exotic din ale cărei semințe se prepară ciocolată – Alterată, ca ciocolata prost păstrată. 2) A expune un tort de ciocolată în cinstea unui aniversat – Palton scurt de la țară. 3) Plin până la vârf – Împărătească din dinastia Habsburgică, despre care la curtea austriacă se spunea: „Cafeaua și ciocolata sunt pasiunile ei" (Maria; 1740-1780). 4) În fuga mare – Romancier francez care în cartea „Ludovic al XV-lea și curtea sa" relatează că sub acest regim a început fabricarea ciocolatei sub formă solidă: bomboane și drajeuri (Alexandre). 5) Unchiul cu fața de ciocolată stăpânul colibei din romanul lui Mark Twain – Curmătură. 6) Cană mare de lut din care aztecii beau cafeaua. 7) În actualitate – Băutură alcoolică servită la ciocolată. 8) Bomboană cu învelișul de ciocolată și miezul de migdală – Întrebare. 9) Atmosferă (abr.) – Preparat din praf de ciocolată cu mult lapte. 10) Scriitor român care în schița umoristică „Vrei să ajungi celebru?" ne invită la barul „Carpați" la un pepsi și la o ciocolată (Nicolae; 1919-1972) – Ca boabele de cacao înainte de măcinare.

VERTICAL: 1) Celebru navigator spaniol, care, întors din America în 1527, a adus în țara sa, pentru prima dată, ciocolată – Așternut. 2) Gustul primei ciocolate preparate de azteci din boabe de cacao și piper – Prăjitură din aluat fraged, acoperită cu ciocolată. 3) Înghețată cu ciocolată dispusă în straturi – Acum (reg.). 4) Argint (sb.) – Cupă de aur umplută cu ciocolată, cu care aztecii tratau oaspeții de seamă. 5) Hoit (pop.) – Dramaturg român, care în piesa „Don Juan", relatează prin personajul său, Maria Antoaneta, că aceasta avea propriul său „ciocolatier" care îi prepara rețete variate de ciocolată (Teodor). 6) Cântăreț antic la greci – Una din cele trei caravele ale lui Columb, care a precedat expediția lui Cortez în America. 7) Populație din Est, unde moda ciocolatei pătrunde o dată cu invazia trupelor lui Napoleon (1812) – Se bea după ciocolată, mai ales rece. 8) Preparat, pentru desert, din lapte, ouă și zahăr, cu adaus de ciocolată – Titi Radu. 9) Culoarea florilor arborelui de cacao – Fruct al cărui suc aromat servește unui sortiment de ciocolată. 10) Cadru intim în romanul „Femeia de ciocolată" de Gib Mihăescu – La cele de revelion se servesc și torturi de ciocolată.

DICȚIONAR: ROC, OIT, AED.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focșani*

SOLUȚIA CAREULUI (*Vă place ciocolata?*): CACAO – ACRA – OMAGIA – ROC – RAS – TEREZA – TRAP – DUMAS – E – TOM – SA – A – STACANA – C – A – AZI – ROM – PRALINA – CE – ATM – LAPTOS – TAUTU – ARSE.

Verificați-vă cunoștințele

MAME

1. Ce zeiță mesopotamiană era ocrotitoarea nașterilor și a mamelor, fiind socotită și ursitoare?

2. Cum se numea mama celebrilor frați Caius și Tiberius Gracchus și a cui fiică era la rândul ei?

3. Ce pictor olandez din secolul al XVII-lea a pictat tabloul „Mama" expus la Muzeul din Berlin?

4. Ce prozatoare americană, laureată a premiului Nobel în 1938, a scris romanul „Mama"?

5. Cine a compus muzica operetei „Fata mamei Angot"?

6. Ce regizor român a realizat, în 1976, filmul „Mama", inspirat de cunoscuta poveste a lui Ion Creangă, „Capra cu trei iezi"?

7. Ce fel de plantă este cea cunoscută sub numele „Muma pădurii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Autorul volumului pentru copii „Omul de zăpadă", apărut în 1945 este Cezar Petrescu (1892-1961). 2) Muzica operei „Fata de zăpadă" aparține compozitorului rus Rimski-Korsakov (1844-1908). 3) Poemul în proză „Iubita de zăpadă" a fost scris de Ion Pillat (1891-1945) 4) Tabloul „Peisaj cu zăpadă" este opera pictorului francez Maurice Vlaminck (1876-1958). 5) Volumul de poezii „A treia zăpadă" a fost scris de Evgheni Alexandrovici Evtușenko. 6) Filmul artistic „Ninsoarea" a fost realizat în 1974 de regizorul ungur Ferenc Kosa. 7) Romanul „Mergând prin zăpadă" a fost scris în 1975 de Platon Pardău.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Orașe" apărute în numărul revistei noastre la data de 13 februarie a.c. am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliță; Profesor Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei; Cristian Dinu – București* și *Mihai Waspusch – București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanța; Elena Ispas – Piatra Neamț; Cristina Neagu – Ploiești.*

– 5 răspunsuri corecte: *Maria Chiriac – Hunedoara* și *Mioara Cristea – București.*

Bunu Ion – Craiova. Vă mulțumim pentru aprecieri și detaliile oferite, dar ne-ar bucura mult dacă ați deveni și unul dintre prietenii constanți ai rubricii.

Vă dorim mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

Fotografii de la cititori

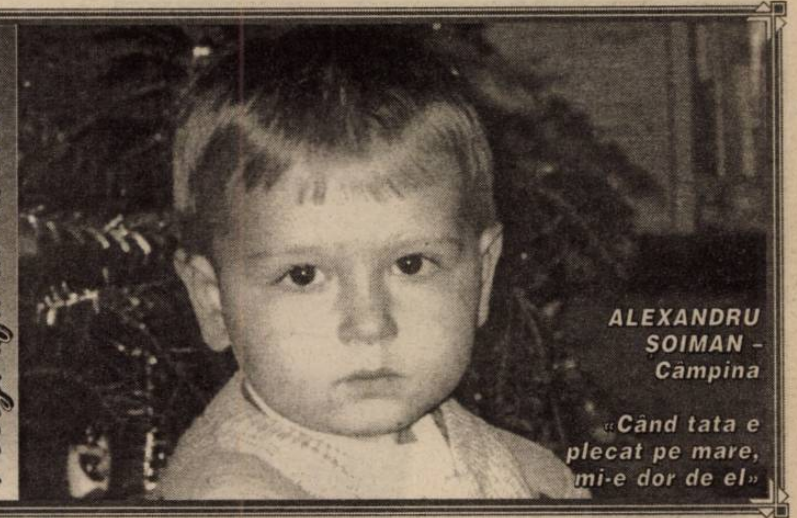

ALEXANDRU ȘOIMAN – Câmpina

«Când tata e plecat pe mare, mi-e dor de el»

ȘAH

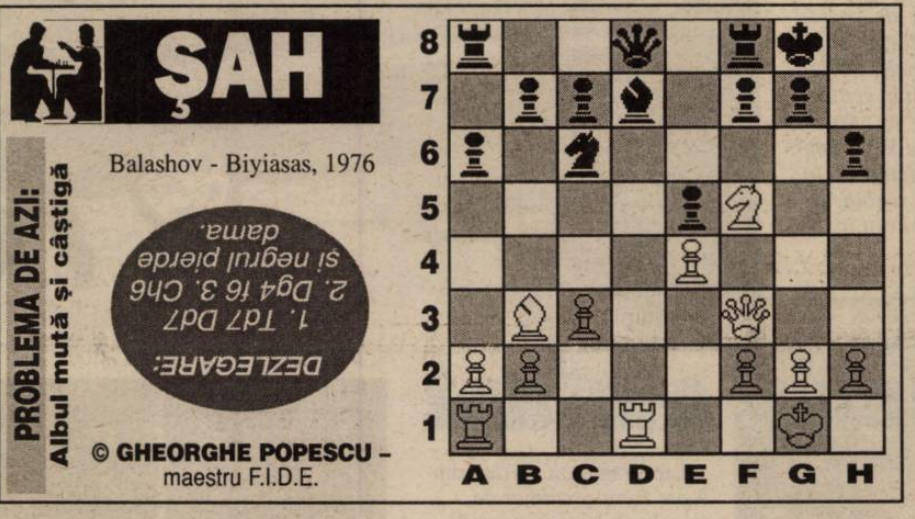

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

Balashov - Biyiasas, 1976

DEZLEGARE: 1. Tb7 Db7 2. Dg4 f6 3. Ch6 și negrul pierde dama.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Steaua e tare pe gheață Sâmbătă seară, Steaua București a câștigat Campionatul Național de Hochei pe Gheață, după ce a învins-o, în al treilea meci, pe Miercurea Ciuc, chiar pe terenul acesteia, după loviturile de departajare. A fost un meci dramatic care s-a decis după executarea loviturilor de departajare. Ciucanii au avut, la rândul lor, meciul în mână dar o bară în ultimele momente ale reprizei a treia și ratarea celei de-a cincea lovituri de departajare, a lui Moldovan, care le-ar fi putut aduce victoria, au făcut ca titlul național să plece la București. În rest, o luptă „pe viață și pe moarte", pentru totul sau nimic, eliminări numeroase, efective împuținate. La un moment dat, pe patinoar se aflau șapte jucători, cu tot cu portarii. Ușa boxelor de penalitate a scârțâit continuu, acestea devenind de-a dreptul neîncăpătoare uneori. Steaua a jucat în patru sau mai puțin întreaga jumătate a reprizei a treia, Ciucul reușind să egaleze chiar în acest interval, prelungindu-și speranțele. Primele 20 de minute s-au terminat fără gol, dar au abundat eliminările de ambele părți. Numai jocul portarului ciucan, Vasiliev, a strălucit între crosele ridicate, îmbrânciturile și duritățile jucătorilor. Vasiliev și-a continuat jocul frumos și în repriza a doua, iar Ciucul a deschis scorul, spre deliciul fanilor locali. Steaua a replicat cu o egalare în minutul 39. Vasiliev poate fi numit fără umbră de îndoială cel mai bun jucător al meciului. Fără el, scorul ar fi putut lua din nou proporțiile celui din primele două întâlniri, 5-0 și 4-1 pentru Steaua. Cu Steaua care a preluat conducerea prin Butochnov și cu egalarea ciucanilor, meciul a intrat în prelungiri, apoi în faza loviturilor de departajare. Steaua a câștigat cel de-al 38-lea titlu de campioană națională, al treilea consecutiv, într-o finală în care arbitrajul brigăzii cehe a adus un plus de siguranță și ordine.

Vești proaste pentru atletismul nostru. Campioana olimpică la 5.000 de metri, Gabriela Szabo, va lipsi de la Campionatele Mondiale de sală de la Birmingham (14-16 martie), din cauza unei accidentări la coapsă. Antrenorul lui Szabo, Szolt Gyongyossy, a declarat: „Szabo are o ruptură musculară la coapsa piciorului drept și nu poate participa la această competiție. Este foarte dezamăgită, pentru că probabil accidentarea o va obliga să rateze întreg sezonul de sală". Gyongyossy a mai spus că Szabo s-a întors deja în România, unde va sta două sau trei săptămâni pentru recuperare. Szabo nu este singurul nume de răsunet care va lipsi de la Birmingham din cauza accidentărilor sau altor probleme de sănătate. Maurice Greene – campion olimpic la 100 m și Andre Bucher – campion mondial la 800m se adaugă pe lista absenților.

Sainz triumfă în Turcia. Duminică, spaniolul Carlos Sainz a câștigat Raliul Turciei, trecând în contul echipei Citroen prima victorie pe pietriș. Sainz și-a conservat avantajul pe care îl avea la finalul primei zile, a mers fără greșeală, nu a avut nici ghinion, reușind a 25-a victorie a carierei, egalând astfel recordul lui Colin McRae. La capătul a trei zile de competiție extrem de dificile, pilotul Citroen a răsplătit încrederea acordată de constructorul francez, care l-a salvat de la „pensie" cu puțin timp înainte de începerea sezonului 2003. Spaniolul, dublu campion mondial, s-a descurcat cel mai bine în dificilele condiții din Munții Anatoliei, prin această victorie el reușind să urce în clasamentul general pe locul al treilea, în timp ce Citroen conduce ierarhia constructorilor. „Sunt foarte fericit," a spus Sainz. „Am muncit din greu și de asta victoria e cu atât mai dulce". Locul secund ocupat de pilotul lui Peugeot, Richard Burns, îi asigură britanicului primul loc în clasamentul general.

Eberharter, iute la coborâre. Schiorul austriac Stephan Eberharter a câștigat sâmbătă Cupa Mondială la coborâre, printr-o victorie în etapa de la Garmisch-Partenkirchen din cadrul Cupei Mondiale de coborâre, penultima a sezonului. Eberharter are un avans în clasament care nu mai poate fi recuperat de principalul său urmăritor, Daron Rahlves, acum când a mai rămas de disputat o singură etapă, luna viitoare, la Lillehammer, în Norvegia.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Păduchele lânos. Sunt insecte foarte mici, înfășurate ca într-un manșon de vată albă. Colonii largi, sub formă de ciorchini, pot invada tulpina și fața interioară a frunzelor. Insectele migrează și în pământ și se fixează și pe rădăcini. Păduchii lânoși slăbesc planta, favorizând dezvoltarea bolilor. Atacul puternic duce mai întâi la ofilirea, îngălbenirea și căderea frunzelor, apoi la moartea plantei.

Combatere: Dăunătorii se îndepărtează prin ștergerea plantei cu un tampon de vată sau tifon înmuiat în alcool medicinal, cu concentrația redusă cel puțin la jumătate; se pot folosi și insecticide procurate din comerț, cu care se stropesc atât planta cât și pământul din ghiveci (Sinoratox 0,1- 0,15%).

Păduchele țestos. Insectele și larvele se fixează de-a lungul nervurilor pe frunze, dar și pe lăstari și tulpini, acoperindu-le uneori complet, cu scuturi rotunde sau ovale, de culoare brună. Dezvoltarea insectei este favorizată de căldura și umezeala din cameră. Prezența acestui dăunător pe plantă este dezagreabilă. Cu timpul, planta se usucă.

Combatere: Planta se tamponează pe toate părțile aeriene componente cu alcool medicinal sau soluții toxice. Porțiunile puternic atacate se taie.

Păduchii verzi. Pot fi și galbeni, negri sau cenușii. Se mai numesc și afide. Aceștia atacă frunzele și lăstarii celor mai multor flori. Insectele înțeapă și sug seva celulară. Plantele atacate au frunzele încrețite, deformate și lăstarii încovoiați. Cu timpul se usucă. Păduchii se înmulțesc rapid în camere călduroase și uscate. Ei sunt periculoși și pentru că transmit boli virotice.

Combatere: Frunzele și lăstarii puternic atacați se taie iar planta se stropește cu insecticid (Sinoratox 0,1%). *(A. Popescu)*

Principalii dăunători

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„PARODII"

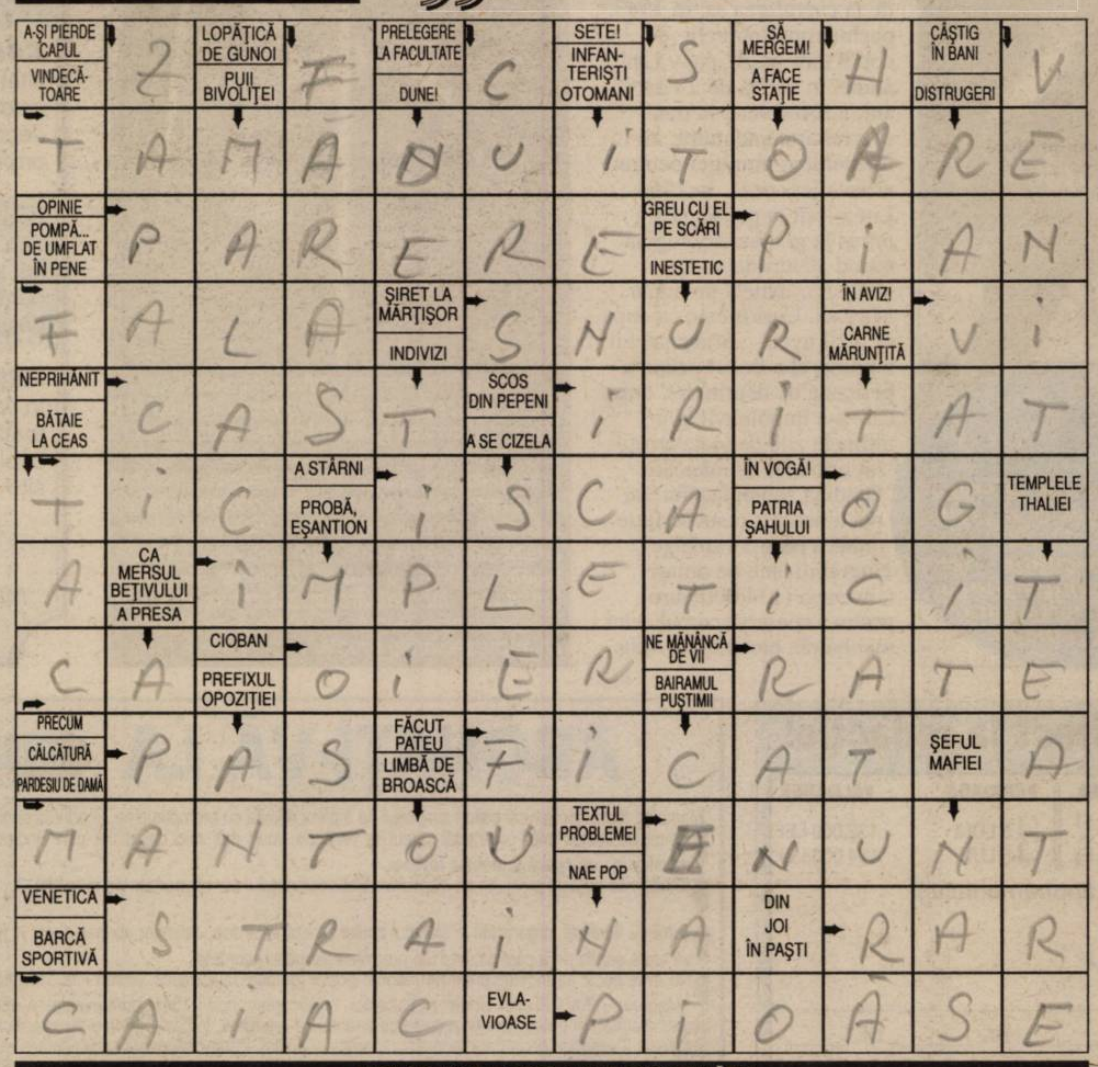

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SUBTILITĂȚI"

Orizontal: F - S - P - D - G - R - DESCURCARETE - CARCEI - ORAS - PITI - TOTI - SP - ORBI - PATITI - ORA - CALI - TAR - C - PARUIALA - A - AC - RAT - TALI - LAT - UCENICI - PARIORI - DENS - PASUIRE - NET - HARTA - COPITA.

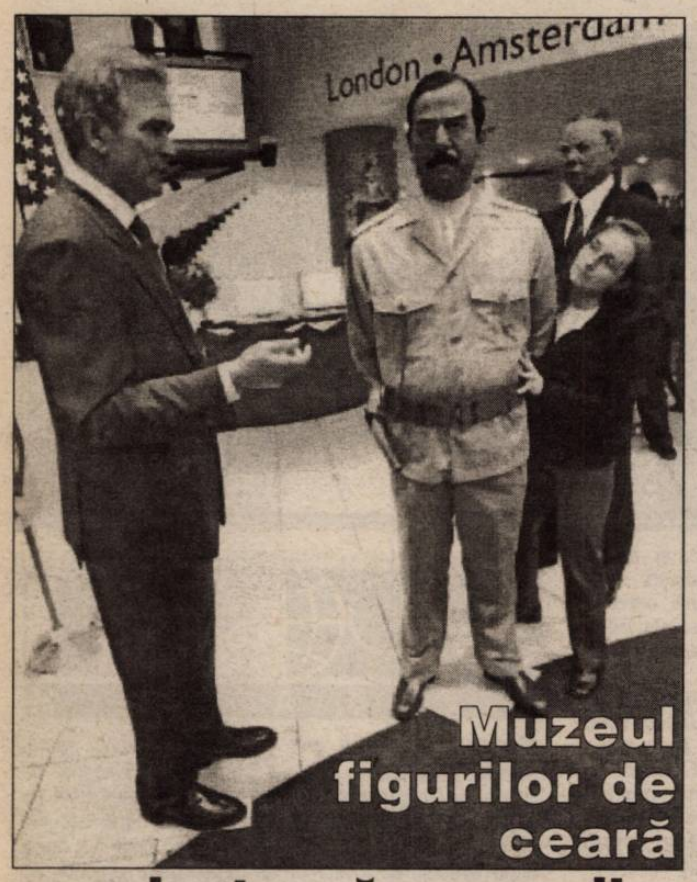

Muzeul figurilor de ceară se adaptează vremurilor

Celebrul muzeu Madame Tussaud din New York, cunoscut în toată lumea pentru statuile sale de ceară, reprezentând figuri importante ale vremurilor, a decis că trebuie să se adapteze situației internaționale. Motiv pentru care a instalat în holul muzeului, aflat în centrul orașului, în Time Square, trei dintre persoanele care se află în aceste zile pe prima pagină a ziarelor din lume: George W. Bush, Saddam Hussein și Colin Powell. Statuile de ceară îi înfățișează în ținută militară de culoare bej, că doar se vorbește de război, cu mâinile la spate, Saddam Hussein stând cu fața spre cei doi înalți reprezentanți ai statului american.

Penitență într-un picior

Un yoghin din Katmandu face de mai bine de șapte ani un gen de penitență mai puțin obișnuită: el stă într-un picior de dimineață până seara, în fiecare zi, sprijinindu-se de un copac. Penitența, spune omul, este dedicată zeului Pashupatinah, așa cum fac foarte mulți yoghini din India.

Sperietori din placaj

Poliția ucraineană a avut o idee curioasă și atunci s-a decis să se joace cu nervii conducătorilor auto. Știind că orice șofer încetinește atunci când vede în zare o mașină de poliție, autoritățile s-au gândit că aceștia își vor învinge pulsiunile vitezomane și la vederea unor mașini de poliție... din lemn, practic decupate în placaj și echipate cu girofaruri. Deocamdată experimentul a fost lansat la Borispol, un oraș situat la vreo 20 de km de Kiev, dar nu se știe dacă „înscenarea" sperie pe cineva.

Cel mai longeviv elefant

Lin Wang, un elefant din Asia, făcut prizonier de trupele chineze în timpul celui de-al doilea război mondial, a murit în vârsta de 86 de ani, la Grădina zoologică din Taipei. Încă de la capturarea sa, în 1943, pachidermul poreclit de copiii taiwanezi „papy Lin", atunci în vârstă de 23 de ani, a fost folosit la transportul armamentului, alimentelor și muniției pentru armata japoneză. În 1954 Lin a ieșit la pensie și s-a retras la grădina zoologică trăind alături de un alt elefant, o femelă pe nume Ma Lan. Curios este că după ce anul trecut „prietena" lui a murit, el a trecut printr-o perioadă de deprimare, după care s-a îmbolnăvit și în ultimele zile de viață a refuzat orice fel de mâncare. Grădina zoologică din Taipei a deschis o subscripție publică pentru a strânge cinci milioane de dolari taiwanezi (134.000 euro) pentru a conserva corpul celui mai bătrân elefant din Asia.

Iată o imagine din timpul unui spectacol al trupei franceze de circ Archaos, intitulat „In Vitro": Un om se zbate într-o eprubetă uriașă. Directorul trupei a ales acest mod de exprimare pentru a atrage atenția asupra intențiilor unor cercetători de a realiza clonări umane, anunțate încă de anul trecut. Franța preconizează adoptarea unei convenții mondiale de bioetică pentru a stăvili devierile științifice, tentativele „laboratoarelor fără scrupule" și ale „cercetătorilor pervertiți", cum s-a exprimat chiar președintele Franței.

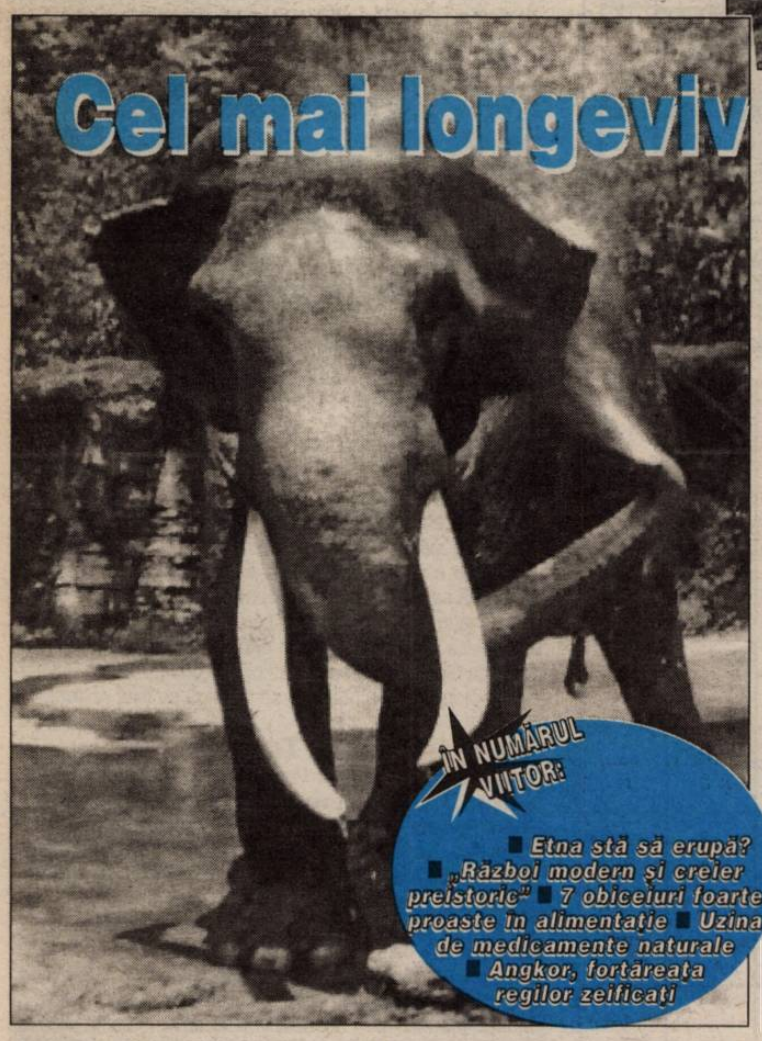

IN NUMĂRUL VIITOR:

- Etna stă să erupă?
- „Război modern și creier preistoric"
- 7 obiceiuri foarte proaste în alimentație
- Uzina de medicamente naturale
- Angkor, fortăreața regilor zeificați

HOROSCOP
10 – 16 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei săptămâni este ascensiunea curbei financiare. Ea are un maxim joi sau vineri, și se pare că veți primi o sumă importantă de bani.

TAUR (21.04-21.05): Deși nu se întrevăd probleme în acest interval, poziția Lunii față de Soare este una dificilă. S-ar putea ca în viața sentimentală să se ivească animozități trecătoare.

GEMENI (22.05-21.06): Se pare că vă pândește o deziluzie în legătură cu un amic din mediul profesional. Vă veți simți trădat și veți rupe, probabil, o veche prietenie. Gândiți-vă de două ori!

RAC (22.06-22.07): Curba psihicului prezintă oscilații periculoase, semn că parcurgeți o pasă pesimistă greu de explicat. Joi primiți bani, iar sâmbătă aveți o întâlnire parfumată.

LEU (23.07-22.08): Marți sau miercuri s-ar putea ivi unele probleme de sănătate (probabil ale sistemului respirator) de care veți scăpa foarte repede. Din păcate, situația materială stagnează.

FECIOARA (23.08-21.09): În conformitate cu poziția Soarelui față de Jupiter, se poate spune că veți lua în această perioadă câteva decizii înțelepte privind atât finanțele, cât și viața sentimentală.

BALANȚA (22.09-22.10): Sub influența nefavorabilă a lui Marte, se pare că în această săptămână veți avea câteva conflicte de principiu în mediul profesional, fără urmări neplăcute de lungă durată.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară este în scădere ușoară, așa că se imune să fiți foarte prudent când duceți mâna la buzunar. Situația nu pare să se redreseze până la finele săptămânii.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune și la locul lor în această perioadă. Curbele astrale principale se situează la cote acceptabile. În weekend este posibil să primiți o veste bună de departe.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba afectivității are oscilații foarte mari, fapt care pune în evidență nesiguranța și chiar teama de a lua decizii importante în ceea ce privește situația profesională.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Miercuri sau joi veți primi o sumă consistentă de bani, iar spre finele perioadei veți decide dacă să continuați sau nu o afacere aflată în curs de derulare și care șchioapătă.

PEȘTI (19.02-20.03): Curba financiară este în continuă creștere, iar vineri are un maxim de toată frumusețea. Pe de altă parte, viața în cuplu cunoaște mici obstacole ce pot fi depășite cu tact.

Personalitățile săptămânii: *Mateiu I. Caragiale, Al. Macedonski, Ion Pillat, Margareta Sterian, Tony Bulandra;* Johann Strauss-tatăl, Torquato Tasso.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 616 • ANUL XLVI • 13 MARTIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 11 (2366)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Înţelept este părintele care-şi înţelege copilul.*
(William Shakespeare)

■ *Când lupul e prins în capcană, toţi câinii vin să-l muşte de coadă.*
(Proverb francez)

■ *Trăim nişte vremuri ciudate, în care pizza ajunge acasă mai repede decât salvarea sau poliţia.*
(Jeff Marder)

RENOIR – un maestru înconjurat de femei

Femina club

În aşteptarea primăverii...

●

Bunici, dar sexy

Shannen Doherty, o mascotă numai bună pentru mosii ale căror zile le sărbătorim!

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1 ■ Prima TV
■ Tele 7 abc

NOILE NAVETE SPAŢIALE ALE NASA

După dezintegrarea navetei Columbia, NASA este pregătită să aducă în prim plan o nouă generaţie de navete spaţiale. Recent, Agenţia spaţială americană a dezvăluit caracteristicile *avionului spaţial orbital* (ASO), cum se numeşte noul aparat care va înlocui, începând din 2010, flotila actualelor navete spaţiale, îmbătrânită şi uzată moral (Atlantis, Endeavour şi Discovery). După NASA, principala misiune a viitorului avion spaţial orbital va fi transportul echipajului de la bordul Staţiei Spaţiale Internaţionale (SSI). După cum se ştie, pe SSI se află acum trei cosmonauţi (doi americani şi unul rus), care ar fi fost abandonaţi, după tragedia de la 1 februarie, dacă nu ar fi existat nava automată de transport *Progres*, a Agenţiei spaţiale ruseşti care a făcut un prim drum de aprovizionare imediat după explozia navetei Columbia. Noul avion spaţial orbital va îndeplini şi funcţia de vehicul de evacuare, în caz de urgenţă, de pe SSI. Până atunci, în 2010, echipajul imobilizat astăzi pe SSI va fi readus pe Pământ de nava rusească Soyuz. Viitorul avion spaţial orbital nu va diferi mult de actualele navete spaţiale: el va fi lansat cu ajutorul unei rachete şi va ateriza ca un avion. Singura diferenţă ar fi, după declaraţiile administratorului adjunct al NASA, că avionul spaţial va putea „furniza un mijloc de salvare de pe SSI", acţiune pe care actualele navete n-o pot îndeplini. El va putea evacua în caz de urgenţă „cel puţin patru membri ai echipajului SSI". O altă îmbunătăţire constă în perioada mai scurtă în care avionul spaţial, care este complet reutilizabil, va putea fi pregătit pentru o nouă misiune. În cazul actualelor navete, timpul de pregătire pentru o nouă misiune spaţială este de trei până la patru luni. Avionul spaţial se preconizează a fi mult mai manevrabil din momentul în care este pe orbită. Cu toate acestea, el va fi ceva mai mic în comparaţie cu navetele actuale şi nu va putea transporta decât o mică încărcătură în caz de urgenţă. NASA a lansat caietul de sarcini şi cu un buget de 4,8 miliarde dolari pentru următorii cinci ani, ea speră ca navetele de generaţia a doua să intre în producţie din 2006 pentru a putea fi utilizate începând din anul 2010. În privinţa prototipurilor pentru avionul spaţial, experimentate încă din anii 90, e vorba despre avioanele rachetă X-37 şi X-38/CRV *(în imagine)*, a fost necesară o reorganizare a proiectelor din pricina unor erori tehnologice apărute în timpul testărilor. Unele proiecte cu forme futuriste au fost prezentate de diverşi constructori (Boeing, Lockheed Martin), şi sunt vehicule cu decolare verticală sau orizontală formate din două etaje, unul pentru echipaj celălalt pentru încărcătura utilă. Scopul noilor vehicule spaţiale reutilizabile este şi acela exprimat fără ocolişuri de către NASA, şi anume de a reduce cheltuielile totale de exploatare (transport şi infrastructură) la maximum 2.000 dolari pe kilogram de încărcătură transportată în spaţiu, în comparaţie cu costul actual care este de 20.000 dolari/kg.

DIGURI PENTRU SALVAREA VENEŢIEI

Lucrările unui sistem de diguri plutitoare pentru salvarea Veneţiei în caz de inundaţii, aprobat încă din 2001, vor fi lansate pe 27 martie, după ce au fost amânate cu aproape o lună. Proiectul „Moise" a fost imaginat încă din anul 1984 şi prevedea construirea de diguri mobile în dreptul celor trei intrări ale lagunei ca măsură de protejare a celebrului oraş în timpul inundaţiilor periodice. Digurile plutitoare ar urma să se ridice în momentul în care nivelul apei din oraş atinge 110 cm. Veneţia s-a confruntat cu regularitate cu un nivel crescut al apelor, cota de 147 cm

fiind înregistrată la mijlocul lunii noiembrie anul trecut, în condiţiile în care, în fiecare zi, în lagună, care are o suprafaţă de 550 km pătraţi, intră şi ies între 400 şi 500 milioane de metri cubi de apă. 79 de panouri plutitoare vor alcătui cele 3 diguri plutitoare, plasate în dreptul celor trei porţi de intrare în lagună. 41 vor fi plasate la poarta Lido, 20 la poarta Malamocco şi 18 la poarta Chioggia. Cele 79 de panouri sunt de fapt nişte vane de oţel care în momentul când sunt umplute cu aer comprimat se ridică, transformându-se în diguri, urmând ca atunci când nivelul mării scade, aerul să fie scos pentru ca ele să revină la poziţia orizontală iniţială. Costurile lucrărilor s-ar ridica la o sumă ce a fost estimată de premierul Silvio Berlusconi la 5 miliarde de euro şi, chiar dacă a fost criticat de ecologişti, sistemul ar putea salva de la distrugere acest splendid oraş italian pe care oricine ar trebui să-l vadă cel puţin o dată în viaţă.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

LUAŢI LA „3 PĂZEŞTE”

Marcel Iureş şi Marius Bodochi sunt protagoniştii unui film independent numit „3 păzeşte”. Lung-metrajul regizat de Ovidiu Georgescu, care va fi prezentat publicului în spectacol de gală pe 21 martie, la Cinemateca, a fost realizat în urmă cu trei ani, pe suport digital, iar producătorii nu au încă bani pentru trecerea lui pe peliculă. De aceea, filmul va fi prezentat deocamdată doar de două ori, în 21 şi 27 martie, la Cinemateca, şi nu într-un alt tip de cinematograf. Scenariul scris de Ovidiu Georgescu şi Viorel Florean are la bază o ştire de ziar: un copil de două zile dispare dintr-o maternitate bucureşteană. Mama era din Republica Moldova şi trăia de puţină vreme la periferia Capitalei. Copilul nu a fost găsit niciodată. Caz clasat. „Am găsit noi copilul, dar într-un scenariu de ficţiune” a declarat Ovidiu Georgescu. Având ca pretext această idee sumară, filmul este o reconstituire a unei posibile aventuri a tinerei moldovence Mira, în Bucureştiul contemporan. Rolul femeii este interpretat de o debutantă în film, Gabriela Crişu. În distribuţia care conţine 38 de actori se mai află, printre alţii, Marius Bodochi (în rolul partenerului fetei, Gelu), Marcel Iureş (un mafiot local), Şerban Pavlu (Dănuţ), Rareş Pîrlog (Raul) şi Gabriel Coveseanu. Comedia care e de culoare neagră, urmăreşte aventurile tinerei Mira, inocentă şi plină de idealuri, într-un oraş pe care nu îl cunoaşte, dar în care se lasă ademenită, vechea istorie, de un ticălos pus pe căpătuiala. Gelu îi promite să o ajute să îşi găsească un rost şi o invită să locuiască la el o vreme. Apartamentul este un soi de grotă dintr-un bloc în construcţie, păzit tot timpul de cerberul Dănuţ şi de Raul, un borfaş mărunt, aflat tot timpul în criză de bani. Planul lui Gelu este de a o lăsa pe Mira însărcinată pentru a-i vinde apoi copilul unor cetăţeni germani. Planul reuşeşte, Mira rămâne însărcinată, se mută pe fugă la diferite adrese, locuri sordide de la periferia oraşului şi ajunge în cele din urmă la o maternitate. Aici aude o discuţie lămuritoare despre soarta copilului său şi se hotărăşte să fugă. O urmărire printre trenurile din Gara Obor, o răfuială de stradă, toate se aglomerează spre finalul filmului, un film care se vrea „rupt din viaţă”, dar care nu poate scăpa de banalitate şi asta din pricina unui scenariu superficial şi previzibil ca o foiţă de ţigară. Filmările au început în iulie 2000 şi s-au întins până la începutul lui 2001. Au durat atât pentru că echipa a avut nevoie de trei anotimpuri pentru filmare şi pentru că, fiind vorba despre muncă voluntară, cum a declarat Ovidiu Georgescu, fiecare a avut şi alte treburi între timp. Nedumerirea mea este asta: dacă tot e muncă voluntară, de ce se încearcă reţeta unui hamburger cu catchup şi nu o reţetă din bucătăria franceză, de pildă? Recunosc că nu-mi displac nici reţetele italieneşti...

COMORI ORIENTALE, PE DRUM

O colecţie de artă orientală, adunată de monarhia spaniolă încă din secolul al XVI-lea, este expusă integral la Palatul regal din Madrid, începând din 5 martie, ne informează AFP. Printre cele 236 de obiecte de artă se numără arme, statuete, ţesături, obiecte din porţelan şi casete încrustate cu fildeş sau pietre preţioase. Obiectele se află în proprietatea palatelor şi mănăstirilor din Peninsula Iberică şi au fost adunate, în mod excepţional, pentru această expoziţie, care va fi deschisă, aviz amatorilor, până pe 1 iunie. „Comorile orientale” au ajuns în posesia familiei regale pe diverse căi. Prăzilor de război li s-au alăturat cadourile oficiale, rezultatele expediţiilor ştiinţifice şi ale schimburilor comerciale. „Câteva zeci de specialişti au cercetat scrisorile ambasadorilor şi alte documente istorice pentru a determina originea şi vechimea obiectelor expuse, cele mai multe fiind înconjurate de legende”, au explicat oficialii expoziţiei. Vasele chineze şti şi japoneze sunt o mărturie a gustului europenilor din secolul al XVIII-lea pentru obiecte „exotice”. În această epocă, moda „orientalismului” a antrenat importuri masive de porţelan pentru a decora palatele nobililor.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

PAULA N., Bucureşti: „...Situaţia mea este extrem de delicată şi vă scriu şi pentru că aţi vorbit foarte puţin despre zodia Leului. Eu sunt Leoaică, sunt tânără şi m-am angajat doar de câteva luni. Am avut surpriza să constat că şeful meu este tot din zodia Leului şi că este cu numai patru ani mai mare decât mine (...) El nu mă tratează ca pe o simplă angajată, ci cred că prin comportarea lui îi place de mine. Este foarte atent şi mă priveşte foarte insistent. Uneori mă cheamă în biroul lui şi mă întreabă lucruri personale, legate de familie şi de situaţia mea, dacă am un prieten stabil şi altele. Nu este genul de fustangiu, aşa cum s-ar părea la prima vedere, totuşi mă mir că până acum nu are nici o amică (aşa se spune la serviciu) şi parcă m-a aşteptat pe mine să mă angajez acolo (...) Aş dori să-mi spuneţi câte ceva despre bărbaţii din Leu şi dacă aceştia se potrivesc cu femeile din aceeaşi zodie. Mie mi se pare că el mă socoteşte o victimă sigură; ce să fac dacă mă invită în oraş sau chiar la el acasă (spune că stă cu părinţii), nu ştiu dacă ar trebui să accept, dar îmi este şi şef?”

Un şef din zodia Leului

– Dragă ***Paula,*** situaţia ta este, într-adevăr, delicată, dar nu atât de mult încât să te alarmezi. Poate că şeful tău Leu (foarte orgolios şi răzbunător, spune teoria) nu vrea să profite de faptul că are o subalternă tânără şi frumoasă, ci chiar te apreciază şi ca bărbat neînsurat sau, cazul cel mai dificil, ca soţ cu o căsnicie „otrăvită”. Teoria spune că bărbatul-Leu este foarte grijuliu cu familia sa, că este un spirit liber dar nu tolerează şi libertatea femeii lui. Atunci când el este dominant, face casă foarte bună cu Leoaicele, Gemenele şi Balanţele. Nu are nici o afinitate faţă de femeile din Capricorn şi Peşti. Din păcate, nu mi-ai spus dacă el îţi face avansuri sau este doar politicos cu tine, încercând să te facă să te simţi bine la serviciu, ca nou angajată. Asta numai tu poţi să desluşeşti. Dacă, totuşi, te decizi să amesteci serviciul cu relaţiile personale, atenţie!, Leul vrea să fie în orice împrejurare numărul 1. Decizia este a ta, ca şi consecinţele.

ZIZI M.T., Bârlad: „...M-am întors de curând din Australia, unde am stat aproape nouă ani cu părinţii. Voi mai rămâne aici câteva luni, apoi trebuie să plec iar în Australia, la ai mei (...) Ghinionul sau şansa a făcut să mă îndrăgostesc de un bărbat din oraş, vecin cu mine, pe care îl cunosc din copilărie, dar acum nu mai suntem copii. Nu ştiu deloc ce ar trebui să fac, căci el nu vrea să plece în Australia, are serviciu aici şi spune că vrea să mă ia de nevastă (...) Situaţia este că eu am un prieten în Australia, dar nu e nimic serios. Cum aş putea să-l determin să vină cu mine? Sau să renunţ eu, deşi aici nu am perspectiva vreunui serviciu? Vă spun că eu sunt din zodia Scorpionului, amicul din Australia este din Taur, iar cel din oraşul meu este din Peşti. Care credeţi că mi se potriveşte mai bine? Să renunţ la iubirea pentru Peşte pentru Taurul din Australia, deşi ţara aceea îmi oferă mai multe perspective? Ce părere aveţi despre viitorul meu?”

Taurul din Australia...

– Dragă ***Zizi,*** femeia-Scorpion nu are prea multe toane, zice teoria, ci ştie foarte bine ce are de făcut. Ceea ce e sigur, e că la tinereţe se fac cele mai mari greşeli. Dacă tu pui problema între dragoste şi ţara unde vrei să trăieşti, atunci ţi-ai luat o mare belea pe cap. Ceea ce cred eu – nu vreau să te influenţez deloc! – este că dacă el te iubeşte la fel de mult, ar veni cu tine la capătul lumii, într-o aventură care ar putea avea, cu mari şanse, urmări dintre cele mai bune. Pe de altă parte, teoria spune că femeia-Scorpion se înţelege foarte bine (afectiv) cu Racii şi Scorpionii şi are aversiune faţă de bărbaţii din Fecioară. De multe ori, e greu să te muţi dintr-un oraş într-altul, în România, darmite în „vecina” Australia. Poate că ar trebui să staţi de vorbă mai mult şi cât se poate de sincer pe această temă, căci încă sunteţi la vârsta aventurilor reversibile.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Vă deranjează greşelile de exprimare ale celor din jur? Dar ale persoanelor care apar pe micul ecran?

E important să vorbim corect? Ne deranjează greşelile de exprimare ale celor din jur? Sau ale persoanelor care apar pe micul ecran? Sunt acestea un potenţial pericol de contaminare pentru copiii sau chiar pentru adolescenţii care nu stăpânesc limba română? Greşelile de exprimare devin parcă mai grave când aparţin unor persoane publice, cu studii superioare şi care apar pe micul ecran. Pe unii ascultători acest lucru nu-i deranjează. Pe alţii îi revoltă. Unii sunt chiar tentaţi să preia unele din aceste greşeli. Ce gândesc oare adolescenţii despre felul în care se exprimă cei din jur şi mai ales despre cei care apar pe micul ecran?

◆Eu cataloghez oamenii după cum vorbesc. Dar ştiu că adesea mă înşel pentru că sunt unii care te captivează atunci când vorbesc şi simţi nevoia să notezi fiecare cuvinţel, dar care în viaţă sunt nişte nesuferiţi şi nişte frivoli, şi alţii care se bâlbâie dar te poţi baza pe ei. Cel mai mult mă enervează când aud pe careva, mai ales pe cei cu nu ştiu ce funcţii care apar la televizor, că încep cu: *vedeţi dumneavoastră...* sau: *ca să fiu sincer* (adică ei de obicei nu sunt sinceri). *(Simona Olaru, 16 ani)*

◆Când vorbeşti, normal că mai şi greşeşti. E uman, cum spune un proverb latin. Nu toată lumea s-a născut Andrei Pleşu sau Horia Roman Patapievici. *(Sorin Bălan, 17 ani)*

◆Nu sunt foarte atentă la greşelile de exprimare ale celor din jur. Sunt atentă la ce spun întrucât cu asta rămân. Informaţia e importantă, nu suportul ei lexical. Asta nu înseamnă că nu-mi place să-i ascult pe cei care au darul vorbirii, care au mult umor, fac jocuri de cuvinte etc. *(Ramona Prisăcaru, 17 ani)*

◆Bineînţeles că mă deranjează. Cel mai tare mă enervă faptul, până nu demult, că toată lumea, mai ales puştanii, începeau orice frază cu DECI. Deci, mă numesc Protopopescu, deci, am 18 ani, deci mă simt super... Şi că tot am ajuns la SUPER, eu i-aş amenda cu 10.000 lei pe cei care îl folosesc şi cu banii strânşi aş face acte de caritate. Cred că sunt bine asimilat spiritului generaţiei din care fac parte dar mă delimitez de cei care sunt numai cu *super* în gură. E o lipsă crasă de imaginaţie, pentru că există multe alte cuvinte mai expresive. Pe de altă parte se poate vorbi de o poftă nebună de a-i imita pe cei din jur. E super discursul meu, ce ziceţi? *(Virginia Marcea, 19 ani)*

◆Mă amuză când îi aud pe stradă sau chiar la televizor pe unii spunând: *cartofii e scumpi, copiii mei e la şcoală etc.* Probabil că şi eu mai fac greşeli de exprimare dar nici chiar aşa. Bunicii mei dinspre mamă sunt din Ieud, un sat din Maramureş. Vă dau cuvântul meu că n-am auzit un ţăran, chiar şi unul cu zero clase, să spună că *sacii e goi* sau ceva în genul ăsta. Asta e valabil numai pentru Bucureşti şi împrejurimi. *(Lia Raicu, 18 ani)*

◆Şi eu greşesc uneori, mai ales în scris. Vă spun eu că limba română e dificilă. Dar când îi aud la televizor pe unii care vorbesc fără şir, punând cap la cap fraze fără legătură între ele, ca Agamiţă Dandanache, îmi spun că ceva e putred în Danemarca. *(Răzvan, 17 ani)*

◆Am observat, de pildă, că există o tendinţă clară de a eluda prepoziţia *pe* din pronumele relativ *pe care.* Mie, ca viitor candidat la Filologie, mi se pare un atac brutal la adresa limbii române. Intelectuali de vază, regizori, scriitori, ziarişti dar mai ales distinşii noştri aleşi din sfera politică spun cu nonşalanţă: *relaţiile care le avem* sau *ancheta care am făcut-o* ş.a.m.d. Au auzit puţine voci care au protestat faţă de această agresiune. *(Andi Tănăsescu, 18 ani)*

HIV, un virus destabilizator

National Intelligence Council din cadrul CIA a făcut public un raport în care se evidenţiază faptul că în China, Etiopia, India, Nigeria şi Rusia, ţări a căror populaţie însumează 40% din efectivul mondial, se va înregistra, până în 2010, un număr de 50-75 milioane de persoane infectate cu virusul HIV. În prezent numărul acestora este estimat la 14-23 milioane. Această epidemie de proporţii ar putea avea o incidenţă destabilizatoare asupra structurii economice, sociale, politice şi militare a acestor ţări, mai cu seamă în Rusia, unde aproape o treime din viitorii recruţi sunt infectaţi cu HIV (sau cu forme cronice de hepatită contractată în urma consumului substanţelor stupefiante). China, Etiopia, India, Nigeria şi Rusia au început să acorde o importanţă fără precedent prevenirii şi controlului evoluţiei acestei epidemii dar costurile uriaşe pe care le presupun campaniile de prevenire şi asistenţă medicală sunt, deocamdată, imposibil de suportat de aceste ţări.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Vulcanologii ascultă pământul

ETNA STĂ SĂ ERUPĂ?

◆ *Ştiinţa oferă noi tehnici de predicţie a catastrofelor ◆ O reţea infrasonoră supraveghează Terra*

Obişnuiţi cu erupţiile Etnei, italienii au fost preveniţi totuşi că acestea ar putea deveni mai dese şi mult mai periculoase: o imensă baie de magmă fierbe imediat sub suprafaţa vulcanului! Ultima „aventură" a Etnei a însemnat un cortegiu de cutremure, rănirea câtorva zeci de oameni şi panică la un complex turistic. Semnalul de alarmă a fost tras de Domenico Patane (Institutul italian de geofizică şi vulcanologie), conducătorul echipei care a constatat fracturi recente importante ale muntelui, generând astfel un hazard potenţial. Se readuce deci în discuţie o problemă fundamentală: posibilitatea predicţiei calamităţilor naturale.

Un răspuns a fost oferit de curând la reuniunea anuală a Asociaţiei americane pentru progresul ştiinţei de la Denver, Colorado: folosirea infrasunetelor. Cu o frecvenţă sub pragul auzibil de urechea umană, acestea pot deveni instrumente extraordinare în detecţia tornadelor, a vulcanilor în pragul erupţiei şi chiar a... asteroizilor în drum spre Terra! Şi pentru că s-a văzut că cele 60 de staţii de monitorizare pot înregistra nu doar explozii atomice, ci orice eveniment natural planetar care reprezintă un pericol potenţial, s-a făcut recomandarea de a realiza o reţea pentru întreaga lume.

Ideea este într-adevăr de a extinde reţeaua în mod uniform pe tot globul, cu puncte de „ascultare" în Germania, Canada, Brazilia, Paraguay, Australia, Madagascar, SUA, Groenlanda şi Antarctica. După cum spunea Douglas Christie, Preşedintele secretariatului tehnic al tratatului de neproliferare, *„reţeaua va detecta cu mare fidelitate chiar şi cea mai mică explozie nucleară în orice punct de pe glob şi totodată undele infrasonore de la un mare număr de evenimente geofizice"*.

Cum cântă vulcanii...

Primii solicitanţi ai reţelei pentru studiul vulcanilor au fost cercetătorii de la Universitatea

din Hawaii. Milton Garces a spus chiar că *„fiecare vulcan are propria sa... voce! Unii nu au «talent», dar alţii cântă ca la operă!"*. Efortul este îndreptat acum spre dezvoltarea capacităţii de înţelegere a acestui „limbaj" al vulcanilor şi de a-l folosi pentru predicţia erupţiilor. De asemenea, la Denver au început lucrările pentru instalarea unei reţele de anunţare a tornadelor. Se folosesc în ambele scopuri nişte microbarometre ultrasensibile care înregistrează schimbările de presiune asociate cu emisiile de ultrasunete. Ele sunt atât de sensibile încât pot măsura diferenţa de presiune între... cele două feţe ale unei foi de hârtie. Există deci speranţe renăscute în lupta cu calamităţile naturale: în curând se speră că vom putea, dacă nu să le „îndepărtăm" de noi, cel puţin să aflăm din timp producerea lor. Salvând astfel în primul rând vieţi omeneşti!

MIHAELA DOROBANŢU

AUTOSTRADĂ la Polul Sud

În curând, pentru a călători pe cel mai sudic continent terestru, Antarctica, nu va mai fi nevoie să fii neapărat explorator. Pur şi simplu, amatorul de excursii la capătul lumii nu va avea altceva de făcut decât să intre pe autostradă.

Antarctica găzduieşte în prezent aproape 40 de staţii geofizice permanente, cele mai multe (6) aparţinând Argentinei, dar în total 18 ţări şi-au construit aici baze; între ele, şi Polonia şi Ucraina. În treacăt amintim că şi pentru România a existat oportunitatea înfiinţării unei asemenea staţii permanente, idee zădărnicită de veşnicele probleme financiare.

Cu tot interesul special pentru această zonă, clima vitregă face ca, în prezent, singurul mijloc de transport să fie avionul. Iar zborurile sunt posibile numai atunci când condiţiile meteo o permit. Situaţia se va schimba însă, datorită unei iniţiative americane de excepţie: construirea unei autostrăzi care să lege două dintre cele trei baze antarctice ale SUA – Mc Murdo, situată în zona de coastă a Mării Ross şi Scott-Amundsen, aşezată exact pe amplasamentul Polului Sud geografic. Cercetătorii din acest punct extrem estimează că lucrările vor putea fi încheiate peste doi ani, în final marea arteră rutieră acoperind nu mai puţin de 1.600 kilometri.

Scopul principal al construirii autostrăzii antarctice este acela de a „însoţi" un cablu din fibre optice menit să îmbunătăţească sistemul de comunicaţii la Polul Sud. Din cauza amplasamentului său, baza Scott-Amundsen se află actualmente în afara ariei de acoperire a sateliţilor de telecomunicaţii de pe orbitele circumterestre. Graţie cablului, oamenii de ştiinţă vor putea să-şi trimită însă informaţiile pe continent, în timp real.

Totuşi, autostrada va fi deschisă circulaţiei doar o sută de zile pe an, în timpul verii australe. În fiecare primăvară, inginerii vor face lucrările necesare unei bune exploatări, deszăpezind traseul şi astupând crăpăturile formate în timpul iernii. Lucrătorii bazei Scott-Amundsen prevăd, pentru fiecare vară australă, câte trei drumuri dus-întors pe autostradă, în vederea transportării materialului ştiinţific. Drumul de dus va însemna aproximativ 20 de zile, căci va trebui atins Polul, aflat la 2.800 metri altitudine, în timp ce întoarcerea se va face de două ori mai repede, în numai 10 zile. Vor exista însă şi restricţii privitoare la exploatarea acestei căi rutiere. Prima – interzicerea accesului persoanelor particulare şi a doua – autorizarea circulaţiei numai pentru convoaiele de transport echipate cu şenile.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pentru atacul împotriva Irakului este pregătit

SOLDATUL SUPERMAN

Imaginaţi-vă doar, impactul psihologic pe care l-ar resimţi inamicul în momentul în care un soldat, dotat cu puteri supraomeneşti, rezistă la rafalele de gloanţe şi asta datorită unei veste antiglonţ uşoară ca o pană. Sau în momentul în care acesta sare cu uşurinţa unui cangur, dar... peste un zid de vreo 6 metri înălţime şi asta datorită energiei stocate în încălţăminte. Aceste performanţe nu sunt doar imaginate ci pe cale de a se realiza de către specialiştii în ştiinţa materialelor de la Massachusetts Institute of Technology (MIT) din SUA, căruia armata americană i-a furnizat suma de 50 milioane de dolari pentru a înfiinţa un laborator destinat realizării unor echipamente militare revoluţionare bazate pe nanotehnologie.

Obiective

Camuflaj, rezistenţă la gloanţe, detecţie instantanee şi protecţie faţă de atacurile chimice şi biologice, protecţie faţă de razele laser, multiplicarea performanţelor umane şi tratament medical integrat. Cât ar putea cântări un astfel de echipament atât de sofisticat? Doar 2 kilograme faţă de cele 6 ale echipamentului actual ultraperformant.

Secretul?

Nanomaterialele. De toate felurile: metalice, organice sau compozite. Fabricate „atom cu atom", pentru a se ajunge la o structură de o milionime de milimetru, de o puritate extremă, în care fiecare element e fixat într-un loc precis pentru a asigura ansamblului proprietatea fizică sau chimică dorită. Nanotuburile de carbon, de pildă, pot fi pe rând izolante, semiconductoare sau conductoare, în funcţie de orientarea hexagoanelor de carbon faţă de axa nanotubului. Pentru a rezista la atacurile biologice (variolă, maladia carbonului etc.) cercetătorii au imaginat o membrană semipermeabilă din nanofibre, aplicată pe suprafaţa exterioară a uniformei, prevăzută cu pori de mărime moleculară. Acest filtru lasă să treacă aerul, apa, dar reţine substanţele toxice sau biologice. Nanoparticulele introduse în textura materialului pot reacţiona la lumină şi pot reproduce culorile ambiante, permiţându-i soldatului să se „topească" în peisaj. O artă perfectă a camuflajului! Soldatul mai poate fi protejat faţă de razele laser datorită unui dispozitiv nanometric montat pe lentilele ochelarilor. Performanţele tehnologice nu se opresc însă aici. Uniforma poate furniza, la cererea utilizatorului, medicamente, ba mai mult, poate da „o mână de ajutor" soldatului în cazul în care e rănit. Şi asta datorită unor microreceptori chimici instalaţi în interiorul uniformei care reacţionează în contact cu sângele. Aceştia induc modificarea nanofibrelor capabile să-şi schimbe forma şi mărimea. Ele se pot, aşadar, „umfla", apăsând asupra unei răni pentru a opri sângele. Dacă este vorba de o fractură, o căptuşeală din nanofibre aflată în vestă sau pantalon poate deveni rigidă, la comandă, acţionând ca un pansament ghipsat. O adevărată magie tehnologică care îi face pe militarii americani să respire uşuraţi încă de pe acum.

DORIN MĂRAN

CREIERUL NU SE PREDĂ

Atunci când este atacat de un microb, creierul uman nu se comportă ca un laş, cedând în faţa agresiunii. Armele sale de apărare sunt chiar redutabile. Descoperirea aceasta, realizată de cercetători de la universităţile McGill şi Laval, reprezintă o revoluţie pentru neurologi, în sensul că pune la zid teoria acceptată până acum, potrivit căreia creierul atacat nu face altceva decât să se retragă în spatele unei bariere numite hematoencefalică. „Baricadă" respectivă se dezvoltă de-a lungul vaselor sangvine ale creierului, pentru a stopa pătrunderea elementelor străine către neuroni. Nici celulele sistemului imunitar al organismului nu o pot distruge, dar dacă totuşi un agent patogen reuşeşte să se infiltreze dincolo, atunci creierul intră în luptă el însuşi.

AMBALAJE BUNE DE MÂNCAT

Deseori, ecologiştii se văd depăşiţi de fenomenul poluării mediului cu diverse ambalaje aruncate pretutindeni, o cauză principală considerând-o ei abuzul de materiale nedegradabile biologic, folosite la împachetarea alimentelor. O cercetătoare din Departamentul Agriculturii al SUA şi-a pus însă problema de ce n-am mânca şi ambalajul! În consecinţă, ea a inventat o peliculă obţinută integral din piureuri de fructe sau de legume. Groasă de numai 0,1 milimetri, aceasta poate servi drept ambalaj pentru cele mai multe alimente, chiar dacă nu este la fel de rezistentă ca hârtia obişnuită. Condiţiile date permit gătirea produsului ambalat, astfel formându-se un gen de glazură ce aşezonează mâncarea, culorile variind în funcţie de fructul sau leguma din care s-a fabricat pelicula. Oare când vom mânca şi hrana gătită cu tot, cu farfurie?

MARE BRÂNZĂ!

„Moda" modificărilor genetice pe bandă rulantă a atins şi tagma bovinelor! La Centrul de Cercetări „Ruakura" din Hamilton (Noua Zeelendă) a fost modificat patrimoniul genetic al vacilor, astfel încât ele să „fabrice" un lapte mai bogat în proteinele utilizate la obţinerea brânzei. În urma experimentelor, cornutele au dat cu 20% mai multe proteine în lapte, până la dublarea cantităţii. La finele lunii ianuarie a.c., cercetătorii neozeelandezi au declarat oficial că această realizare va mări considerabil cantitatea şi calitatea brânzei obţinute din laptele modificat genetic. Est... prima tentativă de a... din lume, te... cea...

NUME ___
ANUL ___, L...
ADRES...
S...

Răpiți de OZN-uri

Pieile roşii cunosc de mult fenomenul

La scurt timp după publicarea volumului *Abductions* (1994), Prof. John Mack a început să fie contactat de vindecători şi conducători ai pieilor roşii din Statele Unite. Mack a înţeles de la ei că „răpirile OZN" sunt cunoscute din vechime populaţiilor indigene din America de Nord, care le consideră ca făcând parte din rânduiala lumii.

O ruptură între culturi

Reprezentanţii indienilor erau familiari în cultura lor cu ceea ce Mack aflase recent privitor la fenomenul răpirilor. Ei doreau să-i transmită anumite informaţii în acest domeniu şi să-l susţină în condiţiile în care cartea *Abductions* nu a fost bine primită în anumite medii. Dar indienii căutau şi sprijin la profesor pentru a înţelege mai bine anumite aspecte neliniştitoare ale propriilor întâlniri cu fiinţe din necunoscut.

Când Mack a întrebat cum se face că aceste fapte nu sunt cunoscute nici mediilor academice, nici cercetătorilor fenomenului OZN, i s-a răspuns că subiectul este sacru şi nu poate fi discutat cu oricine. Dar, mai ales, opiniile minorităţii indiene despre fiinţe venind de pe un alt tărâm nu sunt luate în serios de nimeni, fiind etichetate doar ca folclor. *Wallace Black Elk*, vindecător cunoscut din tribul Lakota, i-a spus lui Mack: „Învăţaţii [albi] numesc asta OZN... deoarece ei n-au exerciţiu, au pierdut contactul cu Înţelepciunea, Cunoaşterea, Puterea şi Harul... ei au pierdut contactul cu poporul din stele"

Fiinţe luminoase şi o călătorie miraculoasă

Sequoyah Trueblood, din tribul Choctaw, crescut în credinţa catolică, fusese ofiţer al Beretelor Verzi în războiul din Vietnam, unde a devenit dependent de droguri, obicei care l-a adus mai târziu în închisoare. El i-a povestit profesorului Mack că în cadrul unor misiuni deosebit de dificile a scăpat de câteva ori într-un mod miraculos, în timp ce o formă umană translucidă l-a asigurat că va fi ocrotit. Era tot atât de real „ca şi noi doi care stăm aici". În 4 iulie 1970, în casa unui prieten, fiind singur, s-a văzut dintr-o dată aspirat de un vârtej de lumini care l-a transportat într-o grădină splendidă. De aici o farfurie zburătoare argintie şi un omuleţ strălucitor, cu un cap mare şi chel, cu ochi imenşi, l-au dus în Cosmos. A văzut, printr-un hublou, Luna, Soarele şi „milioane de stele", după care au coborât într-un oraş splendid, alb, cu oameni care trăiau într-o perfectă armonie şi se hrăneau doar respirând. Acesta ar fi potenţialul rasei umane – i s-a spus – dacă şi-ar rezolva anumite probleme. Fiind invitat să stea cât doreşte, şi-a dat seama că este totuşi mult prea ataşat „de lumea materială". Fiinţele i-au spus atunci: „Aceasta este una dintre marile probleme pe Pământ. Voi sunteţi acolo doar temporar. Aceste corpuri ale voastre sunt doar instrumente care vi s-au dat pentru a învăţa cu ele".

După această experienţă a simţit nevoia să se adreseze unui psihiatru. Acesta i-a spus că a fost o halucinaţie, întrucât aşa ceva nu se poate întâmpla în realitate. Sequoyah ştia însă că avusese în viaţa lui halucinaţii, fie datorate drogurilor, fie tratamentului de dezintoxicare, dar de această dată trăirea sa fusese extraordinar de reală, de cu totul altă calitate, şi, în plus, în perioada întâlnirii nu consumase droguri.

Închisoarea ca o probă iniţiatică

În închisoare, Sequoyah Trueblood a participat la diverse forme de terapie spirituală, iar o perioadă în care a stat singur în celulă l-a ajutat să mediteze. După ce a fost pus în libertate, a trăit într-o rezervaţie Cherokee. Aici l-a cunoscut pe vindecătorul Andy Ocuma, care i-a vorbit despre tradiţiile indienilor privind „extratereştri şi fiinţe din alte planete". În curând Sequoyah a devenit el însuşi organizator al unor programe vizând probleme sociale, inclusiv pentru drogaţi, alcoolici şi handicapaţi.

Sequoyah i-a mai spus lui Mack că a avut ocazia să discute cu peste o sută de vindecători, vindecătoare sau şefi ai pieilor roşii care au avut contacte cu fiinţe nepământene în cursul iniţierii lor sau după. El mai aflase că: „Există multe alte planete, stele şi universuri, populate de un număr virtual infinit de fiinţe. Astfel de fiinţe sunt în permanenţă printre noi şi devin vizibile, sub o formă umanoidă, pentru a putea interacţiona cu noi şi să ne călăuzească înapoi la sursă".

DAN D. FARCAŞ

Mit şi arheologie

MOMENTUL DACIEI

Subiecte favorite ale unei „literaturi a misterelor", construcţiile megalitice au fost mai puţin subiectul unei analize aprofundate privind scopul efectiv al realizării lor. Toate la un loc (complexul de la Sarmizegetusa nefăcând excepţie) se caracterizează printr-o cantitate enormă de material folosit şi, de cele mai multe ori adus de la foarte mari distanţe. Ca să ne dăm seama de amploarea reală a unei asemenea construcţii, iată exemplul dat de cercetătorul ceh Miroslav Provod. El a studiat edificiul de la Nan Madol (al cărui „gabarit" întrece uneori pe cel al Piramidei lui Keops!) – ruine de o vechime foarte mare din insulele Caroline (Oceanul Pacific). Aici se află 400.000 de stâlpi de bazalt (cu secţiune octogonală şi hexagonală), cântărind în total aproximativ 1.000.000 de tone, aduşi peste mare, de la o distanţă de peste 24 km. Ei bine, dacă s-ar face astăzi o asemenea construcţie, numai realizarea acestor stâlpi, la o „viteză" de 12 stâlpi pe zi (ceea ce la dimensiunea lor, chiar şi cu tehnicile actuale ar fi o performanţă), ar dura ...aproape 92 de ani! Am fi gata la începutul secolului următor! Cum au reuşit acest lucru şi mai ales de ce au făcut-o cei care au construit templul? Aceleaşi întrebări şi le-au pus specialiştii şi în cazul capitalei dacilor, unde blocurile de andezit au fost aduse de la distanţe de zeci de kilometri, peste ape şi peste munţi. De ce s-ar fi recurs la asemenea eforturi?

Dificultatea nu este însă numai a construcţiei în sine, ci a stabilirii contactului între lumea materială şi cea spirituală. Iar explicaţia trebuie probabil căutată în faptul că acest contact fundamental se descoperise că este mai uşor de realizat în anumite locuri şi la anumite momente de timp. Toate determinate de poziţiile planetelor şi stelelor. Iar această dificultate trebuie pusă în acelaşi context cu dificultatea-pereche a stabilirii contactului dintre corpul fizic şi suflet. Şi aici se află poate cheia înţelegerii: corpul fizic – construcţia – trebuie perfecţionat pentru a ajunge la nivelul sufletului – al spiritualităţii. Iar una dintre căi este realizarea unor „dispozitive" – tehnice, magice sau adevărate construcţii.

Altarele de tipul Sarmizegetusei sau Stonehenge sunt formele premergătoare templelor de mai târziu şi ale bisericilor din zilele noastre. Aflată pe formidabila axă hiperboree de spiritualitate care traversează de la nord la sud Europa, privind mereu spre Grecia, Sarmizegetusa a marcat, în locul unde a fost ridicată, Momentul Daciei. Privind-o cu ochii noştri de astăzi ne putem gândi că discuţiile privind o civilizaţie megalitică extrem de avansată din punct de vedere intelectual nu sunt lipsite de sens, că urmele sale le regăsim mai ales în Europa şi că în jurul latitudinii de 51 de grade se poate vorbi de o adevărată „centură" de observatoare megalitice cu destinaţie astronomică.

MIHAELA DOROBANŢU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

De la controlul vremii la cel al minţii

Deşi a donat ideile şi invenţiile sale fără să ceară nici un fel de compensaţie, Wilhelm Reich a fost urmărit fără milă de agenţi federali, ajungând chiar şi la închisoare „pentru practicarea medicinii fără licenţă".

Cercetările în acest domeniu au fost posibile datorită dezvoltării unor mari instalaţii şi instituţii de fizică (prima menţionată fiind Laboratoarele Naţionale Brookhaven) este un lucru de aşteptat. Că la un moment dat guvernul american a luat hotărârea de a opri cercetările destinate controlului minţii, a fost o decizie firească şi aşteptată. Dar: tehnologiile (pentru că este într-adevăr vorba de tehnologii în cel mai real sens al cuvântului!) se pare că încăpuseră deja pe mâinile cui nu trebuie. Şi fuseseră deja folosite ca atare. „Bazele psihice" nu mai erau de oprit. Aşa s-a ajuns să se vorbească de proiecte de mare amploare cum au fost (mai sunt încă?) proiectele Phoenix şi Montauk. „Subiecţii" experimentelor au fost vizitatori ocazionali ai locurilor unde existau baze subterane şi chiar copii aduşi acolo cu bună ştiinţă...

Omul şi maşinile

O serie de date au devenit accesibile în urma audierilor Comitetului Senatorial Church, în timpul anilor 1970. Chiar dacă ele nu au fost decât nişte... „zgârieturi" pe vârful iceberg-ului. Confirmări ulterioare au provenit în anul 1994 (!), când o nouă serie de audieri au avut loc, organizate de Comitetul Senatorial pentru Problemele Veteranilor (prezidat de John D. Rockefeller), dedicate cercetărilor asupra efectelor armelor chimice şi biologice şi folosirea drogurilor şi tehnicilor electromagnetice pentru controlul psihic şi fizic al oamenilor.

Iată, de altfel, cum se pare că arăta o „agendă zilnică" la Montauk. Persoane cu capacităţi psihice dovedite erau cuplate prin intermediul unui echipament psihotronic la calculatoare care putea converti fronturile de undă ale gândurilor lor în format digital, transferându-le la emiţătoare EM/RF de mare putere care transmiteau astfel semnale ce puteau altera gândurile, minţile şi conştiinţa care le-ar fi recepţionat. Conform rapoartelor, unele experimente au reuşit să realizeze materializări şi teleportări, la diverse nivele de stabilitate şi durată, ale obiectelor vizualizate de mediumuri. Gândurile acestora erau apoi transmise mai departe.

Pachete de spaţiu şi timp...

Probabil însă că cele mai senzaţionale experimente au fost cele dedicate „împachetării" controlate a spaţiu-timpului. Echipamentele folosite făceau parte din cele imaginate încă de Tesla (care nu mai exista de mult!) şi se bazau pe elaborările teoretice ale lui Von Neumann şi pe conceptul fizicianului Frank Tippler care imaginase un mod de obţinere a unei găuri negre artificiale, controlabile. Cum se proceda apoi? Mediumurile erau cele cărora li se cerea să stabilească „destinaţii" în diverse dimensiuni şi timpuri, să le vizualizeze şi apoi să focalizeze într-acolo vârtejul energetic creat. Deplasările interdimensionale şi chiar modificările propriului nostru continuum spaţio-temporal nu mai erau imposibile. Aşa s-a creat, se pare, şi acel „tunel" direct, 40 de ani înapoi, cu Experimentul Philadelphia. Speriaţi însă de propria lor muncă, de rezultate, de tot ce se întâmpla, cei implicaţi în aceste cercetări au sabotat din interior întregul proiect...

EUGEN CELAN

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

PRENUME ____ NUMELE ____ ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA ____
STR. ____ NR. ____ BL. ____ ET. ____ AP. ____ SECTOR ____ LOCALITATE ____
JUDEŢUL ____ COD ____
M/11

Dominarea viitorului

Şoaptele pământului

Credinţa că ţărâna poate fi făcută să vorbească oamenilor printr-o mare varietate de „glasuri" a condus la apariţia geomanciei – ghicirea viitorului cu ajutorul pământului. Ideea poetică – probabil de origine persană – conform căreia urechea lipită la rădăcina unui pom poate auzi şoaptele copacului (despre vreme, despre dragoste şi războaie etc.) a fost importată în antichitatea romană şi greacă sub alte variante. Omul însuşi trebuia să deseneze pe pământ diverse forme, apoi trebuia să aştepte ca ploaia sau vântul să să le ajusteze, pentru a fi interpretate în fel şi chip.

În evul mediu, Giuliano DaCosta, un magician din Verona, obişnuia să împrăştie un pumn de ţărână deasupra unei pietre înzestrate cu puteri deosebite prin incantaţii. Din modul cum se împrăştiau bucăţile de pământ (în prealabil umezit), DaCosta reuşea să afle lucruri incredibile. Se spune că a anticipat o molimă care s-a abătut asupra mai multor sate şi care a decimat copiii. Acelaşi prezicător, expert în geomancie, era consultat cu privire la timpul optim al însămânţărilor de primăvară şi dacă oamenii trebuie să facă rezerve de apă pentru ei înşişi şi pentru animale. Călugării l-au acuzat că are legătură cu un diavol ascuns în curtea sa (unde oficia de cele mai multe ori; câteodată presta servicii divinatorii în gospodăria clienţilor) şi care îl ajuta la interpretarea bucăţilor de ţărână dispersate. De fapt, nici un om „sănătos", spun cronicile, nu înţelegea nimic din ce făcea DaCosta – considerat pe ascuns un şarlatan. Numai că după moartea sa, din acea bucată de pământ pe care se juca au înflorit trandafiri albi...

Spiritele benefice şi malefice îşi caută adăpost în ţărână şi abia aşteaptă să fie descoperite, mai spune teoria geomanciei. Dacă oficiantul desenează pe pământ linii în unghiuri ascuţite, atunci sunt invocate „cele rele", care prevestesc necazuri. Dacă sunt desenate cercuri sau elipse, atunci ies la „rampă" duhurile pozitive. Magul francez Silvestre a prezis astfel unei contese că va ajunge în anturajul lui Ludovic XIV. Când faptul s-a confirmat, contesa i-a dat zece pungi cu aur. Dar peste numai câteva luni, fericita din alaiul regelui a fost găsită moartă. O otrăvise gelozia celorlalte favorite ale suveranului, iar ţărâna lui Silvestre omisese să-i spună să fie foarte prudentă...

PAUL IOAN

Marile epopei sunt adevărate!

Geologi în burta Calului Troian

◆ *Oraşul descoperit din credinţa într-un mit*
◆ *Troia lui Schliemann nu era pe malul mării*
◆ *Homer a descris corect războiul troian!*

Cine nu recunoaşte primul vers din poemul homeric dedicat războiului care a făcut celebră pentru totdeauna lupta unui întreg popor pentru a-şi recupera regina hărăzită de zeiţa Afrodita drept premiu prinţului Paris şi luată astfel din palatul soţului său? Scrise acum mai bine de 2000 de ani, cele două poeme, *Iliada* şi *Odiseea,* au fost multă vreme considerate exclusiv rodul imaginaţiei înfierbântate a celebrului poet orb al vechii Elade. Aceasta până când în anii 1870, un arheolog german, Heinrich Schliemann, care credea

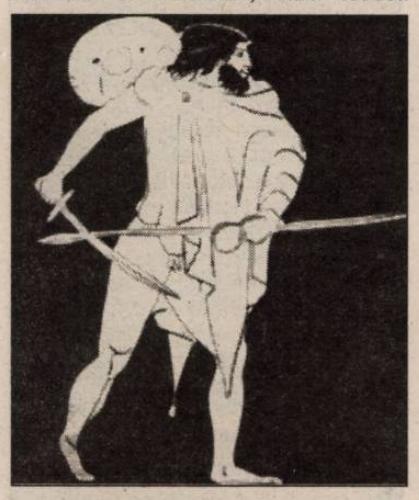

necondiţionat în povestea spusă în versurile lui Homer, îşi vede visul cu ochii: o expediţie care să efectueze săpături chiar pe locurile indicate de Homer. Rezultatul este fabulos: vechea Troie este descoperită!

Motivul războiului şi intrarea în Troia, s-a spus, au fost reale, dar toate descrierile luptelor au fost... pură fantezie! De curând însă, o confirmare relativ neaşteptată a venit din partea... geologilor! Care au dovedit clar că „geografia" locurilor descrise de Homer era absolut reală. Cercetătorii au efectuat forări în nord-vestul Turciei pentru a încerca să traseze acum linia de coastă, aşa cum arăta ea cu peste două milenii în urmă, când Homer a scris *Iliada.* Şi când au comparat primele rezultate cu descrierile din carte, au descoperit o potrivire remarcabilă.

H. Schliemann

Ştiinţa în acţiune

Această nouă performanţă a fost prezentată publicului în cadrul unui program al BBC intitulat *Ştiinţa în acţiune.* John Luce, de la Trinity College Dublin, a explicat că „localizarea" Troiei a constituit în permanenţă o enigmă pentru cercetători, deoarece se ştia din poeme că ea se afla foarte aproape de mare. Schliemann însă, în istoricele sale săpături, a descoperit rămăşiţele unui oraş antic la mare depărtare de coastă, în interiorul Turciei, distrus de un imens incendiu în jurul anului 1200 î.Ch. Ideea a fost atunci să se foreze chiar în faţa vechii Troie. De ce? Pentru că, din nou, aşa cum făcuse Schliemann în 1870, s-a acordat credit informaţiei lui Homer şi s-a spus că pe parcursul ultimilor 3000 de ani este posibil ca marile râuri din zonă să fi transportat suficiente aluviuni pentru a „împinge" malul mării cu kilometri buni.

Şi forările efectuate până la 70 m sub nivelul platoului inundabil au descoperit... 70 m de material de origine marină. Continuând săpăturile spre sud, s-a identificat o vastă zonă marină. Punctul culminant a fost atins când, forând chiar în faţa a ceea ce se considera că fusese însăşi Troia, au fost aduse la suprafaţă... scoici! Homer avusese dreptate! Aceasta a mai permis şi verificarea a încă unui punct nevralgic, sursă permanentă de griji pentru Schliemann: Homer vorbeşte tot timpul despre adevărate „curse" între Troia şi Grecia, peste mare. Or, în configuraţia actuală, acest lucru era exclus. Schliemann a fost în permanenţă măcinat de îndoieli privind localizarea corectă a cetăţii. Reinterpretarea textelor însă, efectuată de

actualii cercetători, a sugerat, din calculul axei atacurilor grecilor, că punctul de observaţie se afla undeva în vestul Troiei: arheologul german localizase corect Troia. Şi astfel, după atâta vreme, *Journal of Geology* confirmă

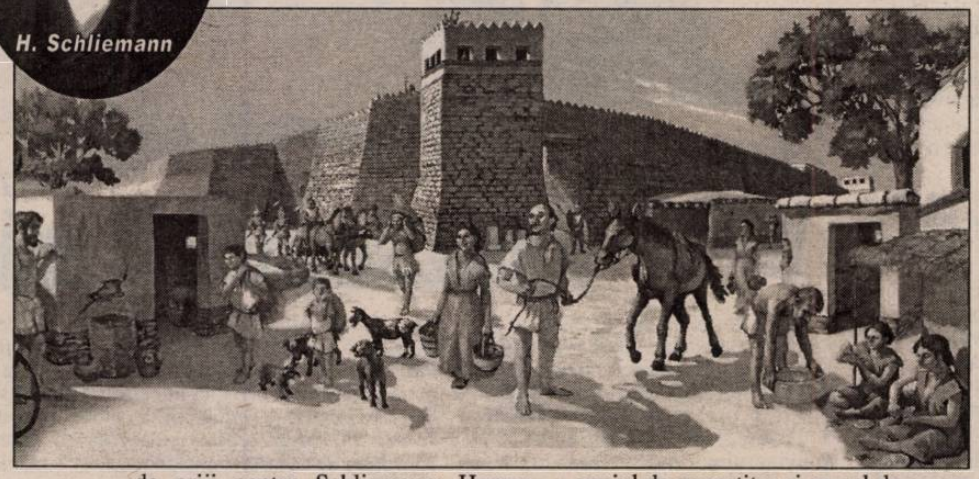

geniul de povestitor şi pe cel de cercetător al unor oameni care au trăit la aproape 2000 de ani distanţă, dar au fost uniţi printr-o pasiune comună: Troia şi povestea frumoasei Elena...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

De ce transpirăm în seră?

Efectul de seră a devenit un fel de sperietoare, în ultimii ani, necunoscătorii considerându-l un fel de pericol iminent la adresa vieţii noastre. Totuşi, acest fenomen natural este absolut indispensabil, nu doar pentru om, ci şi pentru toate celelalte forme de viaţă terestre. Aceasta, deoarece el contribuie la echilibrul termic al planetei: dacă nu ar exista, temperatura medie pe glob nu ar fi situată în jurul a +15º C (cum au apreciat-o cercetătorii), ci de circa -18º C! Şi-atunci, e greu de crezut că Pământul ar mai fi o planetă cu-adevărat vie...

Dar de unde vine spaima (justificată, însă supralicitată) faţă de efectul de seră? În realitate, ea e cauzată de accentuarea artificială a acestuia, la originea denaturării fenomenului stând activităţile umane. Anumite gaze (GES) din atmosferă acţionează ca geamurile unei sere, împiedicând o parte din energia solară primită de Pământ să se întoarcă în spaţiu, ceea ce generează încălzirea climei. Problema este că în era industrială concentraţia GES din atmosferă a crescut cu 40% faţă de perioada anterioară. Pentru secolul în care ne aflăm, se estimează o mărire a temperaturii medii terestre cu 1,4 – 5,8º C, ceea ce poate avea consecinţe dezastruoase: topirea rapidă a gheţurilor polare şi creşterea nivelului oceanelor, fenomene extreme, precum uraganele, cicloanele, tornadele, furtunile, inundaţiile ş.a.m.d. Aşadar, nu natura, nu fenomenul în sine e periculos, ci influenţa nefastă a omului asupra lui, care poate deveni un „bumerang" neiertător pentru tot ce înseamnă viaţă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Război modern şi creier preistoric"

Această sintagmă sintetizează concluziile unui simpozion ştiinţific desfăşurat la mijlocul lunii februarie la Denver, statul american Colorado. Manifestarea a reunit prestigioşi antropologi şi istorici americani, membri ai Asociaţiei Americane pentru Progresul Stiinţei (AAPS). Problema principală asupra căreia s-au concentrat dezbaterile a fost una cât se poate de actuală: *cum a evoluat (dacă a evoluat) istoria confruntărilor dintre oameni – la nivel individual şi colectiv – din timpurile preistorice şi până-n prezent?*

Războiul planificat

Primele confruntări colective şi individuale cu urmări distrugătoare s-au produs, probabil, pe teritoriul european între societăţile tribale ale Omului de Neanderthal (zis şi „omul arhaic") şi Omul de Cro-Magnon („omul modern"), cel din urmă pătrunzând în Europa dinspre regiunile Africii şi aflat pe o treaptă evolutivă superioară. O dată cu înrăutăţirea climei, sursele de hrană s-au diminuat, iar confruntările pentru supravieţuire au dat câştig de cauză celor mai bine dotaţi din punct de vedere intelectual, deci implicit al armelor. Neanderthalii au dispărut treptat acum 25 de mii de ani. Omul de Cro-Magnon, spun experţii, aveau deja dezvoltată acea parte a creierului numit neocortex, care le permitea să aibă limbajul şi uneltele mai evoluate şi, atenţie!, *capacitea de a-şi modela acţiunile violente colective.*

Ce s-a schimbat de atunci şi până-n prezent? Acea capacitate de a modela acţiunile violente (colective, dar şi individuale) este dublată de factorul emoţional care-l „motivează" pe atacator în două moduri: să pornească la război pentru faptele trecute ale inamicului său, dar şi pentru faptele viitoare la care se poate aştepta. Această din urmă concepţie este numită de dr. Stephen Beckerman „răzbunare preventivă" şi care este datorată şi „fricii faţă de un atac şi mai puternic al adversarului". Este ceea ce se pune la cale – la ora când aşternem aceste rânduri – în cadrul situaţiei dintre SUA şi Iraq.

Ideea răzbunării sângeroase nu a modificat prea mult comportamentul uman din preistorie şi până-n zilele noastre, aşa cum ea este observată şi la unele maimuţe primate, afirmă antropologii. Frecvenţa conflictelor cu urmări dezastruoase este datorată, spun istoricii, mai ales situaţiilor economice dificile. Dar nu este cazul acum, între SUA şi Iraq. Aici „funcţionează explicit actul de război legat de împiedicarea unei agresiuni ulterioare" (dr. Beckerman).

Există, totuşi, diferenţe fundamentale între confruntările produse de-a lungul istoriei şi cele din epoca modernă. Astăzi experţii vorbesc despre „răzbunarea cu memorie lungă" (auzim mereu termenul de „cruciadă", mai mult sau mai puţin justificat de către cei care-l folosesc; probabil că lecţiile istoriei şi concluziile specialiştilor n-au fost însuşite, întrucât acest concept a „şifonat" spiritualitatea creştină a Europei occidentale, care l-a luat pe Dumnezeu drept „alibi" pentru a ucide cu premeditare; să nu uităm că, la un moment dat, cruciaţii au devastat chiar Constantinopolul, centrul spiritual al fraţilor creştini orientali, în anii 1203-1204). O altă diferenţă constă în faptul că, spre deosebire de societăţile tribale, cei ce decid războiul astăzi nu se numără printre combatanţi...

Prof. Paul Roscoe pune accentul pe diferenţa cea mai de neînţeles care se manifestă azi: în mod paradoxal (aparent), „uriaşele evoluţii sociale şi culturale nu sunt în stare să modereze comportamentul iraţional". Căci înaltul nivel tehnic al capacităţilor militare pune în pericol întreaga omenire, însăşi specia umană.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

ŞTIRI de la NASA

De câteva săptămâni agenţia spaţială americană NASA stă cu drapelele în bernă – cele şapte victime de pe „Columbia"... – iar angajaţii ei stau cu sufletul la gură: va mai plăti americanul contribuabil pentru aventura cosmică? se va reduce drastic bugetul mersului spre stele? vom opri cu totul pasul omului în cerul de deasupra capetelor şi a spaţiului dintre planetele Sistemului Solar, pentru a da de lucru acolo doar roboţilor şi automatelor de cercetare?

Că NASA este însă o mare, o extraordinar de mare antrepriză a speciei umane, nu încape nici cea mai mică îndoială. Realizările, în timp, ale savanţilor, tehnicienilor, astronauţilor de la agenţia spaţială americană sunt „fapte de arme" cele mai strălucitoare din biografia lui Homo Sapiens. Ştim, astăzi, de sute de ori mai mult – şi mai profund – decât ştiam acum patru decenii – şi datorăm asta superbei întreprinderi având drept câmp de lucru cerul cu stele.

Aşa că nu trebuie cântat prohodul pentru NASA, mai ales că pe agenda ei zilnic se adaugă noi şi noi cuceriri. Sonda *Galileo,* de pildă, unul dintre emisarii Pământului către planetele surori, a transmis, recent, către staţiile de recepţie de acasă, informaţii culese în ultimele luni (din cei şapte ani de când se învârte în jurul lui Jupiter, „spionându-l" pe uriaşul gazos). Mai exact, imagini şi date culese în noiembrie trecut, când *Galileo* s-a aflat la doar 150.000 de kilometri de suprafaţa joviană, în cea de a 34-a sa revoluţie în jurul planetei. Cu puţin timp înainte îi fotografiase un mic salit, Amalthea, care are, descoperă astronomii, studiind imaginile, forma unui cartof, compus din rocă şi gheaţă, având diametrul mare de 170 km, dar prezentând, surprinzător, un câmp gravitaţional extrem de slab! Iar înainte de Amalthea, *Galileo* inspectase, de departe, satelitul Io, cu a sa atmosferă de iad, în care vulcani activi împroaşcă cu sulf învelişul gazos subţire al acestui corp ceresc având dimensiunile Lunii Pământului. Dar ultima ispravă a lui *Galileo* este cea aşteptată pentru septembrie 2003, când sonda trimisă de Jet Propulsion Laboratory de la NASA se va „sinucide", premeditat, plonjând în adâncul atmosferei lui Jupiter şi, „povestindu-ne" nouă întreaga întâmplare, ne va îmbogăţi sipetul în care îndesăm comorile cunoaşterii.

Şi tot NASA, punând la dispoziţie al său telescop celest „cititor" de radiaţii infraroşii (căldură), studiază acum, prin astronomii cu care colaborează, spaţiul din jurul promiţătoarei stele Epsilon Eridani. De ce promiţătoare? Pentru că, recent, astronomii americani Alice Quillen (Universitatea Rochester) şi Stephen Thorndike (Alfred University) i-au descoperit lui Epsilon Eridani o a doua planetă în sistem, iar această planetă este de dimensiuni mici (de talia lui Neptun) şi, după toate probabilităţile, nu-i gazoasă ca toate celelalte peste o sută de planete observate până acum, ci solidă, alcătuită din rocă. Ceea ce, desigur, adaugă o nouă filă la dosarul SETI, cel al căutării vieţii extraterestre, în hăul fără margini care ne înconjoară.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

VARICELA

Varicela face parte din grupul bolilor eruptive, se declară parcă în mai numeroase cazuri primăvara şi afectează copiii şi şcolarii mici.

Este într-un fel o îmbolnăvire care apare insinuos şi aparent fără semne prealabile. În unele cazuri, mamele cred că este vorba de o simplă răceală, până când depistează uşoare înroşiri în gâtul copilului bolnav, dureri de cap sau creşterea bruscă, de la o oră la alta, a febrei care poate ajunge la 38-39º C.

Semnul major şi distinct al varicelei este faptul că pielea copilului se acoperă cu mici băşicuţe, roşiatice, de mărimea unui bob de mei sau a unuia de linte. Acestea sunt la început pline cu lichid transparent, care după primele zile se tulbură, formează o crustă, se usucă şi cad. La început, trunchiul, membrele, mucoasa bucală şi chiar pielea capului se acoperă cu aceste elemente distincte. Tinerele mame trebuie să ştie că agentul patogen al varicelei este inclus în grupul virusurilor herpetice şi are predilecţie pentru vârste cuprinse între 3 şi 10 ani.

Contaminarea se face prin picături Pflüger, dar mai ales prin venirea în contact direct cu bolnavul, care le este adesea partener de joacă celor sănătoşi.

Vindecarea acestei boli lasă virusuri inactive în organismul contaminat care rămân în stare latentă şi în ani, la vârsta adultă, poate declanşa chiar o altă maladie cum ar fi zona zoster.

Timpul de incubaţie poate fi de 9-28 de zile dar cel mai frecvent este de 14 zile de la contaminare, după care varicela îşi face apariţia. Aşadar, în plină sănătate, copilul devine trist, palid, nu mai are poftă de mâncare, este nemulţumit şi capricios.

O dată cu apariţia primelor semne ale bolii trebuie chemat medicul pediatru, iar bolnavul trebuie izolat de fraţi sau de prietenii de joacă. Copilul va rămâne la pat, într-o cameră bine încălzită. După primele semne de boală, copilul cu varicelă acuză dureri de cap, stări de vomă şi prurit, timp în care pot fi rupte veziculele care la rândul lor lasă semne inestetice. Acesta este şi motivul pentru care celor mici li se acoperă palmele cu tifoane sterile. Când copilul a fost expus bolii, evoluţia varicelei poate fi calmată prin vaccinarea cu gamaglobulină.

În principal, tratamentul varicelei se rezumă la loţiune sau la pudră antipruriginoasă, dietă lichidă, dacă este afectată şi mucoasa bucală şi gargară cu infuzie slabă de muşeţel.

După ce crustele s-au uscat este permis duşul călduţ.

Dr. VALERIU MANTA

În aşteptarea primăverii...

Revenirea „în forţă", în modă a materialelor din piele este considerată de creatori un element în plus capabil să mărească puterea de seducţie feminină. Veste, bluzoane, tunici, pantaloni cu o croială impecabilă, toate din piele, dau o notă de eleganţă ţinutelor de fiecare zi. La fel de moderne sunt vestele subţiri, matlasate sau tricourile din bumbac în combinaţie de dungi delicate.

Pentru părinţi

Adolescenţii şi micul ecran

Niciodată tinerii nu au petrecut în faţa micului ecran atât de mult timp. Dar să fie televiziunea responsabilă de toate relele de care este acuzată? Tinerii petrec în medie mai mult de două ore şi jumătate pe zi în faţa televizorului. Acest fapt îi nemulţumeşte în primul rând pe părinţi. Dr. Stephane Clerget, psihiatru pentru copii, autor al unei cărţi cu acest subiect, ne ajută să departajăm ceea ce este adevărat de ceea ce este fals.

Programele de televiziune permit adolescenţilor să fugă de o lume care îi îngrijorează, îi neliniştește. Tv-ul umple astfel vidul afectiv care se creează când adolescentul se îndepărtează de prinţi. Adolescentul se va ataşa de personajele fictive ca şi când acestea ar fi reale. Ce atitudine trebuie adoptată atunci când tinerii petrec o pare din timpul lor liber în faţa televizorului? În nici-un caz nu trebuie să li se interzică acest lucru. Părinţii şi adolescenţii trebuie să se pună de acord în privinţa numărului de ore admis, a emisiunilor etc. Astfel îi puteţi ajuta să devină conştienţi de această dependenţă. Ca o alternativă, le puteţi propune să iasă cu prietenii, să practice un sport, să danseze într-o discotecă etc.

În perioada adolescenţei fetele sunt extrem de preocupate de felul cum arată. Or, specialiştii au demonstrat că între obezitatea tinerilor şi statul la televizor există o cauzalitate clară. Întâi, timpul petrecut la televizor îl scurtează pe cel ce ar putea fi petrecut în aer liber, la fotbal, pe bicicletă sau pe role. Apoi, privind micul ecran tinerii obişnuiesc să „ronţăie" biscuiţi, alune, prăjiturele, cartofi prăjiţi. Toate aceste calorii neconsumate prin efort fizic, se depun.

Dr. Stephane Clerget consideră falsă ideea că televizorul i-ar împiedica să înveţe. Ca şi muzica, sunetul şi imaginea difuzate formează un strat protector pentru adolescenţi. Îi izolează de restul lumii din jur şi îi ajută să se concentreze, acţionând ca un calmant. Totul depinde însă de emisiunea transmisă, de volumul sonor şi de activitatea ce trebuie efectuată. În general cele mai solicitante sunt orele de învăţat, când este preferabil doar un fundal sonor discret. O altă neplăcere întreţinută de privitul excesiv la televizor o reprezintă insomnia. La vârsta lor, ritmurile naturale ale somnului se modifică. Rezultatul: adesea adolescenţii adorm greu. Un televizor în camera lor nu ar corecta nimic, dimpotrivă ar strica. Ar fi de preferat fie să asculte muzică, fie să citească, fie să converseze la telefon cu prietenii.

În privinţa violenţei, aceasta nu poate fi indusă de privitul unui film, este de părere dr. Stephane Clerget. Imaginile violente au impact asupra celor mici, dar adolescenţii banalizează comportamentele agresive. Ei privesc astfel de filme în general cu prietenii, iar violenţă în imagini nu îi ia prin surprindere. În schimb este adevărat că filmele porno, serialele sau emisiunile ce pun în scenă agresiuni sexuale le creează confuzii adolescenţilor. Şi aceasta pentru că ei nu au informaţiile necesare pentru a tria şi analiza acest tip de imagini. Ele pot să-i şocheze pe adolescenţi, care sunt romantici şi pot reprezenta, mai târziu, cauza fricii de sexualitate. Părinţii nu pot decât să le explice în cuvinte simple că aceste filme vehiculează o viziune falsă, care nu are nimic de-a face cu realitatea iubirii şi a vieţii sexuale.

BUNICI, DAR SEXY

Bunicile de astăzi au renunţat la cocul tradiţional, la ochelarii căzuţi pe nas şi la nelipsitele andrele. „La 50 de ani, vârsta medie pentru a accede la statutul de bunică, femeile sunt încă active profesional şi fizic", ne explică cercetătoarea Claudia Attias-Donfut. Aceste bunici de tip nou petrec din ce în ce mai mult timp cu nepoţii. „În principal pentru a-şi ajuta propriile fiice să se realizeze din punct de vedere profesional". Dar bunicile începutului de secol XXI sunt ele însele conectate la propria activitate profesională şi, în plus sunt pline de feminitate. O specialistă în lenjerie fină din Franţa arată că femeile între 50-65 de ani reprezintă 20% dintre cliente.

„În plus, femeile, privesc astăzi cu mândrie ideea de a fi bunică", conchide Claudine Attias-Donfut. Ideea este argumentată cu exemple de bunici care nu numai că sunt mândre de acest statut, dar sunt şi staruri seducătoare: Ornella Muti, Catherine Deneuve sau Michèle Torr.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Ochi de neuitat

Frumuseţea ochilor, intensitatea şi luminozitatea privirii pot fi puse în valoare printr-un machiaj adecvat. Înainte de a începe machiatul, să ne reamintim mici secrete. Astfel, fardul de pleoape rezistă întreaga zi dacă se aplică uşor umezit sau pe pleoapa fardată înainte cu puţin fond de ten fluid. Fardarea pleoapelor nu trebuie făcută la întâmplare. De preferat sunt combinaţiile de nuanţe calde sau mătăsoase: maron-bej sau oranj, gri cu violet sau albastru închis cu aquamarin. Nuanţa închisă se aplică întotdeauna pe unghiul exterior al ochiului, iar cea deschisă, pe arcadă şi pe unghiul interior al ochiului, pentru a crea impresia unor ochi mari, frumoşi. Înainte de a folosi culoarea dorită, fardaţi pleoapa cu o nuanţă de fard alb-roz sau galben. Folosiţi un fard mat, pentru umbre şi unul sidefat pentru a pune în valoare ochii şi nu uitaţi, evitaţi ca fardul să aibă aceeaşi culoare cu irisul. Pentru ochii căprui închis sunt potrivite fardurile în nuanţe arămii, iar pentru căprui deschis, nuanţe de verde fumuriu. De asemenea, sunt potrivite toate nuanţele de brun. Evitaţi griul şi negrul. Fardurile în nuanţe de auriu roşcat, lila, gri şi brun se armonizează cu ochii verzi, iar cele gri, cu ochii albaştri. Tot femeilor cu ochi albaştri li se sugerează să folosească nunaţe caramel, violet-purpuriu şi să evite verdele şi albastrul.

Cea mai rapidă manieră de fardare a ochilor presupune folosirea a două nuanţe de fard: *una închisă*, cu ajutorul căreia se conturează genele superioare şi inferioare şi unghiul extrem al ochiului şi *una mai deschisă*, care se aplică pe toată suprafaţa ploapei, până sub sprânceană. Atenţie însă, pe pleoapele ridate fardul nu face decât să accentueze urmele vârstei. În finalul machiajului urmează rimelarea genelor. Rimelul nu trebuie aplicat în prea multe straturi. De asemenea, suntem avertizate că pe genele pleoapei inferioare, îmbătrâneşte. Este mai potrivit rimelul maron sau brun decât cel negru.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 11
Valabil până pe data de: 20 MARTIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne propune câteva reţete „de sezon".

CIORBĂ DE SALATĂ VERDE CA LA ŞELIMBĂR

1/2 kg piept de porc afumat, 2-3 salate verzi tăiate fâşii, usturoi, ceapa verde tocată mărunt, 3-4 ouă pentru omletă, 1 ceaşcă de smântână, o lingură de făină, 1-2 ouă, mărar tocat, oţet.

Se taie în cubuleţe bucata de piept de porc afumat, se pun în oală, se adaugă salata verde tăiată fâşii, usturoi, ceapă verde tocată mărunt şi se înăbuşă împreună. Se sting cu apă şi se lasă să fiarbă 30 minute. Se prepară omleta din 3-4 ouă şi piept afumat tăiat cubuleţe. Se taie pătrăţele şi se adaugă la ciorbă. Se drege cu smântână amestecată bine cu o lingură de făină şi 1-2 ouă. Se adaugă mărar tocat şi se acreşte cu oţet.

SALATĂ DE PRIMĂVARĂ CU SMÂNTÂNĂ

5 legături de ridichi de lună, 2 salate, 10 măsline, 1 legătură de ceapă verde, 3 ouă, 1 castravete verde, 1 lămâie, 2 legături de mărar verde, 5 linguri de smântână, sare şi piper după gust.

Se spală bine salata, ridichile, castravetele iar ouăle fierte se curăţă de coajă şi se taie rondele. Mărarul şi ceapa verde se toacă mărunt. Salata verde se taie în bucăţi mari. Se amestecă ceapa, mărarul, salata verde, ridichile, castravetele cu smântâna. Se presară sare şi piper şi se ornează cu felii de ouă şi cu măsline.

OMLETĂ DE URZICI

500 g urzici spălate şi fierte, 50 g usturoi, 40 g făină, 50 ml lapte, 250 ml ulei, 10 ouă, 30 g sare, 4 g piper măcinat, 50 g caşcaval ras.

Făina se rumeneşte în 100 ml ulei, se stinge cu lapte. În acest sos se introduc urzicile bine tocate. Se sărează, se piperează, se fierbe la foc mic 15 minute, se dă deoparte şi se adaugă usturoiul bine tocat. Din ouă se fac cinci omlete simple care se umplu cu urzici.

OMLETĂ CU VERDEŢURI

8 ouă, 40 g unt, 5 linguri de lapte (smântână), 1 linguriţă mărar tocat fin, 1 linguriţă pătrunjel verde tocat, sare şi piper după gust, caşcaval – facultativ.

Ouăle se sparg într-un castron. Se adaugă sarea, piperul măcinat, laptele sau smântâna şi se bat fără să se spumeze. Se pun la încălzit într-o tigaie 30 g unt şi se adaugă ouăle. Se coace pe ambele părţi. Se poate umple cu caşcaval, se rulează şi se serveşte.

PUDING DIN SPANAC

500 g spanac, 5 felii de franzelă, 60 g unt, 3 ouă, 250 ml lapte, sare, piper.

Spanacul se fierbe în apă cu sare, se scurge şi se pasează cu mixerul. Se înmoaie feliile de franzelă în lapte, se scurg, se sfărâmă şi se amestecă cu untul, sarea, piperul, gălbenuşurile şi albuşurile bătute spumă. Se amestecă totul cu spanacul şi se toarnă în formă de puding bine unsă cu unt. Se dă la cuptor 15 minute. Se serveşte cu sos de ciuperci.